ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ปริญญานิพนธ์
ของ
วันวิสา สรีระศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ตุลาคม 2554

ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ปริญญานิพนธ์
ของ
วันวิสา สรีระศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ตุลาคม 2554
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

บทคัดย่อ

ของ

วันวิสา สรีระศาสตร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

ตุลาคม 2554

วันวิสา สรีระศาสตร์. (2554). *ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ . คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์, อ.ดร.นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล.

จุดมุ่งหมายของ การวิจัยนี้เพื่อศึกษาว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ในโรง เรียนและครอบครัว จิ ตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ของนักเรียนมีความ เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก น้อยเพียงใด และเพราะเหตุใด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ซึ่งมาจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2 โรง และจากโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ อีก 2 โรง โรงเรียนทั้งสองประเภท มีขนาดใกล้เคียงกัน รวมเป็นนักเรียนหญิงที่ศึกษา 597 คน นักเรียนมีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันโดยเฉลี่ย 3.18 ชั่วโมง

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นพื้นฐานในการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญ กลุ่มต่างๆ ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย กลุ่มตัวแปรที่ศึกษามี 5 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประกอบด้วยพฤติกรรมย่อย 3 ด้าน (การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และการสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) 2) กลุ่มตัวแปรอิส ระด้านสถานการณ์ทางสังคม 5 ตัวแปร 3) กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร 4) กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และ5) กลุ่มตัวแปรลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน 7 ตัวแปร รวมเป็นตัวแปรที่ศึกษาทั้งสิ้น 21 ตัวแปร

ตัวแปรหลัก ในการวิจัยนี้ วัดด้วย แบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า มี 14 แบบวัด แต่ละแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าอยู่ระหว่าง .52 ถึง .87 มีสมมติฐานในการวิจัย 6 ข้อ ใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล 3 วิธี ได้แก่ 1) วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ สามทาง (Three – Way ANOVA) 2) วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ มาตรฐาน และแบบมีลำดับ (Standard and Hierarchical Multiple Regression Analysis) และ 3) วิธีวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น (Path Analysis)

พบผลวิจัยที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

ประการแรก จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมกา รใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน ใน 3 ด้าน พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนลักษณะตรง กันข้าม พบผลดังกล่าวในนักเรียน

โดยรวม และกลุ่มนักเรียนประเภทต่างๆ 10 จาก 13 ประเภทที่ศึกษา 2) นักเรียนที่มีผู้ปกครองควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนลักษณะตรงกันข้าม พบเด่นชัดในนักเ รียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง 3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อิ นเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนลักษณะตรงกันข้าม พบเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจสูง

ประการที่สอง จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน พบว่า เมื่อใช้ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถา นการณ์ 5 ด้าน จิตลักษณะเดิม 4 ด้าน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ด้าน รวม 11 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยต่างๆ 1) ***พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้*** ทำนายได้ระหว่างร้อยละ 26.7 ถึง 39.0 โดยสามารถทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ พบตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน 2) ***พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย*** ทำนายได้ระหว่างร้อยละ 38.2 ถึง 50.6 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง พบตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิตและการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต 3) ***พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย*** ทำนายได้ระหว่างร้อยละ 37.9 ถึง 51.2 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พบตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ประการที่สาม จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับขั้น พบว่า จิตลักษณะเดิมที่สำคัญ สามารถทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านทั้ง 3 ด้าน ได้เพิ่มเติมอย่างมีนัยสำคัญจากตัวทำนายตาม K-A-P Model คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยสามารถเพิ่มปริมาณการทำนายได้ 4.1, 22.4 และ 6.8 ตามลำดับ

ประการ ที่สี่ พบว่า นักเรียน ที่มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยปริมาณน้อย (กลุ่มเสี่ยง) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หรือมาก นักเรียนที่ ครอบครัวมี ระดับเศรษฐกิจ ต่ำ ปัจจัยปกป้องสำคัญที่ควรเสริมสร้าง คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก การมีผู้ปกครองควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตนสูง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง

ประการที่ห้าจากการวิเคราะห์อิทธิพลเชิงเส้น พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่น สำหรับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่น และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่นๆ ที่ศึกษา

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาต่อไป

ในอนาคตควรมีการวิจัยโดยเฉพาะกับนักเรียนประเภทที่เสี่ยง โดยการสร้างกิจกรรมต้นแบบเพื่อพัฒนาปัจจัยปกป้องสำคัญดังกล่าวแล้วในประการที่ 4 และทำการวิจัยเชิงทด ลองประเมินผล

THE RELATIONSHIP AMONG SOCIAL SITUATIONS AND PSYCHOLOGICAL IMMUNITY TO INTERNET BEHAVIOR FOCUSING ON SAFETY AND USEFULNESS OF FEMALE STUDENTS IN HIGH SCHOOLS WITH AND WITHOUT INTERNET SAFETY PROJECT

AN ABSTRACT

BY

WANVISA SAREERASART

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Science Degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University
October 2011

Wanvisa Sareerasart. (2011). *The Relationship among Social Situations and Psychological Immunity to Internet Behavior Focusing on Safety and Usefulness of Female Students in High Schools with and without Internet Safety Project*. Master Thesis, M.S. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Ngamta Vanindananda , Dr.Numchai Suppareakchaisakul.

The objective of this study was to examine the relationship of the Internet using behavior for safety and usefulness with social situational factors, psychological traits, and psychological states. A sample of 597 Matayomsuksa 3 and 5 female students from four schools of about the same size participated in the study. Two of the schools utilized the internet behavior for safety and usefulness program while the other two did not. On the average, the students spent 3.18 hours daily on the internet.

Based on the Interactionism Model as a conceptual framework, five groups of important variables were derived: 1) Three types of internet using behavior (use of internet to learn, safe use of internet, and peer supportive behavior on safety and useful internet uses); 2) five social situations; 3) four psychological traits; 4) two psychological states; and 5) seven socio-backgrounds of the samples. There was a total of 21 variables between the five groups.

The fourteen summated – rating type of measures were constructed to collect the data. The reliability of each measure ranged from .52 to .87. Six hypotheses were constructed. The data collected was statistically analyzed by: 1) Three-Way ANOVA, 2) The Standard and Hierarchical Multiple Regression Analysis and 3) The Path Analysis.

Five groups of important findings were as follows.

First, based on the analysis of There-Way ANOVA, the findings concerning the 3 types of internet using behavior included the following. 1) The students from the schools with the internet using behavior program perceived the benefits of internet using behavior for usefulness more than their counterparts. They also had more internet using behavior for usefulness than counterparts as well. These results showed in the total sample and in ten of the thirteen subsamples. 2) The students with the more parents' control of internet use and with the high psychological immunity had more internet using behavior for safety than their counterparts. This result was evident among the students from the schools with the internet using behavior program, the students with a low GPA, or the students with

moderate time spent on the internet. 3) The students with the more perception of the benefits from school internet behavior program and with many good peer models for internet use had more peer supportive behavior on safety and usefulness than their counterparts. This finding was prominent among the students from high economic status families.

Second, from the Standard Multiple Regression Analysis, eleven variables (5 situational factors, 4 psychological traits, and 2 psychological states) were found to be predictive of all three types of the internet using behavior both in the total sample and in the various subsamples. 1) **Internet using behavior for usefulness**, the predictive variables could account for 26.7 to 39.0%. The highest predictability was revealed among the students from the schools without the internet using behavior program. The important predictors were good attitudes towards the internet behavior for safety and usefulness, the parents' control of internet use, the perception of the benefits from the school's internet behavior training as well as the future orientation and self- control. 2) **Internet using for safety,** the predictive variables could account for 38.2 to 50.6%. The highest predictive percentage was found among the students with families of high economic status. The key predictors were the future orientation and self-control, the psychological immunity and the peer model of internet use. 3) **Peer supportive behavior on safety and useful internet use,** the predictive variables could account for 37.9 to 51.2%. The highest predictive percentage was found among the students who spent more time on the internet. The crucial predictors were favorable attitudes towards the internet using behavior for safety and usefulness, the parents' control of internet use, the teachers social support for appropriate internet use, and the needs for achievement.

Third, the results of the Hierarchical Multiple Regression Analysis indicated that psychological traits based on the psychological theory of moral and work behavior could, according to the K-A-P Model, additionally and significantly increased the predictability of the internet behavior for usefulness to 4.1%, the internet behavior for safety to 22.4% and the favorable attitudes towards internet behavior to 6.8%.

Fourth, it was found that the students with low scores of internet using behavior for safety and usefulness (at-risk students) were the Matayomsuksa 5 students, the high GPA students, the students with less or more time spent on the internet as well as the students from low economic status families.

Finally, according to the Path Analysis, positive attitudes towards the internet behavior for safety and usefulness directly influenced the internet behavior for usefulness and the peer supportive behavior for safety and usefulness more than other variables. In conjunction with positive attitudes towards the internet behavior for safety and usefulness, the perception of the benefits of the school internet training program had more influence on internet behavior for usefulness than other variables. Furthermore, the parents' control of internet use influenced the peer supportive behavior of safe and useful internet uses more than other variables.

Suggestions for further studies

There should be research focusing on the at-risk students, employing pilot activities in order to develop the important protective factors proposed in the recommendations above. In addition, experimental evaluative research should also be carried out.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต
ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย
ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วม
โครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย
ของ
วันวิสา สรีระศาสตร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ว่าที่ร้อยตรี อาจารย์ ดร. มนัส บุญประกอบ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. จรัล อุ่นฐิติวัฒน์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จด้วยดีจากความกรุณา อย่างยิ่ง ของรองศาสตราจารย์ งามตา วนินทานนท์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำตั้งแต่เริ่มพัฒนาโครงร่างการวิจัย และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างทุ่มเทและเอาใจใส่ตลอด ระยะเวลาการทำปริญญานิพนธ์ จนงานวิจัยนี้สำเร็จลงได้อย่างสมบูรณ์ และอาจารย์ ดร.นำชัย ศุภฤกษ์ชัยสกุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่า กรุณาให้คำปรึกษา และข้อแนะนำที่เป็นประโยชน์ยิ่งในการทำปริญญานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.มนัส บุญประกอบ และอาจารย์ ดร.จรัล อุ่นฐิติวัฒน์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบปากเปล่า พร้อมทั้งกรุณาให้คำแนะนำข้อคิดที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างมาก

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร วิลาสลักษณ์ ชัววัลลี ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอบคุณพระคุณ อาจารย์ทุกท่าน(ในโรงเรียนที่เป็นแหล่งข้อมูล)ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ที่ให้ความร่วมมือและตั้ง ใจตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีทั้งในกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มทดลองใช้เครื่องมือ

ขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านทั้ง เพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ ภาคพิเศษ รุ่น 6 ทุกคนที่ได้เรียนรู้ไปพร้อมๆ กัน รวมทั้งให้กำลังใจ คอยอยู่เป็นเพื่อนและช่วยเหลือกันเสมอ พี่อ้อย พี่เอ๋ พี่ต้อง นกยูง และโอ๊ต ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องการเก็บข้อมูล

ที่สำคัญที่สุดคือบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความห่วงใย กำลังใจและได้ช่วยผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วันวิสา สรีระศาสตร์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
เป็นเงินจำนวน 10,000 บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)
จาก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
	ความสำคัญของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	6
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	6
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
	ตัวแปรที่ศึกษา	7
	นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	9
	สื่อมวลชนและแนวคิดการเลือกรับสื่อมวลชน	9
	ลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต	12
	การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์	13
	การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	14
	การสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	16
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	17
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ความหมาย และวิธีวัด	18
	พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย : ความหมาย และวิธีวัด	20
	พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย : ความหมาย และวิธีวัด	22
	แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล	24
	ลักษณะสถานการณ์ทางสังคมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	26
	การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับจิตลักษณะ ตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2 (ต่อ)		
	การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	31
	การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	35
	การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	40
	การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	45
	จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	50
	ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม	50
	ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	51
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	55
	การประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การวิจัยและพัฒนาทางจิตพฤติกรรมศาสตร์	57
	ความมีเหตุมีผลกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	59
	การมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	62
	จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	66

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
2	(ต่อ)	
	ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย…….	66
	เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย.....	69
	ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย…….	73
	สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรๆ ที่ศึกษา……..	77
	ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา……	80
	สมมติฐานของการวิจัย…….....	88
3	**วิธีดำเนินการวิจัย**…….....	89
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง…….....	89
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย…….....	90
	การหาคุณภาพเครื่องมือ…….....	100
	การเก็บรวบรวมข้อมูล…….....	100
	การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล…….....	101
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**…….....	102
	ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง…….....	104
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ป ระโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เ แตกต่างกัน…….....	108
	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน…….	114

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางขอ งคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน…….. 121

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแ บบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน……..... 127

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหม าะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน…… 134

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุ มการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน..... 141

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในกา รใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้ อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน..... 147

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน…… 152

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…….…… 156

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พิ จารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 156

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดั บชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม…….…… 158

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 159

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 160

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิ จารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…….…… 160

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…..... 160

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์ เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…….…... 160

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 161

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม….. 161

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการควบคุมก ารใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…….. 162

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตามระดับ ชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เ น็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 162

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……. 162

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…..…… 163

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม ……..... 165

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึ กษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอ บครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 165

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณา ตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 165

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 167

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 167

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 167

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 167

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจา รณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 168

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิ จารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม..... 168

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิ ดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 168

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 168

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม พิจารณาตามระดับการศึกษาข องบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม 168

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เ น็ต พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 169

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามระดับการศึกษ าของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 169

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาขอ งมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม 171

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 171

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความรู้เกี่ยวกั บการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม…….. 172

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม…….. 172

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามระดับกา รศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…… 173

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 173

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนความมีเหตุมีผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……... 173

ผลการวิเ คราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม..... 173

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการรับ รู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม…….. 174

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสาม ทางของคะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 174

ผลการวิเคราะห์ความแป รปรวนสามทางของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกันในกลุ่มรวม……..... 174

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 175

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม……..... 175

ผลการทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์ และชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย…….. 176

ผลการทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย…… 177

ผลการทำนาย เจตคติต่อพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย…….. 181

ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย..... 186

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 (ต่อ)

ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณ ะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย..... 190

ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย..... 194

ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย..... 198

ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เมื่อใช้ตัวทำนายในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละชุด เป็นตัวทำนาย..... 199

ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย เมื่อใช้ตัวทำนายในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละชุด เป็นตัวทำนาย..... 201

ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวทำน ายในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละชุด เป็นตัวทำนาย..... 203

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	**การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**……..	206
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1……..……...	207
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2……..……...	213
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3……..……	218
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4……..……	219
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5……..…...	223
	การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6……..……	229
	การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม……..……	235
	การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ในกลุ่มตัวอย่างรวม……	233
	นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง……..	240
	การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ.....	242
	ข้อดีและข้อจำกัดของงานวิจัย……...	248
	ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาต่อไป……	251
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป……..	252

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม……	254
ภาคผนวก……	265
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย……	266
ภาคผนวก ข การวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด……..	301
ภาคผนวก ค มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย.....	332
ประวัติย่อผู้วิจัย……..	335

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เกณฑ์การให้คะแนนเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน.....	87
2	จำนวนตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล……..…….	90
3	ค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา…….	105
4	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัยของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน……...	109
5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนั กเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน……...	115
6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยของนักเ รียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม……..	122
7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อิน เทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่าง……	128
8	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน……....	135
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติก รรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองและมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ……..	142

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ผลการวิเคราะ ห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน	148
11	ผลการวิเคราะ ห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน.....	153
12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ทีละตัวแปร ของนักเรียนที่อยู่ในชั้นการศึกษา มีผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม.....	157
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่า งปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม.....	166
14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลั กษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของมารดา มีผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม.....	170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	ปริมาณการทำนายและตัวทำนายของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม.....	178
16	ปริมาณการทำนายและตัวทำนายของจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัยด้วยตัวทำนายชุดที่1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์5 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม.....	183
17	ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ การเรียนรู้ ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม.....	187
18	ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง ปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม4 ตัวแปร ชุดที่4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม.....	192
19	ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม.....	195

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
20	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม……..	200
21	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม……..	202
22	ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม……...	204
23	ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลตั้งต้น…….....	234
24	ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลที่ปรับแล้ว……..	235
25	อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลโดยรวม (TE) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลัง สอง (R^2) ของตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านในกลุ่มตัวอย่างรวม……	236
26	ค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุที่ส่งผลต่อจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทั้ง 3 ด้าน ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ……	246
27	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในงานวิจัย……	267
28	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม……..	302
29	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ……	304
30	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ……..	304

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรง เรียน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ.....	305
32	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรี ยน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ.....	305
33	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง.....	305
34	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ.....	306
35	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เ น็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง.....	306
36	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยช น์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	306
37	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	307

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
38	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.....	307
39	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ.....	307
40	ผลการเปรีย บเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ....	308
41	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อิน เทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง....	308
42	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรี ยน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ.....	308
43	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ.....	309
44	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง.....	309
45	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่ม นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย.....	309
46	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่ม นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง.....	310

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
47	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง.....	310
48	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย.....	311
49	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.....	311
50	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก.....	312
51	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ.....	312
52	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง	313
53	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง..	313
54	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง.....	314

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
55	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจา กผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5……..	314
56	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ……..	314
57	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการ มีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ……..	315
58	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการ มีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3…….	315
59	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง...	315
60	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียน ที่มีระดับเศรษฐ กิจของครอบครัวสูง……..	316
61	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการ ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจาก ผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรีย นที่ไม่เข้าโครงการฯ……..	316

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
62	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการ ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียน ที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย……..	316
63	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5……	317
64	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ……..	317
65	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเห มาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียน ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ……..	318
66	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างเหมาะสม และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย……	318
67	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อิน เทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ……..	318
68	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ……	319
69	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ……..	319

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
70	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง.....	319
71	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	320
72	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	320
73	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ตาม ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	320
74	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ตามระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม...	321
75	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	321
76	ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ตามระดับของผลการเรียน และ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม.....	321
77	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	322
78	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	322

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
79	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	323
80	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม....	323
81	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เ โรงเรียน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต3 กลุ่ม.....	324
82	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	324
83	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเท อร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	325
84	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	325
85	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม....	326

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
86	ผลการเปรียบเทียบของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการมีเพื่อนเ ป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม.....	326
87	ผลการวิเคราะห์ความเท่าเทียมกันของแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ.....	327
88	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา.	331

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model).....	25
2	ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทางจิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม.....	52
3	บทบาทของ “จิตพอเพียง”ในแนวคิดของจิตพฤติกรรมศาสตร์.....	58
4	กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มต่างๆที่ศึกษาในการวิจัยนี้.....	82
5	แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสร และปลอดภัยระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ส ต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ.....	112
6	แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์ จ ฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวม.....	119
7	แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ระหว่า ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรีย และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อความแปรปรวนขอ คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวล การใช้อินเทอร์เน็ตน้อย.....	124
8	แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้ เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัยระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่า งสร้างสรรค์และปลอดภัยในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง.....	130

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

9 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม การควบคุม การใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่ส่งผลต่อความ แปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่5..... 144

10 แสดงปฏิสัมพันธ์ระ หว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม การควบคุม การใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่ส่งผลต่อความ แปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มนักเรียน ที่มารดามีการศึกษาน้อย..... 145

11 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1..... 208

12 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1..... 210

13 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2..... 215

14 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2..... 216

15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต อย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะ เดิม เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ..... 220

16 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ..... 221

17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ การเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตาม สถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวมและกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้ อินเทอร์เน็ตน้อย..... 224

18 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิต ลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็น ตัวทำนายในกลุ่มรวมและกลุ่ม นักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย..... 226

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

19 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม..... 229

20 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม..... 230

21 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม..... 231

22 ผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน ในกลุ่มรวม..... 237

23 ผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยปกป้อง..... 241

24 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานแบบจำลองระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ..... 247

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อเกิดใหม่ที่มีพัฒนาการอย่างรวดเร็วและขยายตัวอย่างกว้างขวาง การติดต่อสื่อสารผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นวิธีการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของบุคคลในยุคปัจจุบัน สื่ออินเทอร์เน็ตมีข้อแตกต่างจากสื่ อประเภทอื่นๆ และเป็น สื่อที่สามารถดึงดูดความสนใจของเยาวชนคนรุ่นใหม่ได้มาก เนื่องจากผู้ใช้สามารถโต้ตอบ (Interact) กับผู้ที่ตนติดต่อสื่อสารได้โดยทันที (real time) ทั้งภาพและเสียง ทำให้การติดต่อทางอินเทอร์เน็ตมีลักษณะเป็นโลกเสมือนมีตัวตนจริง เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้ ความสนใจและใช้ กับสื่อมวลชนประเภทนี้มาก ทั้งเพื่อการสืบค้น เรียนรู้และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ตเผยแพร่อย่างเสรี ข้อมูลข่าวสารและกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีทั้งประโยชน์และโทษ เป็นกระแสข้อมูลข่าวสารที่แพร่กระจายอยู่ ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจากทั่ว ทุกมุมโลก ยากที่จะคัดกรองหรือควบคุม ดังนั้น สื่ออินเทอร์เน็ตจึงเปรียบเสมือนดาบสองคมที่ให้ทั้งคุณและโทษขึ้นอยู่กับการเลือกรับสื่อของเยาวชนผู้ใช้งาน

ปัจจุบันวัยรุ่นเป็นกลุ่ม ที่มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรไทยวัยอื่น จากข้อมูลสถิติกลุ่มอายุของผู้เข้าใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า เยาวชนที่เริ่มเข้าใช้อินเทอร์เน็ตมีอายุน้อยลง ในช่วง 3 ปีก่อน เยาวชนกลุ่มที่ใช้มาก คือ นิสิต นักศึกษา แต่ในปัจจุบันวัยรุ่นที่ เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็นกลุ่มที่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น เหตุผลประการหนึ่งที่ทำให้ นักเรียน วัยรุ่นในช่วงมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตกันมาก เนื่องจากระบบการศึกษาเอื้ออำนวยให้นักเรียนนักศึกษาเรียนรู้การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตโดยหลักสูตรการเรียนแทบทุ กระดับชั้นมีการเรียนคอมพิวเตอร์ ปัจจัยนี้มีส่ วนช่วยทำให้วัยรุ่นได้ใกล้ชิดกับอินเทอร์เน็ตก่อนกลุ่มคนวัยอื่น และ ธรรมชาติของ วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพลังแห่งการรับรู้และแสวงหาสิ่งแปลกใหม่ให้กับตัวเองอยู่แล้ว นอกจากนี้ธรรมชาติของวัยรุ่นมักชอบทำกิจกรรมที่ตื่นเต้นเร้าใจ และสนุกสนาน ซึ่งอินเตอร์เน็ตเป็นสื่อใหม่ ที่สามารถรองรับความต้องการเหล่านั้นได้แทบทุกประการ (ชนกสุ กาญจนพรพงศ์. 2543)

สำหรับปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตจาก การเปรียบเทียบและการสำรวจกลุ่ม ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย กล่าวว่าปี พ.ศ. 2553 พบว่า จำนวนประชากรการใช้งานอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ประมาณ 27.0% และคาดว่าในปี พ.ศ. 2554 จะมีการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้น และจากการสำรวจกิจกรรมที่ทำบนอินเทอร์เน็ต พบว่ากิจกรรมที่ทำมากที่สุด คือ รับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (27.0%) การค้นหาข้อมูล (26.1%) และการติดตามข่าวสาร (14.1%) ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2553ให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นมากกว่าปีที่ผ่านๆ มา นอกจากนั้น กิจกรรมที่เผยแพร่

ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตที่มีอัตราส่วนเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว ได้แก่ การเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต (8.2%) และการชมสินค้าออนไลน์ (1.5%) และเมื่อกล่าวถึงผลดีของการใช้อินเทอร์เน็ต คนส่วนใหญ่เห็นว่า สังคมออนไลน์เป็นแหล่งข้อมูลความรู้และเป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสาระบันเทิงต่างๆ (57.2%) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแสดงความเป็นตัวของตัวเองได้ อย่างอิสระ (28.1%) มีคนรู้จักเพิ่มมากขึ้น/มีเพื่อนใหม่เพิ่มขึ้น (10.6%) และสามารถโฆษณาสินค้าและประชาสัมพันธ์เว็บไซต์ (3.3%) ส่วนผลเสียนั้น พบว่า ปัญหา สำคัญอันดับแรกที่มีผู้ระบุไว้ คือ สังคมออนไลน์ทำให้มีการหลอกลวงและเกิดอาชญากรรมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพิ่มขึ้น (41.9%) มีแหล่งยั่วยุทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (38.9%) การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในชีวิตจริงลดน้อยลง (18.2%) เป็นต้น (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2553)

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าเยาวชนวัยเรียน (นักเรียน นักศึกษา) เป็นกลุ่มสำคัญที่ประสงค์ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด ดังนั้น อินเทอร์เน็ต จึงเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเยาวชนกลุ่มนี้มาก โดยเป็นช่องทางในการแสวงหาความรู้ทั้งทางด้านวิชาการและประสบการณ์ได้เป็นอย่างดี หรือสร้างความบันเทิง สามารถฟังเพลง ชมภาพยนตร์ เล่นเกม และยังทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลสะดวกสบายคล่องตัวขึ้นด้วย การใช้อินเทอร์เน็ตนั้นก่อประโยชน์มากมาย แต่ในขณะเดียวกันข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็เป็นข้อมูลที่ปราศจากปราการใดๆ ที่มาขวางกั้นหรือป้องกันเยาวชน ให้พ้นจากภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่อย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นข้อความเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับวัยของผู้รับ หรือข้อความหลอกลวงไม่เป็นความจริง การเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร การล่อลวงจากการพูดคุยผ่านห้องสนทนาออนไลน์ (เนติกา กมลเลิศ. 2549) ที่นำไปสู่การพบกันแบบตัวต่อตัว และถูกทำร้ายร่างกายและจิตใจ ร่วมทั้งเสียทรัพย์สิน จากผลการสำรวจข้อมูลจากเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับการสนทนาออนไลน์ พบว่า มีวัยรุ่น 83.8% เคยพูดคุยผ่านทางโปรแกรมสนทนา และ 80.4% เคยพูดคุยกับคนแปลกหน้า นอกจากนี้ พบในกลุ่มวัยรุ่นหญิง 22.4% เคยนัดพบคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต และ 8.2% ยอมรับว่า เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนรู้จักทางอินเทอร์เน็ต และ 59.4% ของวัยรุ่นหญิงเหล่านี้ ไม่เต็มใจต่อการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เยาวชนส่วนใหญ่ (60.1%) เห็นว่า มีแนวโน้มความรุนแรงของอาชญากรรมทางโลกออนไลน์ในอนาคตเพิ่มขึ้น (เครือข่ายผู้ปกครองออนไลน์. 2551) นอกจากนี้มูลนิธิกระจกเงา ได้เปิดเผยสถิติคนหายในปี 2554 ว่าได้รับแจ้งคนหาย 2095 ราย เป็นชาย 783 คน เป็นหญิง 1312 คน โดยสัดส่วนเป็นเยาวชนอายุต่ำกว่า 18 ปี ถึง 125 ราย ซึ่งมีการระบุสาเหตุของการหายตัวไป ว่า ส่วนใหญ่เกิดจากการที่เยาวชนถูกล่อลวงทางเพศ โดยผ่านทางการเล่นอินเทอร์เน็ต ทั้งผ่านทางโทรศัพท์มือถือหรือโปรแกรมสนทนา เป็นต้น ซึ่ง ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเฉพาะกับ เยาวชนเพศหญิง และจากการประมวลสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นภายในปี 2553 ของศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี (IT WATCH) มูลนิธิกระจกเงา มีประเด็นเกี่ยวกับภัยเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น ดังนี้ 1) คลิปหลุด คลิปแอบถ่าย ตลอดปีที่ผ่านมามีการนำเสนอข่าวเหตุการณ์นี้อยู่มากมาย 2) เด็กติดเกม ติดเกมจนไม่ยอมไปโรงเรียน มีพฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรง จนถึงเด็กหายไปกับคนรู้จักกันในเกม 3) พูดคุยกันทางโปรแกรมสนทนา ซึ่งเด็กหายส่วนใหญ่ติดการพูดคุยทางโปรแกรมสนทนา ทั้งทางอินเทอร์เน็ตและ

โทรศัพท์มือถือ ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กผู้หญิงอายุระหว่าง 12 – 18 ปี 4) เว็บไซต์และบล็อก เว็บไซต์และเว็บบล็อก ถูกนำมาใช้งานทั้งการเผยแพร่ภาพลามก ขายซีดีลามกรวมถึงขายคลิปหลุด คลิปแอบถ่าย รวมทั้งการนำภาพหรือข้อมูลส่วนตัวอื่นๆ ไปโพสไว้ ตามเว็ บไซต์ต่างๆ พร้อมข้อมูลเท็จต่างๆ และผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง สำหรับแนวโน้มสถานการณ์ภัยเทคโนโลยีปี 2554 เยาวชนติดการพูดคุยทางโปรแกรมสนทนาหรือการหายไปกับคนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตก็ยังเป็นเรื่องที่มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เพราะทั้งอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือมีอยู่รอบตัวเยาวชนตลอดเวลา ด้วยหลักฐานดังกล่าว ทำให้ เห็นว่า ภัยอันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้อินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นกับเยาวชนหญิง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

แม้ว่าจะเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงกันอยู่ และยังไม่มี ข้อสรุปที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ว่าการใช้อินเทอร์เน็ตของบุคคล (วัยรุ่นถึงวัยผู้ใหญ่) ที่เพิ่มขึ้นมากอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน จะส่งผลดีและผลเสียต่อชีวิตความเป็นอยู่ หรือความสุขในชีวิตของผู้ ใช้เหล่านั้นมากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตาม มีผลงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาบุคลิกภาพและลักษณะทางสังคมของผู้คนในประเทศต่ างๆ หลายประเทศ เช่น ชาวสวีเดน ชาวอเมริกัน ชาวออสเตรเลีย และชาวจีน เป็นต้น (Hardie; & Tee. 2007) และได้ผลสรุปว่า บุคคลที่จัดว่ามีพฤติกรรมใช้อิ นเทอร์เน็ตมากเกินปกติไปจนถึงขั้นติดอินเทอร์เน็ต มักพบว่าเป็นผู้มีปัญหาทางบุคลิกภาพ เช่น ไม่มั่นคงในอารมณ์ (Neuroticism) บุคลิกภาพแสดงตัว (Extraversion) ปัญหาด้านสภาวะทางอารมณ์ เช่น รู้สึกโดดเดี่ยว (Loneliness) และวิตกกังวลสูง (Anxiety) รวมทั้งรู้สึก ว่าตนขาดหรือได้รับการสนับสนุนจากเครือข่ายทางสังคมไม่เพียงพอ (Inadequate social support networks) ดังนั้นการค้นคว้าวิจัยเพื่อหาแนวทางในการปกป้องเยาวชนไม่ให้เกิดนิสัยใช้อินเทอร์เน็ตเกินความจำเป็นหรือถึงขั้นติดอินเทอร์เน็ตจึงควรให้ความสำคัญกับปัจจัยเชิงเหตุทั้งด้านส ภาพสังคม บุคลิกภาพ ตลอดจนสภาวะทางอารมณ์ของเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต

การสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้กลายเป็นช่องทางในการสื่อสารยุคใหม่ที่จำเป็นจนเป็นปัจจัยที่ห้าของชีวิตประจำวันไปเสียแล้ว นอกเหนือจากปัจจัย สี่ (อาหาร ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า) โดยเฉพาะในหมู่เยาวชนที่เป็นวัยที่กำลังแสวงหาตนเอง เป็นวัยที่ต้องการข้อมูลแปลกใหม่เพื่อที่จะค้นหาตนเอง ถ้าถูกปิดกั้นตัวเองออกจากอินเทอร์เน็ต ก็จะทำให้เป็นการตัดโอกาส ในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ที่สำคัญ ดังนั้นการเรียนรู้และหาวิธีใช้ประโยชน์จากอินเทอร์ เน็ตให้มากที่สุด และถูกวิธีโดยไม่ไปริดรอนสิทธิประโยชน์ของผู้อื่น และรู้จักป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นกับตน จึงเป็นวิธีการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมที่สุด (วิศรุต ตันติพงศ์อนันต์. 2548: 7) สื่ออินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เผยแพร่อย่างเสรี การควบคุมโดยใช้กฎหม ายและอำนาจรัฐ วิถีทางสังคม ระเบียบ ประเพณีทางสังคม จึง กระทำ ได้ยาก แนวทาง ที่เป็นไปได้ในทางป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น คือ การสร้างภูมิคุ้มกันในตนแก่เยาวชน ภูมิคุ้มกันนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความเจริญงอกงามในชีวิตที่จะช่วยประคับประค องให้เยาวชนเป็นคนดีที่เก่งและมีความสุขได้ ซึ่งการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีเป็นการลดความเสี่ยง และเป็นเกราะป้องกัน บรรเทาผลกระทบให้เยาวชนไทย

ให้อยู่รอดปลอดภัยได้ ภูมิคุ้มกันในที่นี้ หมายถึง การ เตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับกับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ซึ่งภูมิคุ้มกัน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ภูมิคุ้มกันทางสังคม (เช่น อยู่ในครอบครัวที่ดี และโรงเรียนที่ดี เป็นต้น) กับภูมิคุ้มกันที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล

ภูมิคุ้มกันทางสังคม ได้แก่ การปลูกฝังอบรม จากผู้ใหญ่ในครอบครัวและโรงเรียน เป็นหลัก โดยเฉพาะ โรงเรี ยน สามารถ เป็นแหล่งในการสร้างภูมิคุ้มกันที่มีประสิทธิผลได้ เป็น อย่างดี ตัวอย่างเช่น ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) มีหลักฐานจากการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมรักการอ่านของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนจากโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มีพฤติกรรมรักการอ่านมากกว่านักเรียนจากโรงเรียนไม่ใช่ต้นแบบ แสดงให้เห็นว่า การได้เข้าร่วมในกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของโรงเรียนมาก มีผลดีต่อ พฤติกรรมรักการอ่านด้วย ครอบครัวก็เป็นแหล่งสำคัญอีกแหล่งหนึ่งที่สามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนได้ ซึ่งการอบรมเลี้ยงดูเยาว ชนอย่างเหมาะสม ด้วยความรักและใกล้ชิดอย่างมีเหตุผลนั้น เป็นวิธีการส่งเสริมได้อย่างดี และทางผู้ปกครองก็ควรให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนและไม่ควรละเลยกิจกรรมของโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกั บการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตของ บุตร และกลุ่มเพื่อนก็เป็นอีกกลุ่ มคนที่สำคัญอีกกลุ่มหนึ่ง ที่มีบทบาท ในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเยาวชนวัยรุ่น เนื่องจากธรรมชาติของวัยรุ่นนั้นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมาก การเห็นแบบอย่างที่ดีหรือไม่ดีจากเพื่อนมีความสำคัญต่อการรับสื่ออินเทอร์เน็ตเช่นกัน (ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร. 2547; ศุภรางค์ อินทุณห์. 2552) สังคมอินเทอร์เน็ตไม่ต่างจากสังคมปกติทั่วไปที่ย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดี มีทั้งด้านที่เป็นประโยชน์และด้านที่เป็นโทษ จึงเป็นหน้าที่ของทุกฝ่าย โดยเฉพาะบิดามารดา ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ที่จะร่วมมือกัน ส่งเสริมให้เยาวชนของชาติใช้อินเท อร์เน็ตไปในทางที่สร้างสรรค์และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองและสังคมโดยรวม (พิธุมา พันธุ์ทวี; ศรีดา ตันทะอธิพานิช; และ สุจินดา สุขุม. 2544)

ภูมิคุ้มกันอีกประเภทหนึ่งคือ ภูมิคุ้มกัน ทางจิต หมายถึง การมีความพร้อมทางการรู้คิด แรงจูงใจ และวุฒิภาวะทางอารมณ์สู งพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุหรือการถูกปลุกปั่น โจมตีจากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ครอบงำความคิด เจตคติ หรือพฤติกรรม) ด้วยจิตใจที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตัวหลายด้าน (งามตา วนินทานนท์. 2550) ลักษณะทางจิตใจ ที่เป็น องค์ประกอบของ ภูมิคุ้มกัน ทาง จิต เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน สติ-สัมปชัญญะ และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่เหมาะสม เป็นต้น (งามตา วนินทานนท์ . 2550) ในงานวิจัยหนึ่ง (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551) ศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี (โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ต) อย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน และ การเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะเป็นตัวทำนายสำคัญของ พฤติกรรมใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ในการแสวงหาตัวทำนายและปริมาณการทำนายตัวแปรตามด้านปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ทางอินเทอร์เน็ตของนักเรียน (ศุภรางค์ อินทุณห์. 2552) พบว่า ตัวแปรจิตลักษณะทั้ง 3 ด้านดังกล่าว อธิบายปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ทาง อินเทอร์เน็ต ของนักเรียนในกลุ่ม ตัวอย่าง ประเภทต่าง ๆ ได้ในปริมา ณต่ำไม่ถึงร้อยละ 10 จึงควรมีการค้นคว้าหาตัวทำนายสำคัญอื่นเพิ่มเติมอีก เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยและพัฒนา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาตัวแปร ด้านจิตลักษณะ (เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นต้น) และตัวแปรด้าน สถานการณ์ทางสังคม (เช่น ตัวแปรเกี่ยวกับครอบครัว โรงเรียน เพื่อน เป็นต้น) เป็นตัวแปรเชิงเหตุที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องอย่างเด่นชัดกับพฤติกรรม หรือร่วมกันทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มาก โดยอาศัยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบแนวคิดแบบสหวิทยาการในการประมวลเอกสารเพื่อ กำหนดตัวแปรเชิงเหตุกลุ่มต่างๆ และคาดว่าการวิจัยในครั้ง นี้จะช่วยบ่งชี้ปัจจัยเชิงสาเหตุสำคัญแบบบูรณาการ ที่สามารถจะนำไปประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นแนวทางให้นักพัฒนาเยาวชน ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง ได้แ นวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้อย่างถูกทิศทาง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะ สถานการณ์ ทางสังคม กับจิตลักษณะของนักเรียนมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเพียงใดในนักเรียนประเภทต่างๆ
2. เพื่อแสวงหาตัวแปรเชิงเหตุที่สำคัญและปริมาณการทำนายตัวแปร ในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์และ ในกลุ่มพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในนักเรียนประเภทต่างๆ
3. เพื่อศึกษาประเภทขอ งนักเรียนที่มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัยน้อยซึ่งจัดเป็นกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยเชิงเหตุที่เกี่ยวข้อง

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ความรู้ว่ามี ปัจจัยเชิงเหตุที่สำคัญใดบ้าง (ทั้งทางด้านสถานการณ์ จิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์) ที่มีบทบาทสำคัญต่อการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา
2. ข้อค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการวิจัยขั้นสูงต่อไป
3. ผลจากการวิจัยนี้จะช่วยชี้แนวทางแก่ ผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียน และหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง กับงานการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแก่เยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในวงกว้างต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาค รั้งนี้ได้แก่ นักเรียนเพศหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ในโรงเรียนที่เข้าและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมอินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน(Two – Staged Sampling) รายละเอียดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

เนื่องจากการศึกษานี้เป็นงานวิจัยประเภทศึกษาสหสัมพันธ์ และ เปรียบเที ยบ (Correlational – Comparative Study) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง นั้น มีวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ***โดยขั้นแรก*** ใช้แบ่งตามชั้นภูมิตามประเภทของ โรงเรียน คือ โรงเรียนที่เข้าร่วมกับไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย สำหรับโรงเรี ยนที่เข้าร่วมผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน โดยพิจารณาจาก โรงเรียนที่ต้องเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมและมีกิจกรรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอจนถึงปีการศึกษา 2550 - 2552 จำนวน 2 โรง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 โรง และจังหวัดนนทบุรีอีก 1 โรง รวมเป็น 2 โรง ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯจะพิจารณาเลือกจากโรงเรียนที่มีขนาดและมีความคล้ายคลึงกับโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรง รวมทั้งหมด 4 โรง ***ขั้นที่สอง***ใช้วิธีแบ่งกลุ่ม หรือ การสุ่มแบบ Cluster Sampling โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม (Cluster) งานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง สุ่มเลือกห้องเรียนจากชั้นม . 3 จำนวน 3 ห้องเรียน และจาก ชั้นม. 5 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมสุ่มห้องเรียนจากโรงเรียน โรงละ 5 ห้องเรียน โดยจำนวนนักเรียนหญิงในแต่ละห้องเรียน คาดประมาณโดยเฉลี่ยห้องเรียนละ 30 คน (4x5x30) เป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 600 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บได้จริง 597 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษา ผู้วิจัย อาศัยแนวการวิเคราะห์ สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายจากอดีตถึงปัจจุบันของ แมคนัสสันและเอนด์ เลอร์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน . 2541: 105-108; อ้างอิงจาก Magnusson; & Endler. 1977: 18-21) เป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร และกำหนด

ตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายและทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย โดยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม กล่าวถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน หรือ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการเกิดพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงการได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนให้มีพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี โดยหากบุคคลมี ความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ตลอดเวลา บุคคล ก็มีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมสอดคล้องตามทิศทางที่สถานการณ์ผลักดัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ หมายถึง จิตลักษณะค่อนข้างคงที่ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบันเป็นจิตลักษณะที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก สะสมมาถึงปัจจุบันจากการปลูกฝังอบรมในครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งตัวแปรกลุ่มนี้ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์หรือที่เรียกว่า การปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) คือ ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิมอย่างน้อย 1 ด้าน ร่วมกับปัจจัยทางสถานการณ์อย่างน้อย 1 ด้าน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือเรียกว่า ปฏิสัมพันธ์ในตน (Organismic Interaction) หมายถึง ลักษณะทางจิตที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของ บุคคลกับสถานการณ์ปัจจุบันภายในตัวบุคคล นั้น โดยจิตลักษณะตามสถานการณ์มักหวั่นไหวแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยง่าย หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ นั้นๆ เช่น เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมในสถานการณ์หนึ่ง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ เป็นต้น (ภาพประกอบ 1)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ มี 3 กลุ่ม ได้แก่

1.1 กลุ่มลักษณะสถานการณ์ทางสังคม

1.1.1 ด้านครอบครัว ประกอบด้วยตัวแปร การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง

1.1.2 ด้านโรงเรียน ประกอบด้วยตัวแปร การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม

1.1.3 ด้านเพื่อน ประกอบด้วย การมี เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต

1.2 กลุ่มจิตลักษณะเดิม ประกอบด้วยตัวแปร

1.2.1 ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน

1.2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.3 ความมีเหตุมีผล

1.2.4 การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

1.3 จิตลักษณะตามสถานการณ์ ประกอบด้วยตัวแปร

1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

1.3.2 เจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างส รรค์และปลอดภัย

1.4 ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ ประเภทของโรงเรียน (โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย /โรงเรียนทั่วไปที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียนของนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประกอบด้วย

2.1.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้

2.1.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

2.1.3 พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง โรงเรียนที่เข้าร่วมกิจกรร มเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยกับหน่วยงานที่มีการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต (มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย รายละเอียดดูในภาคผนวก ค) อย่างเป็นทางการและต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

2. โรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย หมายถึง โรงเรียน ทั่วไปที่ไม่ได้ เข้าร่วมกิจกร รมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยกับหน่วยงานที่มีการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตข้างต้น และไม่ได้เข้าร่วมในโครงการประเภทดังกล่าวกับหน่วยงานอื่นอย่างเป็นทางการและอย่างต่อเนื่องถึงปัจจุบัน

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการประมวลเอกสารเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นการประมวลเพื่อกำหนดตัวแปร ความหมายและวิธีวัดพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ส่วนที่ 2 ประมวลความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงสาเหตุกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประกอบด้วย 1) ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านลักษณะสถานการณ์ ทางสังคมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2) ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3) ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

สื่อมวลชนและแนวคิดการเลือกรับสื่อมวลชน

กระทรวงศึกษาธิการได้บัญญัติศัพท์คำว่า “สื่อมวลชน” ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่าสื่อมวลชนไว้ดังนี้ จิราภรณ์ สุวรรณวาจกกสิกิจ (2550) ได้ให้ความหมายของคำว่าสื่อมวลชนไว้ว่า หมายถึง“สื่อ” (medium) ที่ใช้ส่งสารไปยังมวลชน ได้แก่1) สื่อสิ่งพิมพ์ (print media) เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น 2) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ (electronic media) เช่น วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น อินเทอร์เน็ต (internet) ซึ่งเป็นสื่อมวลชนประเภทใหม่ที่ผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีโทรคมนาคม (สุกัญญา บูรณเดชาชัย. 2550: 47-48) อรุณีประภา หอมเศรษฐี (2539) ได้กล่าวว่า สื่อมวลชนเป็นตัวแทนหรือเครื่องมือต่างๆ ที่จะสื่อความคิด เจตคติ ข่าวสาร หรือภาพพจน์ต่างๆ ไปสู่ประชาชนหรือมวลชนจำนวนมาก สำหรับปรมะ สตะเวทิน (2526, 2546) ได้ให้ความหมายว่า เป็นช่องทางการสื่อสารประเภทต่างๆ เช่น สื่อหนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโท รทัศน์ และยังเป็นองค์ประกอบเพียงองค์ประกอบเดียวของกระบวนการสื่อสารมวลชนด้วย

กระบวนการสื่อสาร หมายถึง การถ่ายทอดสารจากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่า ผู้ส่งสารไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้รับสารโดยผ่านสื่อ (ปรมะ สตะเวทิน. 2538: 29) ทั้งนี้สื่อนั้นอาจเป็นสื่อมวลชนหรือสื่อบุคคลก็ได้ โดยอัทคิน (ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. 2544: 10; อ้างอิงจาก Atkin. 1973) ได้กล่าวว่า บุคคลที่เปิดรับข่าวสารมากยิ่งมีหูตากว้างไกล มีความรู้ ความเข้าใจในสภาพแวดล้อมและเป็นคนที่ทันสมัยทันเหตุการณ์กว่าบุคคลที่เปิดรับข่าวสารน้อย สื่อมวลชนแต่ละประเภทที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบัน ต่างก็มีคุณลักษณะเฉพาะที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่เยาวชน ช่วยให้ เยาวชนได้รับความเพลิดเพลิน มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น ได้รับรู้ข่าวสารต่างๆ ทันเหตุการณ์ ได้เรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆ ที่อาจนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ช่วยนำความรู้และประสบการณ์ที่แปลกใหม่มาสู่ผู้รับสารอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ในขณะที่วิทยุกระจายเสียงช่วยใน

ด้านทักษะการฟัง และสิ่งพิมพ์จะช่วยเสริมทักษะในการอ่าน ซึ่งทักษะในการฟัง และการอ่านนี้ มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นก ารฝึกสมาธิ การสร้างจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ การรู้จักจับใจความสำคัญของสาร ที่บุคคลสนใจรับทราบ ในทางตรงกันข้าม สื่อมวลชนอาจก่อให้เกิดโทษต่อพัฒนาการด้านต่างๆ ของ เยาวชนได้เช่นกัน เช่น 1) ผลกระทบต่อสุขภาพ เด็กที่ชอบดูโทรทัศน์นานเกินไป จะไม่ได้เคลื่อนไหวออกกำลังกายเท่าที่ควร อาจทำให้เป็นโรคอ้วนได้ 2) ผลกระทบต่อพฤติกรรม ทำให้เด็กที่ได้ชมโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรงเลียนแบบพฤติกรรมนั้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวเด็กและผู้อื่นได้ 3) ผลกระทบต่อการพัฒนาทางสติปัญญา เด็กที่ใช้เวลากับสื่อประเภทใดประเภทหนึ่งมาก เกินควร ทำให้ขาดโอกาสที่จะได้รับประสบการณ์จาก สังคมแวดล้อมรอบตัว เป็นต้น (วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. 2540: 221-223)

ในสาขาวิชาจิตวิทยาสังคมมีแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการสื่อสารเพื่อการเปลี่ยนเจตคติของบุคคลโดยมีพื้นฐานทางความคิดว่าคนเรามีการเลือกรับสารสื่อต่างๆที่ส่งผ่านเข้ามา ตามที่ตนสนใจหรือต้องการ ส่งผลให้การเปิดรับ สื่อของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ไป และบุคคลได้รับ ประโยชน์หรือความพึงพอใจมากน้อยต่างกันด้วย การที่สื่อมวลชนจะมีอิทธิพลต่อเยาวชนได้นั้น สื่อมวลชนจะต้องกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาและเกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดและจิตใจของเยาวชน การเปลี่ยนแปลงในผู้รับสารหลังจากเริ่มมีการสื่อสารนั้น แมคไกว(ดวงเดือน พันธุมนาวิน 2531: 143-147; อ้างอิงจาก McGuire. 1969, 1973) ได้กำหนดขั้นตอนการเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้นในผู้รับสารไว้ 5 ขั้นตอน อันแสดงว่าอิทธิพลของ สารสื่อต่อผู้รับทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงทาง ความคิด เจตคติ และในบางกรณีจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการกระทำด้วย เป็นขั้นตอนที่สืบเนื่องกัน ดังนี้ 1) การสนใจรับทราบ : จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลยินยอมที่จะรับสารที่ส่งมาในกรณีของสื่อมวลชนกับเยาวชนนั้น เยาวชนจะได้รับอิทธิพลของสื่ อมวลชนโดยเริ่มที่การสนใจรับทราบสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ เช่น เปิดรับและให้ความสนใจรายการโทรทัศน์ ฟังรายการวิทยุ อ่านเนื้อหาส่วนใดส่วนหนึ่งในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร หรือการทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ถ้าเยาวชนไม่ให้ความสนใจที่จะเปิดรับ ขณะรายการกำลังออกอากาศ แต่ไปทำอย่างอื่นเสีย บุคคลนั้นก็ย่อมจะไม่ได้รับเนื้อหาของสารที่ส่งมาจากสื่อมวลชนนั้นอย่างเพียงพอ ฉะนั้นขั้นแรกของการรับอิทธิพลของสื่อมวลชน คือ การเปิดรับฟัง รับชม หรืออ่าน เมื่อเริ่มรับแล้วก็ต้องตรึงความสนใจให้อยู่กับการนำเสนอนั้นจนจบ หรือรับท ราบเนื้อหาของสารนั้นเป็นส่วนใหญ่ แต่บางคนก็มิได้สนใจรับทราบก็ได้ หรือ บุคคลแต่ละคนจึง อาจรับทราบ เกี่ยวกับสื่อจากรายการหนึ่งใน ปริมาณที่แตกต่างกันได้ 2) การเข้าใจเนื้อความ : จะเกิดขึ้นเมื่อหลังจากที่ บุคคลได้สนใจรับทราบเนื้อความแล้ว สามารถจะเข้าใจความหมายของเนื้อความในสื่อนั้นๆ มากเพียงใด เช่น เข้าใจเนื้อความโฆษณาสินค้า ว่าให้ซื้อสินค้าอะไร และทำไมจึงควรซื้อ ในหมู่ผู้ที่สนใจรับทราบเนื้อความนั้น อาจมีบางคนที่เข้าใจเนื้อความได้ครบถ้วน บางคนเข้าใจน้อยกว่า บางคนไม่เข้าใจเลย ความเข้าใจเนื้อความนี้ขึ้นอยู่กั บการสนใจรับทราบเป็นเบื้องต้น ประกอบกับการที่ผู้รับทราบนั้นมีสติปัญญาดีพอ หรือมีประสบการณ์ที่เอื้ออำนวยให้เข้าใจเนื้อหาของสารได้ เด็กกับผู้ใหญ่มีความสามารถเข้าใจเนื้อหาของสารได้ต่างกัน เด็กอาจเข้าใจอย่างผิวเผิน หรือเข้าใจบางส่วนบางตอนของสารเท่านั้น แต่ผู้ใ หญ่ที่ฉลาดพอสมควร

จะเข้าใจได้ละเอียดควบถ้วนถูกต้องมากกว่า ฉะนั้นจึงเห็น ได้ว่าปริมาณความเข้าใจเนื้อความจึงแตกต่างกันไปตามความสามารถของผู้รับแต่ละคน 3) การยอมเปลี่ยนตาม : หลังจากที่บุคคลให้ความสนใจรับทราบสารแล้วและเข้าใจเนื้อความในสารนั้นแล้ว บุคคลอาจจะยอมรับ หรือปฏิเสธข้อเสนอแนะในสารนั้นก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าสารนั้นมีคุณภาพเช่นไร และผู้รับมีลักษณะที่เอื้ออำนวยให้ยอมรับได้มากหรือน้อยเพียงใด เช่น ถ้าผู้รับเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องนั้น มองเห็นประโยชน์หรือตระหนักถึงโทษในเรื่องนั้น หรือเนื้อความนั้น ก่อให้เกิด การรับรู้รับทราบในสิ่งแปลกใหม่ ทำให้เข้าใจบางสิ่งบางอย่างได้ถ่องแท้ยิ่งขึ้น หรือมองเหตุการณ์หนึ่งในแง่มุมใหม่ๆ หรือเกิดการเรียนรู้จากตัวแบบตัวละครในสื่อมวลชน จึงทำให้ผู้รับเปลี่ยนเจตคติหรือเปลี่ยนบุคลิกภาพบางประการที่เกี่ยวกับการรู้หรือเปลี่ยนแปลงลักษณะทาง จิตใจอื่นๆ ของบุคคลได้อีกด้วย 4) การเก็บจำการเปลี่ยนเจตคติ เพื่อให้เจตคติที่เปลี่ยนไปมีความคงทนเป็นเวลานานจะต้องมีการชักจูงเป็นระยะเรื่อยไปโดยใช้วิธีการชักจูงต่างๆ กัน และ 5) การกระทำตามการชักจูง บุคคลที่จะกระทำตามการชักจูง นอกจากจะมีเจตคติที่เหมาะสมแล้วยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่จะสนับสนุนหรือขัดขวางการกระทำตามเจตคติของบุคคลด้วย ยิ่งกว่านั้น ตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการส่งสารไป ยังผู้รับสารยังรวมถึง กระบวนการเลือกสรร (Selective Processes) (พัชนี เชยจรรยา; เมตตา กฤตวิทย์; และถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์. 2538: 15; อ้างอิงจาก Klapper. 1960) มี 4 ขั้นตอน ที่มีความต่อเนื่องกันดังนี้ 1) การเลือกเปิดรับ หรือ การเลือกใช้สื่อมวลชน (Selective Exposure) บุคคลมีแนวโน้มที่จะเลือกเปิดรับหรือเลือกที่จะใช้สื่อมวลชนตามความต้องการของตน โดยมีวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อแตกต่างกัน เช่น เพื่อแสวงหาข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง ความคิดเห็น โฆษณาสินค้า เป็นต้น โดยปกติบุคคลจะเลือกใช้สื่อมวลชนที่เสนอข่าวสาร และความคิดเห็นที่สอดคล้องกับความคิด และเจตคติของเขา ทั้งนี้เพราะโดยธรรมชาติแล้วบุคคลมีความต้องการที่จะปกป้องรักษา และส่งเสริมความคิด เกี่ยวกับตนเอง (Self - Concept) 2) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) เมื่อบุคคลเลือกใช้สื่อมวลชนแล้ว บุคคลจะเลือกให้ความสนใจกับเนื้อหาของสื่อมวลชนที่ตนเลือกใช้ โดยจะเลือกให้ความสนใจในสิ่งที่ตนสนใจ ชอบและสอดคล้องกับเจตคติ ความคิด และความเชื่อของตน 3) การเลือกรับรู้หรือการเลือกตีความหมาย (Selective Interpretation) คือ การเลือกรับรู้หรือตีความหมายเนื้อหาของสื่อมวลชนที่ตนเลือกให้ความสนใจ โดยบุคคลจะเลือกตีความหมายของสิ่งที่ได้อ่าน ดู ฟัง ตามเจตคติและความรู้สึกนึกคิดของตน เนื้อหาของสื่อมวลชนจึงมักถูกบิดเบือนไปโดยที่เราไม่รู้ตัว 4) การเลือกจดจำ (Selective Retention) ในขั้นตอนการเลือกจดจำสิ่งที่ตนได้จากการใช้สื่อมวลชน ผู้รับสารจะเลือกเช่นเดียวกับการเลือกใช้สื่อ เช่นเดียวกับการเลือกให้ความสนใจกับเนื้อหาของสื่อมวลชน และการเลือกตีความหมายของเนื้อหา กล่าวคือ บุคคลจะเลือกจดจำเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับรสนิยม เจตคติ ความชอบ ความเชื่อ ตามค่านิยมของตน อาจกล่าวได้ว่า การเลือกจดจำเนื้อหาของสื่อมวลชนเท่ากับเป็นการช่วยส่งเสริม สนับสนุน ให้เจตคติเดิม หรือความเชื่อเดิมของบุคคลมีความมั่นคงยิ่งขึ้น และเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

ดังนั้นสื่อมวลชนในที่นี้ หมายถึง สื่อหรือช่องทางในการนำสารไปสู่มวลชน สื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีศักยภาพในการส่งสารไปสู่มวลชน เป็นผลผลิตทางเทคโนโลยีที่เกิดจากการค้นคว้าพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นตัวแทนหรือเครื่องมือต่างๆ ที่จะสื่อความคิด เจตคติ ข่า วสาร หรือภาพพจน์ต่างๆ ไปสู่ประชาชนหรือมวลชนจำนวนมาก ประเภทของสื่อมวลชนสามารถจำแนกได้ 2 ประเภทใหญ่ คือ 1) สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ และ 2) สื่อมวลชนประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และอินเทอร์เน็ต ในการวิจัยนี้สนใจศึกษา เกี่ยวกับ สื่ออินเทอ ร์เน็ตซึ่งหมายถึงสื่อมวลชนประเภทหลังนี้ เป็นสื่อที่เยาวชนให้ความสนใจรับกันมาก โดยเฉพาะสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตจัดเป็นสื่อสำหรับคนรุ่นใหม่ สื่อทุกชนิดมีทั้งประโยชน์และโทษ สารสื่อ และสื่อมวลชนเข้ามามีอิทธิพลต่อความคิด เจตคติและการกร ะทำของบุคคลได้อย่างไร แ มคไกวนักจิตวิทยาสังคมอาวุโสได้อธิบายถึงกระบวนการสื่อสารที่สามารถชักจูง ให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง ความคิดและ เจตคติ และในบางกรณีอาจถึงขั้นเปลี่ยนการกระทำ ไว้ว่า มี 5 ขั้นตอนต่อเนื่อง คือ การสนใจรับทราบ การเข้าใจเนื้อความ การยอมเปลี่ยนตาม การเก็บจำ และการกระทำซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการเลือกรับสื่อตามแนวคิดของแคลปเปอร์ ที่กล่าวถึงกระบวนการเลือกรับสื่อว่ามี 4 ขั้นตอน คือ การเลือกเปิดรับ การเลือกให้ความสนใจ การเลือกรับรู้หรือการเลือกตีความหมาย และการเลือกจดจำ

ลักษณะของสื่ออินเทอร์เน็ต

ในปัจจุบันระบบเครือข่ายอิน เทอร์เน็ตได้ถูกพัฒนาให้มีความทันสมัยเจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว อินเทอร์เน็ตกลายเป็นเครือข่ายการติดต่อไร้พรมแดน ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมขององค์กรหนึ่งองค์กรใดโดยเฉพาะ การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร จึงมีความเป็นอิสระเสรี (ฐนวรรษ นิติธรรมวิศรุต . 2544) ยิ่งกว่านั้น อินเทอร์เน็ต ยังเป็นสื่อที่สามารถรวบรวมข้อดีของสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือ และโทรศัพท์เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งสร้างความแตกต่างจากสื่อในยุคก่อนด้วยลักษณะของสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ตลอด 24 ชั่วโมง และยังเป็นสื่อที่มีข้อได้เปรียบกว่าสื่อมวลชน ประเภทหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ข้อได้เปรียบที่สำคัญคือลักษณะการเป็นเจ้าของสื่ออินเทอร์เน็ตกลายเป็นสื่อทางเทคโนโลยี ที่ผู้ใช้สามารถติดต่อสื่อสารกันได้ทั่วโลก และกลายเป็นช่องทางแห่งใหม่ที่สังคมโลกให้ความนิยมในการใช้บริการ ทุกด้าน ทั้งด้านหน้าที่การงาน การศึกษา การพักผ่อนหย่อนใจ ความบันเทิง การหาเพื่อน เป็นแหล่งความรู้อันยิ่งใหญ่ เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสาร ผลงานวิจัย และโปรแกรมที่เป็นประโยชน์ต่างๆ มายมายหมุนเวียนอยู่ในเครือข่าย บุคคลสามารถอ่านและศึกษาได้จากทั่วโลก รวมทั้งเป็นช่องกระจายความรู้จากแหล่งหนึ่งไปอีกแหล่ง หนึ่งทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันในเวลาอันรวดเร็วในการติดต่อระหว่างบุคคลกับบุคคลและสามารถรับส่งข้อมูลและเอกสารต่างๆ ได้ทั่วโลก ภายในระยะเวลาที่รวดเร็ว โดยเสียค่าใช้จ่ายที่ต่ำ ใช้ค้นคว้าเอกสาร ข้อมูลต่างๆ ที่ผ่านมา เป็นเวทีแสดงควา มคิดเห็น สามารถ ถ่ายโอนข้อมูล (Download) เอกสารหรือซอฟต์แวร์ (Software) ที่ต้องการทำให้เกิดการค้าแบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือต่างๆ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตใช้เพื่อฟังดนตรี หรือ

ชมภาพยนตร์ เล่นเกม เป็นที่ประชุมทางไกลผ่านจอ ภาพ สามารถเข้าชมพิพิธภัณฑ์และห้องแสดงศิลปะทั่วโลก สามารถอ่านข้อมูลข่าวสารในภาษาอื่นๆ โดยใช้กระบวนการแปลที่ติดตั้งในเว็บไซต์ (เนติมา กมลเลิศ . 2549: 1) อินเทอร์เน็ต จึงเป็นสื่อที่มีประโยชน์มากมาย ถ้าเลือกรับและเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสม แต่ถ้าเด็กและเยาวชน รับนำข้อมูลข่าวสารที่ ไม่เหมาะสม ผ่านทางอินเทอร์เน็ตนี้และนำไปใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง ก็จะเกิดโทษต่อตนเองและเป็นภัยต่อสังคมส่วนรวมได้เช่นกัน

การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์

ในเอกสาร ชุดการสอนเสริมทักษะการใช้อินเทอร์เน็ต อย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย ของสำนักงานกองทุน สนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพและมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย (2551: 11-12) ได้กล่าวถึงการใช้อินเทอร์เน็ต ของบุคคลทั่วไป ในทางสร้างสรรค์ มีอย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการศึกษาค้นคว้า อินเทอร์เน็ตถูกใช้ประโยชน์ทางการศึกษาในหลายวิธี นักเรียนสามารถเข้าไปอ่านทบทวนเนื้อหาที่ครูสอนได้ ทำแบบฝึกหัดออนไลน์ รับ- ส่งการบ้าน เว็บไซต์บางแห่งถูกออกแบบให้มีห้อง สนทนาที่เปิดให้นักเรียนเข้ามา ตั้งคำถาม โดยจะมีครูหรือเพื่อนรุ่นพี่เข้ามาช่วยตอบ หรือแม้แต่สนทนาโต้ตอบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ โรงเรียนหลายแห่ง ได้เปิดโอกาสให้ นักเรียนทำโครงงานร่วมกับนักเรียนโรงเรียนอื่น โดยการศึกษาค้นคว้าและแลกเปลี่ยนข้อมูลกันทาง จดหมายอีเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ประชุมหรือร่วมกันสนทนาเป็นครั้งคราวผ่านห้องสนทนาออนไลน์ (chatroom) หรือการประชุมทางไกล (video conference) และนำเสนอผลงานร่วมกันทางเว็บไซต์ ซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของคลังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (digital contents) สำหรับนักเรียนรุ่นหลังๆ 2) ด้านการติดต่อสื่อสาร อินเทอร์เน็ตทำให้การติดต่อสื่อสารทำได้สะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น ทุกวันนี้เราสามารถดูทีวี ฟังวิทยุ คุยโทรศัพท์ อ่านจดหมายได้ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่ งอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถควบรวมเอาหลายๆ สื่อเข้าไว้ด้วยกัน นอกจากนี้อีเมล์ยังถูกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เว็บบอร์ดถูกใช้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและติดตามข่าวสารอีกด้วย 3) ด้านธุรกิจการค้า อินเทอร์เน็ตถูกใช้เป็นเวทีในการแสดงสินค้าเพื่อซื้อขาย แลกเปลี่ยน ประมูล ติดตามและบริการหลังการขาย รวมถึงการสำรวจตลาดเพื่อหาแนวโน้มของสินค้าใหม่ๆ และ 4) ด้านบันเทิง สามารถอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และหนังสือ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ตใช้เพื่อฟังดนตรี หรือชมภาพยนตร์ เล่นเกม เป็นที่ประชุมทางไกลผ่านจอภาพ สามารถเข้ าชมพิพิธภัณฑ์และห้องแสดงศิลปะทั่วโลก และสามารถอ่านข้อมูลข่าวสารในภาษาอื่นๆ ได้

กล่าวได้ว่า อินเทอร์เน็ตนอกจากจะเป็นเครื่องมือที่ให้ประโยชน์อย่างมากมาย การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ในหมู่เยาวชน หมายถึง การที่เยาวชนทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่ างสม่ำเสมอเพื่อแสวงหาความรู้เพื่อการศึกษา เพื่อการติดต่อสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต ผ่านทางอีเมล์หรือโปรแกรมสนทนา และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านทางเว็บบอร์ด โดยไม่จำเป็นต้องทราบชื่อหรือเห็นภาพซึ่งกันและกัน และเพื่อความบันเทิง ซึ่งสามารถอ่านข่าวสาร ฟังเพลง เล่นเกม หรือชมภาพยนตร์ผ่านทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประโยชน์

การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

แม้อินเทอร์เน็ตจะมีประโยชน์มาก แต่ในขณะเดียวกัน อินเทอร์เน็ต ก็เป็นสื่อที่ไร้พรมแดน ปราศจากปราการใดๆ ที่จะขวางกั้นป้องกันบุคคลวัยใดๆ ให้พ้นจากภัยอันตรายที่แอบแฝงอยู่มากมาย ไม่ว่าจะเป็น ข้อความเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมกับวัย หรือข้อความหลอกลวงไม่เป็นความจริง การเผยแพร่ภาพลามกอนาจาร การล่อลวงจากการพูดคุยผ่านห้องสนทนาออนไลน์ และอื่นๆอีกมาก เห็นได้จากการศึกษาในโครงการอินเทอร์เน็ตสีขาว (มฑนา สีตสุวรรณ. 2546) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากคณะอนุกรรมาธิการแก้ไขปัญหาภัยจากเทคโนโลยีสารสนเทศ(อินเทอร์เน็ต) ซึ่งได้ระบุถึงภัยจากอินเทอร์เน็ตไว้อย่างน้อย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ภัยจากสื่อลามกอนาจารบนอินเทอร์เน็ต 2) ภัยจากการเข้าร่วมพูดคุยในโปรแกรมสนทนาบนอินเทอร์เน็ต 3) ภัยจากการค้าบริการทางเพศ บนอินเทอร์เน็ต 4) ภัยจากการซื้อขายหรือได้รับข้อมูลที่อันตราย จากสินค้าที่ผิดกฎหมายบน อินเทอร์เน็ต 5) ภัยจากการเผยแพร่ข้อมูลต้องห้าม ข้อมูลที่เป็นความลับ เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว หรือข้อมูลที่เป็นอันตรายต่อผู้อื่นและให้ข้อมูลการใส่ร้ายผู้อื่นลงบนอินเทอร์เน็ต 6) ภัยจากการใช้ประโยชน์เพื่อการพนันในลักษณะต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต7) ภัยจากการเล่นเกมที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสมในลักษณะที่รุนแรง ล่อแหลมและละเมิดทางเพศ นอกจากนี้นักวิชาการชาวต่างประเทศท่านหนึ่ง (Goldberg. 1996) ได้ระบุลักษณะพฤติกรรมของเยาวชนที่เข้าข่าย “ติดอินเทอร์เน็ต” ไว้ดังนี้ 1) มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ลดกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตลง หลีกเลี่ยงกิจกรรมในชีวิตที่สำคัญ แสวงหาเวลามากขึ้น เพื่อที่จะได้ใช้เวลามากขึ้นในอินเทอร์เน็ต 2) ไม่สนใจสุขภาพร่างกายของตนเอง ที่ได้รับ ผลกระทบจากกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต 3) เลื่อนเวลาพักผ่อนออกไป หรือเปลี่ยนแปลงเวลานอนเพื่อที่จะได้มีเวลาใช้อินเทอร์เน็ต 4) ลดกิจกรรมทางสังคม ละทิ้ง ละเลยครอบครัว และเพื่อน ทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น 5) ปฏิเสธที่จะใช้เวลากับกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต 6) ละทิ้งงาน การเรียน ภาระหน้าที่ของตน

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับลักษณะของภัยอันตรายที่เกิดจาก การใช้อินเทอร์เน็ต นั้น ได้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเห็นว่าการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยจะต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอเพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต (รัชนีกร ทองสุขดี. 2543: 76-78; อ้างอิงจาก Teicher. 1999) จึงได้ให้คำแนะนำถึง หลักในการใช้อินเทอร์เน็ต ไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1) ความปลอดภัย ซึ่งสามารถทำได้ คือ ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัว (ชื่อจริง นามสกุลจริง ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์) เพราะทำให้สามารถสืบเสาะตาม หาได้ถึงตัว ไม่ส่งหลักฐานส่วนตัวของตนเองและคนในครอบครัวให้ผู้อื่น (สำเนาบัตรประชาชน รหัส บัตรเอทีเอ็ม หรือบัตรเครดิต) ไม่โต้ตอบจดหมายข้อความ หรือความคิดเห็นในกระดานข่าวที่เห็นว่าอาจเป็นอันตราย ถ้าสิ่งที่พบเห็นก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ให้เลิกใช้บริการนั้นเสีย ตรวจสอบชื่อที่อยู่ของเว็บไซต์ (URL) ให้แน่ใจก่อนที่จะกดคีย์บอร์ด พิมพ์ตัวสะกดให้ถูกต้องเพื่อให้มั่นใจว่า จะเข้าไปยังเว็บไซต์ที่ต้องการ ระมัดระวังเรื่องข้อเสนอฟรีโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน เช่น การให้ของขวัญหรือเงิน และควรระมัดระวังอย่างที่สุด หากมีการนำของขวัญมาส่งให้ถึงบ้านหรือต้องออกไป รับข้างนอก ไม่ออกไปพบเพื่อนที่รู้จักทาง

อินเทอร์เน็ต หากไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง หรือไม่มี ผู้ปกครองไปด้วย ระมัดระวังการซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต 2) มารยาทในการใช้ ผู้ใช้ต้องคำนึงเสมอว่าข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเป็ นข้อมูลที่มีทั้งบวกและลบ ดังนั้นผู้ใช้ต้องคำนึงถึงข้อมูลที่ส่งไปยังผู้อื่นว่าส่งไปแล้วจะมีผลลบต่อคนจำนวนมากหรือไม่ หรือคัดลอกข้อมูลโดยไม่ให้เครดิตเจ้าของข้อมูลหรือไม่ เป็นต้น 3) การโฆษณาและป้องกันสิทธิ์ส่วนบุคคล ในปัจจุบันการโฆษณาผ่านอินเทอร์เน็ตมีความก้า วหน้ามาก บ่อยครั้งที่เยาวชนจะแยกแยะได้ยากระหว่างข้อมูล โฆษณา และการบันเทิง ครูและผู้ปกครองจำเป็นต้องชี้แนะการตัดสินใจในการให้ข้อมูลส่วนตัวของเยาวชน เป็นต้น 4) การวิจัย เนื่องจากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตมีมากมาย ทำอย่างไร เยาวชนจะเลือกใช้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแ ละเหมาะสม 5) เทคโนโลยี ทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่เข้าถึงได้ง่าย และสะดวกในการใช้ นอกจากนี้ศรีดา ตันทะอธิพานิช (2544: 100) ได้กล่าวถึงข้อควรจำสำหรับเด็กและเยาวชนในการออนไลน์ ***สิ่งที่เด็กและเยาวชนควรทำในการออนไลน์*** คือ 1) ใช้นามแฝงในการออนไลน์ อย่าบอกชื่อจริ งกับคนแปลกหน้า ไม่ให้ข้อมูลที่เป็นส่วนตัวของตนเองหรือครอบครัวออกไปในอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในห้องสนทนากลุ่มข่าว ซึ่งถือเป็นเวทีสาธารณะ 2) ขออนุญาตผู้ปกครองก่อนที่จะรับปากอะไรกับคนแปลกหน้า รวมถึงการใช้บัตรเครดิตของผู้ปกครองในการสั่งซื้อสินค้าทางอินเทอร์เน็ต 3) หากได้รับข้อความ หรือพูดคุยกับบุคคลที่ทำให้รู้สึกอึดอัด หวั่นวิตก หรือไม่สบายใจ รวมทั้งพบเห็นข้อมูล รูปภาพหยาบคาย ไม่เหมาะสมต่าง ๆ ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตทราบทันที 4) เล่าให้ผู้ปกครองฟังถึงกิจกรรมการออนไลน์ในแต่ละครั้ง เช่น เว็บไซ ต์ที่เข้าไปดูเพื่อนใหม่ที่เพิ่งรู้จัก 5) ตกลงกับผู้ปกครองเรื่องกฎ กติกาในการออนไลน์ อันได้แก่ เวลาในการออนไลน์ ระยะเวลาของการออนไลน์ ขอบเขตของกิจกรรมที่จะทำได้ สัญญาว่าจะไม่เข้าไปยังพื้นที่ต้องห้าม หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบนี้ ***และสิ่งที่ไม่ควรทำในการออนไลน์*** คือ 1) ไม่ส่งภาพถ่าย หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนตัว อันได้แก่ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ สถานที่ ทำงานและเบอร์โทรศัพท์ของผู้ปกครอง ซึ่งตัวเองและสถานที่ตั้งของโรงเรียน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง 2) ไม่นัดพบกับคนที่รู้จักบนอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกคร องหากผู้ปกครองอนุญาตก็จะนัดพบในสถานที่สาธารณะที่มีผู้คนมากมายและจะไปพร้อมกับผู้ปกครอง 3) ไม่โต้ตอบกับข้อความที่ทำให้รู้สึกอึดอัด ลำบากใจ จะไม่รู้สึกผิด หรืออายที่ได้รับข้อความเหล่านั้น แต่จะแจ้งผู้ปกครองให้ทราบโดยทันที เพื่อจะได้แจ้งให้ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตทราบต่อไป 4) ไม่สั่งซื้อสินค้าหรือสมัครสมาชิกเพื่อร่วมกิจกรรมต่าง ๆ บนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง 5) ไม่คัดลอกซอฟต์แวร์ ข้อมูล รูปภาพ จากแหล่งที่ไม่รู้จักหรือไม่คุ้นเคย นอกจากนี้พิธุมา พันธุ์ทวี และคนอื่น ๆ (2544: 47) ยังได้แนะนำศิลปะสำหรับการป้องกันตัว 7 ประการสำหรับเยาวชนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ 1) ข้าพเจ้าจะไม่บอกข้อมูลส่วนตัว เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ ชื่อโรงเรียน ที่ทำงานหรือเบอร์ที่ทำงานของผู้ปกครอง ให้แก่บุคคลอื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน 2) ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยทันที หากข้าพเจ้าพบข้อความหรือรูปภาพใด ๆ บนอินเทอร์เน็ตที่หยาบคายหรือไม่เหมาะสมโดยประการทั้งปวง 3) ข้าพเจ้าจะไม่ยินยอมไปพบบุคคลใดก็ตามที่ข้าพเจ้าได้รู้จักทางอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน และหากผู้ปกครองอนุญาตให้

ข้าพเจ้าไปพบบุคคลนั้นได้ ข้าพเจ้าก็จะไปพบเขาในที่สาธารณะซึ่งมีคนผ่านไปมา โดยมี ผู้ปกครองของข้าพเจ้าไปด้วย4) ข้าพเจ้าจะไม่ส่งรูปหรือสิ่งของใดๆ ให้แก่ผู้อื่นที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ตโดยมิได้ขออนุญาตจากผู้ปกครองก่อน(ผู้ประสงค์ร้ายสามารถนำรูปไปใช้ในทางมิชอบ เช่นนำไปตัดต่อในลักษณะลามกอนาจารได้) 5) ข้าพเจ้าจะไม่ตอบคำถามหรือต่อความกับผู้ที่สื่อข้อความหยาบคายหรือไม่เหมาะสม แต่ข้าพเจ้าจะแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยทันที 6) ข้าพเจ้าจะเคารพต่อข้อตกลงอื่นๆ ที่ให้ไว้กับผู้ปกครอง เช่น กำหนดระยะเวลาที่ข้าพเจ้าจะใช้อินเทอร์เน็ตได้ เว็บไซต์ที่ข้าพเจ้าเข้าได้และข้อตกลงอื่นใดอย่างเคร่งครัด 7) ข้าพเจ้าจะไม่พยายามหลบเลี่ยงกฎทั้งหมดข้างต้น ไม่ว่าในกรณีใด

สรุปได้ว่า แนวทางการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของเยาวชน หมายถึง หลีกเลี่ยงการให้ข้อมูลส่วนตัว รวมถึงภาพถ่ายส่วนตัวหรือของครอบครัว ใช้นามแฝงในการออนไลน์ และอย่าบอกชื่อจริงกับคนแปลกหน้า ถ้าได้รับข้อความ หรือพูดคุยกับบุคคลที่ทำให้รู้สึกอึดอัด หวั่นวิตก หรือไม่สบายใจ รวมทั้งพบเห็นข้อมูล รูปภาพหยาบคาย ไม่เหมาะสมต่างๆ ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ตทราบทันที หลีกเลี่ยงการสนทนาหรือนัดหมายกับคนแปลกหน้าที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต ควรเล่าให้ผู้ปกครองฟังถึงกิจกรรมการออนไลน์ในแต่ละครั้ง ไม่คัดลอกโปรแกรม ข้อมูล รูปภาพ หรือสิ่งใดจากอินเทอร์เน็ตโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ ในครอบครัวควรมีการกำหนดข้อตกลงหรือกติกา ในการใช้อินเทอร์เน็ต และเยาวชนควรรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับผู้ปกครอง ไม่เข้าไปยังพื้นที่ต้องห้าม หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบนี้

การสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

นอกจากส่งเสริมให้เยาวชนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยดังกล่าวข้างต้นแล้ว อีกประเด็นที่สำคัญและควรส่งเสริมให้เยาวชนสนับสนุนเพื่อนร่วมวัยให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยด้วย และจากข้อมูลของศูนย์เฝ้าระวังภัยเทคโนโลยี (IT WATCH) มูลนิธิกระจกเงา ที่กล่าวถึงภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ต ภัยอันตรายเหล่านั้นอาจป้องกันได้ โดยกลุ่มผู้ที่ใกล้ชิดเยาวชน ซึ่งนอกเหนือจากพ่อแม่และครูแล้ว คือ เพื่อนร่วมวัยนั่นเอง เด็กในวัยนี้จะให้ความสำคัญกับเพื่อนมาก อาจเชื่อฟังเพื่อน มากกว่าบิดามารดาหรือครู เสียอีก ต้องการการยอมรับจากเพื่อน ยอมทำตามความต้องการของกลุ่มเพื่อน (นงลักษณ์ โตบันลือภพ . 2539: 24) และถ้าเยาวชนได้อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ดีก็จะทำตัวเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีพฤติกรรมไปในทางที่สร้างสรรค์ มีความคิดริเริ่ม อุทิศตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม (พิสมัย วิบูลสวัสดิ์; และคนอื่นๆ. 2547: 11) ซึ่งการสนับสนุนส่งเสริมให้เพื่อนหรือผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เป็น สิ่งที่บุคคลควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการตอกย้ำพฤติกรรมที่น่าปรารถนาให้แก่ตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้เพื่อนหรือผู้อื่นมีพฤติกรรมดังกล่าวด้วย การกระทำเช่นนี้จะก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมได้มาก การสนับสนุนทางสังคม (Social Support) เป็นตัวแปรที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางในสากลและในประเทศไทย ซึ่งดุจเดือน พันธุมนาวิน (2547) ให้ความหมายว่า เป็นการสนับสนุนส่งเสริมบุคคลอื่นใน 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น

2) การให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การตักเตือน การให้ความรู้ เป็นต้น และ 3) ด้านวัตถุ สิ่งของ หรือแรงงาน ดังนั้นการที่เยาวชนสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่สร้างสรรค์และปลอดภัย จึงเป็นพฤติกรรมที่สำคัญอีกพฤติกรรมหนึ่งที่ควรมีการวิจัยเพื่อหาแนวทางส่งเสริมต่อไป

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ในงานวิจัยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตลอดจนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมา มีการแบ่งศึกษาพฤติกรรมนี้ออกเป็นด้านย่อย ๆ เพื่อสามารถศึกษาพฤติกรรมนี้ในเยาวชนได้อย่างละเอียดและครอบคลุม ตัวอย่างเช่น ในงานวิจัยของปราณี จ้อยรอด (2552: 58-59) ได้ศึกษาพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยให้ความหมายของพฤติกรรมดังกล่าวว่า หมายถึง การที่บุคคลใช้เทคโนโลยีการสื่อสารเครือข่าย อินเทอร์เน็ตเพื่อทำกิจกรรม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสื่อสาร 2) ด้านการศึกษาค้นคว้า และ 3) ด้านบันเทิง นักเรียนมีการพิจารณาไตร่ตรอง ตัดสินใจเลือกรับโดยคำนึงถึงคุณภาพและ คุณประโยชน์ จุดมุ่งหมายในการรับรู้ขอบเขตปริมาณในการรับ ในปริมาณที่พอเหมาะพอดี และละเว้นการรับที่จะทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน การคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นถ้ารับสื่ออินเทอร์เน็ต สำหรับจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 11) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมว่า หมายถึง การที่นักเรียนรายงานว่า ตนได้ใช้เทคโนโลยี 2 ประเภทอย่างเหมาะสม ได้แก่ 1) อินเทอร์เน็ต เช่น การเล่นเกมพอประมาณ การแชทที่มีความระมัดระวังเป็นต้น และ 2) โทรศัพท์มือถือ เช่น การคุยผ่านโทรศัพท์มือถือกับเพื่อนในเวลาที่เหมาะสมและปริมาณการคุยที่เหมาะสม ไม่นาน นเกินไป เป็นต้น และก่อนหน้านี้ ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 12,14) ได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการวัดตัวแปรนี้เป็น 2 ด้าน คือ 1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ หมายถึง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมในด้านการสื่อสาร การค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา การถ่ายทอดข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต การเล่นเกมเพื่อผ่อนคลายความเครียด และ 2) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่มีโทษต่อตนเองและส่วนรวมทั้งในด้านการสื่อสาร เช่น การใช้อีเมล์หรือค้นหาข้อมูลลามกหรือนำข้อมูลมาใช้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น รวมทั้งด้านการถ่ายโอนข้อมูล และด้านการเล่นเกมด้วย

จากการประมวลขอบเขตความหมายของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ของเยาวชน สรุปได้ว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง การกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ของเยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในปริมาณเวลาที่เหมาะสมและรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ในการวิจัยครั้งนี้ จึงจะแบ่งศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยโดยแบ่งศึกษาใน 3 ด้าน คือ 1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการ เรียนรู้ ได้แก่ การศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ตใน 2 ด้าน คือ 1.1) การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ในด้านการศึกษาหาความรู้เพื่อการศึกษา เช่น เครือข่ายสารานุกรม เว็บไซต์วิกีพีเดีย เป็นต้น และ 1.2) ด้านบันเทิง

และการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การใช้บริการพูดคุยออนไลน์ โดยเว็บไซต์สังคมออนไลน์ประเภท Hi5, Facebook และ Myspace รวมทั้งผ่านโปรแกรมสนทนา เป็นต้น 2) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามหลักและวิธีการที่นักวิชาการและนักพัฒนาแนะนำ เช่น ไม่เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวแก่คนแปลกหน้า ไม่โต้ตอบจดหมาย ข้อความ หรือความคิดเห็นในกระดานข่าวที่เห็นว่าอาจเป็นอันตราย หากพบว่าสิ่งที่พบเห็นก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัดใจ ไม่สบายใจ ให้เลิกใช้บริการนั้นเสีย ไม่นัดพบกับผู้อื่นในเว็บไซต์โดยไม่บอกผู้ปกครองให้ทราบเสียก่อนและ 3) พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยหมายถึง การกระทำที่เป็นการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อนด้านกำลังใจและด้านข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมเป็นหลัก เพื่อให้เพื่อนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ : ความหมาย และ วิธีวัด

ประเทศไทยได้นำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน จนอินเทอร์เน็ตกลายเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาที่สำคัญและจำเป็นในยุคปัจจุบันไปแล้ว ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2541: 9-18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต เพื่อการศึกษาไว้หลายประการดังนี้ 1) การใช้กิจกรรมบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ช่วยทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมและโลก ได้มากรวดเร็วขึ้น 2) เป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่สำหรับผู้คน 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการ สอนผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้เรียนในด้านทักษะการคิดอย่างมีระบบ โดยเฉพาะทำให้ทักษะการวิเคราะห์สืบค้น การคิดเชิงวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูล การแก้ปัญหา และการคิ ดอย่างอิสระ ทั้งนี้เนื่องจากเครือข่ายคอมพิวเตอร์เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลมากมายมหาศาล ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์อยู่เสมอ เพื่อแยกแยะข้อมูลที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์สำหรับตนเอง 4) สนับสนุนการสื่อสารและการร่วมมือกันของผู้เรียน ไม่ว่าจะใ นลักษณะของผู้เรียนร่วมห้อง หรือผู้เรียนต่างห้องเรียนบนเครือข่ายด้วยกัน 5) สนับสนุนกระบวนการสหสาขาวิชาการ นักการศึกษาสามารถที่จะบูรณาการการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ สังคม ภาษา วิทยาศาสตร์ เข้าด้วยกัน 6) ช่วยขยายขอบเขตของห้องเรียนออกไป 7) การที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอนุญาตให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ให้คำปรึกษาได้ และการที่ผู้เรียนมีความอิสระในการเลือกศึกษาสิ่งที่ตนเองสนใจ ถือเป็นแรงจูงใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน 8) ผลพลอยได้จากการที่ผู้เรียน ทำโครงการบนเครือข่ายต่างๆ นี้ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะทำความคุ้นเคยกับโปรแกรมประยุกต์ต่างๆ บนคอมพิวเตอร์ไปด้วยในตัว เช่นโปรแกรมประมวลผลคำ เป็นต้น

นอกจากนี้ศรีดา ตันทะอธิพานิช (2544: 123, 155) ยังได้อธิบายประโยชน์ของอินเตอร์เน็ตไว้ว่า อินเตอร์เน็ตนั้นเกี่ยวข้องกับการรับข้อมูลข่าวสารในชีวิตประจำวัน เช่น หากต้องการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ก็มีหนังสือพิมพ์ออนไลน์บนอินเตอร์เน็ตให้อ่านได้อย่างมากมายไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ไทย หรือหนังสือพิมพ์ต่างประเทศ อีกทั้งยังมีเว็บไซต์ต่างๆ ที่เราสามารถสมัครเป็น

สมาชิกเพื่อรับบ ริการต่างๆ ได้ฟรีอีกนับไม่ถ้วน และหากเราจะชมโทรทัศน์หรือฟังวิทยุ ก็สามา รถชมและฟังสดๆ ได้จากหลายช่องและหลายสถานีที่ออนไลน์อยู่ในขณะนั้นได้ทันที และหากท่านต้องการข้อมูลด้านการศึกษาก็มีเว็บไซต์มากมายพร้อมที่จะให้ท่านเข้าไปค้นคว้า ไม่ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาชั้ นนำต่างๆ หรือห้องสมุดดิจิตอลชื่อดังต่างๆ ก็ตาม รวมทั้งข้อมูลสำหรับผู้ที่ต้องการจะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ ก็มีพร้อมให้ท่านเข้าไปชมได้ตลอดเวลา ส่วนผู้ที่ต้องการเข้าไปสื่อสาร หรือสนทนาทั้งแบบออนไลน์ และอิเล็กทรอนิกส์เมล์ ก็สามารถทำได้ตลอดเวลาอีกเช่นกัน ซึ่งจากข้อมูลต่างๆ และบริการมากมายที่กล่าวไปบางส่วนนั้น สิ่งที่ดีที่สุดของอินเตอร์เน็ต นั้นย่อมหนีไม่พ้นภาวะไร้พรมแดน (Globalization) นั่นเอง เด็กๆ รุ่นใหม่จะถูกปลูกฝังความคิดให้เป็นแบบไร้พรมแดน นับว่าเป็นสิ่งที่ดี แต่สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามก็คือ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองให้การดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดกับบุตรหลานนั่นเอง

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย จึงกำหนดความหมายของ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับ มัธยมศึกษาไว้ว่า หมายถึง การรายงาน ของนักเรียน เกี่ยวกับ การกระทำกิจกรรมบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ต อย่างสม่ำ เสมอเพื่อ เสริม ความ รอบ รู้ เพื่อ การศึกษา เล่าเรียน เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ เป็นต้น

การวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการ เรียนรู้ จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต พบว่ามีงานวิจัยจำนวนหนึ่ง ทำการวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ของเยาวชน ด้วยวิธีมาตรประเมิน รวมค่า (Summated Rating Method) ตัวอย่างเช่นในงานวิจัยของ สาธิต บุญเซ่ง (2547) เนติมา กมลเลิศ(2549) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้วยคำถามปลายปิด มีมาตรวัด 5 ระดับ ตั้งแต่ มากที่สุด ถึง น้อยที่สุด สำหรับงานวิจัยของภัทรียา ไชยณรงค์ (2547) สร้างแบบวัดซึ่งมีคำถาม 3 ลักษณะ คือ คำถามแบบเลือกตอบ แบบมาตรประเมินค่า และคำถามปลายเปิด ต่อมาดวงกมล ทรัพย์พิทยากร(2547) สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์และโทษแยกจากกัน โดยให้ผู้ตอบรายงาน ในข้อความแต่ละประโยค เกี่ยวกับการใช้หรือไม่ใช้บริการ 4 ประเภทที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทางที่มีประโยชน์ หรือโทษต่อตนเองและส่วนรวม วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตร ประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ด้านละจำนวน 12 ข้อ แต่ละด้าน มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .75 และ .53 ตามลำดับ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ใช้ขอบเขตการวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์และโทษของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) เป็นแนวทางหนึ่งประกอบการสร้างข้อความ สำหรับแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบวัดประเภทประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย : ความหมาย และ วิธีวัด

อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลที่ให้ความรู้ ความบันเทิง การบริการ และสารสนเทศ ประเภทต่างๆ มากมาย แต่ขณะเดียวกันอินเทอร์เน็ตก็เป็นแหล่งข้อมูลที่เผยแพร่เรื่องผิดศีลธรรม ยาเสพติด และอาวุธและเรื่องผิดกฎหมายต่างๆ อีกด้วย ดังนั้นความปลอดภัย (Safety) จึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เมื่อเยาวชนกำลังใช้อินเทอร์เน็ต เยาวชนต้องการความรู้สึกมั่นใจในความปลอดภัยและรู้ถึงวิธีการที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยและความรู้สึกไม่สบายใจในขณะใช้งาน เยาวชนควรได้รับการสอนให้รู้จักวิธีในการป้ องกันตนจากสื่อที่ไม่เหมาะสม ดังนั้น จึงมีผู้ให้แนวทางในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ไว้หลายประการ (นิรนาม . 2548) ได้แก่ 1) กำหนดแนวทางการใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับผู้ปกครองก่อนที่จะออนไลน์ ตกลงเรื่องเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในแต่ละวัน กิจกรรมออนไลน์ที่ทำได้หรือทำไม่ได้ 2) ไม่ร่วมกันใช้รหัสผ่าน (Password) กับใคร 3) ก่อนที่จะร่วมกันใช้ข้อมูลส่วนตัวใดๆกับคนแปลกหน้าให้ขออนุญาตจากผู้ปกครองเสียก่อน 4) ตรวจสอบชื่อที่อยู่ของเว็บไซด์ (URL) ให้แน่ใจเสียก่อนที่จะกดคีย์บอร์ด พิมพ์ตัวสะกดให้ถูกต้องเพื่อให้มั่นใจว่าจะเข้าไ ปยังเว็บไซต์ที่ต้องการ 5) ตรวจสอบกับพ่อแม่ผู้ปกครองก่อนที่จะเข้าไปในห้องสนทนาเนื่องจากห้องสนทนาแต่ละห้องมีคนต่างประเภทกันอยู่ จึงต้องแน่ใจก่อนว่าเป็นห้องที่เหมาะสมและผู้ปกครองยอมรับได้ 6) ถ้าสิ่งที่พบเห็นหรือได้รับก่อให้เกิดความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ ให้เลิกใช้บริการนั้นเสียอย่าลืมแจ้งผู้ปกครองและครูด้วย 7) อย่าส่งรูปตัวเองออกไปให้ใครทางอีเมล์ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองเสียก่อน 8) ถ้าได้รับอีเมล์ข่มขู่ หยาบคาย ก่อกวน หรืออะไรก็ตามที่ทำให้รู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ ไม่ต้องโต้ตอบแต่ให้แจ้งพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครู 9) ขออนุญาตผู้ปกครองก่อนลงชื่อในสัญญา หรือรับข้อเสนออะไรก็ตามบนอินเทอร์เน็ต 10) อย่าเปิดไฟล์หรืออีเมล์ที่มาจาก คนที่ไม่รู้จัก เนื่องจากไม่ทราบว่ามีอะไรอยู่ภายใน อาจเป็นไวรัสคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลที่ไม่เหมาะสมก็ได้ 11) อย่านัดพบกับคนแปลกหน้า ที่รู้จักกันบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ขออนุญาตจากผู้ปกครอง ถ้าจำเป็นต้องนัดพบก็ให้นัดพบในที่สาธารณะและไปพร้อมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง 12) พูดคุยกับพ่อแม่ผู้ปกครองหรือครูอย่างสม่ำเสมอ ถึงสถานที่ที่ไปตลอดจนกิจกรรมที่ทำและสิ่งที่พบเห็นในระหว่างการออนไลน์ 13) เลือกใช้ชื่อปลอมหรือนามแฝง ที่แตกต่างจากชื่อจริง ในการออนไลน์ 14) ในการออนไลน์อย่าทำอะไรที่เราคิดว่าจะไม่ทำในชีวิตจริง 15) ควรปฏิบัติต่อคนอื่นในสิ่งที่ตัวเองอยากให้คนอื่นปฏิบัติตอบ เช่น อย่าใช้ภาษาแย่ๆ หรือส่งที่ไม่เหมาะสมออกไปในการออนไลน์

ในอดีตมีการวิจัยพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น จุเรศ พิชิตานนท์ (2546: 38-39) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมฉลาดเลือกกิน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการแยกแยะและพิจารณาคุณลักษณะของอาหารในหลายๆ ด้านพร้อมกัน คือ คุณค่า ความสะอาด ราคา และความชอบ เพื่อเลือกบริโภคอาหารที่ดีมีประโยชน์ที่สุด และอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 11) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมป้องกันตน หมายถึง การกระทำของนักเรียนหญิงที่แสดงถึงการปกป้องตนเองจากการคุมคามทางเพศ เช่น การไม่ไปในที่ลับตาสองต่อสองกับเพื่อนชาย หลีกเลี่ยง

เส้นทางกลับบ้านเป็นท างที่เปลี่ยว การไปเที่ยวที่บ้านเพื่อนชายโดยไม่มีใครอยู่ที่บ้านนั้น เป็นต้น นอกจากนี้มีการวิจัยพฤติกรรมการใช้เครื่องมือสื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ และสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยอยู่บ้าง ตัวอย่างเช่นนรา จันชนะกิจ (2548: 8) ได้กล่าวไว้ว่าพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย หมายถึง การกระทำของนักศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการใช้โทรศัพท์มือถือให้เกิดความปลอดภัยต่อตัวเอง เช่น ไม่ใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่ทำกิจกรรมอื่นๆ พร้อมกัน (เช่น ใช้โทรศัพท์มือถือในขณะขับรถยนต์โดยไม่มี Hand free เป็นต้น) อ่านคำแนะนำในคู่มือก ารใช้และการซ่อมบำรุงโทรศัพท์มือถืออย่างถูกวิธีและไม่ใช้โทรศัพท์มือถือในขณะที่มีฝนตกฟ้าคะนอง เป็นต้น และดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 12) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ หมายถึง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในทางที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวมในด้านการสื่อสาร การค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา การถ่ายทอดข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต การเล่นเกมเพื่อผ่อนคลายความเครียด สำหรับ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ(2551: 11) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม หมายถึง การที่นักเรียนรายงานว่าตนได้ใช้เท คโนโลยี 2 ด้านอย่างเหมาะสม ได้แก่ 1) อินเทอร์เน็ต เช่น การเล่นเกมพอประมาณ การแช็ทที่มีความระมัดระวัง เป็นต้น และ 2) โทรศัพท์มือถือ เช่น การคุยโทรศัพท์มือถือกับเพื่อนในเวลาที่เหมาะสมและปริมาณการคุยที่เหมาะสม ไม่นานเกินไป เป็นต้น

จากการประมวลความหมายข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยในนักเรียน หญิงชั้นมัธยมศึกษา ได้ว่า หมายถึง การกระทำกิจกรรมของ เยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แสดง ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการป้องกันตนจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นด้วยความตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายแล ะสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เหมาะสม และรู้วิธีการปฏิบัติตนในการรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่างๆ ขณะทำกิจกรรมบนเครือข่าย

การวัดพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต พบว่ามีงานวิจัยจำนวนหนึ่ง ทำการวัดพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้อง ใกล้เคียงกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ด้วยวิธีมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) ตัวอย่างเช่น รุจิเรศ พิชิตานนท์ (2546: 44) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมฉลาดเลือกกินในนักเรียน โดย พิจารณาถึงลักษณะของอาหารที่เลือกกิน ร่วมกันใน 4 มิติ ได้แก่คุณค่าทางโภชนาการ ความสะอาด ราคาและความชอบหรือความน่ากิน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80 อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 53) สร้างแบบวัด พฤติกรรมป้องกันตน ของนักเรียนหญิงที่แสดงถึงก ารปกป้องตนเองจากการคุกคามทางเพศ วัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 12 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน มีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 นรา จันชนะกิจ (2548: 51) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์อย่างปลอดภัย ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงออก ถึงการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย และการพิจารณาถึงความเหมาะสมมากน้อย ในการใช้โทรศัพท์ได้อย่างปลอดภัย แบบวัดมีคำถามจำนวน

15 ข้อ พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .76 ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 63) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์และโทษ แยกจากกัน ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้หรือไม่ใช้บริการ 4 ประเภท ได้แก่ การสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การถ่ายโอนข้อมูลและการเล่นเกม ที่เชื่อมต่อกับเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในทางที่มีประโยชน์และโทษต่อตนเองและส่วนรวม วัดด้วย แบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่ามีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ด้านละ 12 ข้อ แต่ละด้านมี พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75 และ .53 ตามลำดับ และจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 46) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยให้นักเรียนรายงานว่าการใช้เทคโนโลยี2 ประเภทได้แก่ โทรศัพท์มือถือ(เช่น การคุยโทรศัพท์มือถือกับเพื่อนในเวลาที่เหมาะส ม และปริมาณการคุยที่เหมาะสม ไม่นานเกินไป) และอินเทอร์เน็ต (เช่น การเล่นเกมพอประมาณ การแช็ทที่มีความระมัดระวัง) แบบวัดนี้มีจำนวน 10 ข้อพิสัยคะแนนระหว่าง 10-60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .79 จากการประมวลเอกสารข้างต้น ได้มี การสร้างแบ บวัดเกี่ยวกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกิน พฤติกรรมป้องกันตนของนักเรียนหญิง พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์อย่างปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็น ประโยชน์และเป็นโทษโดยวัดแยกกัน และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาในครั้งนี้ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดขึ้นใหม่ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามเนื้อหาและนิยามปฏิบัติการ

พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ความหมายและ วิธีวัด

การสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้อื่นกระทำพฤติกรรมที่น่าปรารถนา เป็นสิ่งที่บุคคลควรกระทำอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการตอกย้ำพฤติกรรมที่น่าปรารถนาให้แก่ตนเองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้อื่น กระทำพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ ด้วย ซึ่งการสนับสนุนทางสังคม (Social Support) เป็นตัวแปรที่มีการศึกษากันอย่างกว้างขวางในสากลและในประเทศไทย ในความหมายที่เป็นการสนับสนุนส่งเสริมบุคคลอื่นใน 3 ด้านที่สำคัญ ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ความรู้สึก เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น 2) การให้ข้อมูลข่าวสาร เช่น การตักเตือน การให้ ความรู้ เป็นต้น และ 3) ด้านเงิน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และแรงงาน (ดุจเดือน พันธุมนาวิน. 2547) ซึ่งได้มีผู้ศึกษาพฤติกรรมประเภทนี้ เช่น ในการศึกษาพฤติกรรมส นับสนุนให้ผู้อื่นรักษ์สัตว์ ของ สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 11) ซึ่งหมายถึง พฤติกรรม การสนับสนุนให้ ผู้อื่นรักษ์สัตว์ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านอารมณ์ เช่น การชื่นชมเมื่อผู้อื่นมีพฤติกรรมนี้ เป็นต้น 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการอนุรักษ์สัตว์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์การรักษ์สัตว์ เป็นต้น และ 3) การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ แ ละเงิน เช่น การบริจาคเงินช่วยเหลือมูลนิธิอนุรักษ์สัตว์ต่างๆ เป็นต้น

ในการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา ในโครงการก้าวย่างอย่างเข้าใจ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 11) ได้ศึกษาพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนจากการคุกคามทางเพศ เป็นพฤติกรรมย่อยหนึ่งใน 2 ด้าน โดยให้ความหมายว่าเป็นการช่วยเหลือหรือส่งเสริมให้เพื่อนปกป้องตนจากการคุกคามทางเพศ ด้วยการกระทำ 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น ชื่นชมเมื่อเพื่อนแต่งกายเรียบร้อยเป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การตักเตือนเพื่อน บอกข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่ไม่ปลอดภัยบริเวณนอกโรงเรียนเป็นต้น และ3) การสนับสนุนด้านอื่นๆ เช่น การรอเป็นเพื่อน ยืนบังเมื่อเพื่อนนั่งไม่เรียบร้อย เป็นต้น เมื่อไม่นานมา นี้ ยังมีผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน นักเรียนด้วยกัน ทำตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. 2551: 13) โดยให้ความหมาย ในขอบเขตของการให้การสนับสนุนเพื่อนในการปฏิบัติตามหลัก ของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการ กระทำได้ 2 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ เช่น ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อเพื่อนออมเงิน2) ด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการกระทำอย่างเหมาะสมตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียงต่างๆ เป็นต้น

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดความหมายของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนมัธยมศึกษาไว้ว่า หมายถึง การรายงานถึงการกระทำต่างๆ ของบุคคลที่มุ่งส่งเสริมและป้องกันเพื่อนของตน เพื่อให้เพื่อนใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสมใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการ ใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของที่จำเป็น เช่น เอกสารหรือบทความที่เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย

การวัดพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้ อง พบว่ามีงานวิจัยจำนวนหนึ่ง ที่วัดพฤติกรรมที่ เกี่ยวข้องใกล้เคียงกับพฤติกรรมการสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยวิธีมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) ตัวอย่างเช่น สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 79-80) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ โดย มีเนื้อหาเกี่ยวกับ การปฏิบัติของนักเรียนในการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นในด้านการดูแลสัตว์ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ ตัวอย่าง เช่น การให้กำลังใจ ชมเชย แสดงความยกย่องเมื่อเห็นผู้อื่นแสดงการรักษ์สัตว์ เป็นต้น 2) การสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร ตัวอย่างเช่น การชักชวน ตักเตือน แนะนำในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรักษ์สัตว์ เป็นต้น 3) การสนับสนุนทางด้านวัสดุ เครื่องใช้ รวมทั้งเงินและแรงงานตัวอย่างเช่น บริจาคเงินหรือปัจจัยอื่นให้ชมรมอนุรักษ์สัตว์ การช่วยลงแรงในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ เป็นต้น แบบวัดมีจำนวนประโยคคำถาม 15 ข้อ ซึ่งมีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 15-90 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .81 และในงานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 53) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนป้องกันตน โดยเนื้อหาจะเกี่ยวกับการช่วยเหลือหรือส่งเสริมให้เพื่อน ปกป้องตนเองจากการคุกคามทางเพศ ซึ่งวัดได้ 3 ด้าน

ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ ตัวอย่างเช่น ชื่นชมเมื่อเพื่อนแต่งตัวเรียบร้อย เป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น ตักเตือนเพื่อน บ อกข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่ไม่ปลอดภัยบริเวณนอกโรงเรียน เป็นต้น 3) การสนับสนุนด้านอื่นๆ ตัวอย่างเช่น การรอเป็นเพื่อน ยืนบังเมื่อเพื่อนนั่งไม่เรียบร้อย เป็นต้นวัดด้วยแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าจำนวน 12 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 คะแนน มีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ค่าความเชื่อมั่นได้แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 ส่วนจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 47) ได้สร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนปฏิบัติตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการกระทำได้2 ด้าน คือ 1) ด้านอารมณ์ ตัวอย่างเช่น ให้กำลังใจ ชมเชย เมื่อเพื่อนออมเงิน เป็นต้น และ 2) ด้านข้อมูลข่าวสาร ตัวอย่าง เช่น บอกข่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติอย่างเหมาะสมตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียงต่างๆ เป็นต้น แบบวัดนี้มีจำนวน 10 ข้อ พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10-60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย อาศัยแนวการวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตน จากการคุกคามทางเพศ ของ อนรรฆมนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) และพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนปฏิบัติตามหลักของเศรษฐกิจพอเพียง ของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) เป็นแนวทางเพื่อสร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร6 ระดับ จาก“จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” และสร้างเพิ่มอีกจำนวนหนึ่ง

แนวการวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมบุคคล

พฤติกรรมของบุคคลเกิดจ ากสาเหตุหลายประการ ซึ่ง รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) ของ Magnusson and Endler (1977: 18-21; Gill. 2000; Tett; & Burnett. 2003; Krueger. 2009) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายจากอดีตถึงปัจจุบันเป็นแนวทางเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร และกำหนดตัวแปรเชิ งเหตุในการอธิบายและทำนายพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม กล่าวถึงสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ไว้ 4 กลุ่มสาเหตุ คือ 1) ลักษณะของสถานการณ์ปัจจุบัน หรือ สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้ น ซึ่งจะเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการเกิดพฤติกรรม ตัวอย่างเช่น การอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัว รวมถึงการได้รับการฝึกฝนจากโรงเรียนให้มีพฤติกรรมการเป็นพลเมืองดี โดยหากบุคคลมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่างๆ ตลอดเวลา บุคคลก็มีแนวโน้มที่จะกร ะทำพฤติกรรมสอดคล้องตามทิศทางที่สถานการณ์ผลักดัน 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ หมายถึง จิตลักษณะค่อนข้างคงที่ไม่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ปัจจุบันเป็นจิตลักษณะที่ก่อตัวขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก สะสมมาถึงปัจจุบันจากการปลูกฝังอบรมในครอบครัวและโรงเรียน ซึ่งตัวแปรกลุ่มนี้ เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นต้น 3) จิตลักษณะร่วมกับสถานการณ์หรือที่เรียกว่า การปฏิสัมพันธ์แบบกลไก (Mechanical Interaction) คือ ปัจจัยทางจิตลักษณะเดิมอย่างน้อย1 ด้าน ร่วมกับปัจจัยทางสถานการณ์อย่างน้อย 1 ด้าน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมหนึ่งๆ และ 4) จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือเรียกว่า ปฏิสัมพันธ์ในตน (Organismic Interaction) หมายถึง ลักษณะทางจิตที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับ

สถานการณ์ปัจจุบันภายในตัวบุคคลนั้น โดยจิตลักษณะตามสถานการณ์มักหวั่นไหวแปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โดยง่าย หรืออยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์นั้นๆ เช่น เจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมในสถานการณ์หนึ่ง ความวิตกกังวลตามสถานการณ์ เป็นต้น (ภาพประกอบ 1)

การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนในการวิจัยนี้ ใช้รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการประมวลเอกสาร เพื่อกำหนดตัวแปรเชิงเหตุในการอธิบายและทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา โดยแบ่งปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มลักษณะสถานการณ์ปัจจุบัน แบ่งเป็น ลักษณะสถานการณ์ในครอบครัว เช่น การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ลักษณะสถานการณ์ในโรงเรียน เช่น การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมเป็นต้น ลักษณะสถานการณ์ด้านเพื่อน

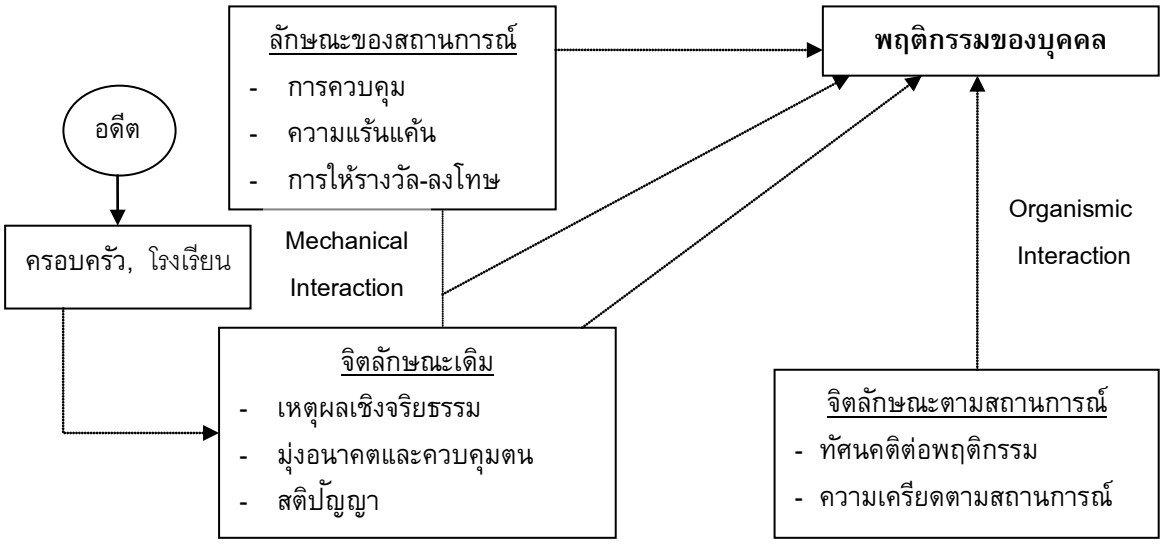

ภาพประกอบ 1 รูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model)

ที่มา: ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2541; อ้างอิงจาก Magnusson; & Endler. 1977).

เช่น การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในใช้อินเทอร์เน็ต และการรับรู้ปทัสถานทางสังคม 2) กลุ่ม จิตลักษณะเดิมของนักเรียน เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน และการมีภูมิคุ้มกั นทางจิต เป็นต้น 3) กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์เช่น ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้จะใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติที่เป็นการนำตัวแป รหลายกลุ่ม ตามกรอบแนวคิดของรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม เข้าร่วมกัน เพื่ออธิบายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษา

ลักษณะสถานการณ์ทางสังคมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ลักษณะสถานการณ์ ทางสังคม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลประสบอยู่จากอดีตสู่ปัจจุบัน ซึ่งอาจบีบคั้น ยับยั้ง หรือเอื้ออำนวยให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่นักเรียนประสบอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นกระบวนกา รที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การดำเนินชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และมีการประพฤติปฏิบัติที่สอดคล้อง เชื่อมโยงเข้ากับสังคมและวัฒนธรรมโดยผ่านการถ่ายทอดทางสังคม (Socialization) ซึ่งเป็นกระบวนการที่ หล่อหลอมบุคคลเข้า สู่สังคมและวัฒนธรรมของเขา บุคคลจะเรี ยนรู้และซึมซาบเอาความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมและบรรทัดฐาน ของสังคมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ เข้าไว้เป็นรากฐานของการคิดและการกระทำต่าง ๆ (งามตา วนินทานนท์. 2545: 1) ครอบครัว โรงเรียน และเพื่อน จัดเป็นภูมิคุ้มกันทางสังคมที่สำคัญที่ช่วยป้องกันเยาวชนจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดจากการดำเนินชีวิตประจำวัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีหลักฐานจากการประมวลเอกสารว่าครอบครัว โรงเรียน และเพื่อน มีบทบาทเป็นเสมือนเกราะป้องกันเยาวชนจากการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการใช้สื่อประเภทอินเทอร์เน็ตได้

จากการทบทวนเอกสาร พบว่ามีตัวแปร เชิงเหตุด้าน สถานการณ์ทางสังคม ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรในกลุ่ม จิตลักษณะตามสถานการณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประกอบด้วย สถานการณ์ด้านครอบครัว (การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบ บรักสนับสนุนและใช้เหตุผล และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง) สถานการณ์ด้านโรงเรียน (การรับรู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียน และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม) และสถานการณ์ด้านเพื่อน (การมีเพื่อนเป็นแบบอย่าง ที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ตลอดจน การรับรู้ ปทัสถาน ทางสังคม ซึ่งเป็นตัวแปรที่เชื่อมโยงกับสถานการณ์ทั้ง 3 ประเภทข้างต้น ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

การ รับรู้การ อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันแรกที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดและมีความสำคัญต่อเด็กมากที่สุด เพราะนอกจากเป็นแหล่งให้กำเนิดแล้ว ยัง ทำหน้าที่อบรมถ่ายทอดวิถีปฏิบัติของสังคมที่ทำให้เด็กที่เกิดมาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น ครอบครัวจึงมีอิทธิพลในการถ่ายทอดความคิด เจตคติและพฤติกรรม และบุคลิกภาพ โดยรวม การได้รับ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ใกล้ชิดมาก ย่อมทำให้เด็กรับเอาลักษณะต่าง ๆ ของบุคคลที่ตนใกล้ชิดมากด้วย

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่ผู้ใหญ่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยว ข้องกับเด็กทั้งทางคำพูด และการกระทำ เป็นการสื่อความหมายกับเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ ตลอดจนเป็นทางให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะให้รางวัลและลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเปิด โอกาสให้เด็กได้สังเกตเห็นแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูด้วย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. 2528: 3) ในประเทศไทยมีนักวิชาการในระดับสากลหลายท่านมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นกลยุทธ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนา สังคมประเทศชาติที่ยั่งยืน ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม ช่วยสร้างคุณภาพทางจิตใจและพฤติกรรมที่ดีงามแก่เด็กได้มาก ซึ่งเด็กเหล่านี้จะ เป็นกำลังที่เข้มแข็งในการพัฒนาชาติประเทศต่อไป สำหรับในประเทศไทยมีหลักฐานจาก งานวิจัยทางจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์จำนวนมากนับตั้งแต่งานวิจัยเรื่องแรก “จริยธรรมของเยาวชนไทย ” (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และเพ็ญแข ประจนปัจจนึก. 2520) ที่พบว่า วัยรุ่นที่มีลักษณะจิตใจที่ดีงามหลายด้านตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม และมีพฤติกรรมซื่อสัตย์ เป็นวัยรุ่นที่รายงานว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก และใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์จากครอบครัว มาจนถึงงานวิจัยในยุคปัจจุบันรวมกันกว่า 15 เรื่อง (ดุจเดือน พันธุมนาวิน 2552) ก็ยังให้ผลที่สอดคล้องกันว่าการอบรมเลี้ยงดู 2 แบบ (คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมาก และแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์) ถ้ามีมาก ถ้ามีการปฏิบัติต่อเด็กมากในครอบครัวใด บุตรธิดาในครอบครัวนั้นก็จะมีลักษณะจิตใจและพฤติกรรมที่น่าปรารถนาหลายด้าน ในการศึกษาครั้งนี้ จึงจะศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 2 แบบ คือ การอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ เป็น ตัวแปรเชิงสาเหตุด้านหนึ่งของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็ก แสดงให้เด็กทราบถึงความรัก ความหวังดี เช่น อบรมให้เด็กเป็นคนดี เพื่อตัวเด็กเอง ใกล้ชิดสนิทสนม โดยใช้เวลาอยู่กับเด็ก และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ให้ความเอาใจใส่ และเข้าใจจิตใจเด็ก โดยสอบถามถึงเหตุการณ์และกิจก รรมที่เกิดขึ้นกับเด็ก เป็นที่ปรึกษาที่ดีของเด็ก โดยให้คำแนะนำปรึกษา ปลอบใจเมื่อเด็กมีทุกข์หรือมีปัญหา ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กให้รางวัลหรือให้การส่งเสริมเมื่อเด็กทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม และเมื่อเด็กทำไม่ถูกต้องก็ว่ากล่าวตักเตือน อธิบายอย่างมีเหตุผล และลงโทษเมื่อจำเป็นเท่านั้น การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้รางวัล เพื่อส่งเสริม และตักเตือนลงโทษเพื่อให้เด็กละเว้นการกระทำบางอย่างนั้น ต้องทำอย่างมีระบบ ไม่ใช้อารมณ์ของตนเป็นใหญ่ และต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ยึดการกระทำแล ะเจตนาของเด็กเป็นหลักในการให้รางวัล(หรือลงโทษ) เมื่อให้รางวัลควรบอกเด็กด้วยว่าให้เพราะเด็กทำดีในเรื่องใด (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. 2536) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะกำหนด ความหมาย โดยรวม ของ การ รับรู้การ อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เ หตุผล ไว้ว่าหมายถึง คุณภาพและปริมาณที่ เยาวชนรับรู้และรายงาน ว่าตนได้รับการปฏิบัติจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในชีวิตประจำวันโดยบิดามารดาแสดงความรักใคร่และยอมรับตน ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเองกับ ตน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา มีการให้รางวัล เช่น ให้คำ ชมเมื่อทำความดี และลงโทษเมื่อทำความผิดอย่างสมเหตุสมผล และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอไม่กระทำตามอารมณ์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

การวัดการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มีตัวอย่างการวัดวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เช่น ในการวิจัยเรื่อง ลักษณะทางจิต และพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและทางป้องกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; งามตา วนินทานนท์; และคนอื่นๆ. 2536: 48-49) ซึ่งทำการวิจัยในกลุ่มนักเรียนชาย และหญิง อายุ 10 – 17 ปี จำนวน 4,590 คน ในกรุงเทพมหานคร โดยเครื่องมือที่ใช้ คือ แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน และแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล แบบวัดทั้งสอง ฉบับนี้ปรับปรุงเพิ่มเติมจากแบบวัดในอดีต ซึ่งแบบวัดแต่ละชุดประกอบด้วยประโยคบอกเล่า 15 ประโยค มีมาตรวัด 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .89 ส่วนแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88 ที่นำมาใช้ในงานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) เป็นแบบมาตรวัดประเมินรวมค่า จำนวน 20 ข้อ แล้วทำการหาคุณภาพของแบบวัด และใช้ทั้ง 20 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 4.67 – 9.82 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 ระยะต่อมาได้มีผู้นำ แบบวัดดังกล่าวไปใช้เพื่อศึกษาเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรม ต่างๆ หลายพฤติกรรมในเยาวชน เช่น สุภาสินี นุ่มเนียม (2546) ได้รวมแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูสองแบบ เข้าด้วยกัน เหลือจำนวน 10 ข้อ เพื่อศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุด้านหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบวัดมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.01-13.43 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 ต่อมา อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูสองแบบ ดังกล่าว นำมาจำนวน 10 ข้อ เพื่อศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุทางบ้านที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 สำหรับดุจเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองมาใช้ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมใฝ่รู้และใฝ่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นตามแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมแบบวัด มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 5.28-10.98 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 ต่อมาจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองนำมาจำนวน 10 ข้อ เพื่อใช้ศึกษาเป็นปัจจัยเชิงเหตุด้านหนึ่งของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบวัดทั้งฉบับมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 7.50-15.65 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ (2536) ซึ่งดุจเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้นำมาปรับใช้โดยรวมแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองเข้าด้วยกัน เป็นจำนวน 10 ข้อ เนื่องจากเป็นแบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการ รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับ ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการ รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับความรู้ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ปรากฏในงานวิจัยบางเรื่อง งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 160) ศึกษาพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 587 คน พบว่า การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุด ลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดได้ เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .19) ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 10.3 และนอกจากนี้เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและ ลักษณะสถานการณ์อีก 7 ตัวแปร รวมเป็น 8 ตัวแปร ยังสามารถ ร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) ในกลุ่มนักเรียนที่เป็น บุตรคนแรก โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 21.9 สำหรับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการ รับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง มีจำนวนหนึ่ง เช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 85) ศึกษาพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นผู้ที่มี เจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรม การลดปริมาณขยะ มากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรี ยนที่มีฐานะทางครอบครัวต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดี ในงานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียม (2546: 85, 157) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 576 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากเป็นผู้ ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่มากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนสมาชิกน้อย กลุ่มนักเรียนที่เป็นบุตรคนแรก กลุ่มนักเรีย น ที่มีผลการเรียนดี กลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะดี งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 313) ศึกษาพฤติกรรมรักสัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท จำนวน 480 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วม กับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อ พฤติกรรมรักษ์สัตว์ได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .32) ใน 4 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 29.3 – 44.8 สำหรับผลงานวิจัยของรุจิเรศ พิชิตานนท์ (2546) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย จำนวน 650 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับ ตัวทำนาย ชุดลักษณะ

สถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่ อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินได้เข้าเป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .29) ในกลุ่มนักเรียนหญิง โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายร้อยละ 28.6 และล่าสุดในงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 216-217) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 482 คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เมื่อ เข้าทำนายร่วมกับ ตัวทำนายชุด จิตลักษณะเดิมและลักษณะสถานการณ์ อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นตัวลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 49.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วม ทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้เป็น ลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 10 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .44)

ส่วนผลวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องจำนวนหนึ่ง ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 85) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย พบในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่สำคัญคือ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีฐานะครอบครัวต่ำ และกลุ่มนักเรียนมีสุขภาพจิตดี ในงานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียม (2546: 309, 312) พบว่า การอบ รมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .21 - .29) ใน 5 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 20.8 – 35.5 และภายในชุดทำนายชุดเดียวกันนี้ สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12) ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายร้อยละ 34.40 ในงานวิจัยของ สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 319, 322) พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .27) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 23.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 7 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .30 - .41) และภายในตัวทำนายชุดเดียวกันนี้ ยังสามารถทำนายพ ฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 29.3 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 8 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .20 - .36) ในงานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 130) ศึกษาพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศของนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 480 คน พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตั วทำนายชุดจิตลักษณะเดิม กลุ่มจิตลักษณะตาม

สถานการณ์ และกลุ่ม ลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตน ได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 12.5 และ ตัวแปรนี้ยังส ามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 7 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .19 -.28) และล่าสุดในงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 210) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบ รมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เพียง ลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .29) ใน 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่ได้รับค่าขนมประจำเดือนน้อย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 6.7 - 9.6

จากการประมวลเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า เยาวชน ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากเป็นผู้ที่มีความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่างๆ มาก เช่น มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะ มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมฉลาดเลือกกินมาก มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์มาก และเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากด้วย เช่น พฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะมาก พฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ทั้งในครอบครัวและโรงเรียนมาก พฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำและพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ พฤติกรรมป้องกัน การคุกคามทางเพศมาก (พฤติกรรมสนับสนุนให้เ พื่อนป้องกันตนมาก) และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ยิ่งนักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมากเท่าใด ก็เป็นผู้ที่ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก มีเจ ตคติที่ดีต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก และ มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เ น็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเท่านั้น

การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง กับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

เป็นที่ชัดเจนว่าครอบครัวมีอิทธิพลต่อการรับสื่อมวลชนของเด็กและเยาวชนไทย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ คนอื่นๆ. 2529; นันทวัน สุขาโต. 2520; และศุภรางค์ อินทุณห์. 2552) ครอบครัวอาจเกี่ยวข้องกับ การรับสื่อมวลชนของเด็กทั้งโดยจงใจและไม่จงใจ ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการควบคุมของผู้ปกครองในการรับสื่อมวลชนของเยาวชนขณะปัจจุบัน และเป็นการควบคุมที่จงใจกระทำเป็นส่วนใหญ่ จากการประมวลเอกสารโดยดวงเดือน พันธุมนาวิน และ คนอื่นๆ (2529) พบว่า นักวิชาการนานาชาติ เช่น นักวิชาการในสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่นและนักวิชาการไทย

ต่างให้ความสำคัญและสนใจที่จะวิจัยการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเด็กของผู้ปกครอง แนวทางในการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเด็กของผู้ปกครองที่มีการวิจัยกัน ในอดีตอาจแบ่งได้เป็น 4 แนวทาง คือ 1) การควบคุมเวลาและปริมาณในการใช้หรือรับสื่อมวลชน ของเด็ก 2) การควบคุม รายการ 3) การรับสื่อมวลชนไปพร้อมกับเด็ก และ 4) การพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องราวในสื่อมวลชน ซึ่งได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ 1) การควบคุมเวลาที่ชมและปริมาณการ เปิดรับสื่อมวลชนประเภทต่างๆ หมายถึง การที่บิดาหรือมารดาเป็นผู้กำหนดเวลาว่าเมื่อไรเด็กจะเริ่มเปิด รับสื่อ ได้ เช่น เมื่อไรจะเปิดหรือเลิกชมโทรทัศน์ หรือควรรับได้เป็นระยะเวลานานเท่าไร ซึ่งวิธีนี้เป็นวิธีที่บิดามารดาใช้มากที่สุด โดยเฉพาะในประเทศไทย 2) การควบคุมรายการ หมายถึง การแนะนำส่งเสริมให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ กล่าวห้ามเด็กชมรายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะ สม หรือเปลี่ยนช่องรับโทรทัศน์ในขณะที่มีรายการที่ไม่เหมาะสมออกอากาศอยู่ บิดามารดาที่กระทำเช่นนี้ได้ จะต้องเป็นผู้ที่มีความสนใจลักษณะและคุณภาพของรายการต่างๆ มีเวลาพูดจากับลูก และในบางกรณีก็ต้องชมโทรทัศน์พร้อมกับเด็กจึงจะทราบเนื้อหาของรายการที่ถูกแพร่ภาพอยู่ใ นขณะนั้น 3) การรับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็ก หมายถึง การที่บิดามารดาจะสามารถควบคุมการรับและการใช้สื่อมวลชนของเด็กของตนนั้น บิดามารดาจะต้องทราบว่าเด็กกำลังรับรายการอะไรอยู่ในขณะหนึ่งๆ รายการนั้นมีความเหมาะสมกับเด็กเพียงใด หรือบางฉากในรายการอาจไม่เหมาะสมกับเด็ก ผู้ ใหญ่ก็อาจจะทำดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ นอกจากนั้นการร่วมรับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็กยังเป็นโอกาสที่บิดามารดาจะได้พูดจาอธิบายและอภิปรายกับเด็กเกี่ยวกับเนื้อหาที่กำลังรับอยู่ ซึ่ง เด็กจะได้รับประโยชน์ในการใช้สื่อมวลชนมาก แต่ถ้าบิดามารดาร่วมรับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็กน้อยเท่าใด โอกาสในการที่จะดำเนินการควบคุมทางด้านนี้ก็ย่อยจะมีน้อยตามไปด้วย และ 4) การพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องราวในสื่อมวลชน หมายถึง การที่ผู้ใหญ่จะพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวในสื่อมวลชนนั้น ซึ่งอาจกระทำได้ทั้งก่อนรับสื่อมวลชน ขณะที่รับสื่อมวลชนพร้ อมกับเด็ก และหลังจากที่ได้รับสื่อมวลชนไปแล้ว การพูดคุยกันก่อนและหลังการรับสื่อมวลชนรายการใดรายการหนึ่งย่อให้เกิดประโยชน์แก่เด็กได้มาก

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาการรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับการควบคุม การใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดยมีขอบเขตของความหมา ยและการวัดใน 4 ด้าน คือ 1) มีการกำหนดกฎกติกาในครอบครัวและควบคุมปริมาณเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพียงใด 2) มีการควบคุมการใช้โปรแกรม (software) ต่างๆ เพียงใด 3) ผู้ปกครองมีการเข้าร่วมกิจกรรมใช้อินเทอร์เน็ตกับเยาวชนมากเพียงใด และ 4) ผู้ปกครองมีการพูดคุยเกี่ ยวกับข้อมูลที่เยาวชนได้รับและสิ่งที่เยาวชนกระทำบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือไม่ เพียงใด

การวัดการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มีตัวอย่างการวัดการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ จากผู้ปกครอง เช่น ในงานวิจัยเรื่อง การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบ ครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย ของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529) ที่ศึกษากับกลุ่มผู้ปกครองจำนวน 1,600 คน แบ่งเป็น แบบวัดการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่ าเท่ากับ .74 แบบวัดการควบคุม

การเข้าใจเนื้อหา จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่ าเท่ากับ .80 และแบบวัดการควบคุมการยอมรับการชักจูง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่ า เท่ากับ.63 ต่อมาได้มีผู้นำแบบวัดดังกล่าวไปใช้ เช่น ศุภรางค์ อินทุณห์ ได้นำข้อคำถามมา ดัดแปลงเพื่อให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมรักการอ่าน แต่ละข้อมีมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 15 ข้อ พิสัยของคะแนนที่วัดได้จริงอยู่ระหว่าง 35 - 90 คะแนน พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง .23 – .57 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเ ท่ากับ .83 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย นำแนวคำถามจากแบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน และ คนอื่นๆ (2529) และแบบวัดการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนจากบิดามารดาของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) มาประกอบในการสร้างแบบวัดตามกรอบของนิยามที่กำหนดข้างต้นและทำ ให้มีเนื้อหาเหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง กับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แ ละเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในอดีตมีงานวิจัยชิ้นสำคัญที่ศึกษาการควบคุมสื่อมวลชน ของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย (ดวงเดือน พันธุมนาวิน ; และคนอื่นๆ. 2529: 159 -175) โดยทำการวิจัยกับนักเรียนวัยรุ่น (มัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) ทั้งชายและหญิง จำนวน 1,600 คน พร้อมผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านี้อีกจำนวนเท่ากัน การควบคุมสื่อมวลชนที่ศึกษาในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วยการควบคุม 3 ด้าน คือ 1) การควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชน 2) ควบคุมการเข้าใจเนื้อหาของสื่อมวลชน และ 3) ควบคุมการยอมรับปฏิบัติตามการชักจูงของสื่อมวลชน พบผลวิจัยในส่วน ความเกี่ยวข้องระหว่างการควบคุมอิทธิพลจากสื่อมวลชน (ประเภทโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์) ของผู้ปกครอง กับพฤติกรรม รับสื่อ มวลชน ที่มีประโยชน์ของนักเรียนว่า การควบคุมการรับสื่อมวลชนของผู้ปกครองส่งผลต่อความแปรปรวนของความชอบรับสื่อมวลชน 3 ประเภท (โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์) ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ และในการวิจัยนี้ ก็พบด้วยว่า การที่นักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อการควบคุมการรับสื่อมวลชน ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อค วามแปรปรวนของความชอบรับสื่อมวลชนที่มีคุณภาพของนักเรียน กล่าวได้ว่า นักเรียนที่รับรู้และยอมรับการควบคุมการรับสื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์) จากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบรับสื่อมวลชนที่มีประโยชน์ในปริมาณมากกว่านักเรียนที่รับรู้และยอมรับการควบคุ มการรับสื่อมวลชนจากผู้ปกครองน้อย นอกจากนี้ยังพบว่าความชอบอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์จากสิ่งตีพิมพ์ของนักเรียนวัยรุ่น แปรปรวนไปตามเจตคติของเด็กต่อการควบคุมและตามปริมาณการควบคุมของเด็กในการเปิดรับสื่อมวลชนของผู้ปกครอง กล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีมากต่ อการควบคุมของผู้ปกครองนั้นเป็นผู้ที่ชอบอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์มากกว่านักเรียนที่มีเจตคติที่ดีน้อย และนักเรียนที่ผู้ปกครองควบคุม การรับสื่อมวลชนมาก ชอบอ่านเรื่องที่มีประโยชน์มากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองควบคุมน้อย

นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยในประเทศแทบภาพพื้นเอเ ชีย พบผลที่สอดคล้องกับผลวิจัย ในครอบครัวไทยด้วย โดยกลุ่มนักจิตวิทยาชาวสิงคโปร์กลุ่มหนึ่ง (Lian; et al. 2005) ศึกษาวัยรุ่นชาวสิงคโปร์ 1,124 คน เป็นหญิง 49.6% พบว่า การที่ผู้ปกครองวางกฎกติกาในการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรวัยรุ่น ได้แก่ ไม่อนุญาตให้ออกไปพ บกับบุคคลที่ได้พบพูดคุยทางอินเทอร์เน็ต ไม่อนุญาตให้พูดคุยกับคนแปลกหน้าในห้องสนทนา ไม่อนุญาตให้ข้อมูลส่วนตัวทางอินเทอร์เน็ต และมีการพูดคุยสื่อสารกับพ่อแม่ เช่น บอกผู้ปกครอง เรื่องได้รับข่าวสารประเภทลามกอนาจารจากอินเทอร์เน็ต การรับรู้การควบคุมในลักษณะดังกล่ าวจากผู้ปกครองมีความเกี่ยวข้องกับการลดพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นที่ถูกศึกษากลุ่มนี้

สำหรับ ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การควบคุมการใช้ สื่อมวลชน จากผู้ปกครอง กับเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรม ที่เกี่ยวข้อง ปรากฏในงานวิจัยดังเช่น งานวิจัยของ หรรษา เลาหเสรีกุล (2537: 114, 133) ศึกษาลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 285 คน พบว่านักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมความเป็นพุทธมามกะจากครอบครัวมาก มีความเชื่อทางพุทธศาสนา สูงกว่านักเรียนที่ รับรู้ว่า ได้รับการส่งเสริมความ เป็นพุทธมามกะน้อย พบผลทั้งในกลุ่มรวมและ 12 กลุ่มย่อย ส่วนงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 135) ศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 531 คน พบว่า ตัวแปรการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของบิดามารดา เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถเข้าทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .15 - .35) ในนักเรียน 2 กลุ่มย่อย (ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนต้นแบบ และในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 35.90 – 52.00

จากการประมวลเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า เยาวชนที่ได้รับการควบคุมการ รับสื่อมวลชนจากผู้ปกครอง มาก เป็นผู้ที่มี จิตลักษณะและพฤติกรรมที่คาดหมายอย่างเหมาะสมมาก กล่าวคือ เยาวชนที่รับรู้ว่าบิดามารดาควบคุมการรับสื่อมวลชนมากเท่าใด เยาวชนก็มีความชอบรับเนื้อหาที่มีประโยชน์จากสื่อมวลชน ประเภทนั้นๆ มากเท่านั้น และมีเจตคติที่ต่อพฤติกรรมรักการอ่านมากเท่านั้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับ การควบคุม การใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย และมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย

การรับ รู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมการ ใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียนกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ในปัจจุบันสื่อมวลชนมีความสำคัญและมีบทบาทมากยิ่งขึ้น ต่อการถ่ายทอดทางสังคมสู่เยาวชน พร้อมกับที่สถาบันต่างๆ ยังขาดความเข้าใจและรู้เท่าทันการทำงานของ สื่อมวลชน จึงมีแนวคิดที่จะต้อง ส่งเสริมให้เยาวชนได้ เรียนรู้เพื่อให้รู้เท่าทันสื่อที่เรียกว่า “Media Literacy, Media Education หรือ Media Awareness” การรู้เท่าทันสื่อ เป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ในสังคมไทย แต่ในต่างประเทศเช่นในประเทศอังกฤษ สหรัฐอเมริกา และแคนาดา การรู้เท่าทันสื่อเป็นวิชาที่เปิดสอนกันตั้งแต่ระดับประถมศึ กษา การรู้เท่าทันสื่อในประเทศอังกฤษ ครู อาจารย์ให้ความสนใจศึกษาเรื่องรูปแบบของการสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพยนตร์ โทรทัศน์ วิทยุและสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในท้ายของทศวรรษ 1980 ได้มีการจัดทำหลักสูตร การรู้เท่าทันสื่อ เป็นหลักสูตรระดับชาติ สอนในระดับประถมและมั ธยมศึกษา ต่อมาการศึกษาองค์ประกอบของสื่อ ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนอายุ 14-16 ปี ในปัจจุบันเด็กนักเรียนทุกคนสามารถวิเคราะห์สื่อได้ ในแคนาดา ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ยอมรับในระดับโลกว่าเป็นผู้นำการศึกษาความรู้เท่าทันสื่อ มีการบรรจุการสอนเรื่องการรู้เท่าทันสื่อเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษา สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 และต่อมาได้มีการขยายลงไปถึงนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (อุณาโลม จันทร์รุ่งมณีกุล 2549; อ้างอิงจาก Considine. 1990)

ความหมายของการรู้เท่าทันสื่อ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “การรู้เท่าทันสื่อ” ไว้ดังนี้ (อุณาโลม จันทร์รุ่งมณีกุล . 2549; อ้างอิงจาก Center for Media literacy. 2003) กล่าวว่า 1) การรู้เท่าทันสื่อสอนทักษะการดูอย่างวิเคราะห์และวิพากษ์ให้คนทุกวัย เพื่อให้ บุคคลสามารถเข้าใจและดำเนินชีวิตในวัฒนธรรมสื่อได้ดีขึ้น การรู้หนังสือหรือการอ่านออกเขียนได้ไม่เพียงพอ ทุกคน โดยเฉพาะเด็กจำเป็นต้องเรียนรู้วิธี “อ่าน” สารที่อยู่ในภาพ (โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โฆษณา) เช่นเดียวกับจำเป็นต้องรู้วิธีอ่านคำบนหน้ากระดาษ บุคคลที่รู้เท่าทันสื่อไม่ต้องรู้ทุกคำตอบ แต่ต้องรู้ว่าจะถามคำถามที่เหมาะสมได้อย่างไร สารนี้มุ่งหวังที่จะมีอิทธิพลต่อเราอย่างไร การรู้เท่าทันสื่อยังรวมถึงการรู้วิธีสร้างสารผ่านสื่อ ไม่ว่าเป็นจดหมายแจ้งข่าว วีดิ ทัศน์ หรือรูปแบบอื่น เมื่อเด็กเรียนรู้ว่าการสร้างสารทำอย่างไร พวกเขาจะเรียนรู้ด้วยว่าอะไรถูกตัดออกจาก สารสุดท้ายที่ผู้รับสารเห็นและช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าสารจากสื่อที่พวกเขาเห็นและได้ยินถูกสร้างขึ้น สารเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง 2) การรู้เท่าทันสื่อไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับเนื้อหา แต่เป็นเรื่องกระบวนการ ไม่ใช่วิชาใหม่ แต่เป็นวิธีใหม่ในการสอน โดยใช้สื่อและสาร จากสื่อช่วยนักเรียนเรียนรู้ทักษะพื้นฐาน อาทิ การคิดแบบวิพากษ์ การประเมินข่าวสาร การตรวจอคติ การโน้มน้าวใจ เป็นต้น การรู้เท่าทันสื่อเป็น วิชาการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จึงยังไม่มีหลักสูตรที่แน่นอนตายตัว ส่วนพอตเตอร์ (อุณาโลม จันทร์รุ่งมณีกุล . 2549; อ้างอิงจาก Potter. 1998) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการรู้เท่าทันสื่อไว้ ว่า คนที่มีการรู้เท่าทันสื่อดี จะควบคุมสื่อได้มากกว่า เพราะรู้ ว่าจะจัดการกับสารต่างๆ ที่ประดังเข้ามาจากมุมมองใด เช่น

มุมมองจากความรู้ความเข้าใจ (cognition) อารมณ์ (emotion) ศีลธรรม (moral) หรือสุนทรียศาสตร์ (aesthetics) ในทางตรงกันข้าม คนที่มีความรู้จำกัดเกี่ยวกับสื่อ การพัฒนาโครงสร้างความรู้จึงต่ำ และไม่เพียงพอที่จะรับมือกับการแปลความหมายสื่ออย่างเท่าทัน ดังนั้นจึงเป็นไปไม่ได้ที่คนที่มีการรู้เท่าทันสื่อต่ำ จะสร้างความหมายที่หลากหลายจากสื่อได้ นอกจา กนี้ยังมีแนวโน้มที่จะยอมรับความหมายผิวเผินที่มีอยู่ในสื่อได้ง่ายอีกด้วย นอกจากนั้นพอตเตอร์ ยังได้กล่าวอีกว่า หากเรามี การรู้เท่าทันสื่อในระดับดี ก็เท่ากับเราจะมีทางเลือกมากขึ้นในการตีความสารต่าง ๆ และนำไปสู่ การเพิ่มอำนาจในการควบคุมความเชื่อ และพฤติกรรมส่วนตัวได้ด้วย ตรงข้ามกับบุคคลที่มี การรู้เท่าทันสื่อน้อย เปรียบเสมือนกับอยู่ในโลกที่ปิด ถูกบังคับให้ยอมรับค่านิยมที่ถูกครอบงำในสังคม โดยไม่ ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับ ค่านิยม ความเชื่อ และการตีความผ่านสื่อเลย พอตเตอร์ ได้อธิบายไว้ว่า การรู้เท่าทันสื่อมีหลายมิติ (Media Literacy is multi-dimensional) *มิติของการคิดและการตีความ* หมายถึง ความสามารถในการตระหนักในสาระต่าง ๆ ตั้งแต่ขั้นง่ายที่สุดไปถึงเรื่องที่ซับซ้อน เช่น รู้ว่าสื่อถูกผลิตขึ้นมาได้อย่างไรและทำไมสิ่งนี้ จึงกลายเป็นแฟชั่นซึ่ งถือว่าเป็นมิติด้านปัญญา *มิติด้านอารมณ์* มีตัวอย่างที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็ก หากเด็กๆ ดูภาพยนตร์สยองขวัญ พวกเขาจะกลัวและอาจจะติดตา หรือฝังใจไปตลอดอีกนาน ความจริงแล้วมิติด้านนี้ไม่ใช่เฉพาะอารมณ์ กลัว เกลียด โกรธ รัก แค้น ซึ่งเป็นลักษณะอารมณ์ที่เห็นได้ชัดเท่านั้น แต่ผู้ผลิตสื่อยังสามารถ สร้างอารมณ์ที่คลุมเครือ สับสน หรือวิตก กังวลได้ การรู้เท่าทันสื่อในขั้นนี้ก็คือ การตระหนักถึงสัญลักษณ์ (the symbols) ซึ่งผู้สร้างต้องการสร้างอารมณ์หรือความรู้สึกต่าง ๆ ขึ้นในสื่อ *มิติด้านสุนทรียศาสตร์* หมายถึงความสามารถที่จะเพลิดเพลิน เข้าใจ และชื่นชมเนื้อหา ของสื่อจากมุมมองของศิลปะการรู้จักชื่นชม หมายถึงการที่มีความรู้เกี่ยวกับทักษะในการผลิตสื่อต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถในการแยกแยะ ตรวจสอบระหว่างศิลปะและของปลอม และความสามารถในการเจาะจงบ่งชี้ได้ว่า รูปแบบหรือเอกลักษณ์ของนักเขียน ผู้ผลิต หรือผู้กำกับคืออะไร *มิติด้านค่านิยม หรือศีลธรรม* หมายถึงความสามารถที่จะเห็นค่านิยมต่าง ๆ ที่ปรากฏในสื่อ สำหรับบุคคลที่มีการรู้เท่าทันสื่อน้อย ก็จะมีแนวโน้มที่จะยอมรับค่านิยมต่าง ๆ ในสื่อ หรือแยกแยะได้แบบคลุมเครือ แต่สำหรับบุคคลที่มีความรู้จะสามารถตระหนักถึงรูปแบบต่าง ๆ ของค่านิยมที่ส่งผ่านมาทางสื่อ และจัดบทบาทตนเองได้ด้วยว่าควรจะยืนอยู่จุดไหนของค่านิยมและศีลธรรมนั้น ๆ

สรุปว่า การรู้เท่าทันสื่อเป็นพลังอำนาจ ที่นำไปสู่การคิดสร้างสรรค์ที่มากขึ้นและเพิ่มพูนความสามารถในสื่อสาร การศึกษาเรื่องการรู้เท่าทันสื่อนั้นมิได้มุ่งหวังเพื่อแค่ให้ เยาวชน สามารถวิเคราะห์วิจารณ์สื่อได้เท่านั้น แต่ยังมุ่งให้นำข้อวิเคราะห์นั้นมาใช้เพื่อเป็นทางปกป้องตนเองได้ เหมือนดัง เช่น เลน มาสเตอร์แมน ได้กล่าวเอาไว้ ว่า การพยายามสอน “ค่านิยมทางเลือก ” ไม่ใช่เป้าประสงค์ของการรู้เท่าทันสื่อ แต่ต้องการสนับสนุนให้ผู้รับเองสาม ารถสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ เพราะข่าวสารที่สื่อนำเสนอหรือข่าวสารจากสถาบันต่าง ๆ รอบ ๆ ตัวเรา นั่นคือสิ่งทำให้เราสามารถตระหนักถึงสิทธิในการสื่อสารของเราได้ การฝึกฝนอย่างเป็นรูปธรรมเกี่ยวกับสิทธิในการสื่อสารโดยผ่านกิจกรรมการสื่อสารอย่างมีส่วนร่วมที่ใช้สื่อทางเลือกอื่น ๆ สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการรู้เท่าทันสื่อได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษา นักเรียนทั้งที่อยู่ในโรงเรียนซึ่งมีโครงการฝึกอบรมนักเรียนให้สามารถใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นกิจกรรมที่วัดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเ รียนที่ไม่มีโครงการและกิจกรรมลักษณะดังกล่าวอย่างเด่นชัด โดยให้นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทรายงานถึง 1) ปริมาณที่นักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างเหมาะสม และ 2) ปริมาณการรับรู้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมดังกล่าวในด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านค่านิยมและศีลธรรม เป็นต้น โดยผู้วิจัยจะทำข้อมูลสองส่วนดังกล่าวมาบูรณาการเป็นตัวแปรเดียวคือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน

การวัดการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ปรากฏในงานวิจัยเช่น งานวิจัยของ หรรษา เลาหเสรีกุล (2537) สร้างแบบวัด การรับรู้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาในโรงเรียน แบบวัดประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก วัดปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่โรงเรียนจัดขึ้น และส่วนที่สอง วัด การรับรู้คุณค่าของการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนานั้น ข้อความที่ใช้วัดตัวแปรส่วนที่หนึ่งและส่วนที่สอง จะเป็นประโยคที่มีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกัน ตัวอย่างเช่น ประโยค (ก) ถามปริมาณความถี่ของการเข้าร่วมกิจกรรม ฝึกสมาธิที่โรงเรียนจัดขึ้น มีมาตรประกอบ 4 ระดับ ตั้งแต่ “ทุก ครั้ง” “บ่อ ยครั้ง” “น้อยครั้ง” จนถึง “ไม่เคยเลย ” ประโยค ข) ถามผู้ตอบเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของกิจกรรม การฝึกสมาธิ นั้นเพียงใด มีมาตรประกอบ 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนาคือ คะแนนจากประโยค (ก) คูณคะแนนจากประโยค (ข) แบบวัดนี้จะประกอบด้วยข้อคำถามในลักษณะเ ดียวกันนี้จำนวน 10 คู่ พิสัยคะแนนระหว่าง 0 กับ 180 ผู้ที่ได้คะแนนสูงแสดงว่า เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมทางพุทธศาสนามาก พิสัยคะแนนในกลุ่มตัวอย่างนี้อยู่ระหว่าง 0 กับ 180 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .83 ต่อมา กิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) ได้สร้าง แบบวัด ในลักษณะเดียวกันนี้ ขึ้นจากนิยามปฏิบัติการ ลักษณะของประโยคข้อคำถามจะเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้จากการพิจารณาร่วมกันระหว่างความถี่ที่นักเรียนได้รับการฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ในช่วง 2 ปีการศึกษา และการรับรู้ประโยชน์ของการได้เข้าร่วม ใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านการเรียนรู้สาระวิท ยาศาสตร์ 2) ด้านการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน 3) ด้านความรู้รอบตัว แบ่ง วัดเป็น 2 ตอน ตอนแรก วัดจำนวนครั้งของการเข้าร่วมฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแต่ละคน ตอนที่สอง วัดการรับรู้ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ในแต่ละครั้งว่ามีมากเพียงใด ประโยคคำถาม 10 ข้อ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยของ ค่าอำนาจจำแนกร ายข้อแบบ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .591 - .759 และมีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .99 และงานวิจัยของทองพูล บัวศรี (2550: 57) สร้างแบบวัดการมีประสบการณ์ในศูนย์ที่มีประโยชน์จากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยแบ่งเป็น 2 มิติ คือ *มิติแรก* วัดปริมาณการได้รับกิจกรรมที่มีประโยชน์ที่ทางศูนย์ฝึกและอบรมจัดให้กับเยาวชน

เช่น การวิเคราะห์ การเขียนบันทึกก่อนนอน การไปจัดกิจกรรมสาธารณประโยชน์ให้กับผู้ด้อยโอกาส การไปร่วมกิจกรรมภายนอกศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เป็นวิทยากรภายนอกให้กับโรงเรียนต่างๆ ค่ายครอบครัว การเยี่ยมครอบครัวสายสัมพันธ์ เป็นต้น แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 4 ระดับ ตั้งแต่ “บ่อยมาก” ถึง “ไม่เคยเลย” *มิติที่สอง* วัดการที่เยาวชนเห็นประโยชน์ของกิจกรรมเหล่านี้ แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ มีพิสัยคะแนนระหว่าง 20 – 480 คะแนน แต่เมื่อนำมาหาคุณภาพของแบบวัด พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) ของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 8.83 ถึง 66.58 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อ(Item Total Correlation) กับแบบวัด อยู่ระหว่าง .29 ถึง .93 โดยแบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .97 ผู้ที่ได้คะแนนมากในแบบวัดนี้ เป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์มากจากประสบการณ์ที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจัดให้ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้สร้างแบบวัดการได้รับการฝึกใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะ สมจากโรงเรียน ขึ้นใหม่ตามโครงสร้างของแบบวัดดังกล่าวข้างต้น โดยทำการวัดเป็น 2 มิติ มิติแรก ปริมาณการได้รับกิจกรรม ในการเข้ารับ การฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในช่วงสามปีการศึกษา (พ.ศ. 2550 – 2553) มิติที่สองวัดการเห็นประโยชน์ของการอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมในโรงเรียนในช่วงสามปีการศึกษา (พ.ศ. 2550 – 2553)

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับ รู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจต คติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และ พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จากการทบทวนเอกสาร พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับ รู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมใน โรงเรียนกับ ความรู้ที่เกี่ย วกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ นั้นมีงานวิจัย เช่น งานวิจัย ของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 74 - 75) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ เป็นผู้ที่มีความรู้ในการป้องกันการคุกคามทางเพศมากกว่า นักเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการก้าวอย่างอย่างเข้าใจ ผลเช่นนี้ปรากฏเฉพาะกลุ่มนักเ รียนที่มีผลการเรียนดีมาก สำหรับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การรับ รู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมในโรงเรียน กับเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง ปรากฏในงานวิจัยดังตัวอย่าง เช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 62) พบว่า นักเรียน ในกลุ่มรวม ที่ได้รับการฝึกอบรมตามโคร งการรุ่งอรุณ เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะ มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ นอกจากนี้ยังพบผลเช่นนี้ในกลุ่มย่อย คือ กลุ่มนักเรียน หญิง กลุ่ม นักเรียนที่ มีผลการเรียนสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะของครอบครัวต่ำ งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 80) ศึกษาพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียน จำนวน 701 คน พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรม ในโครงการห้องเรียนสีเขียว เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้ามากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม พบผลเช่นนี้ในกลุ่มนักเรียนต่างจั งหวัดที่มีผลการเรียนสูงเท่านั้น ล่าสุด งานวิจัยของ

ทองพูล บัวศรี (2550: 145) ศึกษาความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก จำนวน 120 คน พบว่า ประสบการณ์ในศูนย์ที่มีประโยชน์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายทัศนคติที่ดีต่อตนเองได้เป็นในลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .22 - .25) ใน 2 กลุ่มย่อย (ได้แก่ กลุ่มเยาวชนที่ทำผิดในคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน และกลุ่มเยาวชนที่เข้ารับการฝึกจำนวน 1 ครั้ง) โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 31.5 – 37.8 สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์มาก เป็นนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสาระวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์น้อย

ส่วนผลวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมในโรงเรียนกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของลินดา สุวรรณดี (2543: 90-91) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมลดปริมาณขย ะแต่ละด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ) มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมตามโครงการรุ่งอรุณ พบผลเช่นนี้ในกลุ่มรวม และอีก 8 กลุ่มย่อย และในงานวิจัยของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 326) ศึกษาพฤติกรรมการเรีย นสาระวิทยาศาสตร์ จำนวน 604 คน พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ มาก เป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มี ประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์น้อย พบใน 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มนักเรียนชาย กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย และกลุ่มนักเรีย นที่มารดามีการศึกษามาก นอกจากนี้ยังพบว่า ประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ด้านขณะเรียนได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .26) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 8.3 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ด้านขณะเรียนได้ในลำดั บเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆ กันได้ใน 5 จาก 12 กลุ่มย่อย (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .36 - .48)

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่า ผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการ ฝึกอบรมในโครงการพัฒนาหนึ่ง ๆ มาก เป็นผู้ที่มีความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม ต่าง ๆ มาก เช่น มีความรู้ในการป้องกันการคุกคามทางเพศมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการลดปริมาณขยะมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้ามาก และเป็น ผู้มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้อง มากด้วย เช่น พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่ามาก มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้า มาก และมีพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ขณะเรียนมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า ยิ่งนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากเท่าใด เป็นผู้ที่ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก และมี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเท่านั้น

การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมกับจิตลักษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

การสนับสนุนทางสังคมเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะของการแลกเปลี่ยนสนับสนุนซึ่งกันและกัน (Supportive Transaction) ในการมีปฏิสัมพันธ์แต่ละครั้ง บุคคลสามารถเป็นได้ทั้งผู้รับและผู้ให้การสนับสนุนทางสังคม โดยการสนับสนุนทางสังคมที่บุคคลได้รับจากอดีตหรือประสบการณ์ ล้ว นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในปัจจุบันและอนาคต (Piere; et al. 1996) การสนับสนุนทางสังคมมีการศึกษากับบุคคล 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้ให้ หมายถึง ผู้เตรียมการที่พยายามให้การสนับสนุนช่วยเหลือและฝ่ายผู้รับ หมายถึง ผู้รับการช่วยเหลือ หรือผู้รับผลประโยชน์ของความพยายาม(Dunkel – Schetter; & Skoken. 1990: 437; citing House. 1981) ส่วนดุจเดือน พันธุมนาวิน (Duchduen Bhanthumnavin. 2000: 155 - 166) ได้รวบรวมและสรุปนิยามปฏิบัติการของการสนับสนุนทางสังคมว่า หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคนในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง โดยผู้ที่ให้การสนับสนุนทางสังคมมักจะให้การสนับสนุนใน 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ (emotional support) เช่น การปลอบโยน การให้ความเป็นห่วงเป็นใย ความรัก ความอบอุ่น ความเห็นอกเห็นใจ หรือการยอมรับเป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร(international support) เช่น การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ข้อมูลย้อนกลับ การให้รางวัล – ลงโทษ การกล่าวติชม เป็นต้น 3) การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งทรัพยากร งบประมาณ และแรงงาน (material support) นอกจากนี้ดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2537: 24) ได้สรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลภายนอกให้ความสนใจเอาใจใส่ครอบครัว และให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจให้แก่เด็ก

สำหรับการสนับสนุนทางสังคมในงานวิจัยนี้ เป็นการศึกษาการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่ง หมายถึง ปริมาณการรา ยงานของนักเรียนว่าครูในโรงเรียน ให้การสนับสนุนตนด้านการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ชมเชยเมื่ อเห็นนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ต ในการค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อการศึกษา ให้คำแนะนำให้ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและถูกวิธี ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์และโทษในการใช้อิน เทอร์เน็ต รวมทั้งจัดหาโปรแกรมและซ็อฟแวร์ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์แก่นักเรียน เป็นต้น

การวัดการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ปรากฏในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545) ซึ่ง สร้างแบบวัด การรับรู้การสนับสนุนทางสังคม ในโรงเรียน โดยให้นักเรียนรายงานความเกี่ยวข้องกับบุคคลในโรงเรียน เช่น ครู เพื่อน ถึงปริมาณ การได้รับ ความช่วยเหลือ ในกิจกรรม การประหยัดไฟฟ้า ใน 3 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ (เช่น ให้คำชม ให้รางวัล) 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (เช่น ในวิชาเรียนครูได้แทรกเนื้อหาเกี่ยวกับการประหยัดไฟฟ้า) 3) การสนับสนุนด้าน วัตถุ สิ่งของ แบบวัดมีจำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อ

ประกอบด้วยมาตรประเมินค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.70 – 8.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่ าเท่ากับ .81 ส่วนสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) สร้างแบบวัดการรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์ ในการสนับสนุนการเรียนคณิต ศาสตร์ เช่น ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนวิชาคณิตฯ ให้คำอธิบายเนื้อหาบทเรียนอย่างชัดเจน ให้เหตุผลก่อนลงโทษ หรือให้รางวัล และการแสดงออกทางอารมณ์ของครู เ ช่น เอาใจใส่ ให้กำลังใจ ปลอบโยน เป็นต้น แบบวัดมีจำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 6.22 – 10.65 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84 นอกจากนี้ ดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอ ง (2547) สร้างแบบวัดการรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครู โดยวัดการรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความช่วยเหลือ สนับสนุนจากครูคณิตศาสตร์ใน 2 ด้าน คือ ด้านอารมณ์ และด้านข้อมูลข่าวสาร เป็นแบบวัด ประเภทมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 15 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ(ค่าที) อยู่ระหว่าง 4.05 – 8.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่ าเท่ากับ .90 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการได้รับการสนับสนุน จากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ของนักเรียน ซึ่งวัดใน 3 ด้าน โดย อาศัยแนวการสร้างข้อคำถามจากแบบวัด การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครูของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) และดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอง (2547) ที่เหมาะสมกับการ วิจัย พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย)และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จากการทบทวนเอกสารงานวิจัย พบผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูกับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เช่น ในงานวิจัยของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551: 180) ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันตนให้ปลอดภัยในการทำงาน พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากห น่วยงาน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์ในการทำงานอีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการทำงานได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว(ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .19) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 5.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการทำงานได้ในลำดับเดียวกันในพนักงานที่มีลักษณะชีวสังคมต่าง ๆ กันได้ใน 5 จาก 14 กลุ่มย่อยที่ศึกษา (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .17 - .30) งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 166) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดไฟฟ้ามากกว่า นักเรียนที่ ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและ 5 จาก 14 กลุ่มย่อยที่ศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า การสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน

เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำ นายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการประหยัดไฟฟ้าได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .13 - .15) ใน 2 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ และกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูง) โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 6.1 – 9.3 และงานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 160) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .17) ใน 2 จาก 12 กลุ่มย่อยที่ศึกษา (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนเพศหญิง และกลุ่มนักเรียนที่ มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 12.4 – 13.5 สำหรับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างกา รสนับสนุนจากครูให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสม กับเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรม ที่พึงประสงค์ เช่น ผลวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 126-127, 163) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมากเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้ามากกว่านักเรียน ลักษณะตรงข้าม พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรการได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุด ลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าได้ เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 43.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 11 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .08 - .19) และในงานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) พบว่า การรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (ค่าอาร์เท่ากับ .48, $p < .001$) นอกจากนี้เมื่อการรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดปัจจัยประสบการณ์ในการเรียนอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .32 - .37) ใน 4 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.8 – 48.4 งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 143-144, 156) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมากเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนน้อย ผลเช่นนี้พบทั้งในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย นอกจากนี้ยังพบอีกว่า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษาความสะอาดได้ เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่บุตรคนแรก โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 39.10นอกจากนี้การรับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากบุคคลรอบข้างยังเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมและป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี เช่นงานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550: 132) ศึกษาพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 639 คน พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้ เป็น

ลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .24 - .30) ใน 3 จาก 26 กลุ่มย่อย ทั้งหมด โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 11.7 – 26.0 งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 135) พบว่า การรับรู้การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .39 - .46) ใน 5 จาก 14 กลุ่มย่อย ทั้งหมด มีปริมาณการ ร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 34.40 – 45.60

ส่วนผลวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูให้กระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาหลายด้าน เช่น ในงานวิจัยของ ฐานันดร์ เปียศิริ (2545) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนตัวมาก มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมากและมีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมมากกว่านักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปร การรับการสนับสนุนทางสังคมจากโรงเรียน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นในลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .20) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนาย ร้อยละ 26.7 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 13 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .23) และตัวแปรชุดเดียวกันนี้สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .24) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 34.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 12 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .13 - .29) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้ เป็นตัวทำนายในลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .35) ในกลุ่มนักเรียนที่เข้าร่วมฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว โดยมีปริมาณการร่วมทำนายสูงสุดร้อยละ 35.40 ในการวิจัยของสุมิตตรา เจิม พันธ์ (2545) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 524 คน พบว่า การรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้งก่อนการเรียน ขณะเรียนในชั้น และหลังการเรียน (ค่าอาร์เท่ากับ .31, .44 และ .38, $p < .001$) ผลวิจัยยังพบว่านักเรียนที่มีการรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์ฯมากมีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ฯขณะเรียนในชั้นเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มตรงข้าม นอกจากนี้การรับรู้การปฏิบัติจากครูคณิตศาสตร์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดปัจจัยด้านประสบการณ์ในการเรียนอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .13) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 31.8 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนได้ในลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 5 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .12 -.18) และในตัวทำนายชุดเดียวกันนี้ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียนได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 32.1

และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมขณะเรียนในชั้นเรียนได้ อีก 4 จาก 14 กลุ่มย่อย ทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .26 - .36) และยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมหลังเรียนได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 - .31) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 26.1 – 31.2 นอกจากนี้ในงานวิจัยของ ดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอง (2547) ซึ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 595 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 739 คน พบว่า กลุ่มนักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครูมากเป็นผู้มีพฤติกรรมใฝ่รู้ในการเรียนคณิตศาสตร์ และมีพฤติกรรมรับผิดชอบในการเรียนคณิตศาสตร์มากกว่านักเรียนลักษณะตรงข้าม งานวิจัยของนิ ศากร สนามเขต (2550: 283-234, 287-288) พบว่า การสนับสนุนทางสังคมจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วม ทำนายพฤติกรรมการปฏิเสธ อิทธิพลเพื่อนด้านที่ไม่ดีได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 -. 17) ใน 7 จาก 26 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 28.2 – 39.9 และในตัวแปรชุดเดียวกันนี้ ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .21 - .31) ใน 4 จาก 26 กลุ่มย่อย ทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่ว มทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 19.1 – 33.7 และล่าสุดในงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณฑ์ (2552: 154) พบว่า การสนับสนุนด้านการอ่านจากครู เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นปร ะโยชน์จากสื่อประเภทอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มนักเรียนเพศชาย โดยมีปริมาณการร่วมทำนายเท่ากับ 5.9

จากการประมวลเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า เยาวชนที่รับรู้การสนับสนุนจากครู ในการกระทำพฤติกรรม อย่างเหมาะสม เป็นผู้ที่ มีความรู้และเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนาต่างๆ มาก เช่น มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัดมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้ามาก และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมเลือกคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมาก และเป็นผู้มี พฤติกรรมที่พึงปรารถนามากด้วย เช่น มีพฤติก รรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมรักษาความสะอาดส่วนตัวและส่วนรวมมาก มีพฤติกรรม รับผิดชอบ การเรียนคณิตศาสตร์ (ก่อนเรียน ขณะเรียน และหลังการเรียน) มาก มีพฤติกรรมใฝ่รู้ในการเรียนคณิตศาสตร์มาก มีพฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านที่ไม่ดีและป้องกัน เพื่อนจากสิ่งไม่ดีมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มาก มีความรู้เกี่ยวกับการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย และมีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และมีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย รวมทั้งสามารถสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน จากครูน้อยในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม

การมีเพื่อนเป็น แบบอย่าง ที่ดีในการ ใช้อินเทอร์เน็ตจิตลั กษณะตามสถานการณ์และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น กลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อเยาวชนนอกเหนือบิดามารดา โดยมีอิทธิพลสูงสุดในช่วงวัยนี้ ซึ่งบุคคลในวัยนี้มักยึดถือเพื่อนเป็นตัวแบบสำคัญ เพราะต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม จึงมักคล้อยตามเพื่อนโดยง่าย วัยรุ่นชอบใช้เวลาว่างอยู่กับเพื่อน เป็นส่วนใหญ่ และเลือกคบเพื่อนที่มีลักษณะนิสัยคล้ายตน ลักษณะของเพื่อนในวัยเดียวกันจึงมีอิทธิพล ในการชักจูง และการเลียนแบบพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมได้มาก (แสงอรุณ ธรรมเจริญ; และลินดา สุวรรณดี. 2547: 19)

แบนดูรา (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 236; อ้างอิงจาก Bandura. 1963) มีความเห็นว่า ทั้งสิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียนมีความสำคัญเท่าๆ กัน แบนดูรากล่าวว่า คนเรามีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเราอยู่เสมอ การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพั นธ์ระหว่างผู้เรียน กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน พฤติกรรมของคนเรา ส่วนมากจะเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็น ตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น อาจเป็นตัวแบบเชิงสัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรืออาจจะเป็นรูปภาพการ์ตูน หนังสือก็ได้ นอกจากนี้ คำบอกเล่าด้วยคำพูด หรือข้อมูลที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรก็เป็นตัวแบบได้ การเรียนรู้โดยการสังเกตไม่ใช่การลอกแบบจากสิ่ งที่สังเกต โดยผู้เรียนไม่ คิด คุณสมบัติของผู้เรียนมีความสำคัญ เช่น ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถที่จะรับรู้สิ่งเร้า และสามารถสร้างรหัสหรือกำหนดสัญลักษณ์ของสิ่งที่สังเกตเก็บไว้ในความทรงจำระยะยาวและสามารถเรียกใช้ในขณะที่ผู้สังเกตต้องการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบ

กระบวนการที่สำคัญในการเรี ยนรู้โดยการสังเกต ที่ก่อให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมประกอบด้วย 4 กระบวนการ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544: 236, 240-242) คือ 1) กระบวนการความใส่ใจ (Attention) ความใส่ใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าผู้เรียนไม่มีความใส่ใจการเรียนรู้ โดยการสังเกต การเลียนแบบก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นความใส่ใจ จึงเป็นสิ่งแรกที่ผู้เรียน จะต้องมี แบนดูร่ากล่าวว่า ผู้เรียนจะต้องรับรู้ส่วนประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมของผู้ที่เป็นตัวแบบ องค์ประกอบสำคัญของตัวแบบ (ที่มีอิทธิพลต่อความใส่ใจของผู้เรียน) มีหลายอย่าง เช่น เป็นผู้ที่มีเกียรติสู ง มีความสามารถสูง หน้าตาดี รวมทั้งการแต่งตัว การมีอำนาจที่จะให้รางวัลหรือลงโทษ คุณลักษณะของผู้เรียนก็มีความสัมพันธ์กับกระบวนการใส่ใจ เช่น วัยของผู้เรียน ทักษะทางการใช้มือและ ท่าทางต่างๆ รวมทั้งบุคลิกภาพของผู้เรียนด้วย 2) กระบวนการจดจำ (Retention Process) การที่ผู้เรียนหรือผู้สังเกตสามารถที่จะเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบได้เป็นเพราะผู้เรียนบันทึกสิ่งที่ตนสังเกต เห็นจากตัวแบบไว้ในความ ทรงจำระยะยาว และยังพบว่าผู้สังเกตที่สามารถอธิบายพฤติกรรม หรือการกระทำของตัวแบบด้วยคำพูด หรือสามารถมีภาพพจน์สิ่งที่ตนสั งเกตไว้ในใจจะเป็นผู้ที่สามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้โดยการสังเกตได้ดีกว่าผู้ที่เพียงแต่ดูเฉยๆ หรือทำงานอื่นใน

ขณะที่ดูตัวแบบไปด้วย ดังนั้นผู้สังเกตที่สามารถระลึกถึงสิ่งที่สังเกตเป็นภาพพจน์ในใน และสามารถเข้ารหัสด้วยคำพูดหรือถ้อยคำ จะเป็นผู้ที่สามารถแสดงพฤติก รรมเลียนแบบจากตัวแบบได้แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนานๆ นอกจากนี้ ถ้าผู้สังเกตหรือผู้เรียนมีโอกาสได้เห็นแบบอย่างสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ซ้ำก็จะช่วยให้จำได้ดียิ่งขึ้น 3) กระบวนการแสดงพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ(Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียน แปรสภาพภาพพจน์ หรือสิ่งที่จำไว้ เป็นการเข้ารหัสเป็นถ้อยคำ และแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยที่สำคัญของกระบวนการนี้คือ ความพร้อมทางด้านร่างกายและทักษะที่จำเป็นในการเลียนแบบของผู้เรียน ถ้าหากผู้เรียนไม่มีความพร้อมก็จะไม่สามารถแสดงพฤติกรรมเลียนแบบได้ 4) กระบวนการจูงใจ (Motivation Process) ผู้เรียนมีแรงจูงใจ ที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบที่ตนสังเกต เนื่องมาจาก มีความคาดหวังว่า การเลียนแบบจะนำประโยชน์มาให้ เช่น การได้รับแรงเสริมหรือรางวัล หรืออาจจะนำประโยชน์บางสิ่งบางอย่างมาให้ รวมทั้งการคิดว่าการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวแบบจะทำให้ตนหลีกเลี่ยงปัญหาได้

ดังนั้นการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในงานวิจัยนี้จึงหมายถึงการรายงานของนักเรียนว่าได้ สังเกตเห็นและรับรู้การกระทำของเพื่อนๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เช่น เห็นเพื่อนค้นคว้าหาข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียน ค้นหาข้อมูลด้านบันเทิง จากอินเทอร์เน็ตเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เห็นเพื่อนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การวัดการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต มีตัวอย่างการวัด เช่น ในงานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546) สร้างแบบวัดปริมาณการมีแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างในการแสดงพฤติกรรมรักษ์สัตว์ทั้งที่บุคคลผู้นั้นกระทำเองและพฤติกรรมสนับสนุนผู้อื่นให้รักษ์สัตว์ มีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 งานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) สร้างแบบวัดการมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ มี ข้อคำถาม จำนวน 10 ข้อ พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 6.06 – 9.11 แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .83 ในงานวิจัยของอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) สร้างแบบวัดการปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของเพื่อนในการเข้าใช้บริการทางอินเทอร์เน็ต มีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 และงานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550) สร้างแบบวัดการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนจากสื่อดี มี ข้อคำถามจำนวน 15 ข้อ พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 2.70 – 9.30 แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถาม การมีแบบอย่างพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้แนวคำถามจากแบบวัดการปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของเพื่อนในการเข้าใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตของอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) และแบบวัดการเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนจากสื่อดีของ นิศากร สนามเขต (2550) และปรับปรุงให้เหมาะสมตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดขึ้น

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ (ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เ น็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จากการทบทวนเอกสาร พบ ผลการวิจัย ที่แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างการมี เพื่อนเป็น แบบอย่าง ที่ดีในการกระทำที่เหมาะสมกับความรู้เกี่ยวกับการกระทำพฤติกรรมหนึ่งๆ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 166) พบว่า การเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวในการประหยัดไฟฟ้า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุด ลักษณะ สถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถ ร่วม ทำนายความรู้เกี่ยวกับการประหยัดไฟฟ้าได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .12 - .13) ใน 2 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 7.4 – 7.9 ในงานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 106 -107, 160) พบว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาความสะอาดจากครอบครัวมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดมากกว่า นักเรียนที่เห็นแบบอย่าง ที่ดีในการรักษาจากครอบครัวน้อย ผลเช่นนี้พบในกลุ่มรวมและใน 11 จาก 12 กลุ่มย่อยที่ศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่า การเห็นแบบอย่าง ที่ดีในการรักษาความสะอาดจากครอ บครัว เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .21) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 16.3 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 8 จาก 12 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .19 - .34) สำหรับผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่าง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการกระทำที่เหมาะสมกับเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ พบในงานวิจัยของ สุภาสินี นุ่มเนียม (2546: 303) ว่า การมีแบบอย่างที่เหมาะสม เมื่อเข้าทำนายร่วมกับ ตัวทำนายชุด ลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .28 - .54) ใน 9 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 38.8 – 51.6 งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 313) พบว่า การเห็นแบบอย่าง ที่ดีจากคนรอบข้าง เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษ์สัตว์ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .24 - .29) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 24.5 – 29.5 งานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550: 132-133) พบว่า การเห็นแบบอย่างผลการคบเพื่อนดีจากสื่อ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 36.0 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนา ยเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะทางชีวสังคม

ต่างๆ กันได้อีก 20 จาก 26 กลุ่มย่อย ทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .22 - .42) และงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552: 135) พบว่า การมีแบบอย่างพฤติกรรมรักการอ่านจากเพื่อน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 41.50 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .39 - .51) นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ยังให้ผลวิจัยในลักษณะเดียวกัน คือ เข้าทำนาย เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .40) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 46.0 และยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่านได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะทางชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อย ทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .34 - .49) งานวิจัยของนราจันชนะกิจ (2549: 71) ศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา จำนวน 365 คน พบว่า การเห็นแบบอย่างในการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 27.9 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 11 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .27) งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 216 -217) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 482 คน พบว่า การเห็นแบบอย่างเศรษฐกิจพอเพียงจากบิดามารดา เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและ ลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .26) ในกลุ่มนักเรียน ที่เกรดเฉลี่ยสูง โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายร้อยละ 45.9 งานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 121, 136) ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 403 คน พบว่า นักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมากเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างมีประโยชน์มากกว่านักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย พบในกลุ่มรวม และอีกหลายกลุ่มย่อย นอกจากนี้ยังพบว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุด ลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .37) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 10.6 – 24.0

ส่วนผลวิจัยที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง การมีเพื่อนเป็น แบบอย่าง ที่ดีในการกระทำพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมของนักเรียนจำนวนหนึ่ง เช่น งานวิจัยของสุภาสินี นุ่มเนียม (2546: 309, 312) พบว่า การมีแบบอย่างที่เหมาะสม เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดลักษณะสถานการณ์อีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัวได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .31) ในนักเรียนกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 27.6 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 - .45) และในชุดทำนายเดียวกันนี้ สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าเท่ากับ .37) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 38.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในโรงเรียนได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 15 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .34 - .49) ในงานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2549: 81, 86, 90) พบว่า การเห็นแบบอย่างในการใช้โทรศัพท์มือถือจากครอบครัว เมื่อเข้าร่วมกับตัวทำนายชุด สถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้เพียงลำพังตัวแปรเดีย ว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .38 - .47) ใน 7 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 15.8 – 23.3 และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามา รถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29 -. 34) ใน 4 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด มีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 9.8 – 13.6 และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศั พท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้ เป็นลำดับ ที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .18 - .26) ใน 4 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด มีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 26.3 – 40.3 และในงานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 116, 132) พบว่า นักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเป็นโทษมากกว่านักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก พบผลในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อยที่ศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุด ลักษณะสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ -.41) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 17.6 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 10 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง -.35 - -.47)

จากการประมวลเอกสารสรุปได้ว่า การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนและผู้ใกล้ชิด มีผลต่อการเกิดความรู้ และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมเป็นอย่างมากด้วย เช่น นักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างจากครอบครัวมาก เป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการประหยัดไฟฟ้ามาก นักเรียนมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์มาก และยังส่งผลให้เกิดการ กระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านต่างๆ เช่น พฤติกรรม รับผิดชอบต่อหน้าที่ พฤติกรรมใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์เป็นต้น

เช่น ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดว่า นักเรียนที่มีการมีแบบอย่างพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจากเพื่อนมาก เป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย กับมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก รวมทั้งการสนับสนุนเพื่อให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีแบบอย่างพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจากเพื่อนน้อย

จิตลักษณะเดิมกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

จิตลักษณะเดิมเป็นลักษณะทางจิตใจที่ติดตัวบุคคลมาจากประสบการณ์ที่ได้รับจากปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวและสถานศึกษา มีลักษณะคงที่ ไม่แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์โ ดยรวม (Magnusson; & Endler. 1977: 18-21) ตัวอย่างจิตลักษณะเดิมที่สำคัญสำหรับคนไทย ปรากฏเป็นองค์ประกอบในทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ตัวแปรจิตลักษณะบ างด้านตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2543) ที่คาดว่าจะส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมเกิดจากการประมวลผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสาเหตุของพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของคนไทย อายุตั้งแต่6 ถึง 60 ปี จำนวนหลายสิบเรื่องทฤษฎีนี้แสดงถึงสาเหตุสำคัญของการเกิดพฤติกรรม คนดีและคนเก่ง ที่ประกอบไปด้วยพฤติกรรมที่พึงปรารถนา 4 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เปรียบเสมือนดอกและผลของต้นไม้ ได้แก่ กลุ่มพฤติกรรมไม่เบียดเบียนตนเอง กลุ่มพฤติกรรมการไม่เบียดเบียนผู้อื่น กลุ่มพฤติกรรมทำตามหน้าที่ และกลุ่มพฤติกรรมพัฒนาตนและสังคม ส่วนสาเหตุทางจิตใจของพ ฤติกรรมต่างๆ ดังกล่าวมีอยู่ใน 2 ส่วนของต้นไม้ ส่วนลำต้นของต้นไม้ประกอบด้วยจิตลักษณะ 5 ด้านคือ 1) เหตุผลเชิงจริยธรรม 2) ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน 3) ความเชื่ออำนาจในตน 4) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5) เจตคติ คุณธรรม และค่านิยม (ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมหนึ่งหรือสถานการณ์หนึ่ง) ส่วนรากของต้นไม้มีจิตลักษณะ 3 ด้านได้แก่ 1) สติปัญญา 2) ประสบการณ์สังคม 3) สุขภาพจิต และจิตลักษณะตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรมที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียน เช่น ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนและสุขภาพจิต เป็นต้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543)

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยพบว่า จิตลักษณะเดิมที่สำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สื่ออย่างเหมาะสมของเยาวชนได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เช่น (งานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร. 2549; และจิตติพร ไวโรจวิทยาการ. 2551)

ลักษณะมุ่งอนาคตและ การ ควบคุมตนกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ลักษณะมุ่งอนาคต- ควบคุมตน เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลประเภทหนึ่ง เป็นลักษณะที่บุคคลสามารถที่จะบังคับตนเองให้รอรับผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต บุคคลสามารถจะคาดการณ์ผลดี ผลเสีย ของการกระทำที่จนองจะได้รับในอนาคตได้ ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นการรู้จักนึกคิดถึงอนาคตที่ยาวไกลออกไปทุกที เล็งเห็นผลดีและผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกลอันจะเกิดกับตนและสังคมในอนาคต ฉะนั้นบุคคลจะต้องสามารถบังคับตนเองให้อดได้ รอได้หรือควบคุมตนเองได้ ดังนั้น การควบคุมตนเองจึงหมายรวมถึง ความสามารถของบุคคลที่จะกระทำหรืองดเว้นการกระทำบางอย่างที่ต้องใช้ความอดทนและสามารถกระทำพฤติกรรมนั้นได้อย่างมีปริมาณและคุณภาพที่เหมาะสมเป็นเวลานานพอที่จะนำไปสู่ผลที่ต้องการในอนาคตได้ (อุบล เลี้ยววา ริน. 2534; อ้างอิงจาก Mischel. 1974)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในปรากฏการณ์เดียวกัน คือ บุคคลต้องมีความต้องการผลในอนาคตมากกว่าผลในปัจจุบัน แล้วดำเนินการปฏิบัติเพื่อไปสู่เป้าหมายในอนาคตนั้น ลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนเป็นลักษณะที่เกิดจากการเรียนรู้ การที่บุคคลได้อยู่ในสภาพแวดล้อมต่างๆ การได้พบเห็นพฤติกรรมของบุคคลอื่น สถานการณ์ต่างๆ ที่บุคคลเผชิญอยู่ก่อให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ แล้วนำไปปฏิบัติ เด็กและนักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนจากโรงเรียน และจากครอบครัวที่ฝึกให้เด็กรู้ จักความอดทน รู้จักควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนให้เหมาะสมเมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่างๆ เหล่านี้มีส่วนในการเสริมสร้างลักษณะมุ่งอนาคต- ควบคุมตนให้กับเด็ก คือถ้าสังคมนั้นมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมสูงไม่ต้องพึ่งพาธรรมชาติ บุคคลในสังคมสามารถคาดสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ อย่างแม่นยำพอสมควร แล้วบุคคลในสังคมนั้นก็จะมีลักษณะ มุ่งอนาคตสูงด้วย

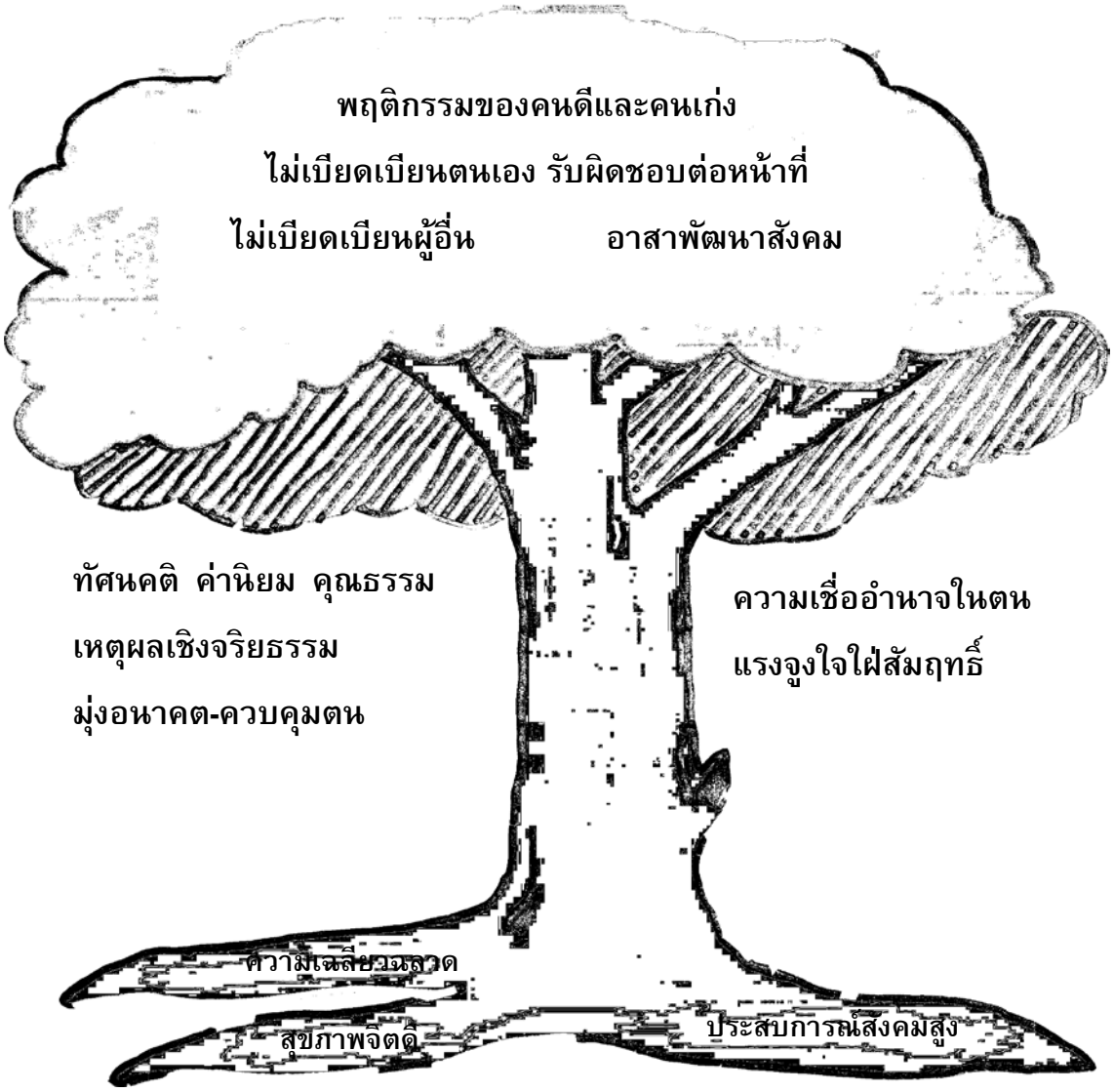

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม แสดงจิตลักษณะพื้นฐาน และองค์ประกอบทาง จิตใจของพฤติกรรมทางจริยธรรม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2543)

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต คือ การคิดและการรับรู้ของบุคคลแบบคาดการณ์ไกล และเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมี 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความสามารถคิดคาดการณ์ไกล ว่าอะไรจะเกิดในอนาคตทั้งใกล้และไกล 2) ความเชื่อว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตนั้น อาจจะเกิดกับตนได้เช่นเดียวกับที่จะเกิดกับผู้อื่น และ 3) เห็นว่าสิ่งที่จะเกิดในอนาคตมีคุณค่าหรือความสำคัญไม่ลดลง และการควบคุมตน คือ การมีทักษะที่จะดำเนินการระยะยาวให้เกิดผลในอนาคตที่ตนได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้ โดยการที่บุคคลจะจัดการกับสาเหตุภายในตนเอง และสาเหตุภายนอกตนเพื่อให้ตนมีพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยกระทำได้บ่อยๆ และกระทำในปริมาณมากอย่างเหมาะสม เป้าหมายและการกระทำเหล่านี้เกิดจาก ตนเองเป็นผู้กำหนด มิได้ถูกบีบบังคับจากผู้อื่น การควบคุมตนมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้น คือ 1) สังเกตพฤติกรรมตนเอง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานการกำหนดพฤติกรรมขั้นต่อไป 2) กำหนดเป้าหมายย่อย – เป้าหมายรวมของพฤติกรรม 3) จัดสภาพแวดล้อมเพื่อเพิ่มพฤติกรรม 4) ให้รางวัลตนเอง เมื่อ กระทำตามเป้าหมายย่อยได้สำเร็จ

ดังนั้น ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคนมีปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้รู้จักการอดได้ รอได้ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าในอนาคต

การวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เช่น งานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ และ คนอื่นๆ (2536) วัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพฯ จำนวน 4,590 คน ด้วยแบบวัดประเมินรวมค่าจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีมาตรวัดประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” แบบวัดมีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 ต่อมาฐานันดร์ เปียศิริ (2545) ได้นำแบบวัดมุ่งอนาคตและควบคุมตนดังกล่าวมาใช้ลักษณะของแบบวัดเป็นการให้นัก เรียนรายงาน ปริมาณความสามารถคาดการณ์ไกล การเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับตนในอนาคต และการอดได้รอได้ของนักเรียนผู้ตอบในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งที่เกี่ยวกับการเรียนสุขภาพ และการใช้เงิน จำนวน 10 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80 สำหรับสุมิตรา เจิมพันธุ์ได้นำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนดังกล่าวมาปรับใช้ มีจำนวน 10 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .70 นอกจากนี้นรา จันชนะกิจ (2548) ได้สร้างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน โดยนำ แบบวัดดังกล่าวมาใช้จำนวน 9 ข้อ มีพิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 9 – 54 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์ แอลฟ่าเท่ากับ .81 ส่วนจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ได้นำแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มาใช้ ซึ่งเป็นแบบวัดปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุม บังคับตนเองให้รู้จักอดได้ รอได้ เพื่อรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าที่จะมีมาในอนาคต มีจำนวน 10 ข้อ พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) ของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 6.32 ถึง 9.66 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัด (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .40 ถึง .61 แบบวัดนี้มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดลักษณะมุ่งอ นาคตและควบคุมตน ของดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) ที่สุมิตรา เจิมพันธุ์ได้นำมาปรับใช้ โดยให้นักเรียนรายงานถึงความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคต และบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับผลประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าที่จะตามมาในอนาคต จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .70

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ปรากฏในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของ อนรรฆ นงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 125, 130) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะ อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันตนได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 33.0 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันตนได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 12 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .20) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .17 - .23) ใน 7 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 4.1 – 9.1 สำหรับงานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2548: 81, 90) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .40) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 17.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 18 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .48) และในชุดทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะได้เพียงลำพังตัวแปรเดียวใน 3 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .35 -.55) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 15.2 – 35.5 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 210 - 211) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .29) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 27.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 10 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .40) งานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 99, 127, 132) พบว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อยเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษมากกว่า นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก พบในกลุ่มรวมและ 11 จาก 14 กลุ่มย่อยที่ศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ได้เพียงลำพังตัวแปรเดียวในกลุ่มนักศึกษาที่เรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 3.5 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) นอกจากนี้ในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ -.21) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 4.9 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 9 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง -.17 - -.28)

จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก เป็นผู้มี พฤติกรรมป้องกันตน จากสิ่งไม่ดีและป้องกันเพื่อน สูง มีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยมาก มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมาก ตรงข้ามกับผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อยจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากจะมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) เป็นลักษณะภายในที่สำคัญลักษณะหนึ่ง ซึ่งผลักดันบุคคลให้เกิดคามพากเพียรพยายามที่จะทำงานจนสำเร็จลงด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะที่สำคัญดังนี้ 1) รับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ในเชิงของการทำงานให้สำเร็จ ไม่ใช่ในเชิงของการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือการใช้อำนาจบังคับ 2) เมื่อมีปัญหา บุคคลที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์จะยอมรับและหาทางแก้ไข แต่คนที่ลักษณะนี้น้อย จะไม่ยอมรับปัญหาและปล่อยให้เวลาเป็ นตัวแก้ปัญหา 3) กำหนดเป้าหมายของ งานในระดับปานกลาง เหมาะสมกับความสามารถของตน 4) เมื่อมีอุปสรรคแก้ปัญหาอย่างมีระบบ และ 5) เมื่องานสำเร็จ บุคคลที่มีความใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะเกิดความสุข พอใจในงานที่สำเร็จ ส่วนผู้ที่ลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ตะรอการชมเชย หรือรางวัลจากคนอื่น เมื่องานสำเร็จ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2547)

ดังนั้นในงานวิจัยนี้จิตลักษณะด้าน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะทำงานหนึ่งๆ ให้สำเร็จลุล่วง ตามมาตรฐานขั้นสูง หรือเป็นไปตามที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ โดยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ

การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีงานวิจัยที่ทำการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับข้าราชการและนักเรียนไทย เช่น งานวิจัยของบุญรับ ศักดิ์มณี (2532: 57) ได้สร้างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เป็นแบบวัดประเภทมาตรประมาณรวมค่า โดยอาศัยแนวการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเฮอมัน (Hermans) จำนวน 20 ข้อ มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 2.75 – 7.45 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84 ต่อมาสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2546) ได้นำแบบวัดนี้มาปรับปรุงใช้ ประกอบด้วยข้อคำถาม 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.27 – 7.87 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2546) โดยลักษณะข้อคำถามจะเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการเรียน ความเพียรพยายามทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดี การเลือกคบเพื่อนที่มีความสามารถ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าจำนวน10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน เพื่อนำมาใช้วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนมัธยมศึกษา

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น ฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 114, 117 – 118, 169, 172, 176) พบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมใช้ไฟฟ้าส่วนตัวอย่างประหยัดมาก และมีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมาก ซึ่งพบในกลุ่มรวมและอีกหลายกลุ่มย่อย นอกจากนี้ยังพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าร่วมทำนายกับ ตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 30.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าส่วนตัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 10 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .27 - .40) และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .18) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 26.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าในครอบครัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .23) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้ไฟฟ้าเพื่อส่วนรวมได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .12) ในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางครอบครัวสูง โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 32.8 งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2546: 76 - 89) พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีพฤติกรรมการเตรียมตัวก่อนเรียนมาก มีพฤติกรรมเหมาะสมขณะเรียนในชั้นเรียนมาก มีพฤติกรรมเหมาะสมหลังเรียนมาก และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ พบในกลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่ำ ต่อมากิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547: 116 – 117, 321) พบผลสอดคล้องกับผลของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) ว่า นักเรียนกลุ่มรวมที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ นอกจากนี้ยังพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าร่วมกับตัวทำนายชุดตัวแปรกลุ่มจิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์ด้านรวมได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .39) ในกลุ่มนักเรียนเพศหญิง โดยมีปริมาณการร่วมทำนาย ร้อยละ 46.5 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 210 - 211) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เมื่อเข้าร่วมทำนายกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .40) ใน 2 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่ กลุ่มโรงเรียนที่เน้นเศรษฐกิจพอเพียง และกลุ่มโรงเรียนที่ไม่เน้นเศรษฐกิจพอเพียง) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 20.3 – 25.9

จากการประมวลเอกสาร ที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปไว้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมาก มีพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์สูง และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมสูง ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดได้ว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียน ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

การประยุกต์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การวิจัยและพัฒนาทางจิตพฤติกรรมศาสตร์

จากผลการวิจัยที่พบในอดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้นักวิชาการระดับสากลได้ตระหนักการวิจัยและพัฒนาจะต้องเริ่มที่ระดับบุคคลก่อน จึงจะส่งผลดีต่อไปยังกลุ่มคน และสังคมได้ในที่สุด มากกว่าที่จะมีจุดเริ่มต้นของการวิจัยและการจัดการพัฒนาที่ระดับสูงขึ้นไป ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2550) ผู้นำทางวิชาการสายจิตพฤติกรรมศาสตร์ มีความเห็นว่าโครงการวิจัยและพัฒนาตามแนวคิดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำข้อค้นพบสู่การพัฒนาประชาชน ชุมชน และประเทศชาติโดยรวมต้องอาศัยการบริหารจัดการที่หลายฝ่าย หลายสาเหตุ แต่ที่สำคัญที่สุด และควรเป็นจุดเริ่ม ต้น คือ การรณรงค์ในระดับบุคคล ให้ผู้รับการพัฒนาเป็นบุคคลที่มีจิตใจหลายประการที่เหมาะสม เพื่อผลักดันให้เขามีพฤติกรรมต่างๆ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

จากภาพประกอบ 3 ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2551: 13-14) ได้อธิบายถึงความสำคัญและความจำเป็นของการรวมตัวกันของจิตลักษณะหลายด้าน รวมทั้งคุณธรรม ค่านิยมและจริยธรรมเป็นจิตพอเพียง และนำไปสู่พฤติกรรมพอเพียงพอประมาณ ผลผลิตและผลลัพธ์ที่เป็นเป้าหมาย โดยกล่าวว่า การที่จะทำให้เกิดความสมดุล และการปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในระดับบุคคล ต้องอาศัยการรับรู้เหตุการณ์ และโดยเฉพาะการตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติของตนให้เหมาะสมกับสภาวะอยู่เสมอ การตัดสินใจอย่างเหมาะสมในแต่ละกาลเทศะ จึงเป็นจุดรวมที่สำคัญในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

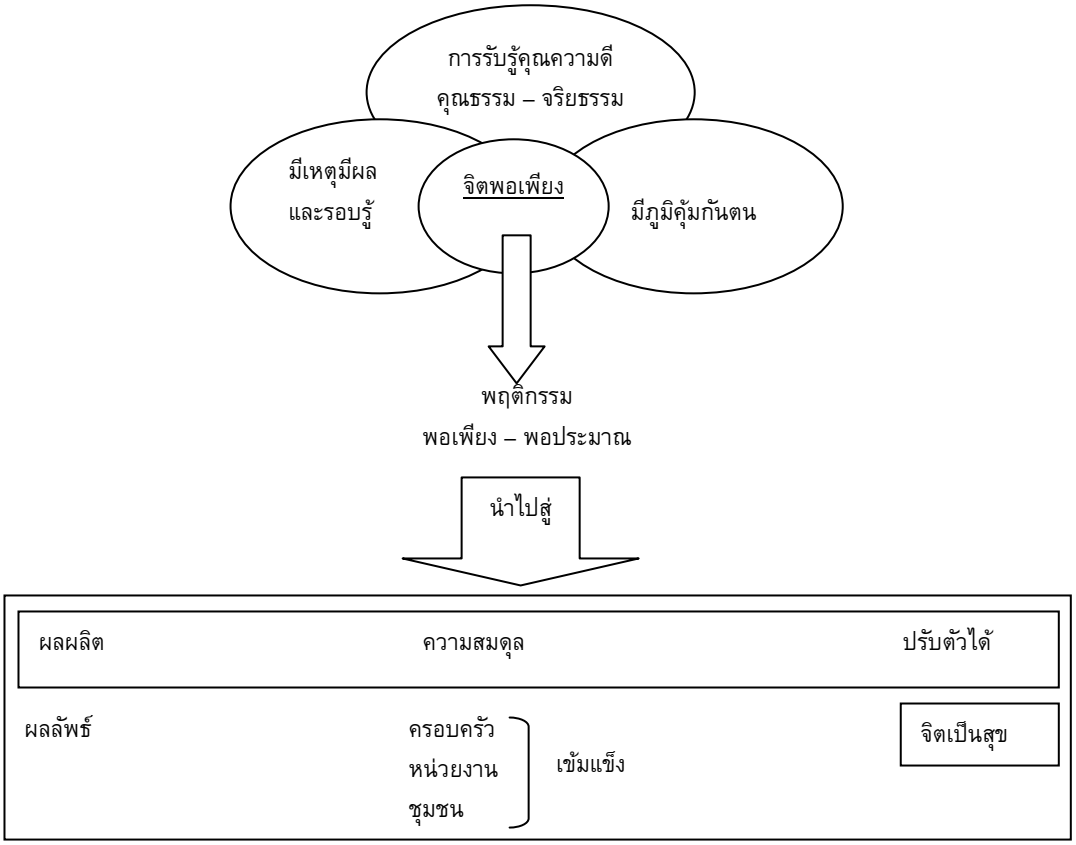

ภาพประกอบ 3 บทบาทของ “จิตพอเพียง”ในแนวคิดของจิตพฤติกรรมศาสตร์

ที่มา: ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2551: 12).

จึงสรุปได้ว่า จิตพอเพียง มีลักษณะเป็นนามธรรม นักวิชาการสายจิตวิทยาและพฤติกรรมศาสตร์ มีความเข้าใจว่า “ความพอเพียง” ควรเกิดจากจิตลักษณะที่เป็นการผสมผสานกันระหว่างลักษณะของสองห่วง หนึ่งเงื่อนไข ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างน้อย ลักษณะสองห่วงในที่นี้ คือ ความมีเหตุมีผล ก ารมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตนกับหนึ่งเงื่อนไขคือ คุณธรรมด้านการรับรู้คุณความดี เป็นการรวมตัวกันในระดับต่างๆ กันหลายระดับ ถ้าบุคคลใดมี “จิตพอเพียง” ระดับสูง หมายความว่า บุคคลนั้นมีจิตเป็นองค์ประกอบของจิตพอเพียงจำนวนมาก ก็จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมพอเพียง – พอประมาณ ซึ่งเป็นพฤติกรรมการดำรงชีวิตแบบเรียบง่ายอย่างมีเหตุมีผล ไม่เบียดเบียนตนเอง และผู้อื่นมากจนเกิดโทษ บุคคลสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในที่เกิดขึ้นได้ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบกลมเกลียวและเกิดความสงบสุขในสังคมอย่างแท้จริง ในงานวิจัย นี้ทำการวัด “จิตพอเพียง” สองด้าน (คือ ความมีเหตุ มีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ของนักเรียนมัธยมศึกษาด้วยเครื่องมือวัดจิตลักษณะแบบพหุมิติที่สร้างขึ้นโดย โกศล มีคุณ (2551) ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2551)

จากการประมวลเอกสารงานวิจัยพบว่า จิตลักษณะเดิมที่สำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้สื่ออย่างเหมาะสมของเยาวชนได้แก่ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เช่น (งานวิจัยของอนุ เจริญวงศ์ระยับ และคนอื่นๆ. 2549; วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร์ และชลิดา วสุวัต. 2553; นิศากร สนามเขต. 2550; และวรรณลดา กันต์โฉม. 2553 ซึ่งจิตลักษณะเดิมด้านความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต นั้นเป็นตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่มาจากแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยดวงเดือน พันธุมนาวิน (2551) ได้ทำการประยุกต์องค์ประกอบเดิม 3 ห่วง 2 เงื่อนไข มาเป็น 2 ห่วง (ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) 1 เงื่อนไข (เงื่อนไขคุณธรรม) และเชื่อมโยงไปสู่จิตพอเพียงและพฤติกรรมพอเพียงพอประมาณ

ความมีเหตุมีผลกับพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ความมีเหตุมีผลเป็นลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับ การคิด การใช้สติและปัญญา กับประเด็นเรื่องราว หรือปัญหาต่างๆ นักวิชาการได้ทำการศึกษาการคิดอย่างมีเหตุมีผล หรือการใช้เหตุผลของบุคคลในลักษณะต่างๆ อย่างหลากหลาย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเห็นความสำคัญของลักษณะดังกล่าว ที่มีต่อการดำรงชีวิตที่ดีของบุคคล จึงได้ทรงกำหนดให้เป็น 1 ใน 3 องค์ประกอบสำคัญตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (โกศล มีคุณ. 2251: 2)

จากการประมวลเอกสาร ทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า ความมีเหตุมีผลของบุคคลตามความหมายของ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบขึ้นด้วย ความคิด อย่างน้อย 3 แบบ ได้แก่ 1) การคิดแบบสาเหตุ- ผล (Causal Reasoning) 2) การคิดเหตุผลแบบนิรนัยและอุปนัย (Deductive and Inductive Reasoning) และ3) การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Inductive) ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ก็อยู่ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และความมีเหตุมีผลทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การคิดแบบสาเหตุ-ผล (Causal Reasoning) (โกศล มีคุณ 2551: 7; อ้างอิงจาก Klahr; & Simon. 2001: 127) อธิบายว่า เป็นการคิดหาเหตุผลในลักษณะเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่คาดว่าเป็นเหตุกับสิ่งที่คาดว่าเป็นผล โดยอธิบายถึง ลักษณะ โครงสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่เป็นเหตุและผลนั้นๆ ด้วย การคิดแบบสาเหตุ- ผลนี้มีความสำคัญมาก เป็นวิธีการคิดที่นักวิจัยหรือนักวิทยาศาสตร์ใช้ในการสกัดความจริงออกจากความเท็จ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในลักษณะเชิงเหตุเชิงผล ทำให้เกิดความรู้ความจริงที่เชื่อถือได้จำนวนมาก 2) การคิดเหตุผลแบบนิรนัยและอุปนัย (Deductive and Inductive Reasoning) การคิดให้เหตุผลแบบนิรนัย และแบบอุปนัยมีลักษณะที่ตรงข้ามกัน กล่าวคือ การคิดแบบนิรนัย (Deductive) เป็นการลงความเห็นโดยพิจารณาจากหลักทั่วไป เพื่อไปสู่เรื่องเฉพาะ ขณะที่การคิดแบบอุปนัย (Inductive) เป็นการพิสูจน์หลักทั่วๆไป โดยเอากรณีเฉพาะรายมาอ้าง (สอ เสถบุตร. 2540: 184, 371) 3) การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Inductive) ให้ความสำคัญกับทั้งวิธีการนิรนัย และวิธีการอุปนัย วิธีนี้เกิดขึ้นโดย (โกศล มีคุณ. 2551: 9; อ้างอิงจาก John Dewey. 1983) ได้จัดระบบของวิธีการนิร

นัย-อุปนัยเสียใหม่ เป็นขั้นตอนเรียกว่าวิธีวิทยาศาสตร์ (Method of science) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้น (โกศล มีคุณ 2551: 5; อ้างอิงจาก Best; et al. 2003) คือ 1) กำหนดและนิยามปัญหา 2) สร้างสมมติฐาน 3) เก็บรวบรวม จัดระบบ และวิเคราะห์ข้อมูล 4) ประมวลข้อสรุป 5) ตรวจสอบทดสอบผลในสถานการณ์เฉพาะ ในการศึกษาวิจัย ได้จำแนกการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เป็น 2 ประเภท ประเภทแรก คือ ทักษะทางปัญญาทั่วไป (General Intellectual Skill) ซึ่งในการคิดแก้ปัญหาประกอบด้วย การประยุกต์หลักการหรือวิธีการของการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อการแก้ปัญหาหรืออธิบาย (อย่างมีเหตุมีผล) ประเภทที่สองคือ วิธีการพัฒนาแนวความคิด (Conceptual Development Approach) ซึ่งบุคคลได้ปฏิบัติในการออกแบบการทดลอง หรือตรวจสอบประเมินผลที่พบจากการทดลองที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

จากที่กล่าวมาเกี่ ยวกับการคิดอย่างมีเหตุผลทั้งสามแบบ จะเห็น ได้ว่ามีลักษณะสำคัญร่วมกันคือ วิธีการคิดในการแก้ปัญหาที่พบในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะที่เป็นปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวิธีการไม่ว่าจะเป็นการคิดแบบสาเหตุ-ผล (Causal Reasoning) ซึ่งเป็นความสามารถที่ จะพิจารณาผล คิดเชื่อมโยงไปสู่สาเหตุได้อย่างถูกต้อง การคิดเหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย (Deductive and Inductive Reasoning) ซึ่งเป็นการคิดที่มีระบบทั้งจากหลักการสู่กรณีเฉพาะ และจากกรณีเฉพาะสู่กรณีทั่วไป อันเป็นวิธีการที่ได้มีการพัฒนาไปสู่วิธีนี้การวิทยาศาสตร์ รวมทั้ งวิธีการวิทยาศาสตร์ซึ่งเน้นทักษะทางปัญญาทั่วไป หรือวิธีการพัฒนาแนวความคิด

กล่าวโดยสรุป ความมีเหตุมีผล อาจแบ่งได้เป็นสองด้าน คือ ความมีเหตุมีผลด้านสังคม และความมีเหตุมีผลด้านวิทยาศาสตร์ สำหรับความมีเหตุมีผลด้านสังคมนั้น นักวิชาการในประเทศไทยได้มีการศึกษา และสร้างแบบวัดไว้ค่อนข้างมากแล้ว ในการวิจัยเพื่อสร้างแบบวัดความมีเหตุมีผลที่เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย จึงกำหนดเป้าหมายไว้ที่การมีเหตุมีผลด้านวิทยาศาสตร์ โดยมีขอบข่ายครอบคลุมการคิดแบบสาเหตุ-ผล การคิดเหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย และการคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

ในงานวิจัยนี้ ความมีเหตุมีผล หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่เกี่ยวกับความคิดการใช้สติและปัญญา ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ ซึ่งช่วยให้แก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้บุคคลเกิดความงอกงามทางปัญญาด้วย

การวัดความมีเหตุมีผล ในงานวิจัยของโกศล มีคุณ (2551) ได้ทำการสร้างแบบวัดและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ของแบบวัดความมีเหตุมีผล ในกลุ่มผู้ใหญ่ เป็นกลุ่มผู้มีอายุมากกว่า 23 ปี จำนวน 1,797 คน นักศึกษา เป็นกลุ่มผู้มีอายุ 19-23 ปี จำนวน 1,335 คน และนักเรียน เป็นกลุ่มผู้กำลังศึกษาในสถานการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3 – 4 อายุ 13-18 ปี จำนวน 1,907 คน โดยใช้หลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) คือการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และองค์ประกอบเชิงยืนยัน แต่ละกลุ่มจะมีแบ บวัดกลุ่มละ 4 ชุด และสำหรับแบบวัดความมีเหตุมีผลในกลุ่มนักเรียน ได้แก่ แบบวัดการคิดแบบสาเหตุ-ผล และแบบวัดการคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

เป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มี 5 องค์ประกอบ และมีจำนวน 14 ข้อเท่ากันทั้งสอง แบบวัด มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .65 และ .68 ตามลำดับ สำหรับแบบวัดการคิดแบบนิรนัย- อุปนัย-จัดกลุ่ม มี 2 องค์ประกอบ มี 4 กลุ่มข้อความ เป็นแบบวัดที่มีการให้คะแนนแบบถูกให้ 1 คะแนน ผิดให้ 0 คะแนน จำนวน20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิท ธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .45 และแบบวัดจิตเอกภาคในด้านความมีเหตุมีผลในนักเรียน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบของแบบวัดรวมทั้ง 3 แบบวัดเข้าด้วยกัน เสมือนเป็นแบบวัดเดียว วัดจิตลักษณะร่วมกัน แบบวัดนี้เป็นแบบวัดมาตรประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มี 6 ตัวแปร ประกอบด้วย 19 ข้อ เป็นการคิดแบบสาเหตุ- ผล จำนวน 11 ข้อ และการคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ 8 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .68 ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดจิตเอกภาค ด้านความมีเหตุมีผลของนักเรียนระดับมัธยมศึ กษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งได้ทำ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดความมีเหตุมีผลทั้ง 3 แบบรวมกันในครั้งเดียวแล้ว ซึ่ง เป็นแบบวัดจิตเอกภาคด้านความมีเหตุมีผล 2 แบบคือ แบบวัดการคิดแบบสาเหตุและผล จำนวน 11 ข้อ และการคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ 8 ข้อ รวม 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .68 และในการวัดความมีเหตุมีผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างข องการวิจัยครั้งนี้ แบบวัดนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อพิสูจน์ข้อคำถามแบบวัดให้ได้อย่า งเหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษาและมีคุณภาพแบบวัดที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพ

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความมีเหตุมีผลกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ความมีเหตุมีผล เป็นกิจกรรมทางปัญญาของบุคคล แบ่งได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ กลุ่มแรกเป็นการคิ ดหรือความมีเหตุมีผลทางด้านสังคม เช่น การคิด /เหตุผลเชิงจริยธรรม การคิด /เหตุผลในลักษณะทำนายได้ควบคุมได้ การคิด /เหตุผลในลักษณะของการไม่บิดเบือนความจริง (ในผู้มีสุขภาพจิตที่ดี) กลุ่มที่สองเป็นการคิดหรือความมีเหตุมีผลทางด้านวิทยาศาสตร์ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ *1) การคิดสาเหตุ-ผล 2) การคิดเหตุผลแบบนิรนัย-อุปนัย และ 3) การคิดอย่างมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์* ในผลงานของอนุ เจริญวงศ์ระยับ และค นอื่นๆ (2549) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์กับความตั้งใจเป็นนักวิทยาศาสตร์ *การใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์* เป็นการรับรู้ของบุคคลว่าตนเองมีความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมเกี่ยวกับการแสวงหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์ โดยวิธีการสนทนา ซักถาม อ่านหนังสือ และศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และการแสวงหาความรู้ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรม ส่วน *ความตั้งใจเป็นนักวิทยาศาสตร์* หมายถึง ระดับความมุ่งมั่น ความตั้งใจ ความปรารถนา ความพยายาม ความแน่ใจ ความใฝ่ฝัน การรอคอยโอกาส และความต้องการที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ โดยสามารถแบ่งได้เป็น 2 องค์ประกอบ ได้แก่ ความตั้งใจที่จะศึกษาต่อในส าขาวิชาที่เอื้อให้ตนเองได้ประกอบอาชีพทางวิทยาศาสตร์ และ

ความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพทางวิทยาศาสตร์พบผลว่า 2 ตัวแปรแฝงนี้ สัมพันธ์กัน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวม .59) หมายความว่า นักเรียนที่มีการปฏิบัติ ความรู้สึก และความคิด เกี่ยวกับการแสวงหาความรู้และใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์สูงขึ้นเท่าใดก็ยิ่งมีความตั้งใจที่จะศึกษาต่อสาขาวิทยาศาสตร์และตั้งใจที่จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ในอนาคตมากขึ้นเท่านั้น โดยการใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์สามารถอธิบายความตั้งใจเป็นนักวิทยาศาสตร์ได้ร้อยละ 42 แสดงว่า การคิดอย่างมีเหตุมีผลเชิงวิทยาศาสตร์เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ใฝ่เรียนใฝ่รู้ แสวงหาข้อมูล เพื่อความรอบรู้ อย่างมีเหตุมีผล

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีความมีเหตุมีผลสูง เป็นผู้ที่ใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์มาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีความมีเหตุมี ผลสูง มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ใช้ความมีเหตุมีผลน้อย

การมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

จากหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานให้ประชาชนไทยนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต (คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง . 2547) จะเห็นได้ว่า การมีภูมิคุ้มกันตนเป็นคุณลักษณะที่สำคัญ ซึ่งได้มีนักวิชาการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาศึกษาในสาขาจิตพฤติกรรมศาสตร์ และได้เสนอว่าการมีภูมคุ้มกันตนทางจิตมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะที่สำคัญ 4 ด้าน ที่ยังมีการศึกษาน้อย ได้แก่ การมองโลกในแง่ดี สติสัมปชัญญะ ความชอบเสี่ยง และการจัดการความเครียด

นักวิชาการต่างประเทศ (Duryea, Ranson; & English. 1990: 169 - 178) ได้ทำการศึกษาการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (Psychological Immunity) โดยมีพื้นฐานองค์ความรู้จากทฤษฎีการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวบุคคล (Inoculation theory) ของ McGurie (1961) และ McGuire & Papageorgis (1961) ซึ่งได้เสนอว่า การเตรียมบุคคลให้พร้อมที่จะรับการโจมตีหรือการชักจูง โดย ฝึกอบรมให้บุคคลนั้นถูกโจมตีหรือยั่วยุอย่างอ่อนๆ ในประเด็นที่กระทบต่อความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อ เมื่อถูกโจมตีเช่นนี้ บุคคลก็จะหาข้อมูลหลักฐานมาลบล้างการโจมตีนั้น ทำให้มีความรู้และเจตคติที่ ดีเพิ่มขึ้นจนเกิดภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งมากขึ้ นตามไปด้วย หลังจากนั้นถ้าบุคคล ถูกโจมตีหนักขึ้นในเรื่องเดียวกันนี้ บุคคลก็จะสามารถโต้ตอบและปฏิเสธการชักจูงนั้นได้ไม่ยาก หลักการนี้เปรียบเสมือนการปลูกฝีสร้างภูมิต้านทานเชื้อโรค

งามตา วนินทานนท์ (2550) ได้ทำการประมวลเอกสารเพื่อ คัดเลือกจิตลักษณะที่เกี่ยว ข้องอย่างสำคัญกับ การมีภูมิคุ้มกัน ตนทางจิต และพบว่า มีอยู่ด้วยกันหลายด้า น บางด้านก็มีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะตามทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคต - ควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เป็นต้น นอกจากนั้นการมีภูมิคุ้มกันตนทางจิตยังมีความเกี่ยวข้องกับจิตลักษณะอื่นๆ ที่ยังไ ม่ค่อยมีผู้ศึกษา ในประเทศไทย

มากนัก จิตลักษณะที่สำคัญอย่างน้อย 4 ด้าน ได้แก่ การมองโลกในแง่ดี สติสัมปชัญญะ ความชอบเสี่ยง และการจัดการความเครียด *สำหรับจิตลักษณะด้านแรก* การมองโลกในแง่ดี เป็นวิธีการคิดหรือความคาดหวังของบุคคลในการปรับตัวเมื่อเผชิญสถานการณ์ที่ ท้าทายหรือเมื่อเกิดปัญหาในชีวิต หรือเมื่อเกิดอุปสรรคปัญหา โดยบุคคลที่มีการมองโลกในแง่ดี มักเป็นผู้ที่มี 1.1) ความคิดและเชื่อด้านบวกเมื่อเกิดปัญหา เนื่องจากในยามที่ประสบปัญหาบุคคลมักมีความวิตกกังวล เครียด ซึมเศร้า จนอาจทำให้รู้สึกว่าปัญหาที่ประสบนั้นแก้ไม่ได้ แต่ผู้ที่มองโลกในแง่ดีมักเป็นผู้ที่มีความหวัง เห็นปัญหาเป็นเรื่องธรรมดาที่น่าจะมีทางออก และปัญหาที่เผชิญอยู่มีลักษณะชั่วคราว ไม่ลุกลามใหญ่โต (งามตา วนินทานนท์. 2550: 2; อ้างอิงจาก Seligman. 1998) และ 1.2) มองอนาคตในทางที่ดี ผู้ที่มองโลกในแง่ดีจะมีความ คิดว่า ในอนาคตคงจะได้พบเจอกับสิ่งที่ดีในชีวิต ทำให้มีความหวังในทางบวก มีสุขภาพจิตดี (งามตา วนินทานนท์. 2550: 2; อ้างอิงจาก Carver; Scheier; & Weintraub. 1989) *ด้านที่สอง* สติ-สัมปชัญญะ เป็นความสามารถของมนุษย์ในการที่จะหยุดเพื่อที่จะพิจารณาประมวลข้อมูลรอบด้า นเพื่อการตัดสินใจที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ดำรงชีวิตด้วยความไม่ประมาท ผู้ที่มีสติสัมปชัญญะ มักเป็นผู้ที่ 2.1) ไม่ค่อยขาดสติ มีสมาธิในการกระทำ รู้ตัวว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้นรอบตัวบ้างและตนกำลังกระทำอะไรอยู่ (ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์. 2551: 2; อ้างอิงจาก Goven; & Marsch. 2001) จึงมีความระมัดระวังตน และควบคุมสติได้ 2.2) มีการหลงลืมน้อย โดยผู้ที่มีสติสัมปชัญญะมักเป็นผู้ที่รู้ตัว ตระหนักเกี่ยวกับตนเองและสิ่งรอบข้าง (ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ . 2551: 2; อ้างอิงจาก Fenigstein; Scheier; & Buss. 1975) จึงมีความหลงลืมน้อย และ 2.3) ไม่ค่อยมีความหลงเชื่อที่ผิด มักเป็นผู้ที่รู้สาเหตุรู้ผล เพราะมีการหยุดเพื่อสำรวจตนเอง จึงมีการรับรู้ที่ถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ และมีความรอบคอบ (พระราชวรมุนี. 2529: 803-805) *ด้านที่สาม* ความชอบเสี่ยง เป็นจิตลักษณะของมนุษย์ ที่ชอบความท้าทาย สนุกตื่นเต้น ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นสิ่งที่อันตรายหรือการยั่วยุจากสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นผู้ที่ชอบเสี่ยงมาก จึงเป็นคนที่ขาดภูมิคุ้มกันตน นักวิชาการได้อธิบายลักษณะของความชอบเสี่ยง โดยสรุปได้ว่า ผู้ที่ชอบเสี่ยงมากเป็นผู้ที่ 3.1) อยากทดลองสิ่งท้าทาย ทั้งๆ อาจเป็นการขัดกับกฎระเบียบ เช่น ทดลองขับขี่โลดโผน (ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ . 2551; อ้างอิงจาก Dahlen; & White. 2006) 3.2) ไม่ค่อยตระหนักถึงผลเสียต่อตนและสังคม โดยคิดว่าการกระทำนั้นน่าจะเป็นประโยชน์มากกว่าโทษ (ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์. 2551: 3; อ้างอิงจาก Gardner; & Steinberg. 2005) และ 3.3) ทำตามผู้อื่น เพื่อให้ยอมรับหรือตามความเคยชิน เช่น ยอมเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่คำนึงถึงโรคเอดส์ (ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ 2551: 3; อ้างอิงจาก Bornovalova; et al. 2008) *และด้านที่สี่* การจัดการความเครียด ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของบุคคลที่แสดงถึงความพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง คือ ความสามารถในการจัดการกับความเครียด (ดุจเดือน พันธุมนาวิน ; และงามตา วนินทานนท์ 2551: 3; อ้างอิงจาก Lazarus; & Folkman. 1984) โดยบุคคลที่มีความสามารถในด้านนี้มักเป็นผู้ที่4.1) กล้าขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น(ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ 2551: 3; อ้างอิงจาก Clark; Borman; Cropanzano; & James. 1995; House. 1981) เมื่อรู้ว่าตนเกิดความเครียด และ 4.2) มีแนวทางหรือกลยุทธ์ในการจัดการความเ ครียด ทั้งในเชิงความคิดและ

การกระทำ เช่น ปลอบตนเอง นอนพักให้มากขึ้น ออกกำลัง เป็นต้น (ดุจเดือน พันธุมนาวิน ; และงามตา วนินทานนท์ . 2551: 3; อ้างอิงจาก Compas; et al. 2001) โดยยึดหลักแนวทางจัดการในทางที่ดีและเหมาะสม

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปว่า การมี ภูมิคุ้มกันตน หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุหรือการปลุกปั่นโจมตีจากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือเจตคติ หรือพฤติกรรม) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน

การวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เช่น งานวิจัยของ นิศากร สนามเขต (2550) สร้างแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันภายในตน โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการรับรู้และตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งของนักเรียน โดยมีความสามารถในการรับรู้การแสดงพฤติ กรรมของเพื่อนของตนนั้นเป็นสิ่งที่ดีหรือไม่ดี เช่น รับรู้ว่าเพื่อนที่เล่นการพนัน เป็นคนที่ไม่ดี เป็นต้น ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการตัดสินใจกระทำต่างๆ ที่ตนเองยอมรับหรือปฏิเสธเพื่อนคนนั้น เช่น เพื่อนที่เล่นการพนัน อาจชักพาไปในทางเสื่อมเสียได้มาก เป็นต้น และมิ ติที่สอง คือ การตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมต่อบุคคลในมิติแรกในเชิงของการยอมรับหรือปฏิเสธ โดยแต่ละข้อ คำถาม มีมาตรประเมิน รวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 15 ข้อ แบบวัดนี้มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 6.67 ถึง 21.95 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบ สัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 ในปี พ.ศ. 2551 นักวิจัยในโครงการวิจัยแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดการมีภูมิคุ้มกันตนทางจิต ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทาน นท์ (2551) ได้ประมวลเอกสารเพื่อกำหนดนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่เกี่ยวกับภูมิคุ้มกันตนทางจิต 4 ตัวแปร ดังกล่าวมาแล้ว และสร้างแบบวัดตามนิยามนั้น แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ประเภท คือ 1) ผู้ใหญ่ จำนวน 1,479 คน 2) นักศึกษา จำนวน 1,735 คน และ 3) นักเรียน 2,767 คน รวมทั้งสิ้น 5,999 คน โดยทำการวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีการหาค่าความเชื่อมั่นชนิดสัมประสิทธิ์แอลฟ่าในทุกแบบวัด ทำให้ได้แบบวัดภูมิคุ้มกันตนทางจิตใน 3 กลุ่มตัวอย่างๆ ละ 5 แบบวัด โดยแบ่งเป็นจิตลักษณะเดี่ยว 4 แบบวัด ได้แก่ แบบวัดการมองโลกในแง่ดี แบบวัดความชอบเสี่ยง แบบวัดสติ-สัมปชัญญะ และแบบวัดการจัดการกับความเครียด และแบบวัดจิตเอกภาค 1 แบบวัด รวมเป็น 15 แบบวัด สำหรับแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในนักเรียน แบบวัดแรกคือ *แบบวัดการมองโลกในแง่ดี* แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 *แบบวัดสติสัมปชัญญะ* แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 *แบบวัดความชอบเสี่ยง* แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ มีจำนวน 11 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .64 *แบบวัดการจัดการกับความเครียด* แบ่งออกเป็น 6 องค์ประกอบ มีจำนวน 15 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .74 และ

แบบวัดจิตเอกภาค ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบตามจิตลักษณะทั้ง 4 ด้าน รวมกันเป็นจิตลักษณะเอกภาคด้านภูมิคุ้มกันทางจิต โดยแต่ละข้อมีมาตรประเมิน 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 45 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .65 ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิตของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน ของแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตซึ่ง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบตาม จิตลักษณะทั้ง 4 ด้านรวมกันเป็นแบบวัดจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิต จำนวน 45 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .65 และในการวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ แบบวัดนี้ได้ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อพิสูจน์ข้อคำถามให้ได้อย่างเหมาะสมกับนักเรียนมัธยมศึกษาและมีคุณภาพแบบวัดที่อยู่ในเกณฑ์ที่มีคุณภาพ

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการมีภูมิคุ้มกันทางจิตกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เช่น ในงานวิจัยด้านพยาบาลศาสตร์ของชาวเกาหลีใต้ทำการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของการเสพติดอินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นชาวเกาหลีใต้ (Jang; Hwang; & Choi. 2008) ที่เรียนอยู่ในเกรด 7 – 12 พบว่า เมื่อทำการควบคุมลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของวัยรุ่นชาวเกาหลีให้เท่าเทียมกัน พบผลว่า วัยรุ่นที่มีลักษณะติดอินเทอร์เน็ต เป็นผู้ที่มีอาการหมกมุ่นกับการเล่นอินเทอร์เน็ต หรือเรียกว่า “ถูกอินเทอร์เน็ตเข้าสิง” (Obsessive – Compulsive symptom) อย่างชัดเจน ทำให้คาดได้ว่า ถ้าวัยรุ่นมีอาการ “ถูกอินเทอร์เน็ตเข้าสิง” มากเท่าใด ก็เชื่อได้ว่า วัยรุ่นจะทำกิจกรรมอย่างมีสติสัมปชัญญะลดน้อยลง และอาจนำไปสู่ความกล้าเสี่ยงอย่างขาดเหตุผลมากขึ้นในการทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และในงานวิจัยของ นิศากร สนามเขต (2550: 283, 287) ผลวิจัยพบว่า การมีภูมิคุ้มกันทางจิต เมื่อเข้าร่วมทำนายกับชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านไม่ดีได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .48 - .62) ใน 4 จาก 26 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 24.0 – 39.8 และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดีได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29 - .43) ใน 13 จาก 26 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 22.5 – 37.7 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 210 - 211) พบว่า การมีสติ-สัมปชัญญะ ซึ่งเป็น 1 ใน 4 ขององค์ประกอบการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 5 ตัวแปร รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับที่ 1 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .23 - .33) ใน 6 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 21.9 – 27.7

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิต สูง (ประกอบด้วย การมองโลกในแง่ดี ความชอบเสี่ยง สติ- สัมปชัญญะ และการจัดการกับความเครียดสูง) เป็นผู้ที่มี พฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมมาก (พฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านไม่ดีและ พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่) มีพฤติกรรมการใช้เทคโ นโลยีอย่างเหมาะสม สูง ดังนั้นใน งานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง จะมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

จิตลักษณะตามสถานการณ์กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย

สาเหตุในการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) กล่าวถึงกลุ่มตัวแปรทางจิตลักษณะที่เป็นสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมของมนุษย์ 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่ง คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ หรือการปฏิสัมพันธ์แบบในตน (Organismic Interaction) ซึ่งเป็นลักษณะทางจิตทางบุคคลที่เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตลักษณะเดิมของบุคคลกับ สถานการณ์ปัจจุบันที่บุคคลเผชิญอยู่ เป็นจิตลักษณะที่ไวต่อการเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์หรือ เป็นจิตลักษณะที่อยู่ภายใต้อิทธิพลของสถานการณ์ มีงานวิจัยที่สำคัญโดยดวงเดือน พันธุมนาวิ น และคนอื่นๆ (2529) ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์กับ พฤติกรรมการรับสื่อต่างๆ (เช่น สื่อสิ่งพิมพ์) ที่มีประโยชน์

ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย กับพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้า หรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะ ความรู้ความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้รับมาจากประสบการณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับมาจากการได้ยิน ได้ฟัง การคิดหรือการปฏิบัติในแต่ละสาขา (พจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน. 2542) นอกจากนี้บลูม (ประภาเพ็ญ สุวรรณ; และคนอื่นๆ. 2537: 212; อ้างอิงจาก Bloom. n.d.) ได้ให้ความหมาย ความรู้ หมายถึง การเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ ก่อให้เกิดพฤติกรรมของบุคคลได้จำแนกพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ เป็น3 ลักษณะ คือ 1) พุทธพิสัย (Cognitive domain) 2) เจตคติพิสัย (Affective domain) 3) ทักษะพิสัย (Psychomotor domain) หรือจะเรียกให้สั้นและง่ายคือความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติปัจจุบัน พฤติกรรมการเรียนรู้ กลุ่มพุทธ พิสัย ได้มี การศึกษาและใช้ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง เพราะเป็นพฤติกรรมที่สำคัญในการ เรียนการสอน สามารถสังเกต และวัดได้ง่ายและยังเป็นพฤติกรรมการเรียนรู้เบื้องต้นในการนำไปสู่ พฤติกรรมการเรียนรู้กลุ่มเจตพิสัยและทักษะพิสัยด้วย นักพฤติกรรมศาสตร์ ได้เรียกว่า K A P Model

เป็นการอภิบายสาเหตุของการเกิดพฤติกรรม หรื อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนั้นได้แก่ ความรู้ ทัศนคติของบุคคล (ระเด่น หัสดี ; และสรงค์กฎณ์ ดวงคำสวัสดิ์ . 2536: 14-15) จิตลักษณะด้านความรู้ คือ การเป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีในเรื่องนั้นๆ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง การรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง เหมาะสม และถูกกาลเทศะ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้

การวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ปรากฏในงานวิจัย เช่น งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546) ได้สร้างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด ซึ่งเป็นแบบวัดที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการรับทราบถึงข้อเท็จจริง รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการแปรงฟันที่ถูกวิธี การล้างมือในโอ กาสต่างๆ เป็นต้น การไม่ทิ้งขยะในที่ไม่ควรทิ้ง เป็นการรักษาความสะอาดส่วนรวมในโอกาสต่างๆ การปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่กำหนดไว้ วัดโดยแบบวัดที่ มีข้อความ “ถูก” หรือ “ผิด” และผู้ตอบมั่นใจในคำตอบของตัวเองมากน้อยเพียงใด มีมาตรประกอบ3 หน่วย ตั้งแต่ “มาก” ถึง “น้อย” จำนวน 10 ข้อ งานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) ได้สร้างแบบวัดความรู้ในการคุกคามทางเพศ เป็นการวัดความรู้เกี่ยวกับลักษณะของการคุกคามทางเพศ และการดูแลป้องกันตนจากการคุกคามนั้น โดยแบบวัดที่ มีการตอบ 2 มิติ มิติแรกเป็นการตอบว่า “ถูก” หรือ “ผิด” มิติที่สอง เป็นระดับความมั่นใจในคำตอบจากมิติแรก มี 3 ระดับ คือ “น้อย” “ปานกลาง” และ “มาก” จำนวน 12 ข้อ ค่าพิสัยคะแนนของแบบวัดมีค่า 12-72 คะแนน และ มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่า เท่ากับ .73 งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจวิทยาการ (2551) เป็นแบบวัดปริมาณคว ามรู้เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์พอเพียงในการดำเนินชีวิต โดยในแต่ละข้อความประกอบด้วยมาตร 2 มิติ ได้แก่ 1) การให้เลือกตอบว่าข้อความข้างต้นนั้นถูกหรือผิด และ 2) การให้เลือกว่าคำตอบที่ให้ในมิติแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบในปริมาณเท่าใด ซึ่ งมีให้เลือก 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง และมาก แบบวัดนี้ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น มีจำนวน 10 ข้อ พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) ของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 3.60 ถึง 9.00 ค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .69 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างข้อคำถาม แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นใหม่ ตามนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ โดยอาศัยแนวการสร้างคำถามจากแบบวัดความรู้ในการป้องกันทางคุกคามทางเพศ ของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ ซึ่งมีลักษณะคำถามประกอบด้วยมาตร 2 มิติ ได้แก่ 1) การให้เลือกตอบว่าข้อความข้างต้นนั้นถูกหรือผิด และ 2) การให้เลือกว่าคำตอบที่ให้ในมิติแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบในปริมาณเท่าใด ซึ่งมีให้เลือก 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง และมาก

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย กับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เช่น งานวิจัยของวรวรรณ อัศวกุล (2546: 113 - 114, 118 – 119, 124 - 125) ศึกษาพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน จำนวน 843 คน พบว่า ความรู้เกี่ ยวกับทันตสุขภาพเมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะของมารดาอีก 3 ตัวแปร รวมเป็น 4 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดูแลรักษาความสะอาดช่องปากบุตรได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .10 - .29) ใน 2 จาก 12 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่ กลุ่มครอบครัวเดี่ ยว และกลุ่มที่มีบุตรฟันไม่ดี) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 20.0 – 34.0 และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการดูแลการบริโภคของบุตรเพื่อทันตสุขภาพได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .11 - .20) ใน 4 จาก 12 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 10.0 – 14.0 และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการส่งเสริมทันตสุขภาพของบุตรได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .27) ในกลุ่มบุตรฟันไม่ดี โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 7 งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546: 175, 179) ผลวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก1 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวได้ เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 22.5 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 4 จาก 12 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .37 - .42) และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนรวม ได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .11) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ .40.0 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนรวมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ใน 6 จาก 12 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าเท่ากับ .50 - .60) งานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 130) พบว่า ความรู้ในการคุกคามทางเพศ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนได้เพียงลำพังตัวแ ปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .16) ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษามา ก โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนาย ร้อยละ 4.9 งานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2545: 86) พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์มือถือ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .34) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ13.0 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 20 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .17 - .46) นอกจากนี้อรพินทร์ ชูชม และคณะ (2550: 66) ศึกษาพฤติกรรมการใช้และขจัดโทรศัพท์มือถือแบตเตอรี่ของคนไทย จำนวน 2,176 คน ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับนรา จันชนะกิจ (2549) พบว่า ความรู้

เกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือ – แบตเตอรี่ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะและสถานการณ์อื่นๆ อีก 6 ตัวแปร รวมเป็น 7 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้เป็นลำดับที่ 2 (ค่าเบต้าเท่ากับ .22) ในกลุ่มนักเรียนและนิสิต และงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 97) ผลวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมและ ลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .17 - .18) ใน 2 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนเพศชาย และกลุ่มโรงเรียนที่เน้นเศรษฐกิจพอเพียง) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 28.1 – 28.4

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัย สรุปได้ว่า ผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก เป็นผู้มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนป้องกันตนมาก มี พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์และปลอดภัย มาก มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมาก ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก มีพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียน ที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย

เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

เจตคติ เป็นจิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคลอยู่ในรูปของความรู้สึกพอใจหรือไม่พอใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกนี้เกิดจากความรู้เชิงประเมินค่าของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งนั้นคือ ความรู้ว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เมื่อเกิดความรู้สึกพอใจสิ่งนั้น(งามตา วนินทานนท์. 2535: 315) บุคคลนั้นจะมีความพร้อมที่จะก ระทำต่อสิ่งนั้นไปในทางที่สอดคล้องกับความชอบ หรือไม่ชอบของตนต่อสิ่งนั้น ซึ่งเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งมี 3 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบทางการรู้คิด (Cognitive Component) หมายถึง การรู้การคิด ความเชื่อ ตลอดจนข้อสนเทศทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับวัตถุทางเจตคติ เจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้ว่า สิ่งนั้นมีคุณหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อถือที่ใช้ประเมินค่าได้ 2) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) องค์ประกอบนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุดของ เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ความรู้สึกนี้จะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว บุคคลจะต้องมีความรู้ว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี ก่อนที่เขาจะมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น องค์ประกอบทางความรู้สึกยังสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการรู้คิดด้วย กล่าวคือ ถ้าบุคคลรู้เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งในทางดีก็ย่อมจะเกิดความรู้สึกแต่ถ้ารู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นในทางไม่ดีก็ย่อมจะไม่ชอบไม่พอใจ3) องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ(Action Tendency Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม สิ่งที่เขาชอบ พอใจ และพร้อมที่จะทำลายหรือเพิกเฉยต่อสิ่งที่เขาไม่ชอบ ไม่พอใจ เมื่อบุคคลมีความรู้

เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สอดคล้องกันซึ่งติดตามมาคือ ความพร้อมที่จะกร ะทำการให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย ดังนั้น การรายงานถึงความพร้อมในการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จึงเป็นเครื่องสะท้อนให้เข้าใจเจตคติของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นองค์ประกอบทั้งสามของเจตคติ สามารถใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมเฉพาะเจาะจงของบุคคลได้ เพราะเชื่อว่าหากบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องใด (ร่วมกับบุคลิกภาพอื่นๆ ที่เหมาะสม) ก็จะกระตุ้นให้บุคคลนั้นจะมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในเรื่องนั้น มากกว่าบุคคลที่มีเจตคติที่ไม่ดี

องค์ประกอบทั้ง 3 ประการของเจตคติมีลักษณะสำคัญหลายประการต่างๆ กัน แต่ลักษณะที่เป็นสามัญในองค์ประกอบทั้ง3 ซึ่งนักจิตวิทยาสังคมนิยมวัดคือ ทิศทาง และปริมาณขององค์ประกอบนั้นๆ *ทิศทาง* (direction) หมายถึง การประเมินค่าการรู้ การรู้สึก และการพร้อมกระทำไปในด้านที่เป็นบวกหรือลบ เช่น เกี่ยวกับองค์ประกอบทางการรู้ สามารถวัดได้ว่าบุคคลมีความรู้ใน ประเด็นที่ต้องการวัดในทางที่ว่า สิ่งนั้นดีหรือเลว ส่วนองค์ประกอบทางการรู้สึก สามารถวัดว่าบุคคลมีความรู้สึกต่อสิ่งนั้นไปในทางบวกหรือลบ คือ ในทางชอบและพอใจ หรือไม่ชอบ ไม่พอใจ ส่วนองค์ประกอบทางการพร้อมกระทำสามารถวัดได้ว่าบุคคลพร้อมที่จะกระทำต่อสิ่งนั้นในทางบวกหรือลบ ซึ่งทางบวกหมายถึง การพร้อมที่จะให้การสนับสนุนหรือช่วยเหลือ ส่วนทางลบ หมายถึง การพร้อมที่จะทำลายหรือขัดขวางความเจริญของสิ่งนั้น *ปริมาณ* (magnitude) หมายถึง ความเข้มข้นหรือปริมาณความรุนแรงของเจตคติไปในทิศทางบวกหรือลบกล่าวคือ บุคคลอาจมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งหนึ่งอย่างรุนแรงมาก และต่ออีกสิ่งหนึ่งเพียงเบาบาง ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความสำคัญของสิ่งนั้น หรือขึ้นอยู่กับความพัวพันของบุคคลกับเรื่องนั้น (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2531: 5-8)

สรุปได้ว่า เจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลที่ประกอบด้วยการรู้การคิดเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความรู้สึกชอบ พอใจ ไม่ชอบ ไม่พอใจ และความพร้อมที่จะกระทำต่อบุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปในทิศทางด้านบวกหรือด้านลบและในปริมาณความรุนแรงที่สอดคล้องกับการรับรู้ การคิดถึ งประโยชน์และโทษ และความรู้สึกของบุคคลนั้น

การวัดเจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแบบวัดความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนในการพิจา รณาประเมินประโยชน์และหรือโทษของการปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีความรู้สึกพึงพอใจในการที่จะปฏิบัติตามหลักหรือวิธีการที่เป็นแนวทางในหลักเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง แบบวัดนี้มีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 หน่วย ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) ของแบบวัดนี้อยู่ระหว่าง 4.66 ถึง 10.18 และพิสัยของความสัมพันธ์ภายในระหว่างรายข้อกับแบบวัด (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .35 ถึง .58 มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 ส่วนงานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) สร้างแบบวัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินในเชิงประโยชน์และโทษของการใช้

อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์รวมทั้งความรู้สึกพอใจ ชอบใจ ในการใช้อินเทอร์เน็ต ความพร้อมที่จะใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องเหมาะสม มีจำนวน 11 ข้อ มีความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แบบแอลฟ่าเท่ากับ .63 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทั้ง 3 องค์ประกอบขึ้นเอง โดยใช้แนวทางการสร้างข้อคำถามจากแบบวัดเจตคติที่ดีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) ประกอบกันด้วย ซึ่งแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย”

ผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ ต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 324 - 325) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักษ์สัตว์ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์อีก 9 ตัวแปร รวมเป็น 10 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำ ได้เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .43) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 46.2 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .39 - .51) และในตัวทำนายกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .55) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 57.4 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายทำนายพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆกันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าเท่ากับ .48 - .66) งานวิจัยของกมลวรรณ สุวรรณโชติ (2548: 132) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตร เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 1 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .28) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 27.6 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 9 จาก 16 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .22 - .35) งานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549: 121, 125) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิมอีก 4 ตัวแปร รวมเป็น 5 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .29 - .48) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 10.4 – 24.1 และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมป้องกันตนได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .51 - .54) ใน 2 จาก 14 กลุ่มย่อยที่ศึกษา (ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก และนักเรียนที่ไม่มีพี่น้องเพศหญิง) โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่าง 27.9 – 31.3 งานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2548: 97, 100, 104) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนาย

ชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 1 ตัวแปร รวมเป็น 2 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัยได้เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .49 - .61) ใน 7 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 26.0 – 38.7 และในตัวทำนายชุดกลุ่มเดียวกัน สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .31) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ10.6 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีประโยชน์ได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้อีก 19 จาก 24 กลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .21 - .51) และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีถูกกาลเทศะได้ เป็นลำดับแรก (ค่าเบต้าเท่ากับ .44) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 34.0 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างมีถูกกาลเทศะได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆกันได้ ในทุกกลุ่มย่อย ทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .34 - .57) นอกจากนี้ อรพินทร์ ชูชม และคนอื่นๆ (2550: 70) ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับนรา จันชนะกิจ พบว่า เจตคติที่ดีต่อการขจัดแบตเตอรี่โทรศัพท์มือถือ เมื่อเข้าทำนายร่วมตัวทำนายชุดจิตลักษณะและสถานการณ์อื่นๆ อีก 10 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร สามารถร่วมทำนายความตั้งใจขจัดแบตเตอรี่โทรศัพท์มือถือได้เป็นลำดับที่ 3 (ค่าเบต้าเท่ากับ .14) ในกลุ่มนักเรียนและนิสิต งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551: 97 - 98) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์อีก 2 ตัวแปร รวมเป็น 3 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ .62) ในกลุ่มรวม โดยมีปริมาณการร่วมทำนายร้อยละ 39.2 และตัวแปรนี้ยังสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้เป็นลำดับเดียวกันในนักเรียนที่มีลักษณะชีวสังคมต่างๆ กันได้ในทุกกลุ่มย่อยทั้งหมด (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .52 - .69) งานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547: 144, 148) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เมื่อเข้าทำนายร่วมกับตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ และ ลักษณะสถานการณ์อีก 8 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ได้ เพียงลำพังตัวแป รเดียว (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .16 - .27) ใน 3 จาก 14 กลุ่มย่อย ทั้งหมด โดยมีปริมาณการ ร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 6.4 – 14.3 และในตัวทำนายชุดเดียวกัน สามารถ ร่วมทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นโทษได้ เพียงลำพังตัวแปรเดียว (ค่าเบต้าเท่ากับ -.22 - -.28) ใน 5 จาก 14 กลุ่มย่อยทั้งหมด โดยมีปริมาณการร่วมทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.9 – 31.0

จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยสรุปได้ว่า ผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศมาก (พฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม พฤติกรรมป้องกันตน) มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์มาก มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมาก และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์มาก เป็นต้น ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดว่า นักเรียนที่มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มี เจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของบุ คคลอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ แตกต่างกันดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ศึกษาภูมิหลังของนักเรียน เช่น ประเภทโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (โรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการ และโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการ) ผลการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจขอ งครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

ประเภทโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ประเภทโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ หมายถึง การเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ 2) โรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างประเภทโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ มีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และมีพฤติกรรมหลีกเลี่ ยงการสร้างขยะมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ และในงานวิจัยของฐานันดร์ เปียศิริ (2545: 95, 103) พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรมในโครงการห้องเรียนสีเขียว มีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัว มากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม ผลเช่นนี้พบเฉพาะในกลุ่ มนักเรียนหญิงที่มีผลการเรียนสูงเท่านั้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรม มีพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้าเพื่อส่วนรวม มากกว่านักเรียนที่ไม่เข้าฝึกอบรม ผลเช่นนี้พบเฉพาะกลุ่มนักเรียนต่างจังหวัดและกลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง งานวิจัยของพระมหาสัญญา สวัสดิ์โชสง (2548) ศึกษาพฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนที่เข้าร่วมกับไม่เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตร จำนวน 485 คน พบว่า นักเรียนจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตรมีความเชื่อทางพุทธมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการค่ายพุ ทธบุตร พบในกลุ่มนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 56.72 และ 54.30 ตามลำดับ) มีการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตร พบในกลุ่มนักเรียนที่บิดามารดามีการศึกษาต่ำ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.28 และ 51.15 ตามลำดับ) งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในหลักสูตร พฤติ กรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มากกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่าประเภทโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการลดปริมาณขยะ (พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ) มีการปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวัน และมีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดได้ว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ (เช่น อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พระพุทธศาสนา และเศรษฐกิจพอเพียง) มีพฤติกรรมน่าปรารถนามากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ

ระดับชั้นการศึกษาของนักเรียน กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ระดับชั้นการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นการศึกษาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษากับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของ อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ และมีพฤติกรรมป้องกันตนมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ระดับชั้นการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการเรียนของนักเรียนกับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาในปีการศึกษาที่ผ่านมาตามสมุดรายงานผลการเรียนซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 0.00 – 4.00

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างผลการเรียนกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของ ลินดา สุวรรณดี (2543) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูงมีพฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ มากกว่านักเรียนที่มี ผลการเรียนต่ำ งานวิจัยของ สุภาสินี นุ่มเนียม (2546) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดี เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ในครอบครัว และในโรงเรียน มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 209-210, 215-216) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำและพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนตัวและพฤติกรรมการรักษาความสะอาดส่วนรวมมากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ งานวิจัยของ อนรรฆ

นงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมป้องกันตน มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดีน้อย งานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยสูง มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม มากกว่านักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำ งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ และมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่าน มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ผลการเรียนมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการลดปริมาณขยะ (พฤติกรรมการใช้สิ่งของอย่างคุ้มค่า และพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการสร้างขยะ) มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีพฤติกรรมการรักษาความสะอาด มีพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ (พฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสม และพฤติกรรมป้องกันตน) มีพฤติกรรมการใช้เ ทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และมีพฤติกรรมรักการอ่าน ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับพฤติกรรม การ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ในที่นี้พิจารณาร่วมกันใน 2 มิติ คือ ปริมาณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดของครอบครัวของนักเรียน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้จำนวนดังกล่าว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่าง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครั วกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ งานวิจัยของ สุภาสิณี นุ่มเนียม (2546) พบว่า นั กเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวดีเป็นผู้มีความตั้งใจที่จะมีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน มากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ไม่ดีนอกจากนี้งานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจในครอบครัวสูง มีปริมา ณการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจในครอบครัวต่ำ

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ มีพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ และพฤติก รรมรักการอ่าน ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

ระดับการศึกษาของบิดากับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง จำนวนปีที่บิดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่าง ระดับการศึกษาของบิดา กับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธุ์ (2545) พบว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มีพฤติกรรมก่อนเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มตรงข้าม งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 209-210, 215-216) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำ และพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ งานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมป้องกันตนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาน้อย งานวิจัยของ ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาสูงมีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีการศึกษาต่ำ

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ระดับการศึกษาของบิดามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ มีพฤติกรรมป้องกันการคุกคามทางเพศ (พฤติกรรมป้องกันตน) และมีพฤติกรรมรักการอ่าน ดังนั้นในงานวิจัยนี้จึงคาดว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาสูงกว่า จะมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่า นักเรียนที่มีบิดามีระดับการศึกษาต่ำ

ระดับการศึกษาของ มารดา กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ระดับการศึกษาของ มารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษามารดากับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น งานวิจัยของสุมิตตรา เจิมพันธุ์ (2545) พบว่า นักเรียนที่มารดาที่มีการศึกษาสูง มีพฤติกรรมก่อนเรียนสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนในกลุ่มตรงข้าม งานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546: 209-210, 215-216) พบว่า นักเรียนที่มีมารดาการศึกษาสูง มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำ และพฤติกรรมสนับสนุนการรักษ์สัตว์ มากกว่านักเรียนที่มีมารดาการศึกษาต่ำ

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า ระดับการศึกษาของมารดามีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ และมีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มารดามีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่า นักเรียนที่มีมารดามีระดับการศึกษาต่ำ

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อ สัปดาห์ กับพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เ น็ตต่อสัปดาห์ หมายถึง จำนวนนาทีในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละวัน ระหว่างสัปดาห์ (จันทร์ ถึง ศุกร์) รวมกับจำนวนนาทีในการใช้อินเทอร์เน็ตในวันหยุด (เสาร์ – อาทิตย์) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ในด้านต่างๆ รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลาย เช่น เล่นเกม ฟังเพลง เป็นต้น

โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องระหว่าง จำนวนเวลา ต่อสัปดาห์กับพฤติกรรมที่น่าปรารถนาของนักเรียน เช่น ในงานวิจัยด้านพยาบาลศาสตร์ของชาวเกาหลีใต้ Jang, Hwang, and Choi (2008) พบว่า ระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต มีความเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนกับการเกิดลักษณะติดอินเทอร์เน็ต กล่าวคือ ยิ่งวัยรุ่นชาวเกาหลีใต้ที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นระยะเวลานานมากเท่าใด ก็มีลักษณะติดอินเทอร์เน็ตทั้งที่เป็นลักษณะติดเป็นบางครั้ง บางคราว และการติดอินเทอร์เน็ตอย่างรุนแรงมากเท่านั้น ผลที่พบนี้ชัดเจนในกลุ่มวัยรุ่นชาย และงานวิจัยของ จุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบว่า พนักงานที่มีชั่วโมงทำงานล่วงเวลาน้อย มีพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานมากกว่าพนักงานที่มีชั่วโมงทำงานล่วงเวลามาก

จากการประมวลเอกสารข้างต้น พบว่า จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อ สัปดาห์ มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่ าปรารถนาต่างๆ เช่น มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ จึงคาดว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อ สัปดาห์น้อยมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์มาก

สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ศึกษา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการทั้งปัจจัยภายในและภายนอกตัวบุคคล ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียน โดยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสร รค์และปลอดภัย หมายถึง การที่บุคคลกระทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นในการวิจัยครั้งนี้แบ่งศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ *1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้* หมายถึง การรายงานของบุคคลเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมบนเค รือข่ายอินเทอร์เน็ต อย่างสม่ำเสมอเพื่อความ รอบรู้ เพื่อการศึกษา เล่าเรียน เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นต้น *2) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย* หมายถึง การกระทำ กิจกรรมของบุคคลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แสดงถึงการมีความสามารถในการป้องกันตนจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นด้วยความตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย และรู้วิธีการปฏิบัติตนในการ

รับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่างๆ ขณะทำกิจกรรมบนเครือข่าย และ *3) พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย* หมายถึง การรายงานถึงการกระทำต่างๆ ของบุคคลที่มุ่งส่งเสริมและป้องกันเพื่อนของตน เพื่อให้เพื่อนใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสมใน3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของที่จำเป็น เช่น เอกสารหรือบทความที่เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย สำหรับปัจจัยเชิงเหตุของการเกิดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยดังกล่าวกำหนดโดยอาศัย กรอบแนวคิดใน การวิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมมนุษย์ตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เป็นแนวทางในการประมวลเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีตัวแปรสำคัญใน ***กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร*** ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ***กลุ่มจิตลักษณะเดิม*** มี 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล ความมีภูมิคุ้มกันทางจิตและ ***กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์*** มี 2 ตัวแปร (คือ ความเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย) นอกจากนี้ยังได้ศึกษาลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนเพื่อใช้เป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ร่วมหรือตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยอีกด้วย ดังแสดงในภาพประกอบ 3

ในความสำคัญของกลุ่มตัวแปรสถานการณ์ทางสังคมที่ส่งผลต่อเจตคติและพฤติกรรมที่น่าปรารถนา พบผลในงานวิจัยเช่น ฐานันดร์ เปียศิริ (2545) พบว่า นักเรียนที่เข้าฝึกอบรม ในโครงการโรงเรียนสีเขียว นักเรียนที่เห็นแบบอย่างการประหยัดไฟฟ้าจากครอบครัวมาก และมีการสนับสนุนทางสังคมในโรงเรียนมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมประหยัดไฟฟ้า และมีพฤติกรรมการประหยัดไฟฟ้าในครอบครัวมาก ด้วย ต่อมาศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต้นแบบส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และมีการสนับสนุนด้านการอ่านจากครูมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักการอ่าน และมีปริมาณการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์มากด้วย ในการวิจัยครั้งนี้จึงคาดได้ว่านักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ มีการสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก จะเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย สูง และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากด้วย

ในส่วนของปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มสถานการณ์ ทางสังคม กับจิตลักษณะซึ่งจะส่งผลต่อการแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พบหลักฐานจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต ตัวอย่างเช่น นิศากร สนามเขต (2550) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลมาก ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนจากผู้ปกครองมาก และมีสุขภาพจิตดีมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการปฏิเสธอิทธิพลเพื่อนด้านไม่ดีมากกว่านักเรียนลักษณะตรงข้าม ต่อมาจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เน้นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการรับรู้คุณความดีของบุคคลมาก มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมากกว่านักเรียนลักษณะตรงข้าม

ในส่วนของการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลุ่มชีวสังคม และภูมิหลังของนักเรียนกลุ่มผู้ตอบด้วยกัน เพื่อค้นหากลุ่มบุคคลประเภทที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในทางที่ไม่เหมาะสม มีหลักฐานงานวิจัยในอดีตที่พบ เช่น ตัวอย่างงานวิจัยของสุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีมารดามีการศึกษาสูง และนักเรียนมีรายได้สูง เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมรักษ์สัตว์ที่ตนเองกระทำมากกว่านักเรียนลักษณะตรงข้าม ต่อมาดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2549) พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาเริ่มใช้อินเทอร์เน็ตมาก และมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือนมาก เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์มาก และในงานวิจัยล่าสุดศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง เป็นผู้ที่ มีพฤติกรรมรักการอ่าน (ความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ และปริมาณการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์)มาก

จากหลักฐานการวิจัยจากต่างประเทศและในประเทศที่ได้ใช้รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาพและป้องกันปัญหาทางสุขภาพ (P) ด้วยการให้ความรู้ (K) และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม (A) หรือ K + A = P ในช่วงแรกที่โรคเอดส์ระบาดขึ้นในโลกนั้นนักพัฒนาด้านสาธารณสุขได้จัดการพัฒนาโดยใช้รูปแบบ K+ A = P ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการให้ความรู้ และให้“สารขู่” (เจตคติที่ไม่ดีต่อโรคเอดส์) ซึ่งผลการประเมินโครงการรณรงค์ดังกล่าวในหลายประเทศเช่นสหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย พบว่า ให้ผลดีต่อจิตใจในระยะแรก แต่ไม่นำไปสู่การกระทำที่เหมาะสม (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548: 131; อ้างอิงจากPopham. 1993; Ruiter; et al. 2001; Albarracin; et al. 2003) จึงมีนักวิชาการจำนวนมากที่เสนอว่า ควรจะพัฒนาจิตลักษณะด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปกับการให้ความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548: 131;อ้างอิงจาก Popham. 1993; Rothspan; & Read. 1996) ความเชื่ออำนาจในตนด้านสุขภาพ และความเชื่อประสิทธิผลแห่งตน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548: 131; อ้างอิงจาก Ruiter; et al. 2001; Ogden. 2003) สำหรับผลการวิจัยในประเทศไทย เช่น วรวรรณ อัศวกุล; และคนอื่น ๆ (2546) พบว่า มารดาที่มีพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพบุตรอย่างเหมาะสมคือ มารดาที่ไม่เพียงแต่มีความรู้และเจตคติที่ดีต่อการดูแลทันตสุขภาพบุตรเท่านั้น ยังเป็นผู้มีลักษณะทางจิตใจ ที่เหมาะสมได้แก่ มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง ความเชื่ออำนาจในตนในการเลี้ยงดูลูกให้มีสุขภาพดี สูง และมีสุขภาพจิตที่ดีมาก ประกอบกันด้วย จึงส่งผลให้มารดามีพฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพแก่ลูกอย่างเหมาะสมมาก ต่อมาอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ (2549) พบผลการวิจัยที่สนับสนุนผลงานวิจัยในอดีตว่า จิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน

ความเชื่ออำนาจในตน และสุขภาพจิตที่ดี สามารถทำนายพฤติกรรมการป้องกันตนจากการคุกคามทางเพศของนักเรียนได้เพิ่มขึ้น จากการใช้เพียงความรู้และเจตคติตามรูปแบบสาธารณสุขเป็นตัวทำนาย จุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่า จิตลักษณะเดิม ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และความชอบเสี่ยง สามารถทำนายพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานตามหน้าที่ และพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานนอกเหนือหน้าที่ได้เพิ่มขึ้นจากการใช้ตัวแปรเชิงเหตุตามรูปแบบการเสริมสร้างสุขภาพและป้องกันปัญหาสุขภาพของทางสาธารณสุข (ความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นๆ เป็นตัวทำนาย) แสดงว่า การมีเพียงความรู้และเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรม เป็นเรื่องสำคัญแต่ยังไม่เพียงพอที่จะทำนายพฤติกรรมได้อย่างแ ม่นยำ บุคคลควรต้องมีจิตลักษณะเดิม เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต และการ ควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เข้มแข็งด้วย จึงจะ ก่อให้เกิดพลังผลักดัน ไปสู่การมีพฤติกรรมที่น่าปรารถนาเพิ่มมากขึ้น จากหลักฐานดังกล่าวนี้ จึงเสนอเป็นสมมติฐา นที่ 6 ในการวิจัยครั้งนี้

ดังนั้น สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ (สมมติฐานที่ 1 – 5) จึงได้มาจากการประมวลมาในหัวข้อต่างๆ ในบทที่ 2 นี้ และเกิดจากการสรุปปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรตามดังกล่าวข้างต้น และตามหลักการตามรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม ที่กล่ าวว่า พฤติกรรมใดๆ ของมนุษย์ย่อมเกิดจากสาเหตุหลายด้านทั้งสถานการณ์ภายนอก จิตลักษณะเดิมที่ติดตัวบุคคลมา และจิตลักษณะตามสถานการณ์ร่วมกัน ส่วนสมมติฐานที่ 6 ก็ตั้งขึ้นตามหลักฐานงานวิจัยในอดีตหลายเรื่องดังกล่ าวข้างต้น (วรวรรณ อัศวกุล และคนอื่นๆ 2546; อนรรฆนงค์เรียบร้อยเจริญ 2549; และจุรีพร ภิบาลจันทร์ 2551) เพื่อพิสูจน์บทบาทที่สำคัญของกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิมในการร่วมกับตัวแปรความรู้และเจตคติเพื่อทำนายพฤติกรรมที่ศึกษาครั้งนี้ (ดูภาพประกอบ 4)

ตัวแปรและนิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ศึกษา

จากการประมวลเอกสารที่ เกี่ยวข้องข้างต้น ทำให้สามารถกำหนดความหมายและวิธีการวัดตัวแปรตามและตัวแปรอิสระในกลุ่มต่างๆได้ ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวแปรตาม

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยหมายถึง การกระทำกิจกรรมต่างๆ ของเยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในปริมาณเวลาที่เหมาะสมและรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น สามารถแบ่งศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ

1.1 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง การรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างสม่ำเสมอเพื่อเสริมความรอบรู้เพื่อการศึกษาเล่าเรียน เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์

เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย อาศัยคำถามจากแบบวัด ของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) เป็นแนวทางหนึ่งและสร้างแบบวัดขึ้นใหม่ ตามขอบเขตของนิยามปฏิบัติการของตัวแปรนี้ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) มีมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

1.2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หมายถึง การกระทำกิจกรรมของเยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แสดงว่าเป็นผู้มีความสามารถในการป้องกันตนจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นด้วยความตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เหมาะ สม และรู้วิธีการปฏิบัติตนในการ รับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่างๆ ขณะทำกิจกรรมบนเครือข่าย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สร้างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยขึ้นใหม่ ซึ่งเป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

1.3 พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง การรายงานถึงการกระทำต่างๆของบุคคลที่มุ่งส่งเสริมและป้องกันเพื่อนของตน

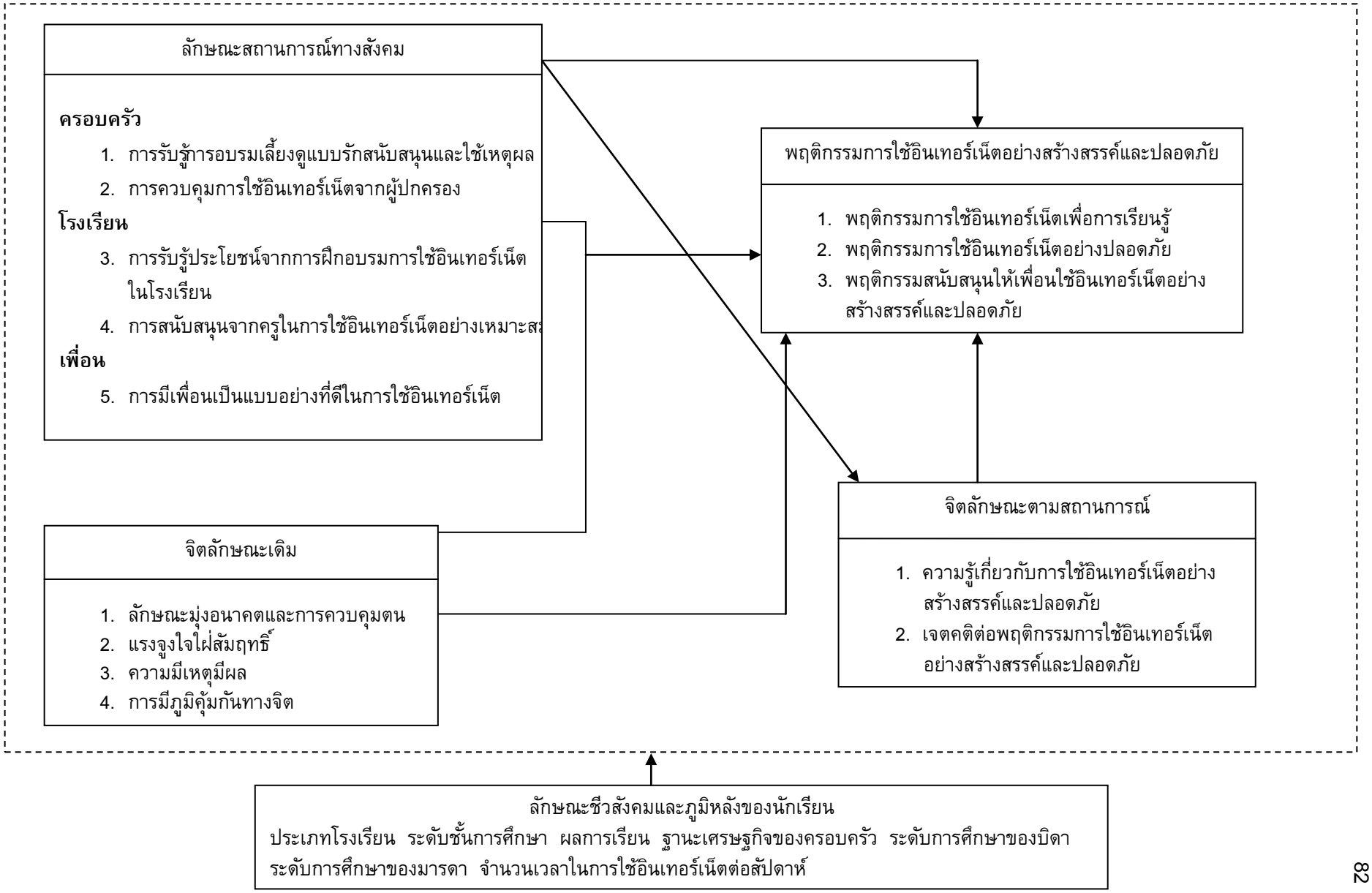

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มต่างๆ ที่ศึกษาในการวิจัยนี้

เพื่อให้เพื่อนใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสมใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย3) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของที่จำเป็นเช่น เอกสารหรือบทความที่เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สร้างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยขึ้นใหม่ ตามขอบเขตของความหมายตัวแปรดังกล่าว เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 ระดับ ประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านลักษณะสถานการณ์

การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลหมายถึง คุณภาพและปริมาณที่เยาวชนรับรู้และรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อตนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในชีวิตประจำวัน เช่น บิดามารดามีการแสดงความรักใคร่ และยอมรับตน ให้ความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเองกับ ตน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา มีการให้รางวัล (เช่น ให้คำชม) เมื่อทำความดีและลงโทษเมื่อทำความผิดอย่างสมเหตุสมผล และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอไม่กระทำตามอารมณ์ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง มากเพียงใด ในการวัดการอบรมเลี้ยงดู แบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ผู้วิจัยใช้แบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลของดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) ซึ่งดุจเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้นำแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองมาใช้รวมกัน เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 10 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนมากและใช้เหตุผลมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองหมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดยมีขอบเขตของความหมายและการวัดใน 4 ด้าน คือ 1) มีการกำหนดกฎกติกาในครอบครัวและควบคุมปริมาณเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพียงใด 2) มีการควบคุมการใช้โปรแกรม (software) ต่างๆ เพียงใด 3) ผู้ปกครองมีการเข้าร่วมกิจกรรมใช้อินเทอร์เน็ตกับเยาวชนมากเพียงใด และ 4) ผู้ปกครองมีการพูดคุยเกี่ยวกับข้อมูลที่เยาวชนได้รับและสิ่งที่เยาวชนกระทำบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตหรือไม่ เพียงใด ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการควบคุมกา รใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดย อาศัยแนวคำถามจากแบบวัด ของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529) และศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) และสร้างข้อคำถามใหม่ตามนิยามปฏิบัติการในงานวิจัยนี้ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า มีมาตร 6 ระดับ ตั้งแต่“จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวน 22 ข้อ พิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 22 - 132 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่าเป็นนักเรียนที่มี การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต จากผู้ปกครองมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

การรับรู้ประโยชน์การจากฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หมายถึง การที่นักเรียนรายงานถึง ความถี่ ที่ได้เข้าร่วม กิจกรรม การฝึกอบรมจากโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในโรงเรียนและรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมด้านการรู้เท่าทันสื่อด้านอารมณ์ ความรู้สึก และด้านค่านิยมและศีลธรรม เป็นต้น ประโยชน์ที่ได้รับจากการอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนเป็นตัวแปรที่เกิดจากการวัดใน2 มิติ คือ *มิติแรก* เกี่ยวกับปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 4 หน่วย ตั้งแต่ “บ่อยมาก” ถึง “ไม่บ่อยเลย” *มิติที่สอง* เกี่ยวกับการที่นักเรียนเห็นประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้เป็นผลคูณของ ปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตกับคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่รับรู้ประโยชน์จากการได้รับการฝึกอบรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม หมายถึง ปริมาณการรายงานของนักเรียนว่าครูในโรงเรียน ให้การสนับสนุนตนด้านการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ชมเชยเมื่อเห็นนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อการศึกษา ให้คำแนะนำให้ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและถูกวิธี ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์และโทษในการใช้อินเทอร์เน็ต รวมทั้งจัดหาโปรแกรมและซ็อฟแวร์ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์แก่นักเรียน เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ที่วัดการสนับสนุนทางสังคมจากครูใน3 ด้าน โดยใช้แนวคำถามจากแบบวัดของสุพิตรา เจิมพันธ์(2545) และดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอง (2547) และสร้างข้อคำถามเพิ่มเติมจากนิยามปฏิบัติการในงานวิจัยนี้ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง การรายงานของนักเรียนว่าได้เห็นและรับรู้การกระทำของเพื่อนๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เช่น เห็นเพื่อนค้นคว้าหาข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการเรียน ค้นหาข้อมูลด้านบันเทิง จากอินเทอร์เน็ตเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เห็นเพื่อนปฏิบัติตามกฎระเบียบในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย สร้างแบบวัด การมีแบบอย่างพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจากเพื่อน โดยอาศัยแนวคำถามจากแบบวัดของอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) และนิศากร สนามเขต (2550) และสร้างข้อคำถามเพิ่มเติมจากขอบเขตความหมายของตัวแปรนี้ คำถามแต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะเดิม

ลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน หมายถึง การที่นักเรียนแต่ละคนมีปริมาณความสามารถในการคาดการณ์ไกล เล็งเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะก่อประโยชน์ให้กับตนเองในอนาคต รวมทั้งความสามารถในการควบคุมบังคับตนเองให้มี การรู้จักการอดได้รอได้ เพื่อรอรับผลประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่าในอนาคต ในการวัดลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน ผู้วิจัยใช้แบบวัดของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2536) ที่สุมิตตรา เจิมพันธุ์ ได้นำมาใช้ ซึ่งเป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า จำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบวัดสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มากกว่านักเรียน ที่ได้คะแนนต่ำกว่า

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะทำงานหนึ่งๆให้สำเร็จลุล่วง ตามมาตรฐานขั้นสูง หรือเป็นไปตามที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ โดยได้ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ เมื่อมีอุปสรรคก็คิดหาทางแก้ไขโดยไม่ย่อท้อ ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2546) ซึ่งเป็นแบบวัดประเภท มาตรประเมินรวมค่า มีจำนวนคำถาม 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตร 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีพิสัยคะแนนระหว่าง 10 – 60 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

ความมีเหตุมีผล หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลที่เกี่ยวกับความคิดการใช้สติและปัญญา ในการแก้ปัญหาและตัดสินใจ ซึ่งช่วยให้แก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยให้บุคคลเกิดความงอกงามทางปัญญาด้วย การวัดความมีเหตุมีผลของนักเรียนในการวิจัยนี้ใช้แบบวัด ที่สร้างโดยโกศล มีคุณ (2551) เป็นแบบวัด ชุดที่พัฒนาขึ้นใช้กับกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาโดยตรง ความมีเหตุมีผลประกอบด้วยการคิดเหตุผล 3 องค์ประกอบ คือ การคิดแบบสาเหตุ-ผล การคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และการคิดเหตุผลแบบนิรนัย- อุปนัย-จัดกลุ่ม และเมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบรวมทั้ง 3 แบบวัดเข้าด้วยกัน เสมือนเป็นแบบวัดเดียว วัดจิตลักษณะเดียวร่วมกัน เรียกว่าแบบวัดจิตเอกภาคด้านความมีเหตุมีผล ปรากฏเป็น 2 องค์ประกอบ คือ การคิดแบบสาเหตุ-ผล จำนวน 11 ข้อ และการคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ จำนวน 8 ข้อแบบวัดชุดนี้มีข้อความรวม 19 ข้อ นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีความคิดแบบมีเหตุมีผล มากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

การมีภูมิคุ้มกันทางจิต หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมทางการรู้การคิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุหรือการปลุกปั่นโจมตี จากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดหรือเจตคติหรือพฤติกรรม) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้านในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบวัดของดุจเดือน พันธุมนาวินและงามตา วนินทานนท์ (2551) ชุดที่สร้างและพัฒนาขึ้นใช้กับ กลุ่มนักเรียนโดยตรง แบบวัดชุดนี้ประกอบขึ้นด้วยแบบวัดย่อย 4 ด้าน ได้แก่ 1) แบบวัดการมองโลกในแง่ดี 2) แบบวัดความชอบเสี่ยง

3) แบบวัดสติ-สัมปชัญญะ และ 4) แบบวัดการจัดการกับความเครียด เมื่อนำแบบวัดทั้ง 4 แบบวัดมารวมกันด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบได้เป็นแบบวัดใหม่ เรียกว่า จิตเอกภาพด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิต มีข้อคำถามรวม45 ข้อ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าแต่ละข้อมีมาตรประเมิน6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่า มีภูมิคุ้มกันทางจิตมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์

ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง การรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง เหมาะสม และถูกกาลเทศะ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดขึ้นใหม่ เป็นแบบวัดปริมาณความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยในแต่ละข้อความประกอบด้วยมาตร2 ส่วน ได้แก่ 1) ให้เลือกตอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อนั้นถูกหรือผิด และ 2) พิจารณาว่าคำตอบที่ให้ในส่วนแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจในคำตอบมากเพียงใด ซึ่งมีให้เลือก 3 ระดับ คือ น้อย ปานกลาง และมาก นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

เจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลที่ประกอบด้วยการรู้การคิดเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ความรู้สึกพอใจ หรือ ไม่พอใจ และความพร้อมที่จะกระทำ ด้วยการสนับสนุนหรือคัดค้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่า งสร้างสรรค์และปลอดภัย ไปในทิศทางด้านบวกหรือด้านลบและในปริมาณความรุนแรงที่สอดคล้องกับการ รู้การคิดถึงประโยชน์และโทษ และความรู้สึกของบุคคลนั้น การวิจัยครั้งนี้วัดเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดขึ้นใหม่ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่าแต่ละข้อประกอบด้วยมาตรวัด6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่า แสดงว่าเป็นนักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่า

ลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับลักษณะภูมิหลังของนักเรียน ได้แก่ ประเภทโรงเรียน (โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ /โรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ) ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

ประเภทโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ2) โรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ระดับชั้นการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นการศึกษาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ สำหรับงานวิจัยนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5

ผลการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยของนักเรี ยนที่ได้จากการประเมินผลการเรียนทุกกลุ่มสาระวิชาในปีการศึกษาที่ผ่านมาตามสมุดรายงานผลการเรียนซึ่งมีคะแนนตั้งแต่ 0.00 – 4.00

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง มีความหมายครอบคลุมใน 2 มิติ คือ ปริมาณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดของครอบครัวของนักเรียน โดยให้นักเรียนตอบเป็นจำนวนเงินรายได้ตามจริง และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้จำนวนดังกล่าว ครอบครัวที่มีปริมาณรายได้น้อย แต่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวใช้จ่ายเงินได้ดังกล่าวมาก จัดเป็นครอบครัวที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ส่วนครอบครัวที่มีปริมาณรายได้ มาก และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวใช้จ่ายเงินจากรายได้ดังกล่าวน้อย จัดเป็นครอบครัวที่มีเศรษฐกิจของครอบครัวสูง พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 1 ถึง 12 เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีคะแนนเป็น 1 เศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุดมีคะแนน 12 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ยจัดเป็ นผู้มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนเศรษฐกิจของครอบครัวของนักเรียน

รายได้รวมต่อเดือน	จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
	1-3 คน	4-6 คน	7 คนขึ้นไป
น้อยกว่า 15,000 บาท	3	2	1
15,001 – 35,000 บาท	6	5	4
35,001 – 55,000 บาท	9	8	7
55,001 ขึ้นไป	12	11	10

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง จำนวนปีที่บิดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อ สัปดาห์ หมายถึง จำนวนนาที ในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละวัน ระหว่างสัปดาห์ (จันทร์ ถึง ศุกร์) รวมกับจำนวนนาทีในการใช้อินเทอร์เน็ตในวันหยุด (เสาร์ – อาทิตย์) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ในด้านต่างๆ รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลาย เช่น เล่นเกม ฟังเพลง เป็นต้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนซึ่งเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นผู้มีเจตคติต่อพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

2. นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มาก มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย หรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้านใน3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

3. นักเรียนที่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนดี และมีจำนวนเวลาใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์น้อย เป็นผู้ที่มี พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

4. ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่2 (จิตลักษณะเดิม4 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

5. ตัวทำนายชุดที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 3 (ลักษณะสถานการณ์ร่วมกับจิตลักษณะเดิม รวมเป็น 9 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 (ได้แก่ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 11 ตัวแปร สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้านได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือตัวทำนาย ชุดที่ 4 ชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

6. กลุ่มตัวแปรลำดับที่ 1 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์มี 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลกลุ่มตัวแปรลำดับที่ 1 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ให้คงที่แล้ว นำกลุ่มตัวแปรลำดับที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) เข้าร่วมทำนายสามารถเพิ่มปริมาณทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ประเภท ความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) โดยการเก็บข้อมูลในกลุ่มนักเรียน หญิงระดับชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งในบทนี้ได้กล่าวถึงการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนหญิงที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ในโรงเรียนที่เข้าร่วม และไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมอินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประจำปีการศึกษา 2552 ซึ่งเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนนทบุรี

กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Two – Staged Sampling) รายละเอียดการเลือกกลุ่มตัวอย่างแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

1) เนื่องจากการศึกษานี้เป็นงานวิจัยประเภทศึกษาสหสัมพันธ์ และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) นอกเหนือจากวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสาเหตุที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา งานวิจัยนี้ยังต้องการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเชิงเหตุกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการกับไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ดังนั้น ขั้นแรกในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจึงแบ่งโรงเรียนเป็น 2 ประเภท คือ โรงเรียนที่เข้าร่วมกับไม่ได้เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย สำหรับ โรงเรียนที่เข้าร่วม ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียน โดยพิจารณาจาก โรงเรียนที่ต้องเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วมและมีกิจกรรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอจนถึงปีการศึกษา 2550 - 2552 จำนวน 2 โรง ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดสำ นักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 1 โรง และจังหวัดนนทบุรีอีก 1 โรง รวมเป็น 2 โรง ส่วนโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯจะพิจารณาเลือกจากโรงเรียนที่มีขนาดและมีความคล้ายคลึงกับโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรง รวมทั้งหมด 4 โรง

2) เมื่อได้โรงเรียนแล้ว จึงใช้วิธีการสุ่มแบบ Cluster Sampling โดยใช้ห้องเรียนเป็นกลุ่ม (Cluster) เนื่องจากงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง สุ่มเลือกห้องเรียนจากชั้น ม . 3 จำนวน 3 ห้องเรียน และจากชั้นม. 5 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมสุ่มห้องเรียนจากโรงเรียน โรงละ 5 ห้องเรียน ดังนั้นจะได้ทั้งหมด 20 ห้องเรียน โดย จะเก็บข้อมูลกับนักเรียนหญิงทุกคนในแต่ละห้องเรียนตัวอย่างที่สุ่มได้ จำนวนนักเรียนหญิงในแต่ละห้องเรียน คาดประมาณโดยเฉลี่ยห้องเรี ยนละ 30 คน (4x5x30) เป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างประมาณ 600 คน เก็บกลุ่มตัวอย่างที่สมบูรณ์ทั้งหมด 597 คน

ตาราง 2 จำนวนตัวอย่างที่ใช้เก็บข้อมูล

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรง		โรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรง	
จำนวนชั้นเรียน/โรง	ม. 3	ม. 5	ม. 3	ม. 5
จำนวนห้องเรียน/โรง	3	2	3	2
จำนวนคน/ห้อง	30	30	30	30

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรครั้งนี้กำหนดขึ้นตามนิยามปฏิบัติการของตัวแปรซึ่งได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 2 เป็นเครื่องมือวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) โดยมีทั้งเครื่องมือ วัดที่สร้างขึ้นใหม่ ที่ได้ปรับปรุงจากแบบวัดที่ใช้ในงานวิจัยอื่นๆ และเครื่องมือวัดที่นำมาใช้ทั้งฉบับ เช่น เครื่องมือวัดจิตลักษณะเดิม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้ น 14 ฉบับ ได้แก่ **กลุ่มตัวแปรตาม** 1 ชุด มี 3 ฉบับใช้วัดพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างส ร้างสรรค์และปลอดภัย) **ลักษณะสถานการณ์ ทางสังคม** จำนวน 5 ฉบับ (แบบวัดการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบวัดการควบคุม การใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แบบวัด การรับรู้ ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้ อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียน แบบวัดการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และแบบวัดการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) **จิตลักษณะเดิม** จำนวน 4 ฉบับ (ได้แก่ แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แบบวัดแรงจูงใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดความมีเหตุมีผล และแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) **จิตลักษณะตามสถานการณ์** 2 ฉบับ (ได้แก่ แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย)

แบบวัดพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ประกอบด้วยแบบวัดพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

1) พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ คือ การรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมบนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตอย่างสม่ำเสมอเพื่อ เสริมความรอบรู้ เพื่อการศึกษาเล่าเรียน เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ เป็นต้น เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แนวคำถามส่วนห นึ่งจากแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์และโทษของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2547) ซึ่งเป็นแบบวัดที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี พิสัยของคะแนนอยู่ระหว่าง 12 ถึง 72 และมีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75 จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 33 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 ถึง .61 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .79 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 12 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 25 ถึง 70 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .18 ถึง .56 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .75

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้

0. ฉันใช้อินเทอร์เน็ตช่วยค้นหาความรู้รอบตัวใหม่ๆที่สนใจ

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

2) *พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย* หมายถึง การกระทำกิจกรรมของเยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แสดงว่าเป็นผู้มีความสามารถในการป้องกันตนจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นด้วย ความตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่เหมาะสม และรู้วิธีการปฏิบัติตนในการรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่างๆ ขณะทำกิจกรรมบนเครือข่าย เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 34 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .54 มีค่าความ

เชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .79 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 12 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 25 ถึง 71 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .61 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .74

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย

0. ฉันระวังที่จะตรวจทานชื่อเว็บไซต์ให้ถูกต้องก่อนที่จะเปิดรับเข้าไป

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

3) *พฤติกรรมสนับส นุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย* คือ การรายงานถึงการกระทำต่าง ๆของบุคคลที่มุ่งส่งเสริมและป้องกันเพื่อนของตน เพื่อให้เพื่อนใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสมใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น 2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของที่จำเป็น เช่น เอกสารหรือบทความที่เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 39 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่ าง .18 ถึง .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .83 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 13 ถึง 59 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .35 ถึง .58 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81

ตัวอย่างแบบวัดพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

0. ฉันชวนเพื่อนสมัครสมาชิกในเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลทันสมัยด้านการศึกษา

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แบบวัดนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการที่นักเรียนรับรู้ว่าผู้เลี้ยงดูที่ใกล้ชิดกับตนที่สุด ปฏิบัติต่อตนในลักษณะให้ความรัก ยอมรับ ให้ความใกล้ชิดสนิทสนม ให้การสนับสนุนช่วยเหลือ ให้ความสำคัญแก่ตนมากน้อยเพียงใด และอธิบายถึงเหตุผลในการส่งเสริม หรือขัดขวางการกระทำของตน มีการให้รางวัลเมื่อทำความดี ลงโทษเมื่อทำความผิดอย่างสมเหตุสมผลหรือไม่ และมีความสม่ำเสมอไม่ทำตามอารมณ์มากน้อยเพียงใด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบวัด การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคนอื่นๆ (2536) ซึ่งดุจเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้นำแบบวัดทั้งสองมาใช้รวมกัน จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า มีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 24 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .50 ถึง .60 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .86

ตัวอย่างแบบวัดการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล

0. แม่รักและหวังดีต่อฉัน

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบวัดการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัว ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ คนอื่นๆ (2529) ซึ่งใช้ศึกษาในกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วยแบบวัด 3 ส่วน คือ แบบวัดการควบคุมการเปิดรับสื่อมวลชน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .74 แบบวัดการควบคุมการเข้าใจเนื้อหา จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .80 และแบบวัดการควบคุมการยอมรับการชักจูง จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .63 และแบบวัดการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของบิดามารดา ของ ศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Total Correlation) อยู่ระหว่าง .23 – .57 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .83 โดยดัดแปลงข้อคำถามให้เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และผู้วิจัยสร้างขึ้นเองส่วนหนึ่ง เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Scale) แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 43 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ.89 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 22 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 43 ถึง 130 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง.05 ถึง .61 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .86

ตัวอย่างแบบวัดการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง

0. ผู้ปกครองเคยบอกฉันถึงผลเสียของการเล่นอินเทอร์เน็ตนานเกินไป

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการ ใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียน เป็นแบบวัดที่ ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นใหม่ ภายใต้ขอบเขตนิยาม ปฏิบัติการ ที่กำหนดไว้ข้างต้น ลักษณะของประโยคคำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักเรียนที่ได้จากการพิจารณาร่วมกันระหว่างความถี่ (จำนวนครั้ง) และถามเกี่ยวกับการรับรู้ประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต ในแต่ละครั้งว่ามีมากเพียงใด แบ่งได้เป็นสองมิติ คือ *มิติแรก* เกี่ยวกับปริมาณการได้รับกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละข้อมีมาตรประเมิน 4 หน่วย ตั้งแต่ “บ่อยมาก” ถึง “ไม่บ่อยเลย” *มิติที่สอง* เกี่ยวกับการที่นักเรียนเห็นประโยชน์ของกิจกรรมเหล่านี้ แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดนี้ขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการและจากเนื้อหาในการฝึกอบรม เป็นแ บบวัดประเภทมาตรวัดประเมินร่วมค่า จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 17 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .48 ถึง .67 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 0 ถึง 180 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .43 ถึง .67 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .85 คะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้เป็นผลคูณของจำนวนครั้งที่เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตกับคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ต

ตัวอย่างแบบวัดการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการอินเทอร์เน็ตในโรงเรียน

(0) (ก)ฉันเคยได้เรียนรู้วิธีเลือกเข้าเว็บไซต์อย่างเหมาะสม

✓	…….	…….	…….
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)การเรียนรู้ดังกล่าวช่วยลดอันตรายที่อาจจะเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตผิดพลาด

…….	…….	✓	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดการได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม โดยใช้แนวการสร้างข้อคำถามจากแบบวัด การรับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครู ของสุมิตตรา เจิมพันธ์ (2545) แบบวัดมีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง (ค่าที) ระหว่าง 6.22 – 10.65 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .84 และดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคะนอง (2547) มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 15 – 90 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง (ค่าที) ระหว่าง 4.05 – 8.87 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .90 แบบวัดในการวิจัยนี้ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น27 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .36 ถึง .71 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .82 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 19 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .44 ถึง .64 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .84

ตัวอย่างแบบวัดการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม

0. ครูของฉันแนะนำเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากวิชาที่เรียน

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสร้างข้อคำถามจากแบบวัด การมีแบบอย่างพฤติกรรมใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดย ใช้แนวการสร้างข้อคำถามจากแบบวัด การปฏิบัติตัวเป็นแบบอย่างของเพื่อนในการเข้าใช้บริการทางอินเทอร์เน็ตของอุมาวัลย์ จันทะแก้ว (2547) แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .90 และแบบวัดการเห็นแบบอย่างผลการคบ เพื่อนจากสื่อดี ของ นิศากร สนามเขต (2550) มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 2.70 – 9.30 แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .81 ในการวิจัยนี้ เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่ามีจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 36 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .65 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .77 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 10 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง11 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง.14 ถึง .60 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .77

ตัวอย่างแบบวัดการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต

0. เพื่อนของฉันเป็นคนที่ระมัดระวังในการใช้คำพูดสุภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะเดิม

แบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน ในการวัดลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน ผู้วิจัยใช้แบบวัดของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน งามตา วนินทานนท์ และคณะ (2536) โดยลักษณะคำถามจะเกี่ยวกับความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดในอนาคตและบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับผลประโยชน์เล็กน้อยในทันทีแต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่กว่าหรือสำคัญกว่า แบบวัดนี้เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย มีจำนวน 20 ข้อ แบบวัดมีค่าความเชื่อมั่นแอลฟ่าเท่ากับ .64 นอกจากนี้สุมิตตรา เจิมพันธุ์ ได้นำไปปรับใช้ ซึ่ง มีจำนวน 10 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 – 60 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแอลฟ่าเท่ากับ .70 และในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบวัด ของสุมิตตรา เจิมพันธุ์ ได้นำไปใช้ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 30 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .27 ถึง .43 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .73

ตัวอย่างแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

0. ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จ ก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ สุมิตตรา เจิมพันธ์ (2546) โดยมีลักษณะข้อคำถามเกี่ยวกับ ความมุ่งมั่นในการเรียน ความเพียรพยายามทำสิ่งต่างๆ ให้ได้ดี การเลือกคบเพื่อนที่มีความสามารถ แบบวัดนี้เป็นแบบวัดประเภทมาตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน6 ระดับ ประกอบจาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” มีจำนวน 10 ข้อ มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 10 - 60 คะแนน มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 5.27 – 7.87 แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ.80 เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง26 ถึง 60 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 ถึง .75 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .83

ตัวอย่างแบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

0. ฉันสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เบื่อ

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบวัดความมีเหตุมีผล ในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบวัด จิตเอกภาคด้านความมีเหตุมีผลแบบ สำหรับนักเรียนของโกศล มีคุณ (2551) ซึ่งเป็นแบบวัดที่ได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดความมีเหตุมีผลทั้ง 3 แบบ คือ การคิดแบบสาเหตุ- ผล การคิดแบบเหตุผลเ ชิงวิทยาศาสตร์ และการคิดเหตุผลแบบนิรนัย- อุปนัย- จัดกลุ่ม เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบรวมทั้ง 3 แบบวัดเข้าด้วยกัน เสมือนเป็นแบบวัดเดียว วัดจิตลักษณะเดียวร่วมกัน เรียกว่าแบบวัดจิตเอกภาคด้านความมีเหตุมีผล ปรากฏเป็น 2 องค์ประกอบ คือ การคิดแบบสาเหตุ-ผล จำนวน 11 ข้อ และการคิดแบบเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ จำนวน 8 ข้อ รวม 19 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน รวมค่า 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 19 – 114 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .68 เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 17 ข้อ แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 31 ถึง 97 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .17 ถึง .48 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .77

ตัวอย่างแบบวัดความมีเหตุมีผล

0. จากการสำรวจโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนหนึ่งพบว่า มีนักเรียนสอบตกมากกว่าปกติ ครูประจำชั้นรายงานว่า เป็นเพราะเด็กเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ท่านเชื่อเช่นเดียวกับครูเหล่านี้

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด ” ถึง “ไม่จริงเลย ” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนน ในทิศทางกลับกัน

แบบวัด การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในงานวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบวัดจิตเอกภาคด้านการมีภูมิคุ้มกัน ทางจิตของนักเรียนมัธยม ของ ดุจเดือน พันธุมนาวิน และงามตา วนินทานนท์ (2551) ซึ่งเป็นแบบวัดที่ผ่านการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและองค์ประกอบเชิงยืนยัน ของแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิตซึ่ง ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบตามจิตลักษณะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) แบบวัด

การมองโลกในแง่ดี 2) แบบวัดความชอบเสี่ยง 3) แบบวัดสติ- สัมปชัญญะ และ 4) แบบวัดการจัดการกับความเครียด เมื่อนำแบบวัดทั้ง 4 แบบวัดมารวมกันด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบได้เป็นแบบวัดใหม่ เรียกว่า จิตเอกภาพด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แบบวัดนี้เป็นแบบวัดประเภทมา ตรประเมินรวมค่า แต่ละข้อประกอบด้วยมาตรประเมิน 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย มีจำนวน 45 ข้อ มีพิสัยค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (ค่าที) อยู่ระหว่าง 1.85 – 6.63 มีพิสัยคะแนนอยู่ระหว่าง 45 – 270 คะแนน แบบวัดนี้มีค่าความเชื่อมั่น แบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .65 เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 140 ถึง 245 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .07 ถึง .52 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .87

ตัวอย่างแบบวัดการมีภูมิคุ้มกันทางจิต

0.ฉันพยายามคิดในทางที่ดีไว้ก่อนเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา

……..	……..	……..	……..	……..	……..
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

กลุ่มตัวแปรอิสระด้านจิตลักษณะตามสถานการณ์

แบบวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นแบบวัดปริมาณความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัย ที่สร้างใหม่ ตามนิยามปฏิบัติการ โดยถามเกี่ยวกับ การรับทราบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง เหมาะสม และถูกกาลเทศะ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆ ที่ได้กำหนดไว้ ในแต่ละข้อความประกอบด้วยมาตร 2 ส่วน ได้แก่ 1) การเลือกตอบว่าข้อความข้างต้นนั้นถูกหรือผิด และ 2) การให้เลือกว่าคำตอบที่ให้ใน ส่วนแรกนั้น ผู้ตอบมีความมั่นใจกับคำตอบในปริมาณใด ซึ่งมีตัวเลือก 3 ระดับ จาก น้อย ปานกลาง และมาก ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดนี้ขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการและจากเนื้อหาของการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบวัดประเภทมาตรวัดประเมินร่วมค่า แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 24 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .21 ถึง .49 มีค่าความเชื่อมั่นแ บบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .68 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 9 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 17 ถึง 72 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .14 ถึง .34 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .52

ตัวอย่างแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

0. นักเรียนไม่ควรยอมให้เพื่อนยืมพาสเวิร์ดไปใช้ ไม่ว่ากรณีใดๆ

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

เกณฑ์การให้คะแนน ข้อความ ในแบบวัดความรู้เกี่ยวกับ การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีการให้คะแนนเป็นดังนี้

กรณีที่ข้อความที่คำตอบนั้น "ถูก" ซึ่งถ้านักเรียนตอบว่า "ถูก" และตอบว่ามั่นใจมาก ได้ 6 คะแนน มั่นใจปานกลาง ได้ 5 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 4 คะแนน หากตอบว่า "ผิด" ในข้อดังกล่าว และตอบว่า มั่นใจน้อย ได้ 3 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 2 คะแนน มั่นใจมาก ได้ 1 คะแนน

กรณีที่ข้อความที่คำตอบนั้น "ผิด" ซึ่งถ้านักเรียนตอบว่า "ผิด" และตอบว่ามั่นใจมาก ได้ 6 คะแนน มั่นใจปานกลาง ได้ 5 คะแนน มั่นใจน้อยได้ 4 คะแนน หากตอบว่า "ถูก" ในข้อดังกล่าว และตอบว่า มั่นใจน้อย ได้ 3 คะแนน มั่นใจปานกลางได้ 2 คะแนน มั่นใจมาก ได้ 1 คะแนน

แบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย โดยผู้วิจัยจะสร้างแบบวัดขึ้นใหม่ ตามนิยามปฏิบัติการ โดยถามเกี่ยวกับการรู้ การคิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์หรือโทษ ความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ รวมถึงความพร้อมที่จะกระทำพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบวัดนี้ขึ้นเองจากนิยามปฏิบัติการและจากเนื้อหาในการฝึกอบรม เป็นแบบวัดประเภทมาตรวัดประเมินร่วมค่า แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 ระดับ จาก "จริงที่สุด" ถึง "ไม่จริงเลย" จำนวนข้อคำถามที่สร้างขึ้น 58 ข้อ เมื่อนำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนจำนวน 100 คน แบบวัดมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .10 ถึง .72 มีค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .88 ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ใช้จริง 20 ข้อ เมื่อนำมาใช้จริง (กลุ่มตัวอย่าง 597 คน) แบบวัดมีพิสัยของคะแนนของแบบวัดอยู่ระหว่าง 63 ถึง 116 คะแนน ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .22 ถึง .56 ค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าเท่ากับ .77

ตัวอย่างแบบวัดเจตคติต่อพฤติกรรมใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

0. ฉันเห็นว่าการค้นหาข้อมูลประกอบการเรียนจากอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งจำเป็น

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

เกณฑ์การให้คะแนน เมื่อเป็นข้อความทางบวก ผู้ตอบได้คะแนน 6 ถึง 1 จากคำตอบ "จริงที่สุด" ถึง "ไม่จริงเลย" ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ ผู้ตอบจะได้คะแนนในทิศทางกลับกัน

แบบสอบถามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจศึกษาความแตกต่างของลักษณะภูมิหลังบางประการของนักเรียน โดยแบ บสอบถามมีลักษณะให้เติมคำตอบลงในช่องว่าง ซึ่งลักษณะภูมิหลังที่ศึกษาได้แก่ ประเภทโรงเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของ มารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แบบวัดที่นำมาใช้จากที่สร้างไว้แล้ว ได้แก่ แบบวัดจิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ 5 ฉบับ 2) แบบวัดที่นำมาปรับใช้ 3 ฉบับ และจะมีการทดลองใช้ และหาคุณภาพแบบวัดใหม่อีกครั้ง 3) แบบวัดที่สร้างขึ้นใหม่ 6 ฉบับ จะนำไปทดลองใช้และหาคุณภาพแบบวัดครบทุกขั้นตอนดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัด (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเข้าใจด้านเนื้อหาของตัวแปรที่ต้องการวัด ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดแต่ละฉบับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หรือนำมาปรับปรุงใหม่ ว่ามีเนื้อหาครอบคลุมตามนิยามปฏิบัติการที่ได้กำหนดไว้ ตลอดจนตรวจดูสำนวนภาษาว่ามีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ แล้วจึงนำมาปรับแก้ให้สมบูรณ์ ก่อนนำแบบวัดนั้นไปใช้จริง

2. การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Item Discrimination)

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบวัดไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน แล้วจึงนำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – Total Correlation) โดยเลือกข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติไว้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 144)

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดในการวิจัยครั้งนี้ จะหาหลังจากการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญ นำมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วย สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนที่ใช้เป็นสถานที่เก็บข้อมูล เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัย

2. ผู้วิจัยนำแบบวัดไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยข อความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่และอาจารย์ในโรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 อธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งยืนยันกับนักเรียนว่า ข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบต่อนักเรียนอย่างแน่นอน

2.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลจากแบบวัดทุกฉบับ

การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1. ศึกษาคุณสมบัติพื้นฐานของบุคคล โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติพื้นฐาน เ ช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ เป็นต้น

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ Three – way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐานที่ 1, 2 และ 3 โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปฏิสัมพันธ์ที่พบว่ามีนัยสำคัญจะทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีเชฟเฟ่ (Scheffe ’)

3. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ มาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ในสมมติฐานที่ 4 และ 5

4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับ (Hierarchical Multiple Regression Analysis) ในสมมติฐานที่ 6

5. วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นพิเศษโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ อิทธิพลเชิงเส้น (Path Analysis)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์ และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาที่ศึกษาครั้งนี้มากน้อยเพียงใดและเพราะเหตุใด โดยมีการทดสอบสมมติฐานในการวิจัยจำนวน 6 ข้อ

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไปนี้ เป็นการเสนอผลตา มสมมติฐานที่ตั้งไว้ 6 ข้อ ซึ่งมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนผู้ถูกศึกษา

2) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้าน ใน 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ด้าน คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต

3) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปร อิสระทีละ 3 ด้าน คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต

4) ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง (Three – Way Analysis of Variance) ของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อก ารเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีการพิจารณาตามตัวแปรอิสระ

ทีละ 3 ด้าน 3 ชุด ชุดแรก ได้แก่ ระดับชั้น การศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ตัวแปรอิสระชุดที่สอง ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว และตัวแปรอิสระชุดที่สาม ได้แก่ ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิสระชุดที่สองและสาม เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือสมมติฐาน

5) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ของตัวแปรความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัย หรือเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทีละด้าน ด้วยตัวทำนาย 2 กลุ่มร่วมกัน คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยช น์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) และตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกัน ทางจิต) รวมทั้งสิ้น 9 ตัวทำนาย

6) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน(Standard Multiple Regression Analysis) ของตัวแปรพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทีละด้าน ด้วยตัวทำนาย 3 กลุ่มร่วมกัน คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) และตัวทำ นายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) รวมทั้งสิ้น 11 ตัวทำนาย

7) ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบมีลำดับ(Hierarchical Multiple Regression Analysis) ของตัวแปรพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) เข้าทำนายเป็นลำดับที่ 1 และกลุ่มตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะ มุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) เข้าทำนายเป็นลำดับที่ 2 ต่อมา

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละแบบแผนใน 6 แบบแผนดังกล่าวกระทำในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มตัวอย่างที่แบ่งตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 7 ตัวแปร แบ่งออกเป็น 15 กลุ่มย่อย (ตาราง 3)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้ อมูลในบทนี้ เริ่มจากลักษณะ ทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของ นักเรียน ผู้ถูกศึกษา ตามด้วยผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน 6 ประการ ซึ่งกระทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มย่อยที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ถูกศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของผู้ถูกศึกษา

การวิจัยนี้มุ่งศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ประจำปีการศึกษา 2552 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดนนทบุรี โดยเป็นโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2 โรง และโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ดังกล่าวอีก 2 โรง ที่มีขนาดใกล้เคียงกัน และอยู่ในเขตการศึกษาเดียวกันกับโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ รวมเป็น 4 โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนทั้งสิ้น 597 คน ซึ่งมีลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังดังนี้ (ตาราง 3) แบ่งเป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 318 คน (ร้อยละ 53.3) และนักเรียน ที่เรียนในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 279 คน (ร้อยละ 46.7) เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 337 คน (ร้อยละ 56.4) และมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 260 คน (ร้อยละ 43.6) **ผลการเรียนของนักเรียน** อยู่ระหว่าง 1.41 – 4.00 (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 ค่าเบี่ยงเบนมาต รฐาน .58) แบ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (1.41 – 3.33) จำนวน 248 คน (ร้อยละ 50.5) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (3.34 – 4.00) จำนวน 243 คน (ร้อยละ 49.5) สำหรับ **ระดับเศรษฐกิจของครอ บครัว** เมื่อพิจารณาใน 2 มิติคือ ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัว ซึ่งแบ่ งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ 1) จำนวนสมาชิก 1 – 3 คน 2) จำนวนสมาชิก 4 – 6 คน และ 3) จำนวนสมาชิกมากกว่า 7 คน ส่วนรายได้ของครอบครัว แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ 1) ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท 2) 15,001 – 35,000 บาท 3) 35,001 – 55,000 บาท 4) 55,001 บาทขึ้นไป จึงแบ่งนักเรียนได้เป็น 12 ประเภทจากครอบครัวที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูงสุด คือ นักเรียน ที่ครอบครัวมีรายได้ตั้งแต่ 55 ,001 บาทขึ้นไป และมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า 4 คน และนักเรียนที่ครอบครัวมีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำสุด (ระดับ 1) คือ ครอบครัวที่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท และมีจำนวนสมาชิกมากกว่า 7 คน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.73 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.02 เมื่อจัดแบ่งระดับเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนออกเป็น 2 ระดับ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ จำนวน 320 คน (ร้อยละ 57.6) และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง จำนวน 236 คน (ร้อยละ 42.4) **ระดับการศึกษาของบิดา** อยู่

ตาราง 3 ค่าสถิติข้อมูลส่วนตัวของผู้ถูกศึกษา

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		เกณฑ์แบ่งกลุ่ม	พิสัย	จำนวน (597 คน)	ร้อยละ (100)	ค่าเฉลี่ย	ค่ามัธยฐาน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประเภทโรงเรียน	เข้าร่วมโครงการ			318	53.3			
	ไม่เข้าร่วมโครงการ			279	46.7			
ระดับชั้นการศึกษา	ม. 3			337	56.4			
	ม. 5			260	43.6			
ผลการเรียน	ต่ำ	< 3.33	1.41 – 3.33 คะแนน	248	50.5	3.25	3.33	.58
	สูง	> 3.33	3.34 –4.00 คะแนน	243	49.5			
ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว	ต่ำ	< 6.00	1 – 6 คะแนน	320	57.6	6.73	6.00	3.02
	สูง	> 6.00	7 – 12 คะแนน	236	42.4			
ระดับการศึกษาของบิดา	ต่ำ	< 14.00	0 – 14 ปี	360	62.4	13.06	14.00	4.19
	สูง	> 14.00	15 – 22 ปี	217	37.6			
ระดับการศึกษาของมารดา	ต่ำ	< 12.00	0 – 12 ปี	304	52.2	12.26	12.00	4.40
	สูง	> 12.00	13 – 22 ปี	278	47.8			
จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์	น้อย	เปอร์เซ็นไทล์ที่ 25 ลงไป	0 – 750 นาที	185	31.6	1338.05		910.83
	ปานกลาง	เปอร์เซ็นไทล์ที่ 26 - 74	751 –1634 นาที	215	36.8			
	มาก	เปอร์เซ็นไทล์ที่ 75 ขึ้นไป	1635 – 8610นาที	185	31.6			

หมายเหตุ * ตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่ามัธยฐานในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

** จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ ใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ระหว่าง 0 – 22 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.06 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.19) แบ่งเป็น บิดาที่มีการศึกษาต่ำ (0 – 14 ปี) จำนวน 360 คน (ร้อยละ 62.4) บิดาที่มีการศึกษาสูง (15 – 22 ปี) จำนวน 217 คน (ร้อยละ 37.6) **ระดับการศึกษาของมารดา** อยู่ระหว่าง 0 – 22 ปี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.26 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่า กับ 4.40) แบ่งเป็น มารดาที่มีการศึกษา ต่ำ (0 - 12 ปี) จำนวน 304 คน (ร้อยละ 52.2) มารดาที่มีการศึกษา สูง (13 – 22 ปี) จำนวน 278 คน (ร้อยละ 47.8) นอกจากนี้ยังแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มตาม**จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต** นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตน้อย (0 – 750 นาที) จำนวน 185 คน (ร้อยละ 31.6) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาใน

การเล่นอินเทอร์เน็ตปานกลาง (751 – 1634 นาที) จำนวน 215 คน (ร้อยละ 36.8) และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตมาก (1635 – 8610 นาที) จำนวน 185 คน (ร้อยละ 31.6)

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่วิจัยครั้งนี้จำนวน 597 คน เป็นนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจำนวน 318 คน และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่ไม่ เข้าร่วมโครงการการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจำนวน 279 คน เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยผลการเรียน เท่ากับ 3.25 ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว เฉลี่ยเท่ากับ 6.73 บิดามีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาโดย เฉลี่ยเท่ากับ 13.06 ปี มารดามีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย เท่ากับ 12.26 ปี และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ต่อสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1338.05 นาที คิดเป็น ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 22 ชั่วโมง 30 นาที หรือจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 191.15 นาที คิดเป็นชั่วโมงมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ชั่วโมง

4.2 ผลการ วิเคราะ ห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภท ที่ต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียน และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 การวิเคราะห์ ตามตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งก็คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้าน ใน 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอ ดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) สำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละการวิเคราะห์ คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่แตกต่างกัน รายละเอียดของตัวแปรอิสระมีดังนี้

ประเภทโรงเรียน หมายถึง ลักษณะการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของโรงเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ 1) โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2) โรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

การรับรู้ประโยชน์ จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หมายถึง ปริมาณประสบการณ์ที่นักเรียนได้รับโดยประเมินร่วมกันระหว่างการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และปริมาณการรับรู้ประโยชน์ของการฝึกอบรมนั้นๆ พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 0 – 180 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ในทางลบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.57) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 74) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 75 – 180 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่รับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 0 – 74 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่รับประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง ปริมาณที่นักเรียนรายงานว่าได้เห็นและรับรู้การกระทำของเพื่อนๆ ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิสัยของคะแนนที่ได้ระหว่าง 11 – 60 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่ง กลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ในทางบวก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.24) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.89) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 39 – 60 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 11 – 38 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละครั้งจะกระทำทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 6 ตัวแปร ได้แก่ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้เป็นกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม (รายละเอียด การแบ่ง กลุ่มย่อยดูจากตาราง 3) ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์จึงแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย 4 หัวข้อ ดังนี้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแต กต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเ ภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประ เภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง ลักษณะทางจิตของบุคคลที่ประกอบด้วยการ รู้การคิดเกี่ยวกับประโยชน์และโทษของเรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ความรู้สึกพอใจ หรือ ไม่พอใจ และความพร้อมที่จะกระทำ ด้วยการสนับสนุนหรือคัดค้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไปในทิศทางด้า นบวกหรือด้านลบ และในปริมาณความรุนแรงที่สอดคล้องกับการรู้การคิดถึงประโยชน์และโทษ และความรู้สึกของบุคคลนั้น พิสัยของคะแนนที่ได้ระหว่าง 63 – 116 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 91 โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มี เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอ ร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยสูง (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตในโรงเรียนในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่ม ที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและ ภูมิหลัง 13 กลุ่ม (ตาราง 4) พบว่า คะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 29 ภาคผนวก ข และภาพประกอบ 4) พบผลว่า 1) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต ในโรงเรียนมาก ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 2) ในหมู่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯก็ตาม แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์ จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากด้วย มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมกา รใช้

อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการและมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย แต่ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากก็ยังคง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 4) ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ และ 5) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ประเภทโรงเรียน ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	<1	69.34***	9.68**	1.50	<1	<1	<1	13.1
ม.3	337	<1	41.24***	7.78**	<1	<1	<1	<1	13.1
ม.5	260	2.49	28.85***	1.70	1.12	<1	<1	1.08	14.8
ผลการเรียนต่ำ	248	1.09	42.20***	1.82	<1	2.36	<1	5.78*	20.8
ผลการเรียนสูง	243	<1	12.55***	5.43*	<1	<1	<1	<1	9.0
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	1.62	41.82***	6.29*	4.27*	<1	1.14	<1	16.9
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	1.05	15.16***	4.54*	1.07	<1	<1	<1	11.8
การศึกษาบิดาต่ำ	360	<1	40.23***	10.39**	6.59*	<1	4.34*	<1	15.1
การศึกษาบิดาสูง	217	<1	18.36***	<1	1.76	1.57	1.64	3.70	14.6
การศึกษามารดาต่ำ	304	<1	46.29***	4.24*	6.49*	1.65	<1	<1	17.5
การศึกษามารดาสูง	278	<1	19.08***	4.14*	<1	<1	<1	1.20	11.2
เวลาที่ใช้น้อย	185	<1	13.36***	<1	2.09	<1	<1	2.53	13.0
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	<1	20.82***	3.80	<1	5.03*	5.34*	<1	15.0
เวลาที่ใช้มาก	185	<1	27.73***	9.73**	<1	1.96	<1	<1	19.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 4 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.08	น้อย = 88.02
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 92.18	น้อย = 89.92
ม.3	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 93.53	น้อย = 87.44
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 91.81	น้อย = 89.16
ม.5	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.91	น้อย = 88.72
ผลการเรียนต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.13	น้อย = 87.15
ผลการเรียนสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 93.84	น้อย = 89.67
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 93.13	น้อย = 90.38
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.11	น้อย = 87.58
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 92.11	น้อย = 89.58
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.04	น้อย = 89.36
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 92.98	น้อย = 90.42
การศึกษาบิดาต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 93.99	น้อย = 88.06
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 92.53	น้อย = 89.52
การศึกษาบิดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 93.95	น้อย = 88.63
การศึกษามารดาต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.74	น้อย = 88.09
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 92.42	น้อย = 90.41
การศึกษามารดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 93.22	น้อย = 88.27
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 91.90	น้อย = 89.59
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 92.63	น้อย = 87.70
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 94.14	น้อย = 88.64
จำนวนเวลาในการใช้มาก	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 95.69	น้อย = 88.52
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 94.23	น้อย = 89.98

มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว (ตาราง 4) พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่าง เชื่อมั่นได้ ในกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม จาก 13 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 30, 31 และ 32 ภาคผนวก ข) พบว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ก็ตาม ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ 3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก พร้อมกัน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อยพร้อมกัน สรุปจากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ต่างๆ ในตาราง 30, 31 และ 32 ได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อยที่สุด

พบอีกว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิ สัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ตาราง 4) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็ น รายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 33 ภาคผนวก ข) พบว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากด้วย มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแ บบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

นอกจากนี้ คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ยังแปรปรวนไปตามแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 4) ใน 2 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม คือ กลุ่มที่บิดามีการศึกษา ต่ำ และกลุ่มที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 34 และ 35 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1. นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากด้วย มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 2. นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึก

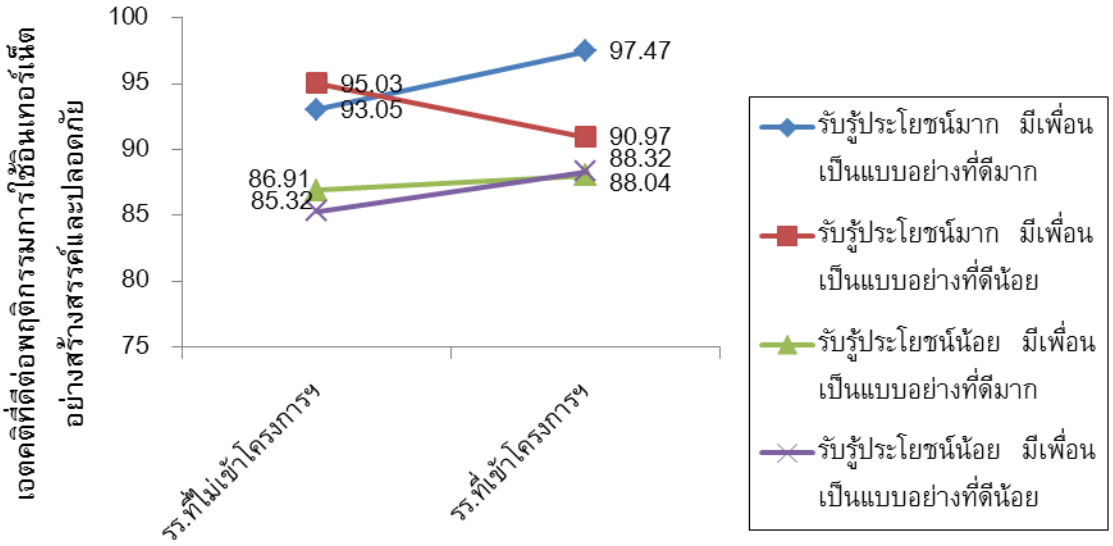

ภาพประกอบ5 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเ และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

อบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรม การใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 3. พบเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อยเท่านั้น ว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย แต่ถ้ามีการรับรู้ประ ะโยชน์จาการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จาการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และ 4. นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน น้อย และมีเพื่อนเป็ นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พร้อมกัน จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นกลุ่มที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หรือการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มรวม (ตาราง 4) กล่าวคือ นักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ค่าเฉลี่ย 94.08 และ 88.02 ตามลำดับ (ตาราง 4 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ค่าเฉลี่ย 92.18 และ 89.92 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของ ตัวแปรอิสระทีละตัว คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทุกกลุ่มย่อย (ตาราง 4) กล่าวคือ นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอ อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อยต่างๆ ส่วนตัวแปรการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ก็พบว่าแปรปรวน ไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 8 จาก 13 กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำหรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก โดยพบว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนผู้ซึ่งอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พบใน (1.1) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ กลุ่มที่บิดามีการศึกษา ต่ำ หรือกลุ่มที่มารดามีการศึกษา ต่ำ ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และ(1.2) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ แต่เป็นผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม (2.2) กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ กลุ่มที่บิดามีการศึกษา ต่ำ กลุ่มที่มารดามีการศึกษา ต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯก็ตาม (2.3) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ผู้ซึ่ง มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และ(2.4) ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯก็ตาม แต่เป็นนักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่าง

ที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และ 3) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พบใน (3.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มที่บิดามีการศึกษา ต่ำ หรือกลุ่มที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (3.2) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก หรือกลุ่มที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง เช่นเดียวกัน ผู้ซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และ (3.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง การรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับการกระทำกิจกรรมบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างสม่ำเสมอเพื่อเสริมความรอบรู้ เพื่อการศึกษาเล่าเรียน เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน และเพื่อใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์ พิสัยของคะแนนที่ได้ระหว่าง 25 – 70 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 51 โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง จัดเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งในกลุ่มนักเรียน โดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม (ตาราง 5) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวพร้อมกัน ในกลุ่มนักเรียนกลุ่มใดๆ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว 2 ตัว (ตาราง 5) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 10 กลุ่ม จาก 13 กลุ่ม และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 36 ถึง 46 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) ในกลุ่มรวม (ตาราง 36 ภาคผนวก ข และภาพประกอบ 6) พบว่า (1.1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก แม้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ(1.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ประเภทโรงเรียน ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	<1	52.56***	2.25	14.73***	<1	<1	<1	10.6
ม.3	337	<1	38.92***	<1	8.82**	<1	<1	<1	13.3
ม.5	260	<1	17.20***	<1	6.50*	2.92	<1	<1	10.4
ผลการเรียนต่ำ	248	<1	33.76***	3.22	6.44*	3.22	<1	<1	15.7
ผลการเรียนสูง	243	<1	11.97**	<1	2.35	<1	<1	<1	7.2
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	1.23	21.42***	2.01	7.39**	1.89	<1	<1	12.8
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	9.11**	18.62***	<1	4.05*	<1	<1	<1	12.2
การศึกษาบิดาต่ำ	360	<1	31.92***	<1	14.00***	1.47	<1	<1	12.5
การศึกษาบิดาสูง	217	<1	11.80**	3.56	1.11	<1	<1	<1	8.0
การศึกษามารดาต่ำ	304	<1	24.81***	2.01	10.17**	<1	<1	<1	12.5
การศึกษามารดาสูง	278	1.38	25.53***	<1	4.70*	<1	<1	<1	9.9
เวลาที่ใช้น้อย	185	<1	20.70***	<1	7.94**	<1	<1	<1	16.9
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	<1	14.61***	2.15	5.89*	3.06	6.01*	1.12	11.1
เวลาที่ใช้มาก	185	1.83	12.65***	1.96	<1	2.55	3.32	<1	12.9

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.47	น้อย = 47.98
ม.3	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.04	น้อย = 46.94
ม.5	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 53.09	น้อย = 49.14
ผลการเรียนต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.41	น้อย = 47.00
ผลการเรียนสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.34	น้อย = 48.69
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.33	น้อย = 47.25
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 53.46	เข้า = 50.53
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 54.89	น้อย = 49.90
การศึกษาบิดาต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.02	น้อย = 47.50
การศึกษาบิดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.94	น้อย = 49.28
การศึกษามารดาต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.00	น้อย = 47.65

ตาราง 5 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
การศึกษามารดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 53.10	น้อย = 48.41
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 50.26	น้อย = 45.06
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.51	น้อย = 48.77
จำนวนเวลาในการใช้มาก	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 54.93	น้อย = 51.20

อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เ ข้าร่วมโครงการฯ (1.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ใน โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จ ากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากที่สุด ส่วนนักเรีย นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับ มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยที่สุด (1.4) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 2) ในกลุ่มนักเรี ยนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรีย นที่มารดามีการศึกษา สูง (ตาราง 37 และ 44 ภาคผนวก ข) พบว่า (2.1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมกา รใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (2.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้าเรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ กล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เ น็ตเพื่อการเรียนรู้มากที่สุด (2.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 3) ใน

กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ (ตาราง 38, 40 และ 43 ภาคผนวก ข) (3.1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมกา รใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (3.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (3.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับ มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยที่สุด 4) ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการ เรียนต่ำ (ตาราง 39 ภาคผนวก ข) (4.1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วม โครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากก ารฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย(4.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโร งเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (4.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้ าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเท อร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยที่สุด 5) ในกลุ่มนักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ตาราง 41 ภาคผนวก ข) (5.1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (5.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่ามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรร มการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากที่สุด 6) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 42 ภาคผนวก ข) (6.1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้าเป็น

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่ามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (6.2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่ามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (6.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ การเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (6.4) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เ น็ตในโรงเรียนมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากที่สุด ส่วนนักเรียนนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยที่สุด 7) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ตาราง 45 ภาคผนวก ข) (7.1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่ามากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (7.2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วม โครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (7.3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใ ช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากที่สุด 8) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ตาราง 46 ภาคผนวก ข) (8.1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยช น์จากการฝึกอบรมกา รใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (8.2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับ มีการรับรู้ประโยชน์ จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พร้อมกับมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย

และยังพบอีกว่า คะแนนพฤติกรรมก ารใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวน ไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 47 ภาคผนวก ข) พบว่า 1) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้ารับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากด้วย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อยและมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ผลเช่นนี้ไม่เป็นไปตามความคาดหมาย อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก จัดเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยที่สุด

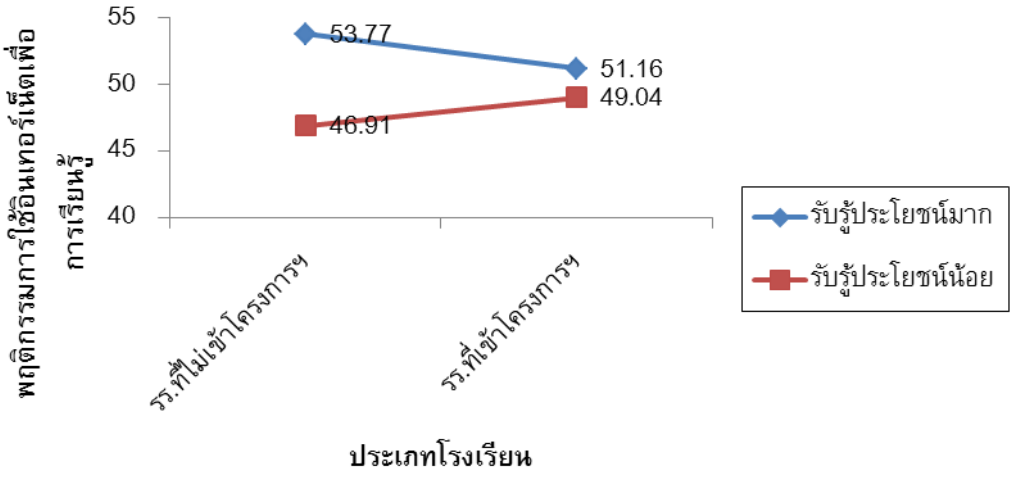

ภาพประกอบ 6 แสดงปฏิสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ประเภทโรงเรียน และการรับประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวม ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์แบบordinal raction

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระเพียงตัวแปรเดียว คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ค่าเฉลี่ย 52.47 และ 47.98 ตามลำดับ (ตาราง 5 ส่วนที่ 2) **ในกลุ่มย่อย** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ประเภทโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อยสำคัญเพียงกลุ่มเดียว จาก 13 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ตาราง 5) กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่เรียนอ ยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ค่าเฉลี่ย 53.46 และ 50.53 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ก็แปรปรวนไปตามระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม โดยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้ อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก คือ 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พบ ผลใน (1.1) กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (1.2) พบในนักเรียนกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก 2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พบใน (2.1) กลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึก อบรมการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พบใน (3.1) กลุ่มรวม (3.2) ในกลุ่มนักเรียนโดยรวม กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯและไม่เข้าร่วมโครงการฯ (3.3) ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว สูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางผู้ซึ่งเรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (3.4) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางผู้ซึ่งมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หมายถึง การกระทำกิจกรรมของเยาวชนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่แสดงว่าเป็นผู้มีความสามารถในการป้องกันตนจากอันตรายที่เกิดขึ้นด้วยความตระหนักรู้ถึงภัยอันตรายและสามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างมั่นใจในความปลอดภัย รวมทั้งใช้อินเทอร์เน็ตในปริมาณที่ เหมาะสม และรู้วิธีการปฏิบัติตนในการรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่างๆ ขณะทำกิจกรรมบนเครือข่าย พิสัยของคะแนนที่ได้ระหว่าง 25 – 71 คะแนน (มัธยฐานเท่ากับ 50) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง จัดเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมาก (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอ ร์เน็ต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม (ตาราง 6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสาม มาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 48 ภาคผนวก ข และภาพประกอบ 6) พบผลว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่า นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีน้อย 2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก 3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละ 2 ตัว (ตาราง 6) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระ หว่างประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ

4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 49 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่ วมโครงการฯ 2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อยจึงกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างปลอดภัยตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ประเภทโรงเรียน ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	14.59***	12.09**	49.91***	<1	<1	<1	<1	10.3
ม.3	337	18.36***	11.27**	27.84***	4.49*	<1	<1	<1	15.1
ม.5	260	<1	1.21	23.24***	1.16	1.88	1.02	<1	10.6
ผลการเรียนต่ำ	248	6.97**	5.20*	25.37***	<1	<1	3.88*	<1	14.5
ผลการเรียนสูง	243	6.34*	<1	12.72***	1.05	<1	<1	<1	8.4
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	5.45*	9.20**	25.88***	<1	<1	<1	<1	11.9
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	5.93*	1.11	19.09***	<1	<1	<1	<1	9.8
การศึกษาบิดาต่ำ	360	12.41***	9.41**	23.20***	<1	<1	<1	<1	10.3
การศึกษาบิดาสูง	217	1.60	4.47*	19.69***	<1	<1	1.38	<1	11.8
การศึกษามารดาต่ำ	304	16.28***	8.62**	26.44***	<1	<1	<1	<1	13.5
การศึกษามารดาสูง	278	1.01	4.42*	16.10***	<1	<1	<1	<1	7.3
เวลาที่ใช้น้อย	185	<1	<1	<1	<1	<1	2.43	7.36**	6.9
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	8.95**	14.50***	22.38***	<1	2.63	<1	<1	19.4
เวลาที่ใช้มาก	185	11.34**	2.59	21.20***	<1	5.68*	<1	<1	15.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 6 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ประเภทของโรงเรียน	ไม่เข้า = 51.71	เข้า = 49.26
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.60	น้อย = 49.37
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.70	น้อย = 48.27
ม.3	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 53.14	เข้า = 49.55
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.76	น้อย = 49.94
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 53.56	น้อย = 49.13
ม.5	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 51.70	น้อย = 47.04
ผลการเรียนต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 51.98	เข้า = 49.61
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.81	น้อย = 49.77
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 53.05	น้อย = 48.54
ผลการเรียนสูง	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 51.75	เข้า = 48.91
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.33	น้อย = 48.32
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 52.14	เข้า = 50.06
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.45	น้อย = 49.74
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 53.36	น้อย = 48.83
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 51.07	เข้า = 48.44
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.11	น้อย = 47.39
การศึกษาบิดาต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 52.19	เข้า = 49.26
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.00	น้อย = 49.45
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.73	น้อย = 48.73
การศึกษาบิดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.02	น้อย = 48.71
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.28	น้อย = 47.44
การศึกษามารดาต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 52.37	เข้า = 48.68
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.86	น้อย = 49.18
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.87	น้อย = 48.17
การศึกษามารดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 51.22	น้อย = 49.23
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 52.12	น้อย = 48.32
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 52.22	เข้า = 49.26
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 52.62	น้อย = 48.86
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 53.07	น้อย = 48.40
จำนวนเวลาในการใช้มาก	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 50.64	เข้า = 46.62
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	มาก = 51.38	น้อย = 45.89

และยังพบอีกว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 50 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 2) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากที่สุด

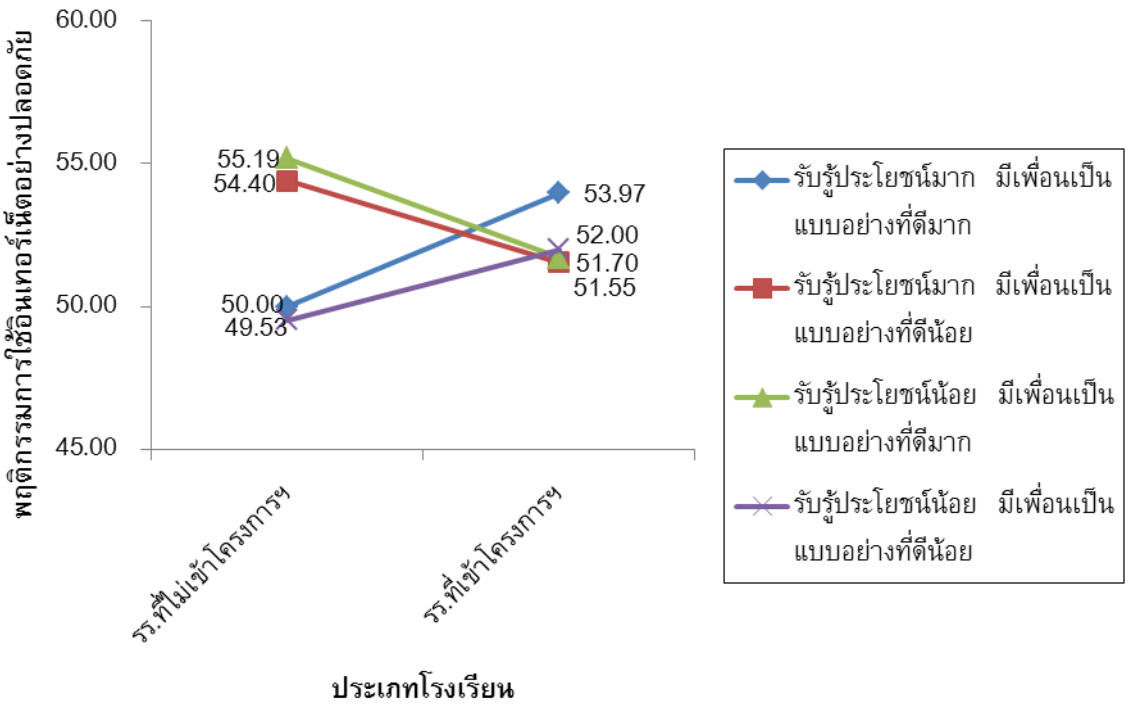

ภาพประกอบ 7 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ระหว่างประโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction

นอกจากนี้ คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเ รียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 54 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในกา รใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 2) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามร ะดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หรือการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ค่าเฉลี่ย 51.71 และ 49.26 ตามลำดับ (ตาราง 6 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ค่าเฉลี่ย 51.60 และ 49.37 ตามลำดับ หรือนักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบ บอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ค่าเฉลี่ย 52.70 และ 48.27 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลำดับทางชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ ประเภทโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทา งสถิติ พบใน 9 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 6) กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ก็แปรปรวน

ไปอย่างมีนัยสำคัญทางส ถิติ พบใน 8 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง โดยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ส่วน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 12 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม และพบว่า นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเท อร์เน็ตอย่างปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (1.2) พบในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นผู้มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย (1.3) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ซึ่งเป็นผู้มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ อินเทอร์เน็ตมาก 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ หรือกลุ่ม นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (2.2) พบในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (2.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นผู้ที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (2.4) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และเป็นนักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีน้อย 3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย พบใน (3.1) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการ ใช้อินเทอร์เน็ตมาก 4) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พบใน (4.1) กลุ่มรวม (4.2) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (4.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เป็นผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ทั้งมากและน้อย (4.4) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทแตกต่างกัน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หมายถึง การรายงานถึงการกระทำต่าง ๆ ของบุคคลที่มุ่งส่งเสริมและป้องกันเพื่อนของตน เพื่อให้เพื่อนใช้สื่ออินเทอร์เน็ตในทางที่เหมาะสมใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การสนับสนุนด้านอารมณ์ เช่น การให้กำลังใจ ให้การยอมรับ เป็นต้น2) การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3) การสนับสนุนด้านวัตถุสิ่งของที่จำเป็น เช่น เอกสารหรือบทความที่เกี่ยวกับกา รใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและปลอดภัย พิสัยของคะแนนที่ได้ระหว่าง 13 – 59 (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 39) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูง จัดเป็นนักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความ แปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ทั้ งในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะ ชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม (ตาราง 7) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอ ร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 53 ภาคผนวก ข และภาพประกอบ 7) พบผลว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 2) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ 4) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้า ร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้ามีเพื่อน เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่ อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละ 2 ตัว (ตาราง 7) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทโรงเรียนและการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเ ทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 53 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 2) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุน ให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียน ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ต และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามลำดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ประเภทโรงเรียน ก	การรับรู้ประโยชน์ ข	การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	7.56*	58.95***	1.25	<1	<1	<1	<1	11.1
ม.3	337	16.51***	55.12***	1.32	<1	<1	<1	<1	19.3
ม.5	260	<1	10.35**	<1	<1	3.60	<1	<1	6.0
ผลการเรียนต่ำ	248	2.82	44.87***	2.72	<1	3.48	<1	1.10	19.5
ผลการเรียนสูง	243	<1	12.62***	<1	<1	<1	<1	<1	7.0
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	2.11	40.39***	<1	2.47	<1	<1	<1	14.0
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	12.08**	7.41**	<1	2.82	<1	8.08**	4.08*	14.1
การศึกษาบิดาต่ำ	360	5.50*	41.55***	<1	<1	<1	<1	<1	11.7
การศึกษาบิดาสูง	217	<1	16.30***	7.89**	<1	4.69*	<1	<1	13.9
การศึกษามารดาต่ำ	304	4.88**	38.50***	<1	2.40	<1	<1	<1	13.5
การศึกษามารดาสูง	278	1.49	18.26***	3.91*	<1	1.48	<1	<1	9.6
เวลาที่ใช้น้อย	185	4.80*	11.71**	3.14	1.03	<1	1.65	<1	12.8
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	1.83	25.36***	<1	<1	1.33	<1	<1	12.6
เวลาที่ใช้มาก	185	1.11	17.87***	<1	<1	<1	<1	<1	13.5

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 7 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 39.90	เข้า = 38.29
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.34	น้อย = 36.84
ม.3	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 40.52	เข้า = 37.48
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.77	น้อย = 36.22
ม.5	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 40.55	น้อย = 37.53
ผลการเรียนต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 42.42	น้อย = 36.49
ผลการเรียนสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 39.80	น้อย = 36.44
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.61	น้อย = 36.41
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 41.37	เข้า = 38.06
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.01	น้อย = 38.42
การศึกษาบิดาต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 40.32	เข้า = 38.56
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.84	น้อย = 37.05
การศึกษาบิดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 40.39	น้อย = 36.38
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	น้อย = 39.78	มาก = 36.99
การศึกษามารดาต่ำ	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 40.13	เข้า = 38.38
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.72	น้อย = 36.79
การศึกษามารดาสูง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 40.64	น้อย = 36.81
	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างฯ	น้อย = 39.61	มาก = 37.84
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	ประเภทโรงเรียน	ไม่เข้า = 39.72	เข้า = 37.13
	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 40.43	น้อย = 36.42
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.82	น้อย = 36.81
จำนวนเวลาในการใช้มาก	รับรู้ประโยชน์ฯ	มาก = 41.82	น้อย = 37.59

อินเทอร์เน็ตน้อย และ เป็นนักเรี ยนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ 3) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีใ นการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากพร้อมกัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรีย นอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากที่สุด

นอกจากนี้ คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 54 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พร้อมกัน 2 ด้าน

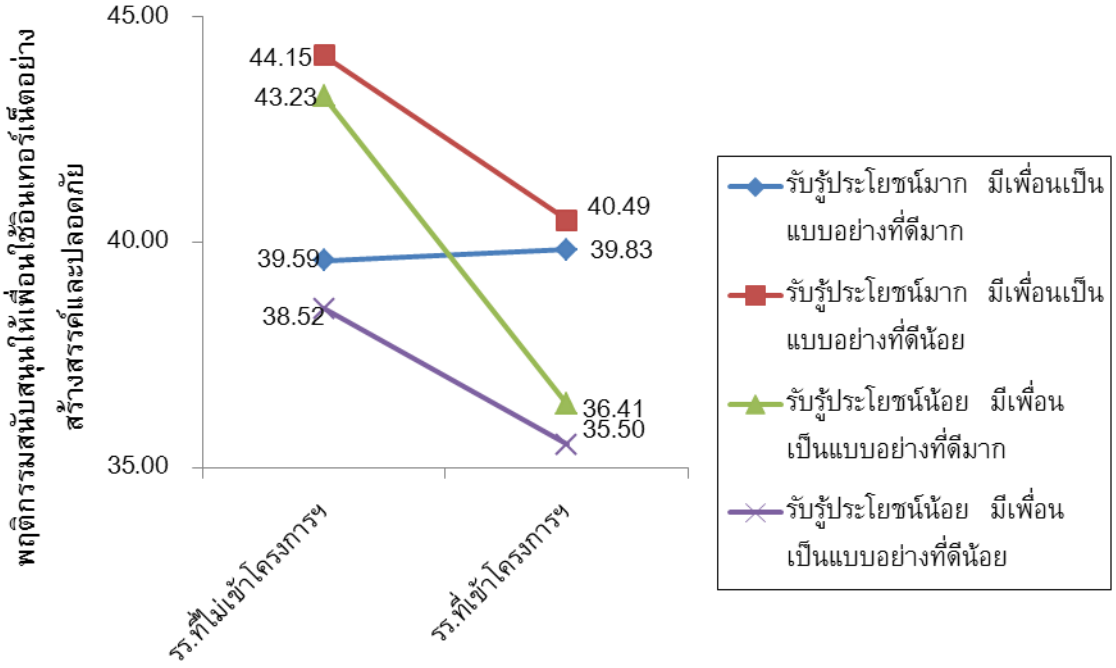

ภาพประกอบ 8 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยระหว่างประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบDisordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็น แบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 2) นักเรียนที่มีการรั บรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 3) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้

อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 4) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ ประเภทโรงเรียน หรือการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ค่าเฉลี่ย 39.90 และ 38.29 ตามลำดับ (ตาราง 7 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จาก การฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ค่าเฉลี่ย 41.34 และ 36.84 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลำดับทา งชีวสังคมและภูมิหลัง 13 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ ประเภทโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 5 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ตาราง 7) กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย โดยพบว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์ จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ส่วน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แปรปรวน ไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบผลใน 2 กลุ่มย่อย จาก 13 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง และนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และพบว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และป ลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว สูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (1.2) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ซึ่งเป็นผู้ที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (1.3) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ซึ่งเป็นผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย แต่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อิน เทอร์เน็ตมาก 2) นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม (2.2) กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ผู้ซึ่งมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หรือเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ก็ตาม และเป็นผู้ที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย 3) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก พบใน (3.1) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ผู้ซึ่งมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย หรือ นักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ ผู้ซึ่ง เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อยด้วย 4) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พบใน (4.1) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (4.2) กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง ผู้ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (4.3) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของ ครอบครัว สูง ผู้ซึ่ง มีการรับ รู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก หรือ นักเรียนกลุ่มเดียวกันนี้ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก

4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทาง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 การวิเคราะห์ตามตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งก็คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านของนักเรียน โดยพิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ด้านพร้อมกัน

สำหรับตัวแปรอิสระในแต่ละการวิเคราะห์ คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในปริมาณที่แตกต่างกัน รายละเอียดของตัวแปรอิสระมีดังนี้

การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เ น็ตอย่างเหมาะสม หมายถึง ปริมาณการรายงานของนักเรียนว่าครูในโรงเรียนให้การสนับสนุนตนด้านการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น ชมเชยเมื่อเห็นนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อการศึกษา ให้คำแนะนำ ให้ข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องและถูกวิธี ชี้ ให้เห็นถึงประโยชน์และโทษในการใช้อินเทอร์เน็ต รวมทั้งจัดหาโปรแกรมและซ็อฟแวร์ที่มีเนื้อหาสร้างสรรค์แก่นักเรียน พิสัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 19 – 60 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนมัธยฐาน เป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ในทางลบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 42.65) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 43) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 44 – 60 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 19 – 43 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของเยาวชนเกี่ยวกับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดยมีขอบเขตของความหมายและการวัดใน 3 ด้าน คือ 1) มีการกำหนดกฎกติกาในครอบครัวและควบคุมปริมาณเวลาในการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตเพียงใด 2) มีการควบคุมการใช้โปรแกรมต่าง ๆบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพียงใด 3) การเข้าร่วมและรับรู้ข้อมูลของนักเรียนในการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้ปกครอง พิสัยของคะแนนที่ ได้อยู่ระหว่าง 43 – 103 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้คะแนนมัธยฐาน เป็นตัวแบ่ง กลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ในทางลบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 95.80) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 96 โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 97 – 103 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในก ลุ่มที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 43 – 96 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การมีภูมิคุ้มกันทางจิต หมายถึง การที่บุคค ลมีความพร้อมทางการรู้คิด แรงจูงใจและวุฒิภาวะทางอารมณ์สูงพอที่จะจัดการกับสถานการณ์ยั่วยุ หรือการปลุกปั่นโจมตีจากบุคคลอื่น (ที่มุ่งสร้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ความคิดหรือเจตคติหรือพฤติกรรม) ด้วยจิตลักษณะที่แข็งแกร่งและความสามารถในการเตรียมตนหลายด้าน พิส ัยของคะแนนที่ได้อยู่ระหว่าง 140 – 245 คะแนน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้ คะแนนมัธยฐาน เป็นตัวแบ่ง กลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ในทางบวก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 196.47) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 196) โดยผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มสูงเป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 197 – 245 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนในกลุ่มต่ำ เป็นผู้ที่ได้คะแนนระหว่าง 140 – 196 คะแนน จัดเป็นผู้ที่อยู่ในกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ (ตาราง 28 ภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละครั้งจะกระทำทั้งในกลุ่มตัวอย่างโดยรวมแ ละในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 7 ตัวแปร ได้แก่ ประเภทโรงเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ได้เป็นกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม (รายละเอียดการแบ่งกลุ่มย่อยดูจากตาราง 3) ดังนั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์จึงแบ่งออกเป็นหัวข้อย่อย 4 หัวข้อ ดังนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ าง เหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียน ที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การค วบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม (ตาราง 8) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว ในกลุ่มนักเรียนกลุ่มใดๆ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละ 2 ตัว (ตาราง 8) พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เ น็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง อย่าง

เชื่อมั่นได้ ใน 2 กลุ่มย่อย จาก 15 กลุ่ม และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ตาราง 55 ภาคผนวก ข) 1.1 ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ต

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		สนับสนุนจากครู ก	ควบคุมจากผู้ปกครอง ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	16.64***	23.97***	60.15***	2.82	3.60	3.74	<1	25.5
เข้าร่วมโครงการ	318	2.04	47.58***	17.39***	2.36	6.41*	<1	2.02	33.0
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	13.37***	<1	43.39***	<1	<1	8.73**	1.03	26.0
ม.3	337	16.50***	13.67***	47.03***	<1	5.44*	2.37	2.72	28.9
ม.5	260	2.49	12.87***	12.79***	4.35*	<1	<1	2.11	24.8
ผลการเรียนต่ำ	248	7.03**	3.70	29.79***	5.24*	1.44	<1	<1	24.9
ผลการเรียนสูง	243	1.34	19.01***	28.59***	<1	12.42**	3.43	<1	28.5
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	4.64*	11.30**	37.56***	1.03	<1	2.25	<1	23.4
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	10.18**	7.67**	26.02***	1.54	5.50*	<1	<1	33.8
การศึกษาบิดาต่ำ	360	12.93***	7.83**	42.19***	2.72	1.27	2.69	1.96	24.9
การศึกษาบิดาสูง	217	3.82	12.15***	7.83**	<1	<1	<1	1.91	27.5
การศึกษามารดาต่ำ	304	8.17**	9.23**	33.50***	1.00	<1	1.07	1.15	23.2
การศึกษามารดาสูง	278	5.18*	15.88***	21.84***	1.57	2.46	1.19	<1	27.2
เวลาที่ใช้น้อย	185	3.70	15.74***	17.96***	<1	<1	5.03*	<1	27.8
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	1.22	8.99**	22.58***	1.64	3.75	>1	>1	24.6
เวลาที่ใช้มาก	185	20.57***	1.44	14.62***	3.38	1.75	3.42	<1	33.8

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 8 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.56	น้อย = 89.54
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.87	น้อย = 89.24
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.93	ต่ำ = 88.18
โรงเรียนที่เข้าโครงการฯ	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 94.45	น้อย = 88.45
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.27	ต่ำ = 89.64
โรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 93.27	น้อย = 88.79
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 95.05	ต่ำ = 87.00
ม. 3	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.32	น้อย = 88.60
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.15	น้อย = 88.76
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.60	ต่ำ = 87.32
ม. 5	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 93.91	น้อย = 89.45
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.91	ต่ำ = 89.46
ผลการเรียนต่ำ	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.29	น้อย = 89.20
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.93	ต่ำ = 87.56
ผลการเรียนสูง	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 93.61	น้อย = 88.67
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.17	ต่ำ = 88.11
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 91.79	น้อย = 89.56
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.41	น้อย = 88.93
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.85	ต่ำ = 87.50
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 93.15	น้อย = 89.43
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.90	น้อย = 89.68
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.26	ต่ำ = 88.32
การศึกษาบิดาต่ำ	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.59	น้อย = 89.09
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.21	น้อย = 89.48
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.00	ต่ำ = 87.68
การศึกษาบิดาสูง	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 93.98	น้อย = 89.17
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.50	ต่ำ = 89.64
การศึกษามารดาต่ำ	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.85	น้อย = 89.89
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.94	น้อย = 89.80
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.36	ต่ำ = 88.38
การศึกษามารดาสูง	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 92.02	น้อย = 89.43
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 93.00	น้อย = 88.46
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 93.39	ต่ำ = 88.07

ตาราง 8 (ต่อ)

ส่วนที่ 2 (ต่อ)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
เวลาน้อย	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.56	น้อย = 87.63
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 92.73	ต่ำ = 87.46
เวลาปานกลาง	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.93	น้อย = 89.10
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.04	ต่ำ = 87.98
เวลามาก	สนับสนุนจากครูฯ	มาก = 95.07	น้อย = 88.50
	ควบคุมจากผู้ปกครองฯ	มาก = 92.65	น้อย = 90.92
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 94.55	ต่ำ = 89.01

อย่างเหมาะสมมากด้วย มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 1.2 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรีย นที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อยพร้อมกัน อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกค รองมาก เป็นกลุ่มที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากที่สุด 2) ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 56 ภาคผนวก ข) 2.1 ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2.2 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มาก ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มี เจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากที่สุด

และยังพบอีกว่า คะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ใน 4 กลุ่มย่อย จาก 15 กลุ่ม (ตาราง 8) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ พบว่า 1) ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ตาราง 57 ภาคผนวก ข) 1.1 ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 1.2 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะ สมมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปล อดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2) ในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ตาราง 58 และ 60 ภาคผนวก ข) 2.1 นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทา งจิตสูง ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 2.2 ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจ ากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2.3 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสมมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากที่สุด และ 3) ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง (ตาราง 59 ภาคผนวก ข) 3.1 ในหมู่นักเรียนที่มีภูมิคุ้ มกันทางจิตสูง ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 3.2 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3.3 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ถ้ามีภู มิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และมีภูมิคุ้มกันทาง จิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ใน 2 กลุ่มย่อย จาก 15 กลุ่ม (ตาราง 8) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ พบ ว่า 1) ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (ตาราง 61 ภาคผนวก ข) 1.1 ในหมู่นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก 1.2 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีภูมิ คุ้มกันทางจิตต่ำ 1.3 ในหมู่นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และ 1.4 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทา งจิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นกลุ่มที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากที่สุด และยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นกลุ่มที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย น้อยที่สุด 2) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ตาราง 62 ภาคผนวก ข) 2.1 ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2.2 นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2.3 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย น้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง หรือการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ค่าเฉลี่ย92.56 และ 89.54 ตามลำดับ (ตาราง 8 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้าง สรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ค่าเฉลี่ย 92.87 และ 89.24 ตามลำดับหรือนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 93.93 และ 88.18 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม อย่ างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 9 จาก 15 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่มีผลการเรียน ต่ำ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 8) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย สำหรับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน12 จาก 15 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนมี่มีผลการเรียนสูง หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยหรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาใน การใช้อินเทอร์เน็ตปาน กลาง โดยพบว่า นักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย และพบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะ กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (1.2) กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้ซึ่งได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม(1.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้ซึ่ งได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก (1.4) กลุ่มนักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ผู้ซึ่งมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง 2) นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต จากผู้ปกครองมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (2.2) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก (2.3) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ผู้ซึ่งมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3) นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย พบใน กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ ผู้ซึ่งมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง 4) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบใน (3.1) กลุ่มรวม (3.2) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก หรือน้อยก็ตาม (3.3) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียน ที่มีการสนับสนุนจ ากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ การสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และมีภูมิคุ้มกันทางจิต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม (ตาราง 9) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม จาก 15 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนที่มารดามีการศึ กษาต่ำ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 8 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสามมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 63 และ 64 ภาคผนวก ข และภาพประกอบ 9 และ 10 ตามลำดับ) พบผลว่า 1) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 2) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากหรือน้อยก็ตาม และนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงหรือต่ำก็ตาม ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจาก

ผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้ อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 3) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย แต่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีภูมิ คุ้มกันทางจิตสูง 4) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการ สนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย มีการมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ พร้อมกันทั้ง 3 ด้าน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรีย นที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		สนับสนุนจากครู ก	ควบคุมจากผู้ปกครอง ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	1.98	15.15***	1.35	1.37	1.11	<1	1.41	6.8
เข้าร่วมโครงการ	318	<1	18.06***	<1	5.80*	<1	<1	<1	9.0
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	3.13	2.60	3.58	<1	<1	<1	<1	8.5
ม.3	337	5.54*	5.65*	2.44	<1	<1	<1	<1	7.0
ม.5	260	<1	12.64***	<1	<1	1.73	<1	8.10***	11.4
ผลการเรียนต่ำ	248	<1	2.74	1.84	<1	3.14	<1	<1	6.0
ผลการเรียนสูง	243	<1	7.66**	<1	<1	<1	<1	<1	6.6
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	<1	5.34*	<1	<1	<1	<1	2.41	4.5
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	3.22	16.44***	<1	3.77	<1	<1	<1	16.4
การศึกษาบิดาต่ำ	360	<1	7.87**	1.15	<1	<1	<1	3.33	6.9
การศึกษาบิดาสูง	217	6.17*	2.77	<1	<1	<1	<1	<1	8.6
การศึกษามารดาต่ำ	304	<1	2.63	<1	<1	1.15	<1	7.77***	6.1
การศึกษามารดาสูง	278	3.03	14.02***	<1	3.27	<1	<1	<1	11.7
เวลาที่ใช้น้อย	185	1.93	14.40***	<1	2.96	4.41*	1.28	<1	13.6
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	<1	10.23**	1.34	1.17	<1	<1	<1	9.2
เวลาที่ใช้มาก	185	<1	1.73	4.53*	3.79	<1	<1	<1	13.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 9 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.41	น้อย = 48.70
เข้าโครงการฯ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.57	น้อย = 48.11
ม.3	สนับสนุนจากครู	มาก = 50.41	น้อย = 48.28
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 50.42	น้อย = 48.27
ม.5	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.90	น้อย = 49.03
ผลการเรียนสูง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.86	น้อย = 48.68
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 50.50	น้อย = 48.22
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 53.41	น้อย = 49.12
การศึกษาบิดาต่ำ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 50.81	น้อย = 48.25
การศึกษาบิดาสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 52.89	น้อย = 49.70
การศึกษามารดาสูง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.18	น้อย = 48.36
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 49.20	น้อย = 44.72
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.32	น้อย = 48.76
จำนวนเวลาในการใช้มาก	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 54.06	ต่ำ = 51.45

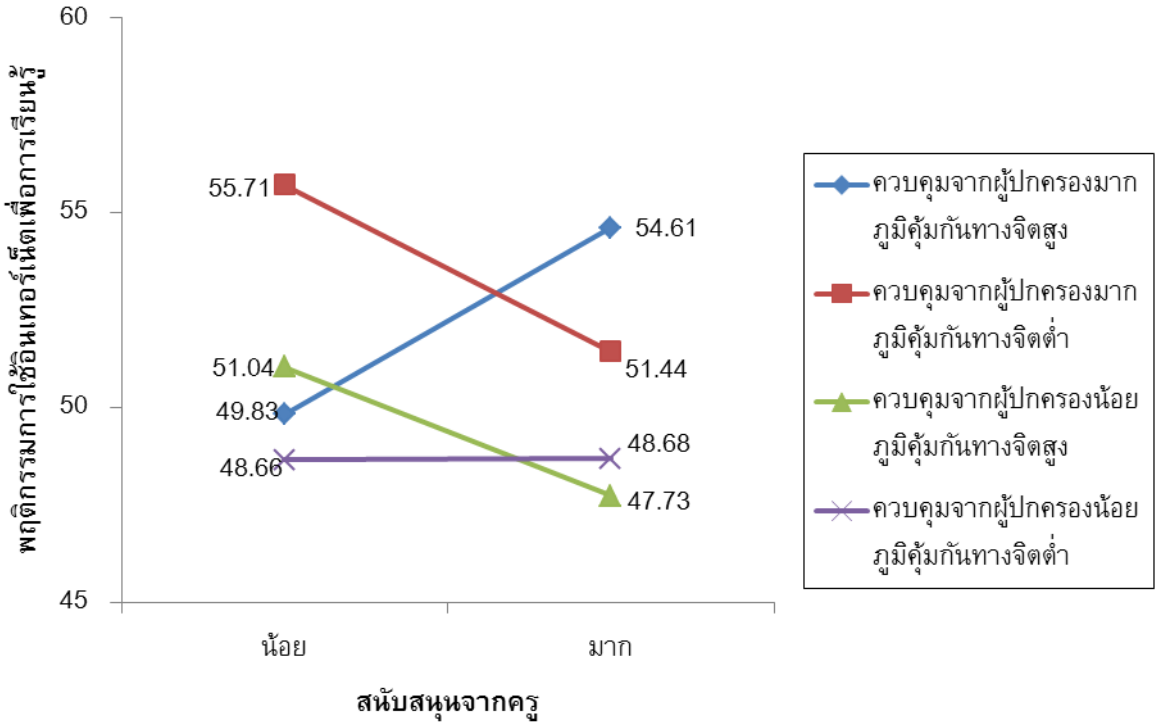

ภาพประกอบ 9 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

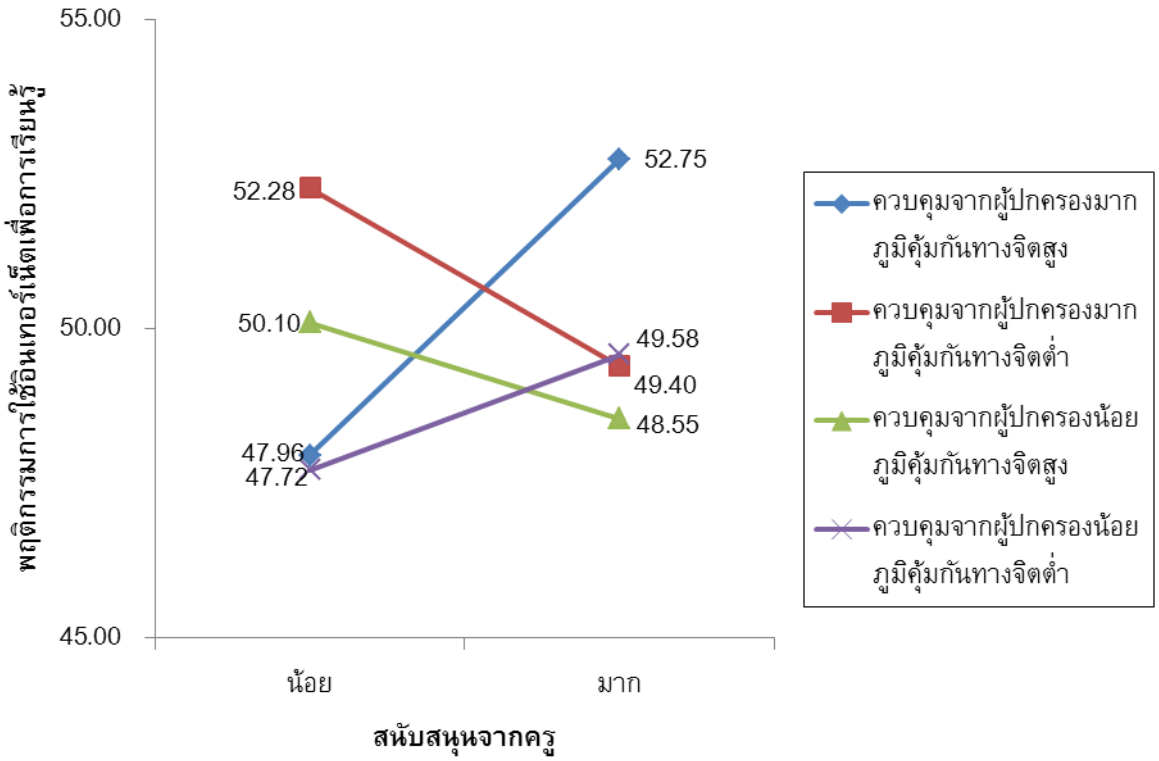

ภาพประกอบ 10 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ลักษณะปฏิสัมพันธ์เป็นแบบ Disordinal Interaction (Kerlinger; & Lee. 2000: 362-365)

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละ 2 ตัว (ตาราง 9) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 65 ภาคผนวก ข) พบว่า 1) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อิ นเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากด้วย มีพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และ ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และ ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อยพร้อมกัน

และยังพบอีกว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ตาราง 9) และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเ ป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 66 ภาคผนวก ข) พบว่า 1) ในหมู่นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง ถ้า ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และ 2) ในหมู่ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระ ทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระเพียงตัวแปรเดียว คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่ ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีพฤ ติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ค่าเฉลี่ย 51.41 และ 48.70 ตามลำดับ (ตาราง 9 ส่วนที่ 2) **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลำดับทางชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อยสำคัญ 2 กลุ่ม จาก 15 กลุ่ม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง (ตาราง 9) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย สำหรับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 10 จาก 15 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยแ ละปานกลาง โดยพบว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย หรือการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อย สำคัญเพียงกลุ่มเดียว จาก 15 กลุ่ม คือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก โดยพบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก คือ 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก พบใน (1.1) กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง (1.2) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย แ ต่เป็นผู้มีภูมิ คุ้มกันทางจิตสูง และ (1.3) กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ ผู้ซึ่งได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากและเป็นผู้มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงด้วย 2) นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้ อยและปานกลาง (2.2) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก (2.3) กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ และเป็นผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุ นจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากหรือน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงหรือต่ำก็ตาม 3) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 4) นักเรียนที่มีภูมคุ้มกันทางจิตต่ำ พบใน (4.1) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลา ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และ (4.2) กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ ผู้ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ขณะเดียวกันก็ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก

4.3.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย ของนักเรียน ที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภู มิคุ้มกันทางจิตแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรทีละ 3 ตัวแปร คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวมและในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม (ตาราง 10) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว ในกลุ่มนักเรียนกลุ่มใด ๆ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละ 2 ตัว (ตาราง 10) พบว่า คะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง อย่างเชื่อมั่นได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 67

ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เ น็ตจากผู้ปกครองมาก มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจาก ผู้ปกครองน้อย ถ้าได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 3) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง ปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และ มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อยอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครู

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทา งของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกร รมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		สนับสนุนจากครู ก	ควบคุมจากผู้ปกครอง ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	10.19**	15.90***	65.66***	1.10	<1	1.51	<1	22.4
เข้าร่วมโครงการ	318	3.50	13.54***	17.16***	2.83	<1	3.93*	<1	21.9
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	4.14*	3.72	53.18***	<1	<1	<1	<1	26.1
ม.3	337	3.67	14.94***	34.61***	3.37	2.86	<1	<1	22.3
ม.5	260	5.60*	3.20	29.16***	<1	<1	<1	<1	24.4
ผลการเรียนต่ำ	248	1.39	5.39*	21.58***	<1	<1	4.00*	<1	20.4
ผลการเรียนสูง	243	4.85*	2.59	35.58***	<1	<1	<1	<1	26.4
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	2.12	13.63***	32.88***	5.41*	<1	<1	<1	22.9
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	4.90*	1.56	41.39***	<1	<1	<1	<1	27.2
การศึกษาบิดาต่ำ	360	6.49*	12.26**	39.76***	<1	<1	1.32	<1	23.3
การศึกษาบิดาสูง	217	<1	5.07*	21.59***	<1	<1	<1	<1	23.1
การศึกษามารดาต่ำ	304	2.81	18.26***	29.44***	<1	<1	<1	<1	23.2
การศึกษามารดาสูง	278	4.78*	1.65	35.90***	<1	<1	<1	<1	23.4
เวลาที่ใช้น้อย	185	3.73	2.45	25.02***	<1	<1	<1	<1	21.2
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	<1	9.93**	26.14***	3.02	2.81	3.98*	<1	27.8
เวลาที่ใช้มาก	185	9.89**	1.36	7.79**	2.16	<1	<1	<1	21.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 10 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	สนับสนุนจากครู	มาก = 51.62	น้อย = 49.53
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.88	น้อย = 49.27
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.23	ต่ำ = 47.92
เข้าร่วมโครงการ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.78	น้อย = 48.52
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 51.98	ต่ำ = 48.32
ไม่เข้าร่วมโครงการ	สนับสนุนจากครู	มาก = 52.38	น้อย = 50.37
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 54.97	ต่ำ = 47.78
ม.3	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.94	น้อย = 49.62
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.80	ต่ำ = 48.76
ม.5	สนับสนุนจากครู	มาก = 50.76	น้อย = 48.34
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 52.30	ต่ำ = 46.79
ผลการเรียนต่ำ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.32	น้อย = 50.08
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.44	ต่ำ = 48.96
ผลการเรียนสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 51.14	น้อย = 48.74
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.00	ต่ำ = 46.68
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 53.22	น้อย = 49.94
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 54.13	ต่ำ = 49.03
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 50.16	น้อย = 47.76
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 52.45	ต่ำ = 45.47
การศึกษาบิดาต่ำ	สนับสนุนจากครู	มาก = 52.12	น้อย = 49.95
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.52	น้อย = 49.54
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.71	ต่ำ = 48.35
การศึกษาบิดาสูง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 51.04	น้อย = 48.27
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 52.51	ต่ำ = 46.80
การศึกษามารดาต่ำ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.92	น้อย = 48.88
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.46	ต่ำ = 48.33
การศึกษามารดาสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 51.21	น้อย = 49.12
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.02	ต่ำ = 47.31
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 55.19	ต่ำ = 49.70
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 52.69	น้อย = 49.38
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 53.72	ต่ำ = 48.35
จำนวนเวลาในการใช้มาก	สนับสนุนจากครู	มาก = 49.94	น้อย = 45.70
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 49..70	ต่ำ = 45.94

ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย และมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระห ว่างการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ ใน 3 กลุ่มย่อย จาก 15 กลุ่ม และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ ของเชฟเฟ่ พบผลว่า 1) ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ตาราง 68 และ 69 ภาคผนวก ข) พบว่า 1.1 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 1.2 นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ ได้รับ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 1.3 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ ได้รับ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ ได้รับการควบคุมการใ ช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย น้อยที่สุด 2) พบในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ตาราง 70 ภาคผนวก ข) พบว่า 2.1 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2.2 นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2.3 นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พร้อมกัน 2 ด้าน มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ ได้รับ การ ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิ สระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง หรือการมีภูมิคุ้มกันทางจิต อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ค่าเฉลี่ย 51.62 และ 49.53 ตามลำดับ (ตาราง 10 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มี พฤติกรรม

การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ค่าเฉลี่ย 51.88 และ 49.27 ตามลำดับ หรือนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ค่าเฉลี่ย 53.23 และ 47.92 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในกลุ่มย่อย7 กลุ่ม จาก 15 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 10) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย สำหรับ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 8 จาก 15 กลุ่มย่อยที่สำคัญ ได้แก่ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมี่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง โดยพบว่า นักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย และพบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนั กเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (1.2) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ผู้ซึ่งได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 2) นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะ กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (2.2) กลุ่มนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ ผู้ซึ่งได้รับการสนับ สนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย (2.3) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ซึ่งเป็น

ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 3) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบใน (3.1) กลุ่มรวม (3.2) กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งเป็นผู้ที่ ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย(3.3) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมากหรือน้อยก็ตาม

4.3.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเห มาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามตัวแปรทีละ 3 ตัวแปรและ 2 ตัวแปร คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ทั้งในกลุ่มนักเรียนโดยรวม และในกลุ่มที่แยกย่อยตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม (ตาราง 11) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว และ 2 ตัว ในกลุ่มนักเรียนกลุ่มใดๆ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว **ในกลุ่มรวม** พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตั ว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม หรือการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง อย่างเชื่อมั่นได้ กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ค่าเฉลี่ย 40.59 และ 37.80 ตามลำดับ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2) หรือนักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้า งสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ค่าเฉลี่ย 41.00 และ 37.39 ตามลำดับ **ในกลุ่มย่อย** ที่แยกตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 15 กลุ่ม พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับทีละตัว คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบใน 11 กลุ่มย่อย จาก 15 กลุ่ม กลุ่มย่อยที่สำคัญ คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนที่บิ ดามีการศึกษา ต่ำ หรือนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและมาก (ตาราง 11) กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย สำหรับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ก็แปรปรวนไปอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติ พบในทุกกลุ่มย่อย โดยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ส่วนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พบในกลุ่มย่อย 3 กลุ่ม จาก 15 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ และนักเรียนที่บิด ามีการศึกษาต่ำ พบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เ น็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ของนักเรียนที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ใ ช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

กลุ่ม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		สนับสนุนจากครู ก	ควบคุมจากผู้ปกครอง ข	ภูมิคุ้มกันทางจิต ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
รวม	597	19.86***	33.18***	2.66	<1	<1	<1	<1	16.0
เข้าร่วมโครงการ	318	3.67	19.27***	<1	<1	<1	<1	<1	12.9
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	16.53***	12.64***	2.82	<1	<1	<1	<1	19.9
ม.3	337	18.95***	28.84***	2.19	<1	<1	<1	<1	19.9
ม.5	260	3.01	8.33**	<1	<1	<1	<1	3.50	13.4
ผลการเรียนต่ำ	248	4.99*	7.02**	4.05*	1.97	<1	1.64	<1	13.8
ผลการเรียนสูง	243	8.59**	23.82***	<1	<1	<1	<1	<1	21.7
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	4.35*	11.06**	4.09*	<1	<1	1.09	1.33	13.3
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	14.28***	26.96***	<1	2.13	<1	<1	<1	24.5
การศึกษาบิดาต่ำ	360	9.87**	12.53***	5.07*	<1	<1	<1	<1	14.3
การศึกษาบิดาสูง	217	3.31	22.88***	<1	2.22	<1	<1	<1	21.2
การศึกษามารดาต่ำ	304	9.72**	16.36***	1.51	<1	<1	<1	1.07	17.0
การศึกษามารดาสูง	278	8.46**	15.48***	<1	<1	<1	<1	<1	15.6
เวลาที่ใช้น้อย	185	6.97**	25.49***	<1	1.82	2.61	<1	<1	22.0
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	2.80	6.89**	1.74	<1	1.84	<1	<1	11.6
เวลาที่ใช้มาก	185	16.22***	5.95*	1.28	1.72	<1	<1	<1	25.2

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 11 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมสนับสนุนเพื่อนให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
รวม	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.59	น้อย = 37.80
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.00	น้อย = 37.39
เข้าร่วมโครงการ	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.39	น้อย = 37.77
ไม่เข้าร่วมโครงการ	สนับสนุนจากครู	มาก = 41.88	น้อย = 37.90
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.63	น้อย = 38.15
ม.3	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.86	น้อย = 37.39
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.26	น้อย = 36.99
ม.5	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.68	น้อย = 37.70
ผลการเรียนต่ำ	สนับสนุนจากครู	มาก = 41.07	น้อย = 38.79
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.28	น้อย = 38.57
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 40.96	ต่ำ = 38.90
ผลการเรียนสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 39.76	น้อย = 36.99
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.68	น้อย = 36.07
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.17	น้อย = 38.34
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.72	น้อย = 37.80
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 40.14	ต่ำ = 38.37
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 41.17	น้อย = 37.39
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.88	น้อย = 36.69
การศึกษาบิดาต่ำ	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.89	น้อย = 38.33
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.04	น้อย = 38.17
	ภูมิคุ้มกันทางจิต	สูง = 40.52	ต่ำ = 38.69
การศึกษาบิดาสูง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.11	น้อย = 35.62
การศึกษามารดาต่ำ	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.85	น้อย = 38.19
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.25	น้อย = 37.79
การศึกษามารดาสูง	สนับสนุนจากครู	มาก = 40.18	น้อย = 37.39
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.67	น้อย = 36.89
จำนวนเวลาในการใช้น้อย	สนับสนุนจากครู	มาก = 39.55	น้อย = 36.57
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.91	น้อย = 35.24
จำนวนเวลาในการใช้ปานกลาง	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 40.86	น้อย = 37.91
จำนวนเวลาในการใช้มาก	สนับสนุนจากครู	มาก = 41.97	น้อย = 37.59
	ควบคุมจากผู้ปกครอง	มาก = 41.11	น้อย = 38.46

สรุปได้ว่า นักเรียนที่มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเท อร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก คือ 1) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก พบใน (1.1) กลุ่มรวม โดยเฉพาะกลุ่มย่อยสำคัญ 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและมาก 2) นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก พบใน (2.1) กลุ่มรวม 3) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง พบใน (3.1) กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำ หรือกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้ เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย คะแนนของ ตัวแปรในกลุ่ม จิตลักษณะ ตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์แต่ละประเภทของนักเรียนที่มีระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่ วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน ตามคะแนนของ ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่ง ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และจิตลักษณะตามสถา นการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และกา รมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) รวมตัวแปรตาม 14 ตัวแปร ทีละตัวแปร พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน คือ ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มรวม

ระดับชั้นการศึกษา หมายถึง ระดับชั้นการศึกษาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ ถูกแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการเรียน ถูกแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรีย นสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ พิสัยผลการเรียนอยู่ระหว่าง 1.41 – 4.00 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.33) โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ทางลบ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ผลการเรียนต่ำ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนน้อยกว่าคะแนนมัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง (1.41 – 3.33) ผลการเรียนสูง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนมากกว่า คะแนน มัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง (3.34 – 4.00)

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต หมายถึง จำนวนนาทีในการใช้อินเทอร์เน็ตแต่ละ วัน ระหว่างสัปดาห์ (จันทร์ ถึง ศุกร์) รวมกับจำนวนนาทีในการใช้อินเทอร์เน็ตในวันหยุด (เสาร์ ถึง อาทิตย์) ของนักเรียนแต่ละคน เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ในด้านต่างๆ รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อผ่อนคลาย เช่น เล่นเกม ฟังเพลง เป็นต้น พิสัยจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ระหว่าง 0 – 8610 นาที ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1338 .05 นาที แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงไป (0 – 750 นาที) จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง หมายถึง กลุ่มนักเรี ยนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 26 – 74 (751 – 1634 นาที) และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป (1635 – 8610 นาที) (ตาราง 3)

4.4.1 ผลก ารวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามระดับชั้น การศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (ตา ราง 12) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระที ละตัว คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 81 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง และน้อย และนักเรียนที่ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ค่าเฉลี่ย 52.84 และ 50.72 กับ 47.26 ตามลำดับ

4.4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย (ตาราง 12) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนกลุ่มเฉลี่ยของแบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 71

ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ถ้าเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ถ้ามีผลการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีผลการเรียนสูง เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ทีละตัวแปร ของนักเรียนที่อยู่ในชั้นการศึกษา มีผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		ชั้นการศึกษา ก	ผลการเรียน ข	จำนวนเวลาในการใช้ฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
พฤติ.เรียนรู้	485	<1	<1	21.57***	<1	<1	<1	<1	10.3
พฤติ.ปลอดภัย	485	5.92*	<1	10.98***	4.16*	2.82	1.11	<1	9.2
พฤติสนับสนุนเพื่อน	485	1.40	4.71*	1.95	1.71	1.08	<1	<1	3.4
ความรู้ฯ	485	1.78	7.59**	3.94*	1.19	2.47	3.23*	1.69	6.2
เจตคติต่อพฤติ.ฯ	485	<1	2.12	<1	<1	<1	<1	1.86	1.9
มุ่งอนาคตฯ	485	<1	8.63**	3.67*	<1	2.33	<1	<1	5.7
แรงจูงใจฯ	485	1.54	6.02*	<1	<1	<1	1.11	<1	2.9
ความมีเหตุมีผล	485	26.02***	19.28***	2.76	<1	<1	<1	<1	10.2
ภูมิคุ้มกันทางจิต	485	<1	10.02**	<1	4.30*	<1	1.59	1.71	5.7
อบรมเลี้ยงดูฯ	485	4.79*	7.80**	<1	1.25	<1	1.80	<1	4.3
การควบคุมฯ	485	<1	<1	<1	<1	1.90	<1	<1	1.3
รับรู้ประโยชน์ฯ	485	6.47*	<1	3.04*	<1	<1	2.64	<1	3.4
สนับสนุนจากครู	485	4.31*	9.34**	<1	5.44*	<1	<1	1.52	5.5
มีเพื่อนเป็นแบบอย่าง	485	2.18	2.81	5.82**	1.41	1.30	1.20	<1	5.0

หมายเหตุ: จำนวนคนแปรเปลี่ยนไปตามจำนวนคนในตัวแปรอิสระ

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 12 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
พฤติ.ปลอดภัย	ระดับชั้นการศึกษา	ม.3 = 50.87	ม.5 = 49.15
พฤติ.สนับสนุนเพื่อน	ผลการเรียน	ต่ำ = 39.59	สูง = 38.13
ความรู้ฯ	ผลการเรียน	สูง = 52.02	ต่ำ = 49.99
มุ่งอนาคตฯ	ผลการเรียน	สูง = 46.72	ต่ำ = 45.05
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ผลการเรียน	สูง = 43.99	ต่ำ = 42.55
ความมีเหตุมีผล	ระดับชั้นการศึกษา	ม.5 = 70.02	ม.3 = 65.84
	ผลการเรียน	สูง = 69.73	ต่ำ = 66.13
ภูมคุ้มกันทางจิต	ผลการเรียน	สูง = 199.68	ต่ำ = 194.05
อบรมเลี้ยงดูฯ	ระดับชั้นการศึกษา	ม.5 = 53.42	ม.3 = 52.12
	ผลการเรียน	สูง = 53.60	ต่ำ = 51.94
รับรู้ประโยชน์ฯ	ระดับชั้นการศึกษา	ม.3 = 76.92	ม.5 = 69.43
สนับสนุนจากครู	ระดับชั้นการศึกษา	ม.3 = 43.16	ม.5 = 41.79
	ผลการเรียน	สูง = 43.48	ต่ำ = 41.46

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ระดับชั้นการศึกษา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเ ชื่อ มั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่2 และตาราง 78 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 50.87 และ 49.15 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและมาก และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 52.48 และ 50.47 กับ 47.69 ตามลำดับ

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่าง กัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 12) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่2) กล่าวคือ นักเรียนที่ มีผลการเรียนต่ำ มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ค่าเฉลี่ย 39.59 และ 38.13 ตามลำดับ

4.4.4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 11) พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอ ย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 6 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่ (ตาราง 72 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยหรือมาก ถ้ามีผลการเรียนสูง มีความรู้เกี่ย วกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ถ้ามีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อิ นเทอร์เน็ตมากหรือน้อย 3) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ถ้ามีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 4) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และมีจำนวนเวลาในการใ ช้อินเทอร์เน็ต น้อย มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และมีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัย แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ผลการเรียนและจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2 และตาราง 79 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 52.02 และ 49.99 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

4.4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแ นนเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และป ลอดภัย (ตาราง 12) พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ตาราง 12) พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2 และตาราง 80 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 46.72 และ 45.05 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีลักษณะมุ่งอนาคต มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเท อร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 46.59 และ 44.63 ตามลำดับ

4.4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูง ใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 12) พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 43.99 และ 42.55 ตามลำดับ

4.4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความมีเหตุมีผล พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผล การเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความมีเหตุมีผล (ตาราง 12) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัว แปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 11 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความมีเหตุมีผล มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 70.02 และ 65.84 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความมีเหตุมีผล มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 69.73 และ 66.13 ตามลำดับ

4.4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 12) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิส ระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 73 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้ามีผลการเรียนสูง มีภูมิคุ้มกันทางจิตมากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีผลการเรียนสูง มีภูมิคุ้มกันทางจิตมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีผลการเรียนต่ำ

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละตัว พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีภูมิกันทางจิต มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่า เฉลี่ย 199.68 และ 194.05 ตามลำดับ

4.4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรป รวนของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 12) พบว่า คะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละตัว พบว่า คะแน นการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรั กสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ค่าเฉลี่ย 53.42 และ 52.12 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 53.60 และ 51.94 ตามลำดับ

4.4.11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ตาราง 12) พบว่า คะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ตาราง 11) พบว่า คะแนน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอ ร์เน็ตในโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละตัว พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระ ทีละ 2 ตัวแปร ทีละตัว คือ ระดับชั้นการศึกษา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 12 ส่วนที่ 2 และตาราง 81 ภาคผนวก ข) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ค่าเฉลี่ย 76.92 และ 69.43 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตทั้ง 3 กลุ่ม มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.4.13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างเหมาะสม พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ตาราง 12) พบว่า คะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง เหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ ยของ 4 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 74 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ถ้ามีผลการเรียนต่ำ มีการสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มากกว่านักเรียนที่มีผลก ารเรียนสูง 2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ถ้าเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมีผลการเรียนต่ำ เป็นกลุ่มที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากที่สุด

4.4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต พิจารณาตามระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 12) พบว่า คะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว แต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละตัว พบว่า คะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละตัว คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 82 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางกับ น้อย มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 39.09 กับ 38.75 และ 36.74 ตามลำดับ

นักเรียนกลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่ได้คะแนนพฤติกรรมหรือจิตลักษณะในปริมาณน้อยกว่ากลุ่มลักษณะตรงข้าม หรืออยู่ในสถานการณ์ที่เหมาะสมน้อยกว่ากลุ่มลักษณะตรงข้าม พิจารณาตามลักษณะทางชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน พิจารณา 3 ด้าน พร้อมกัน

สามารถสรุปผลเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงตามตาราง 12 ได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อย คื อ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางหรือน้อย 2) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อย คือ (2.1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นผู้ที่มีผลการเรียนสูง (2.2) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 3) นักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 4) นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย คือ (4.1) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งมีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากหรือน้อยก็ตาม (4.2) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และมีผลการเรียนสูง 5) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย คือ (5.1) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (5.2) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 6) นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์น้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 7) นักเรียนที่มีความมีเหตุมีผลต่ำ คือ (7.1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (7.2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 8) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึ กษาปีที่ 3 9) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย คือ (9.1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (9.2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 10) นักเรียนที่ได้รับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย คือ นักเรียนระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 11) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย คือ (11.1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (11.2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (11.3) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 12) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย คือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์นอกเหนือสมมติฐานเพื่อหากลุ่มเสี่ยง การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วน นี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทาง ตามคะแนนของ ตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่ง ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ลักษณะ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) สถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) รวมตัวแปรตาม 14 ตัวแปร ทีละตัวแปร พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ทีละ 3 ตัวแปร พร้อมกัน คือ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มรวม

ระดับการศึกษาของบิดา หมายถึง จำนวนปีที่บิดาของนักเรียนได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา พิสัยระดับการศึกษาของบิดาอยู่ระหว่าง 0 – 22 ปี โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ทางลบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.06) (มัธยฐานเท่ากับ 14) แบ่งกลุ่มเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการศึกษาของบิดาต่ำ หมายถึง กลุ่มบิดาที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาจากสถานศึกษาน้อยกว่าคะแนนมัธยฐาน (0 – 14 ปี) ระดับการศึกษาของบิดา สูง หมายถึง กลุ่มบิดาที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาจากสถานศึกษามากกว่าคะแนนมัธยฐาน (15 – 22 ปี)

ระดับการศึกษาของมารดา หมายถึง จำนวนปีที่มารดาของนักเรียนได้รับการศึกษาจากสถานศึกษา พิสัยระดับการศึกษาของบิดาอยู่ระหว่าง 0 – 22 ปี โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ทางบวก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.26) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 12) แบ่งกลุ่มเป็น 2 ระดับ คือ ระดับการศึกษาของมารดา ต่ำ หมายถึง กลุ่มมารดาที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาจากสถานศึกษาน้อยกว่า คะแนน มัธยฐาน (0 – 12 ปี) ระดับการศึกษาของมารดา สูง หมายถึง กลุ่มมารดาที่มีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาจากสถานศึกษามากกว่า คะแนน มัธยฐาน (13 – 22 ปี)

ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง ปริมาณรายได้เฉลี่ยต่อเดือนทั้งหมดของครอบครัวของนักเรียน พิจารณาจากปริมาณรายได้ต่อเดือนของนักเรียน พิจารณาร่วมกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ใช้จ่ายจากเงินรายได้ดังกล่าว (ตาราง 1) สามารถแบ่งกลุ่มในการวิเคราะห์ เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ พิสัยระดับเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ระหว่าง 1 – 12 โดยใช้คะแนนมัธยฐานเป็นตัวแบ่งกลุ่ม เนื่องจากข้อมูลมีลักษณะเบ้ทางบวก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.73) (ค่ามัธยฐานเท่ากับ 6) แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจต่ำกว่าคะแนนมัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง (1.00 – 6.00) ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจสูงกว่าคะแนนมัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง (7.00 – 12.00) (ตาราง 3)

4.4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรว นของคะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (ตาราง 13) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 13 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่มีระดับเศ รษฐกิจของครอบครัวต่ำ ค่าเฉลี่ย 51.63 และ 49.70 ตามลำดับ

4.4.16 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัย พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 13) พบว่า คะแนน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที ละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัย พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่ม รวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย(ตาราง 13) พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัว

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ระดับการศึกษาของบิดา อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 13 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มี ความรู้เ กี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่า นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ ค่าเฉลี่ย 52.03 และ 49.62 ตามลำดับ

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม (ส่วนที่ 1) และค่าของคะแนนคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		การศึกษาของบิดา ก	การศึกษาของมารดา ข	ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
พฤติ.เรียนรู้	533	1.82	<1	4.60*	1.72	<1	1.63	<1	3.0
พฤติ.ปลอดภัย	533	<1	2.73	1.29	2.10	1.47	<1	3.80	2.9
พฤติสนับสนุนเพื่อน	533	1.53	<1	<1	<1	<1	<1	1.30	0.8
ความรู้ฯ	533	6.44*	1.22	<1	<1	1.63	1.04	<1	1.7
เจตคติต่อพฤติ.ฯ	533	2.67	3.40	2.06	<1	<1	<1	<1	1.3
มุ่งอนาคตฯ	533	<1	2.37	<1	<1	<1	<1	<1	0.9
แรงจูงใจฯ	533	1.04	<1	1.85	<1	<1	<1	<1	0.9
ความมีเหตุมีผล	533	1.33	1.85	<1	<1	<1	<1	<1	1.9
ภูมิคุ้มกันทางจิต	533	4.06*	<1	<1	<1	1.04	<1	<1	1.3
อบรมเลี้ยงดูฯ	533	2.82	<1	<1	<1	<1	<1	<1	1.2
การควบคุมฯ	533	1.06	<1	<1	3.72	1.05	<1	<1	1.6
รับรู้ประโยชน์ฯ	533	<1	<1	1.05	<1	<1	3.33	<1	2.4
สนับสนุนจากครู	533	3.36	<1	1.76	<1	<1	<1	<1	3.1
มีเพื่อนเป็นแบบอย่าง	533	<1	<1	1.89	<1	1.22	<1	<1	0.1

หมายเหตุ: จำนวนคนแปรเปลี่ยนไปตามจำนวนคนในตัวแปรอิสระ

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 13 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
พฤติกรรมฯเรียนรู้	ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว	สูง = 51.63	ต่ำ = 49.70
ความรู้ฯ	การศึกษาของบิดา	มาก = 52.03	น้อย = 49.62
ภูมิคุ้มกันทางจิต	การศึกษาของบิดา	มาก = 199.64	น้อย = 194.94

4.4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้า งสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 13) พบว่า คะแนน เจตคติที่ ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระ ดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ตาราง 13) พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 13) พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความมีเหตุมีผล พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศร ษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความมีเหตุมีผล (ตาราง 13) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 13) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ไม่แปรปรวนไปต ามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ระดับการศึกษาของบิดา อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 13 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่บิด ามีการศึกษา สูง มีภูมิคุ้มกันทางจิต มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ ค่าเฉลี่ย 199.64 และ 194.94 ตามลำดับ

4.4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 13) พบว่า คะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะ ห์ความแปรปรวนของคะแนน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ตาราง 13) พบว่า คะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของค ะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ตาราง 13) พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.26 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเท อร์เน็ตอย่างเหมาะสม พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ตาราง 13) พบว่า คะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.27 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต พิจารณาตามระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 13) พบว่า คะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

สรุปผลเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงตาม ประเภทของนักเรียนที่ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ต่างกัน (ตาราง 13) ได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อย คือ นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวน้อย 2) นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย คือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ 3) นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ คือ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์นอกเหนือสมมติฐานเพื่อหากลุ่มเสี่ยง การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสามทางตามคะแนนของตัวแปรตามที่ใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) รวมตัวแปรตาม 14 ตัวแปร ทีละตัวแปร พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียน ทีละ 3 ด้าน พร้อมกัน คือ ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในกลุ่มรวม

4.4.28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 83 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและน้อย และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ค่าเฉลี่ย 52.84 และ 50.72 กับ 47.26 ตามลำดับ

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติ กรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาของมารดา มีผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม (ส่วนที่ 1) และค่าขอ งคะแนนคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์ ตามระดับของตัวแปรอิสระที่ส่งผลแบบเดี่ยว (ส่วนที่ 2)

ส่วนที่ 1

ตัวแปรตาม	จำนวนคน	แสดงค่าเอฟ							% ทำนาย
		การศึกษาของมารดา ก	ผลการเรียน ข	จำนวนเวลาในการใช้ฯ ค	กxข	กxค	ขxค	กxขxค	
พฤติ.เรียนรู้	475	3.12	<1	22.6***	<1	<1	1.15	<1	10.7
พฤติปลอดภัย	475	<1	<1	13.51***	<1	<1	1.79	<1	7.0
พฤติสนับสนุนเพื่อน	475	<1	4.89*	1.02	<1	<1	1.63	1.97	3.3
ความรู้ฯ	475	<1	10.12**	2.45	2.51	<1	4.75**	<1	6.0
เจตคติต่อพฤติ.ฯ	475	<1	3.04	1.99	1.50	1.13	<1	<1	2.4
มุ่งอนาคตฯ	475	<1	9.12**	5.34**	<1	1.34	<1	<1	5.6
แรงจูงใจฯ	475	1.41	7.26**	<1	<1	<1	1.47	<1	2.7
ความมีเหตุมีผล	475	<1	13.88***	1.71	3.78	<1	<1	1.71	6.2
ภูมิคุ้มกันทางจิต	475	<1	12.10**	1.80	<1	<1	1.98	1.26	4.5
อบรมเลี้ยงดูฯ	475	1.33	4.42*	1.20	<1	1.04	3.56*	<1	3.8
การควบคุมฯ	475	2.31	<1	<1	1.07	<1	<1	<1	1.6
รับรู้ประโยชน์ฯ	475	<1	<1	1.83	<1	<1	2.12	<1	2.2
สนับสนุนจากครู	475	1.14	7.13**	<1	<1	<1	<1	<1	3.3
มีเพื่อนเป็นแบบอย่าง	475	<1	2.04	6.40**	<1	2.03	<1	<1	4.7

หมายเหตุ: จำนวนคนแปรเปลี่ยนไปตามจำนวนคนในตัวแปรอิสระ

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตาราง 14 (ต่อ)

ส่วนที่ 2

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และลักษณะสถานการณ์	
		กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยสูง	กลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำ
พฤติ.สนับสนุนเพื่อนฯ	ผลการเรียน	ต่ำ = 39.62	สูง = 38.09
ความรู้ฯ	ผลการเรียน	สูง = 51.90	ต่ำ = 49.50
มุ่งอนาคตฯ	ผลการเรียน	สูง = 46.78	ต่ำ= 45.00
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ผลการเรียน	สูง = 44.08	ต่ำ = 42.44
ความมีเหตุมีผล	ผลการเรียน	สูง = 69.39	ต่ำ = 66.17
ภูมิคุ้มกันทางจิต	ผลการเรียน	สูง = 200.65	ต่ำ = 194.20
อบรมเลี้ยงดูฯ	ผลการเรียน	สูง = 53.49	ต่ำ = 52.21
สนับสนุนจากครูฯ	ผลการเรียน	สูง = 43.44	ต่ำ = 41.59

4.4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่า งตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 84 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรีย นที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและมาก และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 52.48 และ 50.47 กับ 47.69 ตามลำดับ

4.4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนนพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อน ใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และ ปลอดภัย พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 14) พบว่า คะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ3 ตัว หรือทีละ2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ค่าเฉลี่ย 39.62 และ 38.09 ตามลำดับ

4.4.31 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 14) พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัว พบว่า คะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผลการเ รียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์ เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 6 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นรายคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 75 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยหรือมา ก ก็ตาม ถ้าเป็นนักเรียนที่มีมีผลการเรียนสูง มี ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ แต่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มี ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากหรือน้อย 3) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และมีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต น้อย มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และมีจำนวน เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 51.90 และ 49.50 ตามลำดับ

4.4.32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 14) พบว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ตาราง 14) พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีล ะตัว พบว่า คะแนนลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2 และตาราง 85 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 46.78 และ 45.00 ตามลำดับ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากกว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 46.59 และ 44.63 ตามลำดับ

4.4.34 ผลการวิเ คราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ตาราง 14) พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่แป รปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการ เรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 44.08 และ 42.44 ตามลำดับ

4.4.35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน ความมีเหตุมีผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความมีเหตุมีผล (ตาราง 14) พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนความมีเหตุมีผล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความมีเหตุมีผล มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 69.39 และ 66.17 ตามลำดับ

4.4.36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตั วแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีภูมิคุ้มกันทางจิต มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 200.65 และ 194.20 ตามลำดับ

4.4.37 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่ างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ตาราง 14) พบว่า คะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัว เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระที ละ 2 ตัว พบว่า คะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผลการเรี ยน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์ เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ และเมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของ 6 กลุ่ม ที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระทั้งสองมาเปรียบเทียบกันเป็นราย คู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ (ตาราง 76 ภาคผนวก ข) พบผลว่า 1) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ถ้าเป็นนักเรียนที่มีมีผลการเรียนสูง มีการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 2) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ แต่ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง หรือน้อย มีการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และมีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นกลุ่มที่มีการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนน การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มี ผลการเรียนสูง มี การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ค่าเฉลี่ย 53.49 และ 52.21 ตามลำดับ

4.4.38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมาร ดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ตาราง 14) พบว่า คะแนน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว ทีละ 2 ตัว หรือทีละตัวแต่อย่างใด

4.4.40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม พิจารณาตามระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละตัว พบว่า คะแนน การสนับสนุนจากครูใ นการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระทีละตัว คือ ผลการเรียน อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 14 ส่วนที่ 2) กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มี การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ค่าเฉลี่ย 43.44 และ 41.59 ตามลำดับ

4.4.41 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสามทางของคะแนน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต พิจารณาตาม ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ที่แตกต่างกัน ในกลุ่มรวม จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 14) พบว่า คะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัว หรือทีละ 2 ตัวแต่อย่างใด

เมื่อพิจารณาตามตัวแปรทีละตัว พบว่า คะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทีละตัว คือ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างเชื่อมั่นได้ (ตาราง 89 ภาคผนวก ข) กล่าวคือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางกับน้อย มี เพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีใน การใช้อินเทอร์เน็ต มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ค่าเฉลี่ย 39.09 กับ 38.75 และ 36.74 ตามลำดับ

สรุปผลเกี่ยวกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงตาม ประเภทของนักเรียนที่ระดับการศึกษาของมารดา ผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในปริมาณต่างกัน (ตาราง 14) ได้ดังนี้ 1) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อย คื อ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางหรือน้อย 2) นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย คือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางหรือมาก 3) นักเรียนที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัยน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 4) นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยเฉพาะนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยหรือมาก 5) นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนน้อย คือ (5.1) นักเรียนที่มี ผลการเรียนต่ำ (5.2) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 6) นักเรียนที่มีแรงจูงใจต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 7) นักเรียนที่มีความมี

เหตุมีผลต่ำ คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 8) นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผลน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และเป็นนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก 9) นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 10) นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย คือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

4.5 ผลการทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์ และชุดจิตลักษณะเดิมเป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการแสวงหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน สถิติที่ใช้คือ การวิ เคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) ที่ใส่ตัวแปรทำนายทุกตัวเข้าไปพร้อมกัน โดยใช้ตัวทำนาย 3 ชุด **ตัวทำนายชุดที่ 1** คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการ ใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) **ตัวทำนายชุดที่ 2** กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลัก ษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) **ตัวทำนายชุดที่ 3** เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 เข้าด้วยกัน รวมเป็น 9 ตัวแปร (ดูรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ในตาราง 88 ภาคผนวก ข) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการทำนายในชุดที่ 3 ว่าสามารถทำนายได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 หรือชุดที่ 2 ตามลำพัง มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 หรือไม่ (Cohen, 1977) การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในก ลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 7 ลักษณะ ได้แก่ ประเภทโรงเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 3) และมีการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียนที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองและสามระดับ

4.5.1 ผลการทำนายความรู้เ กี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้**ตัวทำนายชุดที่ 1** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร** ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 15) พบว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ าง สร้างสรรค์และปลอดภัย ใน**กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 6.8 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ค่าเบต้า .22 และ .08 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มี การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกค รองและมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมากเท่าใด ก็มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนา**ชุดที่ 1** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 3.0 ถึง 15.2 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การ ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูใ นการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ค่าเบต้า .40 และ -.21 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย ไม่พบตัวทำนายที่สำคัญ

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมแ ละภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ยอมรับได้ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ในกลุ่มนักเ รียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วม

ตาราง 15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ (1,2,3,4,5)			ชุดที่ 2 : จิตลักษณะเดิม (6,7,8,9)			ชุดที่ 3 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตกต่าง
		%ทำนาย	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	
รวม	597	6.8	2,5	.22,.08	19.8	8,9	.35,.11	22.1	8,2	.37,.15	2.3
เข้าร่วมโครงการ	318	12.1	2	.33	11.6	8	.21	18.6	2,8	.27,.22	6.5*
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	5.4		-	25.6	8	.42	26.4	8	.43	0.8
ม.3	337	7.6	2	.28	22.5	8	.37	24.9	8,2	.38,.17	2.4
ม.5	260	7.7	3,2	.17,.16	21.5	8,7	.40,.20	24.3	8,7,2	.41,.19,.16	2.8
ผลการเรียนต่ำ	248	6.4	2	.27	16.6	8,6	.32,.20	20.8	8,6,2	.34,.20,.20	4.2
ผลการเรียนสูง	243	9.1	2	.28	20.4	8,7	.35,.19	23.6	8,2,7	.34,.21,.19	3.2
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	4.4	3	.13	17.7	8	.38	20.4	8,3	.40,.14	2.7
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	14.1	2,4	.41,-.15	23.9	8,9	.27,.23	28.4	2,8	.30,.27	4.5
การศึกษาบิดาต่ำ	360	6.3	2	.19	18.2	8	.35	21.5	8,2	.38,.12	3.3
การศึกษาบิดาสูง	217	7.3	2	.27	24.7	8,9	.32,.25	27.0	8,9,2	.32,.26,.18	2.3
การศึกษามารดาต่ำ	304	3.0		-	18.8	8	.40	20.9	8	.43	2.1
การศึกษามารดาสูง	278	14.1	2	.38	24.9	8,9	.29,.29	28.4	8,2,9	.28,.24,.22	3.5
เวลาที่ใช้น้อย	185	7.4		-	29.9	8	.44	34.3	8	.48	4.4
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	15.2	2,4	.40,-.21	12.7	8	.28	21.6	2,8,4	.35,.26,-.16	6.4*
เวลาที่ใช้มาก	185	6.2	5	.20	19.3	8	.36	21.4	8	.36	2.1

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 3 กับตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2

%ทำนาย ตัวทำนาย[2] ค่าเบต้า[3] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

กลุ่มลักษณะสถานการณ์ : 1 หมายถึง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2 หมายถึง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง 3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม 5 หมายถึง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต **กลุ่มจิตลักษณะเดิม** : 6 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 7 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

โครงการฯได้มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 12.1 กับ 5.4 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่ มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 14.1 กับ 4.4 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามากได้มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย (ร้อยละ 14.1 กับ 3.0 ตามลำดับ) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้ อินเทอร์เน็ตปานกลางมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและมาก (ร้อยละ 15.2 กับ 7.4 และ 6.2 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2** คือ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 15) พบว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถทำนายความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 19.8 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ค่าเบต้า .35 และ .11 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีความมีเหตุมีผล และมีภูมิคุ้มกันทางจิต มากเท่าใด ก็มีความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 11.06 ถึง 29.9 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย โดยมีความมีเหตุมีผล เป็นตัวทำนายสำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .44) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีความมีเหตุมีผลเป็นตัวทำนายสำคัญเพียงตัวเดียว เช่นกัน (ค่าเบต้า .21)

พิจารณาทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ยอมรับได้ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯมากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 25.6 กับ 11.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมากกว่านักเรียนที่ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 23.9 กับ 17.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 24.7 กับ 18.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ร้อยละ 24.9 กับ 18.8 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากและปานกลาง (ร้อยละ 29.9 กับ 19.3 และ 12.7 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร** ร่วมกับ**จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร** (ตาราง 15) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ใน**กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 22.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ ความมีเหตุมีผล และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ค่าเบต้า .37

และ .15 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีความมีเหตุมีผล และมีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มากเท่าใด ก็มีความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสร รค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 18.6 ถึง 34.3 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย โดยมีความมีเหตุมีผล เป็นตัวทำนายสำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .48) ทำนายได้ต่ำสุด ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายสำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองและความมีเหตุมีผล(ค่าเบต้า .27 และ .22 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภู มิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ เป็นเกณฑ์ตัดสินระดับความแตกต่างที่ยอมรับได้ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ในกลุ่มนักเรี ยนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 26.4 กับ 18.6 ตามลำดับ) กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 28.4 กับ 20.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 27.0 กับ 21.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ร้อยละ 28.4 กับ 20.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและมาก (ร้อยละ 34.3 กับ 21.6 และ 21.4 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายในชุดที่ 1** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 3.0 ถึง ร้อยละ15.2 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอ ดภัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมในโรงเรียน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง **ตัวทำนายชุดที่ 2** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 11.6 ถึงร้อยละ 29.9 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความมีเหตุมีผล การมีภูมคุ้มกันทางจิต และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 18.6 ถึง ร้อยละ 34.3 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ความมีเหตุมีผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมคุ้มกันทางจิต โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำ นายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าชุดอื่นๆ ชุดใดชุดหนึ่งที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมามากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 15) พบใน 2 กลุ่มย่อย ได้แก่ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ ร้อยละ 6.4 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

4.5.2 ผลการทำนาย เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ และตัวแปรชุดลักษณะเดิม เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนน เจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้**ตัวทำนายชุดที่1** คือ **ลักษณะสถานการณ์5 ตัวแปร** ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุ ผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 16) พบว่า กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์สามารถทำ นายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ใน**กลุ่มรวม** ได้ร้อยละ 28.8 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างเหมาะสม การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต และการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ค่าเบต้า .26, .24, .12, .11 และ .08 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต และการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก สนับสนุนและใช้เหตุผล มากเท่าใด ก็มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 1** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 1 ร่วมกันทำนาย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.5 ถึง 40.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต (ค่าเบต้า .40, .26 และ .15 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายสำคัญ คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และ การควบคุมการใช้อินเ ทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ค่าเบต้า .24, .16 และ .14 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 1 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 1 ร่วมกันสามารถทำนาย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ได้ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ(ร้อยละ 40.5 กับ 22.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง

มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 35.4 กับ 25.0 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 31.4 กับ 26.3 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและปานกลาง (ร้อยละ 38.1 กับ 29.1 และ 25.3 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต (ตาราง 16) พบว่า กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม สามารถทำนาย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 32.8 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าเบต้า .34 และ .25 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียน ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิต และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มากเท่าใด ก็มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 ในกลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 2 ร่วมกันทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง 25.7 ถึง 45.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมี ภูมิคุ้มกันทางจิต และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าเบต้า .45 และ .27 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าเบต้า .34 และ .22 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 2 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 2 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 42.7 กับ 30.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 37.4 กับ 30.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 39.0 กับ 27.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางและน้อย (ร้อยละ 45.5 กับ 31.2 และ 25.7 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร** ร่วมกับ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร** (ตาราง 16) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 41.0 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน

ตาราง 16 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ชุดที่ 2 : กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร และชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร รวมเป็น 9 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่ 1 : ลักษณะสถานการณ์ (1,2,3,4,5)			ชุดที่ 2 : จิตลักษณะเดิม (6,7,8,9)			ชุดที่ 3 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	
รวม	597	28.8	3,2,4,5,1	.26,.24,.12,11,.08	32.8	9,7	.34,25	41.0	9,3,7,2,4	.25,20,.19,.15,.08	8.2*
เข้าร่วมโครงการ	318	40.5	2,3,5	.40,.26,.15	33.1	7,9	.32,.27	48.7	2,7,3,9,5	.33,.22,.20,.14,.10	8.2*
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	22.5	3,4,2	.24,.16,.14	33.3	9,7	.36,.21	39.5	9,3,7	.30,.18,.16	6.2*
ม.3	337	31.9	2,3,5	.32,.23,.12	34.2	9,7	.34,.30	43.8	9,2,7,3	.28,.21,.19,.18	9.6*
ม.5	260	28.1	3,4,2	.30,.18,.16	31.7	9,7	.36,.19	40.3	3,9,7,6,4	.24,.21,.15,.15,.12	8.6*
ผลการเรียนต่ำ	248	31.5	3,2	.32,.22	33.5	9,6,7	.34,.21,.13	44.6	3,9,6	.28,.25,.23	11.1*
ผลการเรียนสูง	243	28.4	2,3,4,5	.26,.23,.15,.13	31.1	7,9	.37,.25	40.2	7,2,3,8	.30,.20,.20,.14	9.1*
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	29.7	3,2,5	.36,.19,.12	30.7	9,6,7	.27,.18,.18	40.6	3,9,6,7	.28,.19,.15,.15	9.9*
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	31.1	2,3,4,5	.28,.18,.16,.15	42.4	9,7	.43,.33	48.7	9,7,4,2	.33,.25,.15,.14	6.3*
การศึกษาบิดาต่ำ	360	25.0	3,2,5,4	.24,.22,.15,.11	30.7	9,7	.33,.18	38.3	9,3,7,2	.26,.19,.15,.13	7.6*
การศึกษาบิดาสูง	217	35.4	3,2	.29,.26	37.4	7,9	.40,.33	46.6	7,9,3,2	.28,.21,.21,.17	9.2*
การศึกษามารดาต่ำ	304	26.3	3,2,1	.30,.23,.11	27.2	9,7	.35,.20	37.1	9,3,2,7	.28,.24,.17,.16	9.9*
การศึกษามารดาสูง	278	31.4	2,3,4,5	.27,.25,.15,.12	39.0	7,9	.31,.30	46.0	7,9,3,8,4	.22,.18,.18,.12,.11	7.0*
เวลาที่ใช้น้อย	185	29.1	2,3	.30,.27	25.7	9,7	.34,.22	37.4	2,9,7,3	.26,.21,.20,.19	8.3*
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	25.3	2,3	.31,.18	31.2	7,9	.25,.24	36.7	9,2,3	.22,.16,.14	5.5*
เวลาที่ใช้มาก	185	38.1	3,4,5	.32,.28,.19	45.5	9,7	.45,.27	54.3	9,3,7	.31,.27,.22	8.8*

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 3 กับตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[2] ค่าเบต้า[3] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

กลุ่มลักษณะสถานการณ์ : 1 หมายถึง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2 หมายถึง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง 3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม 5 หมายถึง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต **กลุ่มจิตลักษณะเดิม** : 6 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 7 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ค่าเบต้า .25, .20, .19, .15, และ .08 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิต การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มากเท่าใด ก็มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนา**ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 36.7 ถึง 54.3 ทำนายได้สูงสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ค่าเบต้า .31, .27 และ .22 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ค่าเบต้า .22, .16 และ .14 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและ สามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนในโ รงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 48.7 กับ 39.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 48.7 กับ 40.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 46.6 กับ 38.3 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 46.0 กับ 37.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและปานกลาง (ร้อยละ 54.3 กับ 37.4 และ 36.7 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายในชุดที่ 1** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 22.5 ถึง ร้อยละ 45.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนาย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ **ตัวทำนายชุดที่ 2** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 25.7 ถึง ร้อยละ 45.5 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ36.7 ถึง ร้อยละ 54.3 พบตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรีย น และจิตแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 9 ตัวทำนาย สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าชุดอื่นๆ ชุดใดชุดหนึ่งที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมา มากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 16) ในกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และในทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตก ต่างในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย เกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ระหว่างร้อยละ 5.5 ถึง ร้อยละ 11.1 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

4.6 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน เมื่อใช้ตัวแปรในชุดลักษณะสถานการณ์ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการแสวงหาตัวทำนายสำคัญและปริมาณการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน สถิติที่ใช้คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบมาตรฐาน (Standard Multiple Regression Analysis) โดยใช้ตัวทำนาย 3 ชุด **ตัวทำนายชุดที่ 3** คือ เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 1 คือ กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร (ได้แก่ การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) และกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) เข้าด้วยกัน รวมเป็น 9 ตัวแปร **ตัวทำนายชุดที่ 4** คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และ**ตัวทำนายชุดที่ 5** เป็นการรวมตัวทำนายชุดที่ 3 และชุดที่ 4 เข้าด้วยกัน รวมเป็น 11 ตัวแปร (ดูรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ในตาราง 91 ภาคผนวก ข) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบการทำนายในชุดที่5 ว่าสามารถทำนายได้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่3 หรือชุดที่ 4 ตามลำพัง มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 5 หรือไม่ (Cohen. 1977) การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลัง 7 ลักษณะ ได้แก่ ประเภทโรงเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ระดับเศรษฐกิจของค รอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 3) และมีการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียนที่แบ่งตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองและสามระดับ

4.6.1 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนา**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์5 ตัวแปร** ร่วมกับ**จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 9 ตัวแปร (ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ21.7 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง (ค่าเบต้า .23, .22 และ .21 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่ างร้อยละ 18.0 ถึง ร้อยละ 30.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ ต (ค่าเบต้า .33, .24 และ -.12 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .35, .25 และ -.25)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 30.5 กับ 18.0 ตามลำดับ) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 25.3 กับ 19.8 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้

ตาราง 17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับ กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับ กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์+จิตลักษณะเดิม) (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (10,11)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	
รวม	597	21.7	7,3,2	.23,.22,.21	21.4	11	.48	31.1	11,2,7,3,5,10,6	.40,.16,.16,.15,-.08,-.08,-.19	9.4*
เข้าร่วมโครงการ	318	18.0	2,7,6	.35,.25,-.25	17.5	11,10	.44,-.15	26.7	11,2,7,10,6	.37,.28,.17,-.16,-.23	8.7*
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	30.5	3,7,5	.33,.24,-.12	24.8	11	.50	39.0	11,3	.38,.26	8.5*
ม.3	337	25.3	3,2,7,6	.27,.26,.20,-.19	20.9	11,10	.47,-.14	32.1	11,3,2,10,6	.33,.21,.20,-.11,-.18	6.8*
ม.5	260	19.8	7,3	.20,.19	22.0	11	.48	31.7	11,5,6	.45,-.12,-.18	9.7*
ผลการเรียนต่ำ	248	23.1	3,7,2,6	.29,.23,.19,-.16	16.1	11	.41	29.0	11,7,3,2,6	.32,.21,.20,.16,-.23	5.9*
ผลการเรียนสูง	243	20.0	3,2,5,6	.20,.18,-.13,-.25	22.2	11	.48	33.4	11,3,5,6	.46,.13,-.16,-.22	11.2*
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	25.5	7,3,2	.31,.31,.18	22.9	11,10	.49,-.11	35.6	11,7,3,2,10,6,9	.40,.26,.20,.14,-.10,-.16,-.21	10.1*
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	21.1	2,6	.25,-.20	19.0	11	.45	27.8	11,2,6	.35,.22,-.19	6.7*
การศึกษาบิดาต่ำ	360	23.7	7,3,2,6	.29,.23,.22,-.15	21.2	11,10	.47,-.10	33.0	11,7,2,3,6	.38,.23,.18,.16,-.18	9.3*
การศึกษาบิดาสูง	217	20.8	3,7,5,6	.21,.18,-.15,-.22	21.0	11	.47	30.1	11,6	.42,-.21	9.1*
การศึกษามารดาต่ำ	304	22.2	7,2,3,6	.33,.23,.21,-.18	21.6	11,10	.47,-.12	32.7	11,7,2,3,10,6,9	.40,.28,.16,.13,-.12,-.17,-.19	10.5*
การศึกษามารดาสูง	278	24.8	3,5	.26,-.17	22.1	11	.49	34.7	11,3,8,6	.43,.18,-.13,-.21	9.9*
เวลาที่ใช้น้อย	185	25.3	3,2,7,9	.30,.25,.19,-.22	26.0	11,10	.52,-.26	37.3	11,3,2,10,9	.40,.24,.17,-.23,-.27	11.3*
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	25.9	2,7,6	.39,.19,-.17	19.3	11	.43	34.2	11,2,5,6	.36,.33,-.13,-.21	8.3*
เวลาที่ใช้มาก	185	26.4	9,3,7	.29,.23,.20	26.5	11	.53	34.2	11,6	.42,-.17	7.7*

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[2] ค่าเบต้า[3] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

กลุ่มลักษณะสถานการณ์ : 1 หมายถึง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2 หมายถึง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง 3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม 5 หมายถึง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต **กลุ่มจิตลักษณะเดิม** : 6 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 7 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต **กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์** : 10 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติก รรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 21.4 โดยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .48) หมายความว่า นักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริ มาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 16.1 ถึง ร้อยละ 26.5 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก โดยมี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .53) ทำนายได้ต่ำสุดใ นกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยมี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว เช่นกัน (ค่าเบต้า .41)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างนักเรียน**ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังลักษณะเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 24.8 กับ 17.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 22.2 กับ 16.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากและน้อ ย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ร้อยละ 26.5 และ 26.0 กับ 19.3 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ร่วมกับ**กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์2 ตัวแปร** รวมเป็น 11 ตัวแปร (ตาราง 17) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 31.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .40, .16, .16, .15, -.08, -.08 และ -.19 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มากเท่าใด และมีเพื่อนเป็นแบบอย่ างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนต่ำเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 26.7 ถึง ร้อยละ 39.0 ทำนายได้สูงสุดในนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ค่าเบต้า .38 และ .26 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพ ฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .37, .28, .17, -.16, -.23 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 5 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 39.0 กับ 26.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ร้อยละ 35.6 กับ 27.8 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 18.0 ถึง ร้อยละ 30.5 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ **ตัวทำนายชุดที่ 4** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 16.1 ถึง ร้อยละ 26.5 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก **ตัวทำนายชุ ดที่ 5** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 26.7 ถึง ร้อยละ 39.0 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เ น็ตในโรงเรียน และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 11 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้มากกว่าชุดอื่นๆ ชุดใด ชุดหนึ่งที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมา มากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 17) ในกลุ่มรวม และทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 5.9 ถึง ร้อยละ 11.3 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

4.6.2 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และ ตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนาย**ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร** และ**จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 9 ตัวแปร (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 39.2 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .30, .20, .19, .12, .10 และ -.09 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มากเท่าใด และความมีเหตุมีผลต่ำเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนาย **ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 36.2 ถึง ร้อยละ 49.4 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .34, .20, .19, -.11 และ -.16 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ค่าเบต้า .30, .16, .14, .13 และ .11 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 44.6 กับ 36.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 49.4 กับ 37.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลา ในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ร้อยละ 44.0 กับ 38.4 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 13.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ (ค่าเบต้า .27 และ .19 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ มากเ ท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 9.5 ถึง 18.1 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้า .29 และ .24 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้า .19 และ .19 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 17.5 กับ 11.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูงมากกว่านักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ร้อยละ 17.9 กับ 11.5 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ร้อยละ 18.1 กับ 9.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากและปานกลาง มากกว่านักเรียนที่ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ร้อยละ 17.3 และ 16.8 กับ 9.5 ตามลำดับ)

ตาราง 18 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์ 5 จิตลักษณะเดิม 4) (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (10,11)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	
รวม	597	39.2	6,9,5,4,2,8	.30,.20,.19,.12,.10,-.09	13.1	11,10	.27,.19	40.9	6,9,5,10,4,8	.29,.20,.19,.15,.13,-.15	1.7
เข้าร่วมโครงการ	318	36.2	6,5,9,2,4	.30,.16,.14,.13,.11	17.5	11,10	.31,.21	38.4	6,5,10	.29,.17,.16	2.2
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	44.6	9,6,5,4	.31,.26,.23,.13	11.9	11,10	.25,.19	46.0	9,6,5,4,10,8	.31,.26,.23,.14,.13,-.13	1.4
ม.3	337	41.1	6,9,5,4	.33,.17,.15,.12	15.6	11,10	.31,.18	42.3	6,9,5,10,4,8	.32,.16,.15,.13,.12,-.11	1.2
ม.5	260	37.9	9,5,6	.25,.24,.22	11.1	11,10	.24,.17	39.5	9,5,6,10,8	.25,.24,.23,.15,-.14	1.6
ผลการเรียนต่ำ	248	39.9	6,9,5	.35,.20,.15	11.1	11,10	.26,.16	41.1	6,9,5	.35,.22,.15	1.2
ผลการเรียนสูง	243	42.0	6,9,5,2	.31,.19,.19,.14	14.8	11,10	.26,.24	44.4	6,9,5,10,8	.31,.19,.18,.17,-.13	2.4
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	37.4	6,9,5,4	.30,.23,.19,.13	11.5	11,10	.27,.15	39.1	6,9,5,10,4,8	.29,.23,.19,.15,.13,-.12	1.7
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	49.4	6,5,9,3,8	.34,.20,.19,-.11,-.16	17.9	11,10	.29,.23	50.6	6,5,9,10,8	.33,.20,.19,.12,-.19	1.2
การศึกษาบิดาต่ำ	360	38.6	6,9,4,5	28,.19,.16,.14	12.4	11,10	.24,.21	40.7	6,9,4,10,5,8	.27,.21,.16,.15,.15.-10	2.1
การศึกษาบิดาสูง	217	43.4	6,9,5,2,9	.32,.22,.22,.19,-.14	15.5	11,10	.31,.17	44.4	6,5,9,2,8	.32,.23.18,.16,-.18	1.0
การศึกษามารดาต่ำ	304	37.8	6,5,9,4	.27,.19,.19,.13	9.9	11	.28	38.2	6,5,9,4	.27,.20,.19.13	0.4
การศึกษามารดาสูง	278	41.6	6,9,5,8	.32,.22,.16,-.14	18.1	10,11	.29,.24	45.6	6,10,9,5,4,8	.32,.23,.18,.17,.13,-.19	4.0
เวลาที่ใช้น้อย	185	38.4	9,6,4	.31,.28,.21	9.5	11,10	.19,.19	40.0	9,6,4	.31,27,20	1.6
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	44.0	9,6,5,2	.26,.26,.21,.17	16.8	11	.38	44.4	6,9,5	.25,.25,.21	0.4
เวลาที่ใช้มาก	185	40.1	5,6,4	.29,.28,.18	17.3	11,10	.30,.22	43.6	5,6,10,4,8	.27,.27,.21,.17,-.18	3.5

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[2] ค่าเบต้า[3] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

กลุ่มลักษณะสถานการณ์ : 1 หมายถึง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2 หมายถึง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง 3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม 5 หมายถึง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต **กลุ่มจิตลักษณะเดิม** : 6 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 7 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต **กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์** : 10 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** รวมเป็น 11 ตัวแปร (ตาราง 18) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 40.9 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การ สนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .29, .20, .19, .15, .13 และ -.15 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ความรู้เกี่ ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากเท่าใด และความมีเหตุมีผลต่ำเท่าใด ก็มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5 ในกลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ในปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.2 ถึง 50.6 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มีตัวทำนายสำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ก ารมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .33, .20, .19, .12 และ -.19 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย มี ตัวทำนายสำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ค่าเบต้า .27, .20, .19 และ .13 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5 โดยเปรี ยบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายในชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ไ ด้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 46.0 กับ 38.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง มากกว่านักเรียนที่ มีระดับเศรษฐกิจของครอบค รัวต่ำ (ร้อยละ 50.6 กับ 39.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ร้อยละ 45.6 กับ 38.2 ตามลำดับ)

สรุปได้ **ว่า ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 36.2 ถึง ร้อยละ 49.4 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกร รมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง **ตัวทำนายชุดที่ 4** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 9.5 ถึง ร้อยละ 18.1 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามี การศึกษามาก

ตัวทำนายชุดที่ 5 ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 38.2 ถึง ร้อยละ 50.6 พบตัวแปรสำคัญเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนัก เรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้ (ตาราง 18) พบว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 11 ตัวแปร (ตัวทำนายชุดที่ 5) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้มากกว่าชุดทำนายชุดอื่นที่มีเปอร์เซ็นต์ทำนายรองลงมาในกลุ่มรวมและก ลุ่มย่อยต่างๆ แต่ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 5 ในกลุ่มตัวอย่างประเภทใดๆ

4.6.3 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัวแปรชุดลักษณะสถานการณ์ ตัวแปรชุดจิตลักษณะเดิม และตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนน พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน โดยใช้ตัวทำนาย **ชุดที่ 3** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร** ร่วมกับ **จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** รวมเป็น 9 ตัวแปร (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 37.1 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเ หมาะสม และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ค่าเบต้า .34, .20, .17 และ .14 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการ รับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มากเท่าใด ก็มี พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนาย **ชุดที่ 3** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้ เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.2 ถึง ร้อยละ 48.0 ทำนายได้สูงสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์ จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ค่าเบต้า .26, .23, .22 และ .21 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ค่าเบต้า .25, .22, .18, .17 และ -.15 ตามลำดับ)

ตาราง 19 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายลำดับของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ชุดที่ 4 : กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร และชุดที่ 5 : กลุ่มลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร ร่วมกับกลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร รวมเป็น 11 ตัวแปร แต่ละชุด ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ชุดที่3:(ลักษณะสถานการณ์+จิตลักษณะเดิม) (1,2,3,4,5,6,7,8,9)			ชุดที่ 4 : จิตลักษณะตามสถานการณ์ (10,11)			ชุดที่ 5 : ชุดรวม (1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11)			% แตกต่าง
		%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	%ทำนาย[1]	ตัวทำนาย[2] ที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า[3]	
รวม	597	37.1	2,7,4,3	.34,.20,.17.,14	26.0	11	.52	42.4	11,2,7,4,3	.30,.30,.15,.14,.08	5.3*
เข้าร่วมโครงการ	318	34.1	2,7,4,3	.31,.29,.14,.13	29.1	11	.56	40.1	11,2,7,4	.33,.22,.22,.14	6.0*
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	43.0	2,4,3,7,5,1,8	.33,.20,.14,.12,-.10,-.12,-.13	25.3	11	.50	47.9	2,11,4,1,8	.32,.27,.18,-.11,-.16	4.9
ม.3	337	43.6	2,4,7,3	.41,.18,.17,.11	28.4	11	.54	48.4	2,11,4	.35,.29,.16	4.8
ม.5	260	33.2	2,7,4,3,1	.25,.22,.18,.17,-.15	23.5	11	.49	37.9	11,2,7,4,1	.28,.24,.19,.14,-.15	4.7
ผลการเรียนต่ำ	248	36.8	3,2,4,7,8	.23,.20,.14,.14,-.12	28.0	11	.53	41.8	11,2,3	.30,.17,.14	5.0*
ผลการเรียนสูง	243	42.4	2,4,7	.47,.26,.18	23.5	11	.47	46.1	2,11,4	.43,24,.23	3.7
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	38.3	2,7,3,4,8	.32,.22,.18,.12,-.13	25.5	11	,51	43.5	11,2,7,4,8	.30,.29,.18,.11,-.14	5.2*
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	40.1	2,4,7	.37,.25,.16	25.0	11	.50	44.2	2,11,4,9	.34,.28,.21,-.21	4.1
การศึกษาบิดาต่ำ	360	35.4	7,2,4,3	.28,.24,.20,.12	27.2	11	.52	42.7	11,7,2,4,8	.34,.23,.20,.17,-.10	7.3*
การศึกษาบิดาสูง	217	45.8	2,3,4,5	.47,.20,.13,-.12	25.5	11	.52	48.9	2,11,3,5	.45,.22,.15,-.11	3.1
การศึกษามารดาต่ำ	304	38.3	2,7,3,4	.28,.25,.17,.14	31.9	11	.57	46.7	11,2,7,4	.37,.22,.20,.13	8.4*
การศึกษามารดาสูง	278	37.8	2,4,3	.37,.22,.14	21.1	11	.45	40.6	2,11,4	.34,.23,.19	2.8
เวลาที่ใช้น้อย	185	40.7	2,4,8,5	.40,.19,-.15,-.17	27.0	11,10	.54,-18	48.5	2,11,4,10,5	.34,.32,.19,-.19,-.19	7.8*
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	34.9	2,7,3,1	.41,.18,.15,-.15	22.5	11	.46	39.8	2,11,1	.36,.28,-.14	4.9
เวลาที่ใช้มาก	185	48.0	7,3,2,4	.26,.23,.22,.21	34.3	11	.58	51.2	11,2,7,4,3	.26,.20,.20,.19,.16	3.2

ค่าเบต้ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หรือน้อยกว่า และ * แสดงความแตกต่างตามเกณฑ์อย่างน้อย 5% ของปริมาณการทำนายระหว่างตัวทำนายชุดที่ 5 กับตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4

%ทำนาย[1] ตัวทำนาย[2] ค่าเบต้า[3] มาจากการทำนายแบบใส่ตัวแปรทั้งชุด

หมายเหตุ ตัวทำนาย

กลุ่มลักษณะสถานการณ์ : 1 หมายถึง การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล 2 หมายถึง การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง 3 หมายถึง การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน 4 หมายถึง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม 5 หมายถึง การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต **กลุ่มจิตลักษณะเดิม** : 6 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 7 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 8 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 9 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต **กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์** : 10 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 11 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 3 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ร่วมกันสามารถทำนาย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 43.0 กับ 34.1 ตามลำดับ) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 43.6 กับ 33.2 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ร้อยละ 42.4 กับ 36.8 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 45.8 กับ 35.4 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มากกว่ านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและปานกลาง (ร้อยละ 48.0 กับ 40.7 และ 34.9 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย**ชุดที่ 4** คือ **จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 26.0 โดยมีเจตคติที่ดีต่อพฤ ติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .52) หมายความว่า นักเรียนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบผลว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่าง ๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 21.1 ถึง 34.3 ทำนายได้สูงสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก โดยมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .58) ทำนายได้ต่ำสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก โดยมี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว เช่นกัน (ค่าเบต้า .45)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 4 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย และใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 4 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ในก ลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามี การศึกษา สูง (ร้อยละ 31.9 กับ 21.1 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยและปานกลาง (ร้อยละ 34.3 กับ 27.0 และ 22.5 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5** คือ **ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร** ร่วมกับ**กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร** รวมเป็น 11 ตัวแปร (ตาราง 19) พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 42.4 โดยมีตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ค่าเบต้า .30, .30, .15, .14 และ .08 ตามลำดับ) หมายความว่า นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการรับรู้ประโยชน์จากก ารฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มากเท่าใด ก็มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากเท่านั้น

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5** ใน**กลุ่มย่อย** 15 กลุ่ม พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มย่อยต่างๆ ได้ โดยมีปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 37.9 ถึง 51.2 ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน (ค่าเบต้า .26, .20, .20, .19 และ .16 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการรับรู้การ อบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล (ค่าเบต้า .28, .24, .19, .14 และ -.15 ตามลำดับ)

พิจารณาการทำนายของตัวทำนาย **ชุดที่ 5 โดยเปรียบเทียบปริมาณการทำนายระหว่างกลุ่มนักเรียน** ที่แบ่งตามตัวแปรลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังเดียวกัน ออกเป็นสองกลุ่มและสามกลุ่มย่อย แ ละใช้ปริมาณความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 เป็นเกณฑ์ พบว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้แตกต่างมากกว่าร้อยละ 5 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มากกว่านักเรี ยนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ร้อยละ 47.9 กับ 40.1 ตามลำดับ) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 48.4 กับ 37.9 ตามลำดับ) นักเรียนที่บิดามีการศึกษา สูง มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ (ร้อยละ 48.9 กับ 42.7 ตามลำดับ) นักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง (ร้อยละ 46.7 กับ 40.6 ตามลำดับ) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากและน้อย มากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ร้อยละ 51.2 และ 48.5 กับ 39.8 ตามลำดับ)

สรุปได้ว่า **ตัวทำนายชุดที่ 3** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 33.2 ถึง ร้อยละ 48.0 พบตัวแปรสำคัญที่ทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก **ตัวทำนายชุดที่ 4** ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ 21.1 ถึง ร้อยละ 34.3 พบตัวแปรสำคัญที่ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก **ตัวทำนายชุดที่ 5** ปริมาณการทำนายอยู่ระห ว่างร้อยละ 37.9 ถึง ร้อยละ 51.2 พบตัวแปรสำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และแรงจูง ใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ปริมาณการทำนายชุดรวม 11 ตัวทำนาย สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าชุดอื่นๆ ชุดใดชุดหนึ่งที่มีค่าเปอร์เซ็นต์ทำนายลำดับรองลงมา มากกว่าร้อยละ 5 (ตาราง 19) ในกลุ่มรวม และในกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 5.0 ถึง ร้อยละ 8.4 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาน้อย

4.7 ผลการทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับ เมื่อใช้ตัวแปรชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละกลุ่มเป็นตัวทำนาย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการหาปริมาณการทำนายที่เพิ่มขึ้น และตัวทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ใช้ตัวทำ นาย 2 ชุด ชุด**ตัวทำนายลำดับที่ 1** คือ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ชุด**ตัวทำนายลำดับที่ 2** คือ กลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) (ดูรายละเอียดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ที่ศึกษาตามค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Correlation Coefficient ในตาราง 91 ภาคผน วก ข) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพิสูจน์ให้เห็นถึงความสำคัญของชุดตัวแปรจิตลักษณะเดิม ในการร่วมอธิบายพฤติกรรมของบุคคล ที่เพิ่มขึ้นและไม่ซ้ำซ้อนกับที่ ชุด

จิตลักษณะตามสถานการณ์อธิบายได้ ใช้วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับ (Hierarchical Multiple Regression) ซึ่งพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้น ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ หลังจากเพิ่มกลุ่มตัวแปรจิตลักษณะเดิม รวมทั้งเพื่อระบุลำดับความสำคัญของตัวแปรต่างๆ ว่าจะยังคงสามารถ ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้หรือไม่ หลังจากควบคุม ตัวแปรอื่นทุกตัวแล้ว โดยพิจารณาจากการมีนัยสำคัญและขนาดของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้กระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม ที่แบ่งตามลักษณะ ชีวสังคมและภูมิหลัง 7 ลักษณะ ได้แก่ ประเภทโรงเรียน ระดับชั้นการศึกษา ผลการเรียน ระดับเศรษฐกิจของครอบครัว ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 3) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.7.1 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เมื่อใช้ตัว ทำนายในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละชุด เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มาทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับขั้น (ตาราง 20) โดยใช้ชุดตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร เป็นกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 ปรากฏว่าจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 21.4 มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอด ภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้า .48 และ -.09 ตามลำดับ) และในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 16.1 ถึงร้อยละ 26.5 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรร มการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายสำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าเบต้า .53) ทำนายได้ต่ำสุด ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และเมื่อนำตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร เข้ามาเพิ่มเป็นชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 ปรากฏว่าชุดจิตลักษณะเดิม ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวมได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.1 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .48, .18 และ -.20 ตามลำดับ) และในกลุ่มย่อยประเภทต่างๆ ก็ทำนายได้เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 2.1 ถึง ร้อยละ 7.1 โดยทำนายเพิ่มขึ้นสูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤท ธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน (ค่าเบต้า .42, .24 และ -.24 ตามลำดับ) ทำนายได้เพิ่มขึ้นต่ำที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 1-2)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 3 - 6)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	597	21.4	2,1	.48,-.09	4.1***	2,4,3	.48,.18,-.20
เข้าร่วมโครงการ	318	17.5	2,1	.44,-.15	4.8**	2,4,1,3	.47,.18,-.12,-.23
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	24.8	2	.50	4.3**	2,4,3	.48,.20,-.17
ม.3	337	20.9	2,1	.47,-.14	3.0*	2,4,3	.46,.18,-.17
ม.5	260	22.0	2	.48	5.4**	2,4,3	.50,.15,-.21
ผลการเรียนต่ำ	248	16.1	2	.41	7.1***	2,4,3	.42,.24,-.24
ผลการเรียนสูง	243	22.2	2	.48	4.7**	2,3	.53,-.23
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	22.9	2,1	.49,-.11	5.6***	2,4,3,6	.51,.27,-.14,-.16
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	19.0	2	.45	3.7*	2,3	.43,-.22
การศึกษาบิดาต่ำ	360	21.2	2,1	.47,-.10	5.0***	2,4,3	.46,.23,-.14
การศึกษาบิดาสูง	217	21.0	2	.47	5.1**	2,3	.51,-.25
การศึกษามารดาต่ำ	304	21.6	2,1	.47,-.12	6.4***	2,4,3,6	.47,.29,-.15,-.15
การศึกษามารดาสูง	278	22.1	2	.49	6.2***	2,5,3	.52,-.18,-.26
เวลาที่ใช้น้อย	185	26.0	2,1	.52,-.26	2.1	2,1	.53,-.19
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	19.3	2	.43	5.4**	2,4,3	.45,.21,-.19
เวลาที่ใช้มาก	185	26.5	2	.53	3.9*	2,3	.45,-.21

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : 1 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : 3 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 4 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 6 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สรุปได้ว่าตัวทำนายชุดจิตลักษณ ะเดิม 4 ตัวแปร (คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากที่ตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) เคยทำนายไว้ในลำดับที่ 1 พบผล ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 14 กลุ่ม มีพิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่าง ร้อยละ 3.0 ถึง ร้อยละ 7.1 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.7.2 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย เมื่อใช้ตัวทำนายในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละชุด เป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มาทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับขั้น (ตาราง 21) โดยใช้ชุดตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร เป็นกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 ปรากฏว่าจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 13.1 มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้า .27 และ .19 ตามลำดับ) และในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 9.5 ถึง ร้อยละ 18.1 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้า .29 และ .24 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และเมื่อนำตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร เข้ามาเพิ่มเป็นชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 ปรากฏว่าชุดจิตลักษณะเดิม ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ในกลุ่มรวม ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.4 มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .34, .27, .15, และ -.15 ตามลำดับ) และในกลุ่มย่อยชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 ร่วมกันทำนายได้เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 16.5 ถึง ร้อยละ 27.2 โดยทำนายเพิ่มขึ้นสูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ความ รู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .40, .31, .13 และ -.14 ตามลำดับ) ทำนายเพิ่มขึ้นต่ำที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

ตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 1-2)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 3 - 6)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	597	13.1	2,1	.27,.19	22.4***	3,6,1,5	.34,.27,.15,-.15
เข้าร่วมโครงการ	318	17.5	2,1	.31,.21	16.7***	3,6,1	.35,.18,.17
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	11.9	2,1	.25,.19	27.2***	6,3,1,5	.40,.31,.13,-.14
ม.3	337	15.6	2,1	.31,.18	23.3***	3,6,1,5	.37,.21,.13,-.13
ม.5	260	11.1	2,1	.24,.17	19.5***	6,3,1	.33,.29,.14
ผลการเรียนต่ำ	248	11.1	2,1	.26,.16	25.6***	3,6	.40,.32
ผลการเรียนสูง	243	14.8	2,1	.26,.24	24.7***	3,6,1,5	.35,.29,.19,-.15
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	11.5	2,1	.27,.15	22.6***	3,6,1,5	.35,.32,.15,-.11
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	17.9	2,1	.29,.23	26.4***	3,6,1,5	.38,.28,.13,-.21
การศึกษาบิดาต่ำ	360	12.4	2,1	.24,.21	23.0***	3,6,1,5	.32,.29,.17,-.12
การศึกษาบิดาสูง	217	15.5	2,1	.31,.17	22.8***	3,6,5	.36,.29,-.16
การศึกษามารดาต่ำ	304	9.9	2	.28	21.7***	3,6	.32,27
การศึกษามารดาสูง	278	18.1	1,2	.29,.24	23.2***	3,6,1,5	.36,.25,.23,-.20
เวลาที่ใช้น้อย	185	9.5	2,1	.19,.19	26.2***	6,3,1,5	.31,.27,.16,-.17
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	16.8	2	.38	21.7***	3,6	.31,.30
เวลาที่ใช้มาก	185	17.3	2,1	.30,.22	16.5***	3,1,6,5	.33,.24,.21,-.22

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : 1 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2 หมายถึง เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : 3 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 4 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 6 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สรุปได้ว่าตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากที่ตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปล อดภัย) เคยทำนายไว้ พบผลชัดเจน ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม มีพิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 16.5 ถึง ร้อยละ 27.2 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

4.7.3 ผลการทำนายพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เมื่อใช้ตัว ทำนาย ในชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม แต่ละ ชุดเป็นตัวทำนาย

เมื่อนำคะแนนของ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้า งสรรค์และปลอดภัย มาทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมีลำดับขั้น (ตาราง 22) โดยใช้ชุดตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร เป็นกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 ปรากฏว่าจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวมได้ร้อยละ 20.3 มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว (ค่าบเต้า .46) และในกลุ่มย่อยทำนายได้ระหว่างร้อยละ 14.3 ถึง ร้อยละ 28.6 โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อิ นเทอร์เน็ตมาก โดยมี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียว เช่นกัน (ค่าเบต้า .54) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก และเมื่อนำตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร เข้ามาเพิ่มเป็ นชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 ปรากฏว่าชุดจิตลักษณะเดิม ทำนาย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มรวม ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .40, .22 และ -.19 ตามลำดับ) และในกลุ่มย่อยประเภทต่างๆ ก็ทำนายได้เพิ่มขึ้นระหว่างร้อยละ 1.6 ถึง ร้อยละ 10.5 โดยทำนายเพิ่มขึ้นสูงสุดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาน้อย มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีเหตุมีผล (ค่าเบต้า .39, .29 และ -.21 ตามลำดับ) ทำนายเพิ่มขึ้นต่ำที่สุดในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สรุปได้ว่าตัวทำนายชุดจิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จากที่ตัวทำนายชุดจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (คือ ความรู้ เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย)

ตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบปริมาณทำนายที่เพิ่มขึ้นของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ด้วยชุดตัวทำนายจิตลักษณะตามสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ลำดับที่ 1 (จิตลักษณะตามสถานการณ์ 1-2)			ลำดับที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 3 - 6)		
		% ทำนาย	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า	R Square Change	ตัวทำนายที่มีนัยสำคัญ	ค่าเบต้า
รวม	597	20.3	2	.46	6.8***	2,4,5	.40,.22,-.19
เข้าร่วมโครงการ	318	23.2	2	.49	4.9***	2,4,6	.44,.30,-.14
ไม่เข้าร่วมโครงการ	279	19.3	2	.45	9.0***	2,5	.35,-.30
ม.3	337	22.3	2	.48	6.5***	2,4,5	.42,.23,-.18
ม.5	260	18.5	2	.45	7.4***	2,4	.36,.21
ผลการเรียนต่ำ	248	21.6	2	.47	7.9***	2,4,5	.40,.23,-.18
ผลการเรียนสูง	243	19.2	2	.43	1.6	2	.42
เศรษฐกิจครอบครัวต่ำ	320	20.4	2	.46	8.9***	2,4,5	.39,.22,-.24
เศรษฐกิจครอบครัวสูง	236	18.6	2	.43	4.5*	2,4	.41,.22
การศึกษาบิดาต่ำ	360	20.8	2	.46	10.5***	2,4,5	.39,.29,-.21
การศึกษาบิดาสูง	217	20.5	2	.47	2.5	2,5	.42,-.15
การศึกษามารดาต่ำ	304	27.3	2	.53	8.4***	2,4,5	.46,.24,-.19
การศึกษามารดาสูง	278	14.3	2	.38	6.3***	2,4,5	.34,.20,-.19
เวลาที่ใช้น้อย	185	23.1	2,1	.50,-.20	4.4*	2,5	.44,-.20
เวลาที่ใช้ปานกลาง	215	15.7	2	.39	7.2**	2,4	.34,.30
เวลาที่ใช้มาก	185	28.6	2	.54	8.2***	2,4,5	.42,.20,-.24

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

หมายเหตุ R Square Change = เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เปลี่ยนแปลงไป เมื่อเพิ่มชุดทำนายใหม่เข้าไป ขณะที่ชุดตัวทำนายเดิมถูกควบคุมให้คงที่

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 1 : 1 หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 2 หมายถึง เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ชุดตัวทำนายลำดับที่ 2 : 3 หมายถึง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน 4 หมายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 5 หมายถึง ความมีเหตุมีผล 6 หมายถึง การมีภูมิคุ้มกันทางจิต

เคยทำนายไว้ในลำดับที่ 1 พบผล ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 13 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 4.4 ถึง ร้อยละ 10.5 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีเหตุมีผล

บทที่ 5
การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย” เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบปัจจัยเชิงสาเหตุ ทั้งด้านลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ว่ามีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) มากเพียงใดและเพราะเหตุใด กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จำนวน 2 โรง และโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน 2 โรง รวมนักเรียนทั้งสิ้น จำนวน 597 คน

ในบทนี้ประกอบด้วยหัวข้อหลักตามลำดับดังนี้ 5.1) การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน 5.2) การสรุป และอภิปรายผล ประเด็นพิเศษ จากการวิเคราะห์เพิ่มเติม นอกเหนือสมมติฐาน ประกอบด้วย 5.2.1) ผลการวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างส ร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเท อร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ในกลุ่มตัวอย่างรวม 5.2.2) การวิเคราะห์กลุ่มกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้องของพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน และ 5.2.3) การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรี ยนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ 5.3) ข้อดี ข้อจำกัดของการวิจัย ครั้งนี้ และ 5.4) ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาและการวิจัยต่อไป

5.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐาน

จากการประมวลทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอ ย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ดังปรากฏในบทที่ 2 ทำให้สามารถตั้งสมมติฐานในการวิจัยได้จำนวน 6 ข้อ ซึ่งทดสอบโดยการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในบทที่ 4 และสามารถสังเคราะห์ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลตามสมมติฐานในแต่ละข้อได้ดังนี้

5.1.1 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 1 กล่าวว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนซึ่งเข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นผู้มีเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยหรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) ประเภทโรงเรียน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ 2) การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน แบ่งได้ 2 ระดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และกลุ่มที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย 3) การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต แบ่งได้ 2 ระดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีมาก และกลุ่มที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีน้อย ส่วนตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ด้าน พร้อมกัน (คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ปรากฏผลว่าคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 4, 6 และ 7, ภาพประกอบ 11) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) เฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ตาราง 29, 48 และ 52 ภาคผนวก ข) พบว่า ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย แต่ยังคงมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง

ปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย
2) ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และนักเรียนที่มี ระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ตาราง 48 และ 52 ภาคผนวก ข) พบว่า ในหมู่นักเรียนที่เรียน อยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ก็เป็นผู้มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต น้อย อาจสรุปได้ว่า ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หรือการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ด้านใดด้านหนึ่งในปริมาณมาก แต่อีกด้านมีน้อย ก็เป็นผู้ที่มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึ กอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน หรือการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พร้อมกันทั้งสองด้าน

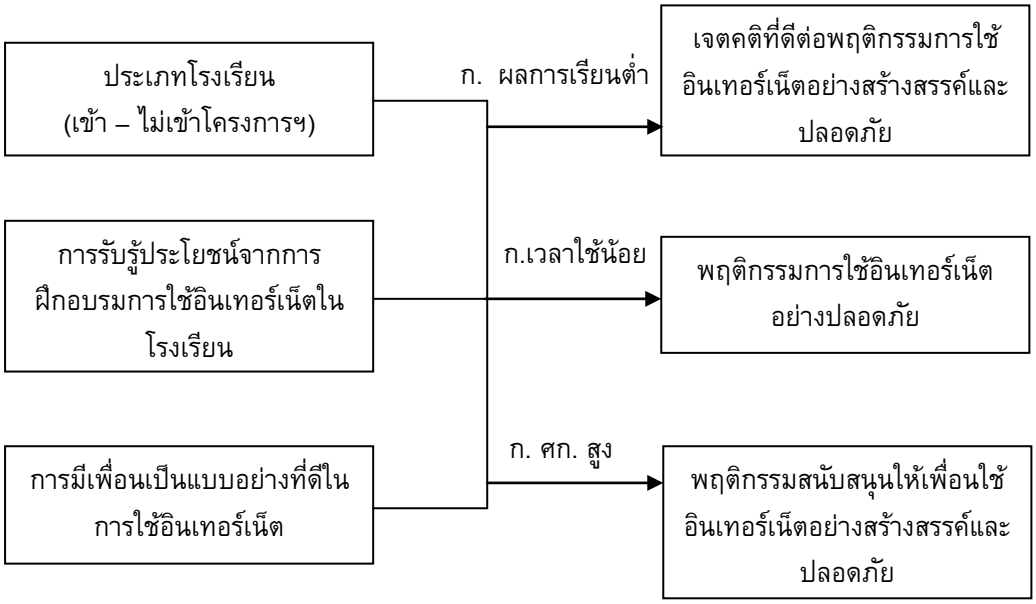

ภาพประกอบ 11 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสองทางของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเ ทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตาม ตัวแปรอิสระ 2 ด้าน พร้อมกัน (คือ ประเภทโรงเรียน และ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน) ปรากฏผลว่า คะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 4 ถึง 6 , ภาพประกอบ 12) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และถ้ามี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน มากกว่านั กเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย พบเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ตาราง 37 และ 49 ภาคผนวก ข) 2) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และถ้ามี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน น้อย พบเด่นชัดในกลุ่ มนักเรียนที่มีระดับ เศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ นักเรียนที่บิดา มีการศึกษาต่ำ และนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 30 ถึง 32ภาคผนวก ข) 3) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และถ้า มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้านมากกว่านักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน น้อย พบเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ และนั กเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 30 ถึง 32 และ 40, 42 และ 43 ภาคผนวก ข) 4) ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มาก แต่เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ เป็นผู้มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ พบเด่นชัดในกลุ่มรวม กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ นักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง และกลุ่มนักเรียนที่ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต น้อย (ตาราง 36, 37, 41, 42, 44 และ 45 ภาคผนวก ข) 5) ในหมู่นักเรียนที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย ถ้าเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ก็เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมก ารใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ พบเด่นชัดเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ นักเ รียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ และนัก เรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 30 ถึง 32 และ 40, 42 และ 43 ภาคผนวก ข) อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียน ที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้าเป็นผู้ที่มี การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน มากกว่านักเรียนมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย แต่ในกรณีนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตใ นโรงเรียนน้อย เฉพาะกรณี

นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯเท่านั้น จึงเป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ

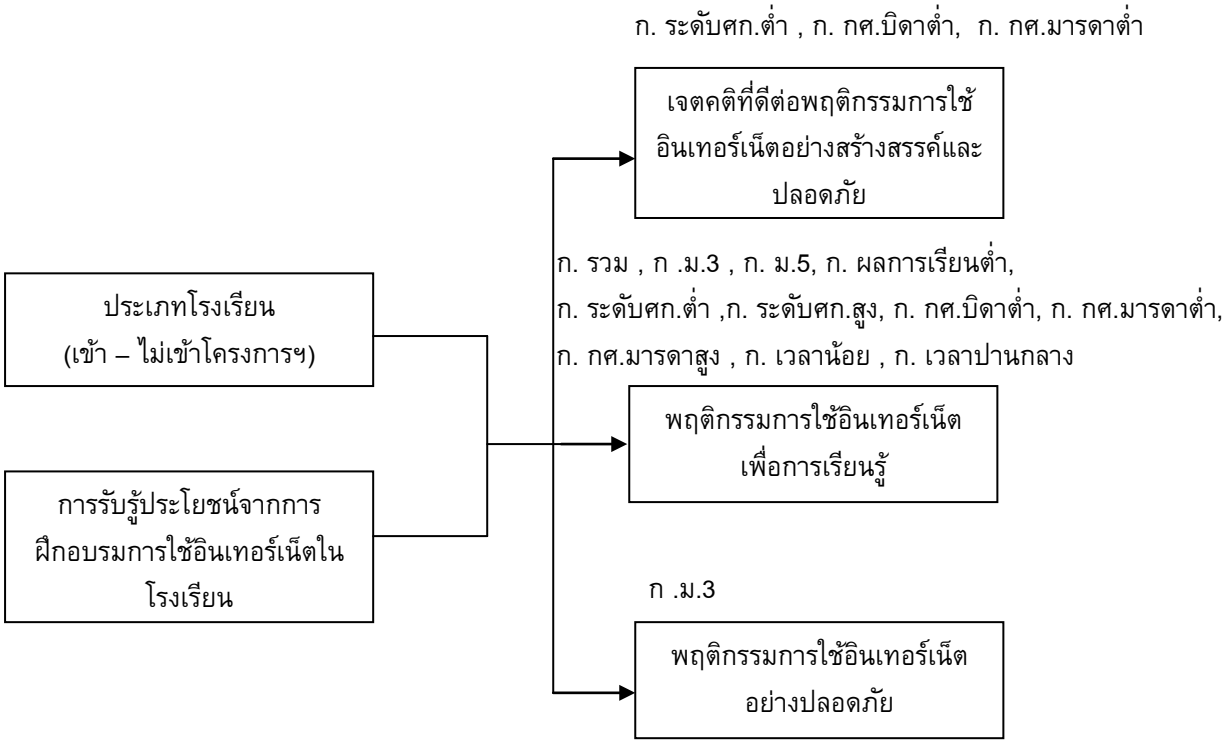

ภาพประกอบ 12 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 1

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสองทางของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยหรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 2 ด้าน พร้อมกัน (คือ ประเภทโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ปรากฏผลว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 4 และ 6) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอ ร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พบในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ตาราง 33 ภาคผนวก ข) 2) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ แต่ถ้ามีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย พบในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 50 ภาคผนวก ข)

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมก ารใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตาม ตัวแปรอิสระ ทีละตัว (คือ ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนและการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) ปรากฏผลว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอ ร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 4 ถึง 7) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้า ร่วมโครงการฯ เป็นผู้มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มาก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มาก หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม 2) ในหมู่นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากกา รฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย สูง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มาก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มาก และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัยมาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม 3) ในหมู่นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นผู้มีจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยสูง และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม 4) ในหมู่นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นผู้มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง และนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง

จึงกล่าวได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ 1 บางส่วน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ประเภทโรงเรียน พบว่า ผลวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อก ารเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และ สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ผลเช่นนี้พบเด่นชัดในนักเรียนโดยรวม จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า ความรู้และทักษะเกี่ยวกับเรื่องใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นเรื่องที่มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางกันอยู่ และเยาวชนสามารถเข้าถึงสื่อประเภทนี้ได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงขึ้นอยู่กับเยาวชนแต่ละคนว่าจะให้ความสนใจแสวงหาความรู้เกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการใช้สื่อประเภทนี้ได้มากน้อยเพียงใด ดังนั้นการที่โรงเรียนจัดกิจกรรมอบรมหรือไม่จัดอบรม จึงไม่ทำให้พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนเกิดความแตกต่างกัน ได้อย่างเด่นชัด โดย นักเรียนที่ไม่ได้อบรมความรู้และทักษะจากโรงเรียน สามารค้นคว้าหา ความ รู้และทักษะ ที่เกี่ยวข้องได้อย่างอิสระ นอกจากนี้ยังมีผลวิจัยกับเยาวชนไทยบางเรื่อง ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ

พระมหาวีรชัย คำธร (2548) ซึ่งทำการศึกษาอิทธิพลของการฝึกสมาธิและการได้รับ สารชักจูงที่มีต่อความตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรมในชีวิตประจำวันของนักเรียน อาชีวศึกษา พบผลว่า กลุ่มนักเรียนอาชีวะที่ไม่ได้รับการฝึกสมาธิ มี เจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติธรร มในชีวิตประจำวันมากกว่า และหรือ มีความพร้อมที่จะศึกษาและปฏิบัติ ธรรมมากกว่า นักเรียนอาชีวะที่ ได้รับการฝึกสมาธิ ซึ่งผู้วิจัยอภิปรายผลว่าอาจเกิดจากสถานภาพของวิทยากรผู้ให้การอบรม

อย่างไรก็ตาม เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน ใน 3 ด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 2 ตัวแปร (เช่น ประเภทโรงเรียนกับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน) (ภาพประกอบ 12) อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้าเป็นผู้ที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรีย**น**าก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน มากกว่านักเรียนมีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน น้อย แต่ในกรณีนักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน น้อย เฉพาะกรณีนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯเท่านั้น จึงเป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน มากกว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และพิจารณาตามตัวแปรอิสระทีละ 3 ตัวแปรพร้อมกัน (ประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต) (ภาพประกอบ 11) ได้ข้อสรุปว่า ในหมู่นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯ ถ้ามีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านใดด้านหนึ่งในปริมาณน้อย แต่ยังคงมีอีกด้านหนึ่งในปริมาณมากอยู่ ก็เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากก ว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อยพร้อมๆ กัน จึงอาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน ใน2 ด้าน ดังกล่าวมาก เป็นผู้อยู่ในสถานการณ์ที่รับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก และ /หรือมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ไม่ว่าจะเรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯก็ตาม ความสำคัญของลักษณะสถานการณ์ 2 ด้านนี้ จะกล่าวถึงต่อไป

พบอีกว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย มีงาน วิจัยที่ ศึกษา เกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ***การรับรู้***

ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในอดีต จำนวนหนึ่ง พบผลวิจัยที่สนับสนุนผลวิจัยครั้งนี้ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของกิตติรัตน์ ชัยรัตน์ (2547) พบว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ/หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์มาก เป็นนักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนสาระวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์ จากการได้รับการฝึกอบรมและ / หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์น้อย และพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์มากกว่านักเรียนที่มีประสบการณ์จากการได้รับการฝึกอบรมและ /หรือเข้าค่ายวิทยาศาสตร์น้อย และ ในงานวิจัยของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบว่า พนักงานที่รับรู้ประโยชน์จา กการฝึกอบรมมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน มีพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน (พฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานตามหน้าที่ และพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานนอกเหนือหน้าที่) มากกว่าพนักงานที่รับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมน้อย เป็นต้น

ยิ่งกว่านั้น ยังพบอีกว่า นักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อิน เทอร์เน็ตน้อย มีงานวิจัยซึ่งแสดงผลวิจัย ที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรอิสระ ***การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ทำงาน*** ในอดีต สอดคล้องกับผลงานวิจัย นี้ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบว่า พนักงานที่มีแบบอย่างที่ดีในการทำงานอย่างปลอดภัยมาก มีพฤติก รรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน (พฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานตามหน้าที่ และพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานนอกเหนือหน้าที่) มากกว่าพนักงานที่มีแบบอย่างที่ดีในการทำงานอย่างปลอดภัยน้อย และสอดคล้องกับ ผลวิจัยของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2549) ที่พบว่า นักศึกษา ที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมีประโยชน์มากกว่านักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อนน้อย เป็นต้น

5.1.2 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 2 กล่าวว่า นักเรียนที่ ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้ที่มีเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือเป็นผู้ที่มี พฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรป รวนแบบสามทาง ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม แบ่งได้ 2 ระดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และกลุ่มที่มีการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย 2) การควบคุมการใช้

อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แบ่งได้ 2 ระดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และกลุ่มที่มีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 3) การมีภูมิคุ้มกันทางจิต แบ่งได้ 2 ระดับ คือ นักเรียนกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันท างจิตสูง และกลุ่มที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ส่วนตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนตัวแปรตามทีละด้าน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 3 ด้าน พร้อม กัน (คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ปรากฏผลว่า คะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่ างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 8 และภาพประกอบ 13) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษา ต่ำ (ตาราง 63 และ 64 ภาคผนวก ข) พบว่า 1.1) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมม าก ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อ ย และมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน 1.2) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมากหรือน้อยก็ตาม และนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตมากหรือน้อยก็ตาม ถ้านักเรียนที่รับรู้การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่าผู้ที่รับรู้การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย 1.3) ในหมู่นักเรียนที่รับรู้การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก และนักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตมาก ถ้าได้รับการสนับสนุน จากครูในกา รใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก เป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างส รรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 2 ด้าน พร้อมกัน (คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง) ปรากฏผลว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อิน เทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 8 และ 9) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนได้รับ

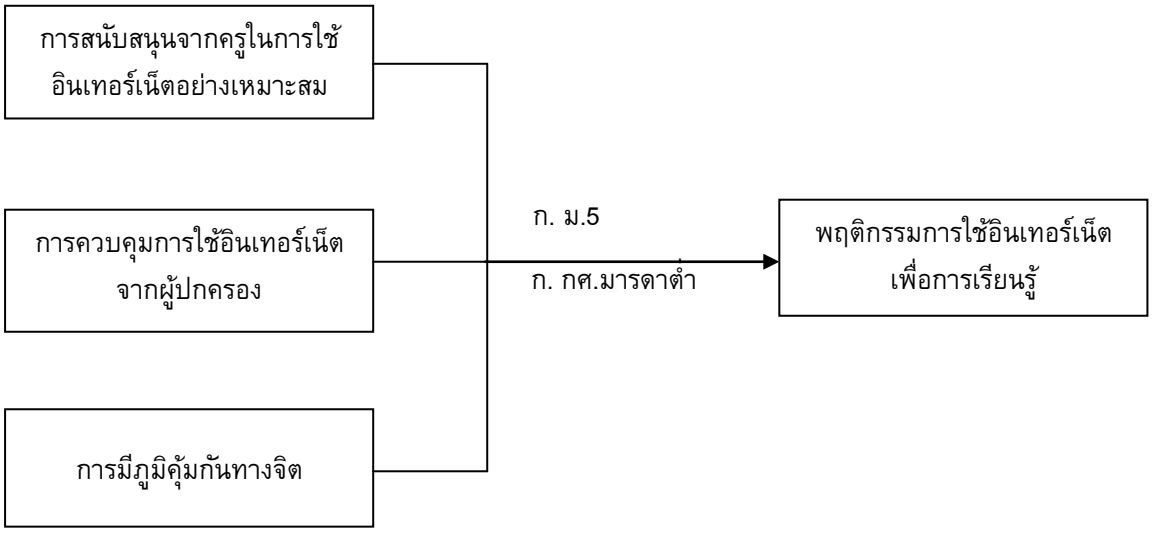

ภาพประกอบ 13 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

การ สนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก และถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มาก เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียน ที่มีผลการเรียน ต่ำ ตาราง 56 ภาคผนวก ข) และเป็นผู้มี พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ ตาราง 65 ภาคผนวก ข) มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสองทาง ของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 2 ด้าน พร้อมกัน (คือ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ปรากฏผลว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 8 และ 9) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียน ที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง และถ้าได้รับ การการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มาก เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว สูง ตาราง 58 และ 59 ภาคผนวก ข) และเป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้(ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ตาราง 66 ภาคผนวก ข) มากกว่านักเรียนที่ได้รับ การการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของคะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตามตัวแปรอิสระ 2 ด้าน พร้อมกัน (คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ปรากฏผล คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ 2 ด้าน ดังกล่าว พร้อมๆ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 8 ถึง 10) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มากหรือน้อยก็ตาม แต่ถ้ามีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ตาราง 61 และ 62 ภาคผนวก ข) และเป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ตาราง 70 ภาคผนวก ข) มากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ 2) ในหมู่นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ และถ้าได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ตาราง 61 และ 62 ภาคผนวก ข , ภาพประกอบ 14) และเป็นผู้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย (ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง ตาราง 68 ถึง 70 ภาคผนวก ข , ภาพประกอบ 14) มากกว่านักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย

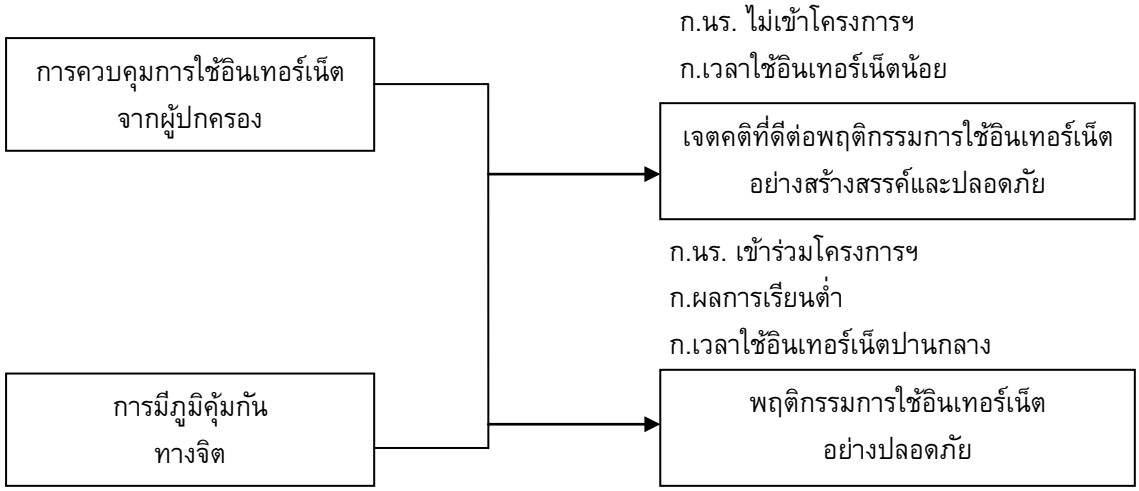

ภาพประกอบ 14 แสดงผลวิจัยที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 2

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน พิจารณาตาม ตัวแปรอิสระ ทีละตัว (คือ การสนับสนุนจากครู ในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ปรากฏผลว่า คะแนนเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน แปรปรวนไปตามระดับของตัวแปรอิสระทีละตัวดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง 8 ถึง 11) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ในหมู่นักเรียนที่ ได้รับ การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอ ร์เน็ตอย่างเหมาะสม มากเป็นผู้ที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มาก และ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม 2) ในหมู่นักเรียนที่ได้รับการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนรู้มาก พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม 3) ในหมู่นักเรียนที่มี การ มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง เป็นผู้มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย สูง และ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมาก พบผลเด่นชัดในกลุ่มรวม

จึงกล่าวได้ว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ สนับสนุนสมมติฐานที่ 2 บางส่วน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ทำให้ทราบว่า นักเรียนที่ได้รับรู้การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทั้ง 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) มากกว่านักเรียนที่รับรู้การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อย ผลวิจัยในข้อที่หนึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรษา เลาหเสรีกุล (2537) ศึกษาลักษณะทางพุทธศาสนาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น พบว่านักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมความเป็นพุทธมามกะจากครอบครัวมาก มีความเชื่อทางพุทธศาสนาสู งกว่านักเรียนที่รับรู้ว่าได้รับการส่งเสริมความเป็นพุทธมามกะน้อย นอกจากนี้ในงานวิจัยของ งานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550) ก็พบผลที่สนับสนุนผลการวิจัยครั้งนี้นั่นก็คือ นักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนมาก มีพฤติกรรมการปฏิเสธเพื่อนด้านที่ไม่ดี และมีพฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดีมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนน้อย

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมมาก มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมน้อย ผลวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของดุจเดือน พันธุมนาวิน และอัมพร ม้าคนอง (2547) พบว่า นักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครูมากเป็นผู้มีพฤติกรรมใฝ่รู้ในการเรียนคณิตศาสตร์ และมีพฤติกรรมรับผิดชอบในการเรียนคณิตศาสตร์มาก กว่านักเรียนที่รับรู้การสนับสนุนทางสังคมจากครูน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการอ่านจากครูมาก มีปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ด้านรวม และมีความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ของนักเรียนมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนด้านการอ่านจากครูน้อย

อย่างไรก็ตามยังพบอีกว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าเรียนที่มีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำ ผลวิจัยที่พบ เกี่ยวกับการมีภูมิคุ้มกันทางจิตก็ให้ผลที่สอดคล้องกับผลวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550) ที่พบว่า นักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันภายในตนสูง มีพฤติกรรมการป ฏิเสธเพื่อนด้านที่ไม่ดี และ มีพฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดีมากกว่านักเรียนที่มีภูมิคุ้มกันภายในตนต่ำ

5.1.3 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 3 กล่าวว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลการเรียนดี และมีจำนวนเวลาใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันน้อย เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัยแต่ละด้านใน 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีลักษณะตรงกันข้าม

การสรุปผลตามสมมติฐานในข้อนี้ มาจากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสามทางระหว่างตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร คือ 1) ระดับชั้นการศึกษา แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกลุ่มนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) ผลการเรียน แบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง 3) จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง และกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก ส่วนตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรตามทีละด้าน สมมติฐานข้อนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมดังกล่าวที่เหมาะสมน้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ พบผลที่เป็นไปตามสมมติฐาน 3 ประการ คือ 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และ ถ้าเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง และ ถ้าเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด 3) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง หรือมาก และยังพบอีกว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากที่สุด พบว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อยที่สุด

จึงกล่าวได้ว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐาน บางส่วน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลเช่นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ(2549) พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 มีพฤติกรรมป้องกันตนมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเ ทอร์เน็ตน้อย มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากกว่านักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลางหรือมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบว่า พนักงานที่มีชั่วโมงทำงานล่วงเวลาน้อย มีพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานมากกว่าพนักงานที่มีชั่วโมงทำงานล่วงเวลามาก

5.1.4 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 4 กล่าวว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 ประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 1 คือ (ลักษณะสถานการณ์ 5 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร) รวม 9 ตัวแปร สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมได้มากกว่าเมื่อใช้ตัวทำนายชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุ คูณแบบมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 15) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 (ลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ร้อยละ 5 ไม่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวม แต่ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มย่อย 2 กลุ่ม ได้แก่ 1)กลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ และ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใ ช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง (ภาพประกอบ 15) โดยมีเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างเท่ากับ

ร้อยละ 6.5 และ 6.4 ตามลำดับ สามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ร้อยละ 18.6 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ตาราง 14) และทำนายได้ร้อยละ 21.6 ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้

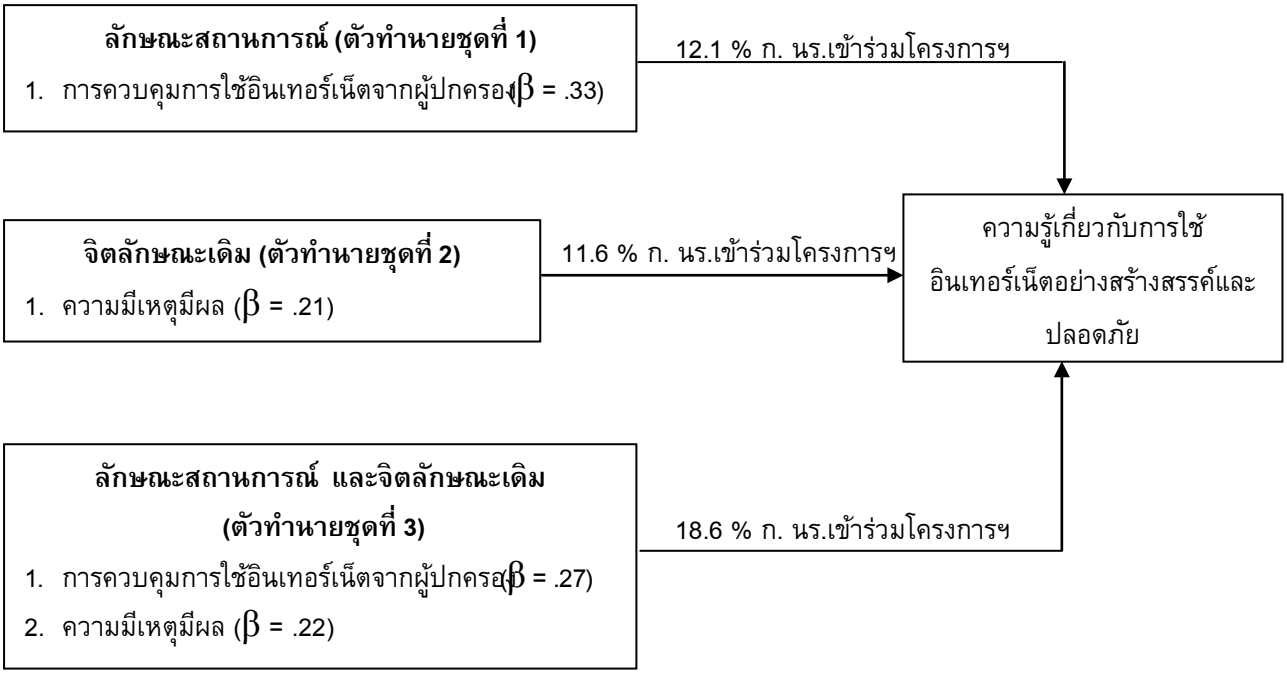

ภาพประกอบ 15 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ

อินเทอร์เน็ตปานกลาง โดยมีตัวทำนายสำคัญเรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และความมีเหตุมีผล ตามลำดับ ในขณะที่ตัวทำนายในชุดที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์) สามารถทำนายได้ร้อยละ 12.1 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ตาราง 15) และทำนายได้ร้อยละ 15.2 ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง เพียงตัวเดียว ตัวทำนายชุดที่ 2 (จิตลักษณะเดิม) สามารถทำนายได้ร้อยละ 11.6 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ (ตาราง 15) และทำนายได้ร้อยละ 12.7 ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ความมีเหตุมีผลเพียงตัวเดียว

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 4 เพียงบางส่วน

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบมาตรฐานของ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 16) ด้วยตัวทำนายที่ 3 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนาย เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 หรือ ชุดที่ 2 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ร้อยละ 5 พบในกลุ่มรวมและทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างในกลุ่มรวม

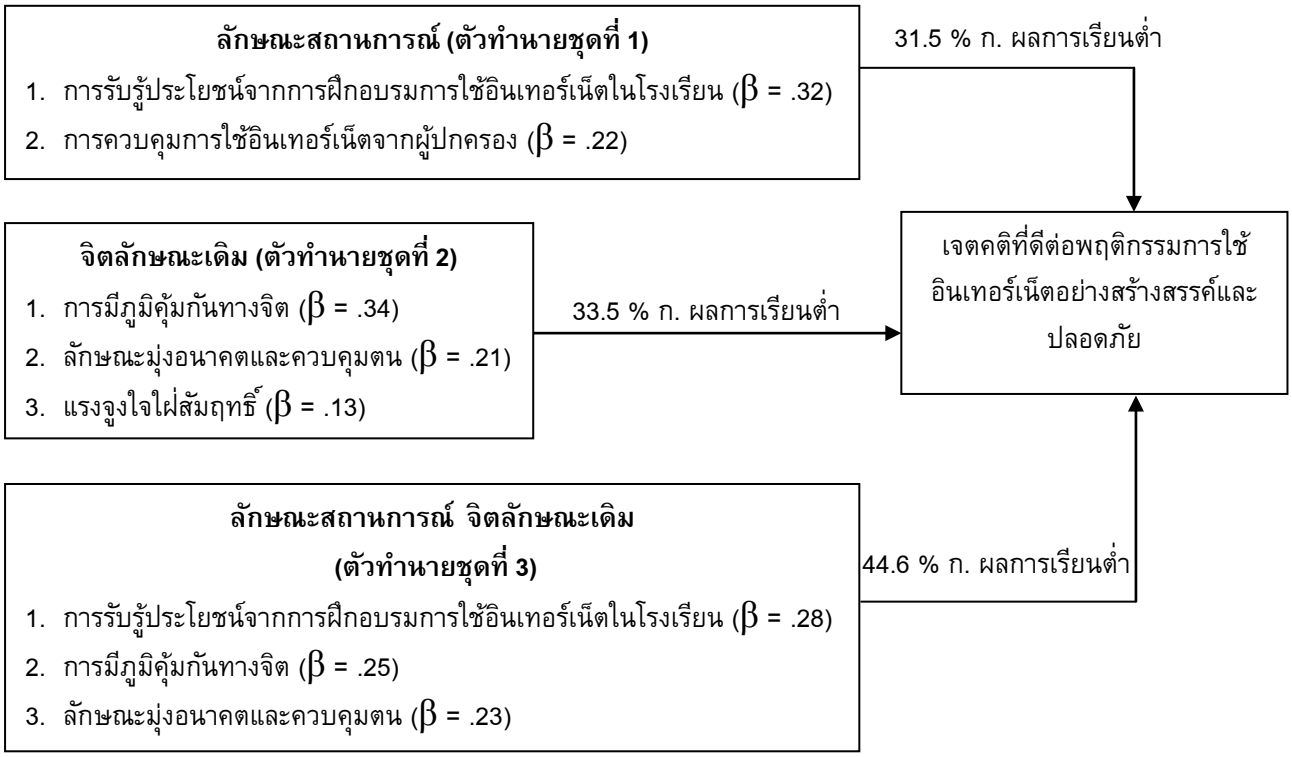

ภาพประกอบ 16 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ และจิตลักษณะเดิม เป็นตัวทำนายในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

และกลุ่มย่อย ทุกกลุ่ม เกินเกณฑ์ที่ตั้งไว้อยู่ระหว่างร้อยละ5.5 ถึง ร้อยละ 11.1 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ (ภาพประกอบ 16) สามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้ร้อยละ 44.6 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามลำดับ ตัวทำนายชุดที่ 1 (ลักษณะสถานการณ์) ปริมาณการทำนายอยู่ระหว่าง ร้อยละ 22.5 ถึง ร้อยละ 45.5 สามารถทำนายได้ร้อยละ 31.5 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญเรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ตัวทำนายชุดที่ 2 ปริมาณทำนายอยู่ระหว่างร้อยละ25.7 ถึง ร้อยละ 45.5 สามารถทำนายได้ร้อยละ 33.5 มีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่มี เจตคติที่ดีต่อพฤติกร รมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเป็นตัวแปรตาม จึงสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 4 ให้ผลสนับสนุนรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่ว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุหลายสาย และสายละหลายด้าน สามารถอธิบายตัวแปรตามด้านจิตลักษณะหรือพฤติกรรมเป้าหมายได้มากกว่าการใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุน้อยสายและสายละน้อยด้าน ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีถดถอยพหุคุณในส่วนนี้ เป็นการทำนายร่วมกันของตัวทำนาย 2 ชุด คือ ชุดลักษณะสถานการณ์ ร่วมกับชุดจิตลักษณะเดิมที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย หรือความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของตัวแปรตาม คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ให้การสนับสนุนสมมติฐานทั้งหมด สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของตัวแปรตามความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ให้การสนับสนุนสมมติฐานเพียงบางส่วน ผลดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีตหลายเรื่อง ***ตัวอย่างผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอ ย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย*** เช่น งานวิจัยของ ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2549) พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ รวม 7 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ ในกลุ่มนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำทำนายได้สูงสุดร้อยละ 25.1 และยังพบในงานของอนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ(2549) พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ รวม 9 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการป้องกันการคุกคามทางเพศ ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษามาก ทำนายได้สูงสุดร้อยละ 40.8 สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ รวม 8 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 49.5 พบอีกว่างานของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) ที่พบว่าตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ในการทำงาน รวม 6 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 51.0 และยังสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการทำงาน ในกลุ่มพนักงานแต่งงานแล้ว ได้สูงสุดร้อยละ 18.3 ***สำหรับผลงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย*** เช่น งานวิจัยของกุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่ (2546) พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ รวม 8 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการรักษาความสะอาด ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษามาก ได้สูงสุดร้อยล27.1 นอกจากนี้ยังพบในงานวิจัยของมนูญ ภู่ขลิบเงิน (2547) พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และ สถานการณ์ รวม 6 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการประหยัด ในกลุ่มนักเรียนชายได้สูงสุดร้อยละ 22.2 และยังพบในงานวิจัยของจุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) ที่พบว่า ตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะเดิม และสถานการณ์ในการทำงาน รวม6 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการทำงานในกลุ่มพนักงานแต่งงานแล้ว ได้สูงสุดร้อยละ 18.3

5.1.5 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 5 กล่าวว่า ตัวทำนายชุดที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย ตัวทำนายชุดที่ 3 (ลักษณะสถานการณ์ร่วมกับจิตลักษณะเดิม รวมเป็น 9 ตัวแปร) ร่วมกับตัวทำนายชุดที่ 4 (ได้แก่ กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร) รวม 11 ตัวแปร สามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้านได้มากกว่าเมื่อได้ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือตัวทำนายชุดที่ 4 ชุดหนึ่งชุดใดเพียงลำพัง โดยกำหนดเกณฑ์ความแตกต่างของปริมาณการทำนายตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐาน(Standard Multiple Regression Analysis) ของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ด้วยตัวทำนายชุดที่ 5 (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 11 ตัวแปร ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านแต่ละด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติ กรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือ ชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ร้อยละ 5 พบว่า ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ส่วนผลของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ (ตาราง 17) ด้วย**ตัวทำนายชุดที่ 5** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 11 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากกว่า ตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ร้อยละ 5 ในกลุ่มรวมและในกลุ่มย่อยทุกกลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์ที่แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 5.9 ถึง ร้อยละ 11.3 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย (ภาพประกอบ 17) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ได้ 37.3 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยและการมีภูมิคุ้มกันทางจิต **ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) สามารถทำนายได้ร้อยละ 25.3 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต **ตัวทำนายชุดที่ 4** (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายได้ร้อยละ 26.0 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ทั้งหมด

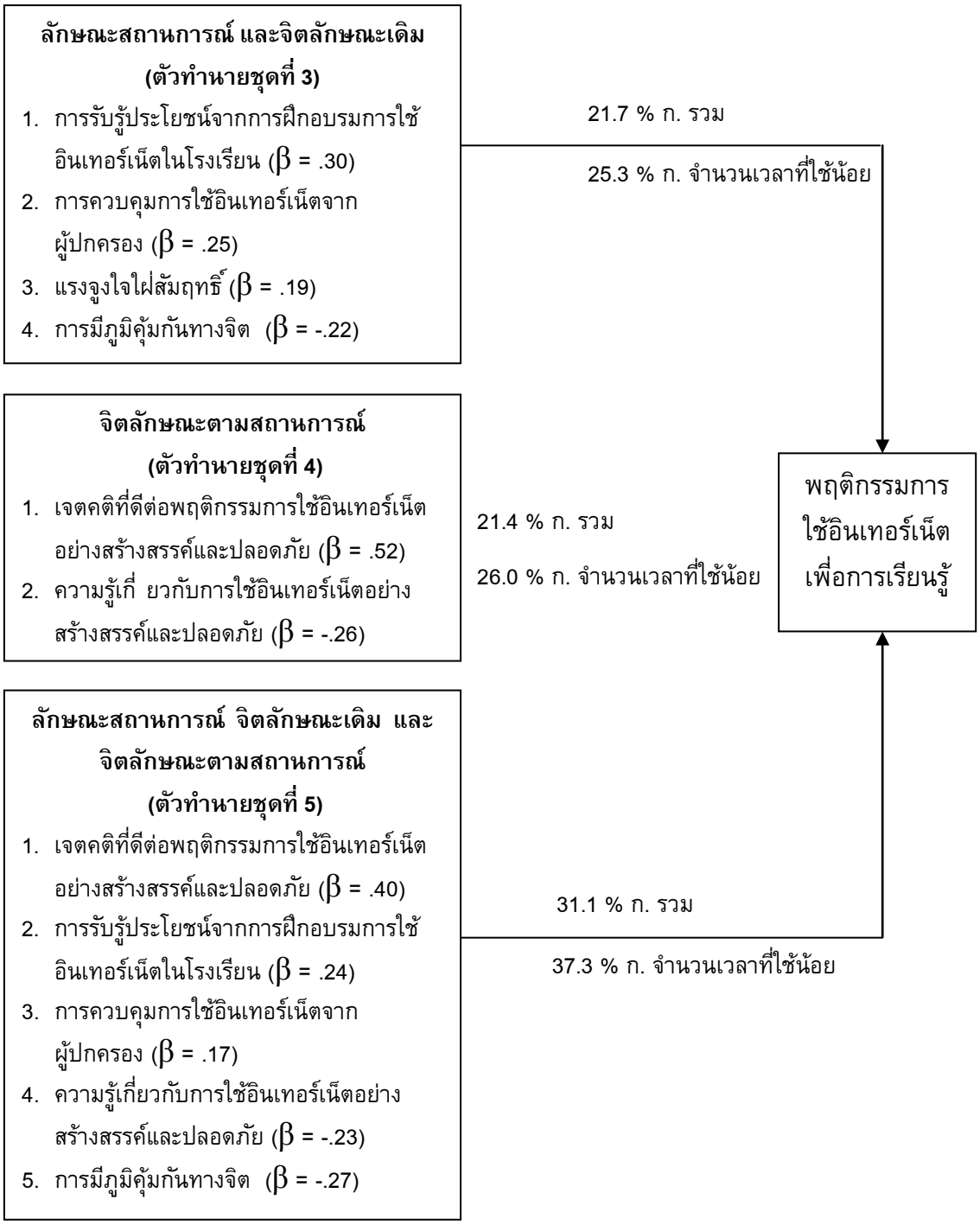

ภาพประกอบ 17 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวมและกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานของพฤติกรรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย (ตาราง 18) ด้วย**ตัวทำนายชุดที่ 5** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) รวม 11 ตัวแปร ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวน้อยกว่า เกณฑ์ร้อยละ 5 ผลวิจัยจึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ 5 (ตาราง 18) ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 15 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 0.4 ถึง 3.5 ในกลุ่มรวมสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้ ร้อยละ 40.9 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เ รียงลำดับจากมากหาน้อยในสามอันดับแรก คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต และทำนายได้สูงสุด ร้อยละ 50.6 ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง **ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลัก ษณะเดิม) สามารถทำนายได้ร้อยละ 39.2 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต และทำนายได้สูงสุด 49.4% ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง **ตัวทำนายชุดที่ 4** (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายได้ร้อยละ 17.9 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยและความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่ว นของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยจึงไม่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5

จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบมาตรฐานของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 19) ด้วย**ตัวทำนายชุดที่ 5** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลัก ษณะตามสถานการณ์) รวม 11 ตัวแปร ร่วมกันทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้มากกว่าตัวทำนายชุดที่ 3 หรือชุดที่ 4 ชุดใดชุดหนึ่งเพียงชุดเดียวเกินเกณฑ์ร้อยละ 5 ปรากฏผลที่สนับสนุนสมมติฐานในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 6 กลุ่ม โดยมีพิ สัยเปอร์เซ็นต์แตกต่างอยู่ระหว่างร้อยละ 5.0 ถึง 8.4 โดยกลุ่มที่มีเปอร์เซ็นต์แตกต่างมากที่สุด คือ กลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ (ภาพประกอบ 18) สามารถทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ร้อยละ 46.7 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม **ตัวทำนายชุดที่ 3** (ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม) สามารถทำนายได้ 38.3 % โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ เรียงลำดับจากมากหาน้อย คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม **ตัวทำนายชุดที่ 4** (จิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถทำนายได้ร้อยละ 31.9 โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเพียงตัวเดียว

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 5 เป็นส่วนใหญ่

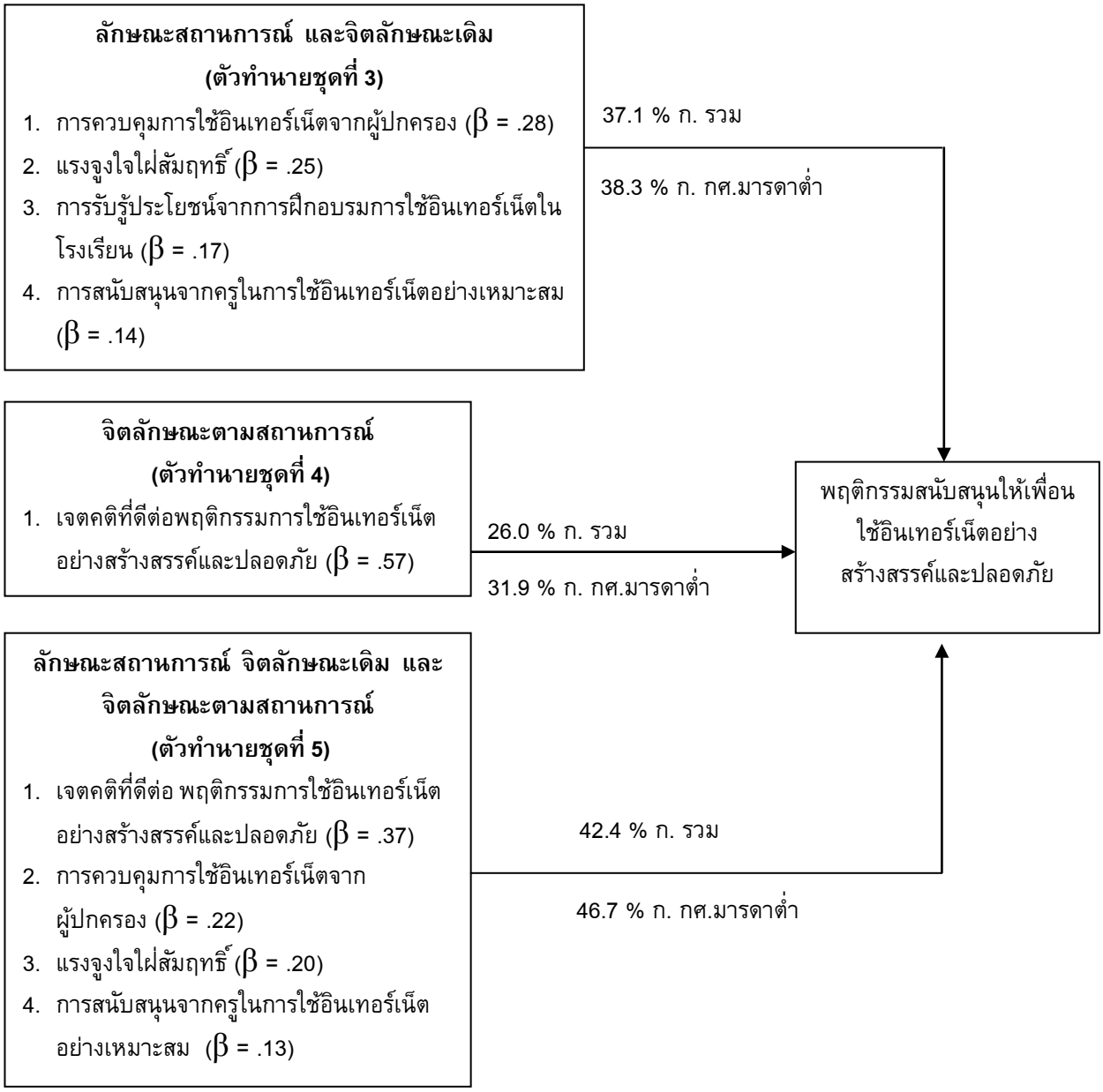

ภาพประกอบ 18 ปริมาณการทำนายและตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์เป็นตัวทำนายในกลุ่มรวมและกลุ่มนักเรียนที่มีมารดามีการศึกษาต่ำ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปริมาณการทำนายและตัวทำนายของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน แต่ละด้าน โดยใช้ตัวทำนายหลายกลุ่ม กลุ่มละหลายด้าน พบผลที่สนับสนุนสมมติฐานที่ 5 ที่กำหนดขึ้นบนพื้นฐานของรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมที่ว่า การใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุหลายสายและสายละหลายด้าน สามารถอธิบายพฤติกรรมเป้าหมายได้

มากกว่าการใช้ตัวแปรเชิงสาเหตุน้อยสายและสายละน้อยด้าน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยในอดีต หลายเรื่องที่ ทำการทดสอบกรอบแนวคิดรูปแบบทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยมพบในผลงานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2547) ศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า ตัวทำนายสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 10 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรมกา รใช้โทรศัพท์มือถืออย่างปลอดภัย ได้สูงสุด ร้อยละ 34.2 ในกลุ่มนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัวต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ(2551) ศึกษาพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียน พบว่า ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะต ามสถานการณ์ รวมกัน 12 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมได้สูงสุดร้อยละ 46.4 ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่เล่นเกม และยังพบในงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) ศึกษาพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น พบว่า ตัวทำนายกลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวมกัน 11 ตัวแปร ร่วมกันสามารถทำนายความสนใจเลือกอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ของนักเรียน ในกลุ่มรวม ได้ร้อยละ 60.80

สรุปผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยด้วย กลุ่มตัวแปรลักษณะสถานการณ์ จิ ตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ รวม 11 ตัวแปร ปรากฏว่า ตัวทำนายสำคัญที่สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และ ปลอดภัย (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้เป็ นลำดับแรกๆ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ส่วนตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและ ควบคุมตน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในที่นี้จึงจ ะอภิปรายผลที่เกี่ยวกับตัวทำนายที่สำคัญ 4 ด้าน ดังกล่าวข้างต้น

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เป็นตัวแปรใน กลุ่มจิตลักษณะสถานการณ์ สามารถเข้าทำนายเป็นอันดับแรกในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ การเรียนรู้ ในกลุ่มรวม และกลุ่ มย่อยต่างๆ ทุกกลุ่ม (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .32 ถึง .46) และทำนาย พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้เป็นอันดับแรกเช่นกัน ในกลุ่มรวม และกลุ่มย่อย 7 จาก 15 กลุ่ม (ค่าเบต้าเท่ากับ .26 และ .37) ซึ่งพบผลวิจัยในอดีต ที่ สอดคล้องกันว่า ตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม เป็นตัวทำนาย ที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสม(นรา จันชนะกิจ. 2547) และยังสอดคล้อง กับงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจ พอเพียง เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เช่นเดียวกับงานวิจัย ของดวงกมล ทรัพย์พิทยากร(2547) พบว่า เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นตัวทำนาย สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ของนักศึกษาปริญญาตรี

การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง เป็นตัวแปรในกลุ่มสถานการณ์ที่สามารถเข้าทำนายเป็นอันดับสองในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยต่างๆ 3 จาก 15 กลุ่ม (ค่าเบต้าเท่ากับ .16 ถึง .33) และเข้าทำนายได้เป็นลำดับที่หนึ่งในพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ค่าเบต้าเท่ากับ .32 และ .45) ซึ่งพบผลที่สอดคล้องกันในงานวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529) พบว่า การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของบิดามารดา (ควบคุมการเปิดรับ ควบคุมเข้าใจเนื้อหา และควบคุมการยอมรับการชักจูง) มีความสัมพันธ์กับความชอบอ่านเรื่องที่เป็นประโยชน์ของนักเรียน (ค่าอาร์เท่ากับ .16, $p < .05$) นอกจากนี้ยังพบผลในงานวิจัยของศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) พบว่า การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของบิดามารดา เป็นตัวทำนายสำคัญของปริมาณเวลาที่ใช้ในการอ่านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ด้านรวมของนักเรียน

ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เป็นตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สามารถเข้าทำนายเป็นอันดับแรกๆ ในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้เป็นลำดับที่หนึ่ง ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย 11 จาก 15 กลุ่ม (ค่าเบต้าอยู่ระหว่าง .25 ถึง .35) พบผลสอดคล้องในงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนรา จันชนะกิจ (2547) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างถูกกาลเทศะ นอกจากนี้ยังพบในงานวิจัยของดวงกมล ทรัพย์วิทยากร (2549) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์

การมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิมที่สา มารถเข้าทำนายเป็นอันดับหนึ่งและสอง ในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อ อย่างปลอดภัย พบผลที่สอดคล้องกันในงานวิจัยของวีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และคนอื่นๆ (2553) พบว่า จิตพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี) มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 นอกจากนี้ในงานวิจัยของจิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) ยังพบว่า การมีภูมิคุ้มกันตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนิศากร สนามเขต (2550) พบว่าการมีภู มิคุ้มกันภายในตน เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งที่ไม่ดี นอกจากนี้ในงานวิจัยของ จุรีพร ภิบาลจันทร์ (2551) พบว่า ความชอบเสี่ยงน้อย เป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานตามหน้าที่ สำหรับงานวิจัยของ วรรณลดา กันต์โฉม (2553) พบว่า การมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนได้รับอิทธิพลทางตรงจาก ทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดี ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง และสุขภาพจิตดี กล่าวได้ว่า นักเรียนที่ยิ่งมีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนที่ไม่ดีน้อย ยิ่งมีลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนมาก ยิ่งได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองที่ดีมาก และยิ่งมีสุขภาพจิตดีน้อย นักเรียนเหล่านี้ยิ่งมีการมีภูมิคุ้มกันการคบเพื่อนมากด้วย โดยตัวแปรเชิงเหตุในโมเดลสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของการมีภูมิคุ้มกันได้ร้อยละ 48

5.1.6 การสรุปและอภิปรายผลตามสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 6 กล่าวว่า กลุ่มตัวแปรลำดับที่ 1 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์มี 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อควบคุมอิทธิพลกลุ่มตัวแปรลำดับที่ 1 คือ จิตลักษณะตามสถานการณ์ให้คงที่แล้ว นำกลุ่มตัวแปรลำดับที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน แรงจูงใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) เข้าร่วมทำนายสามารถเพิ่มปริมาณทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้านใน 3 ด้าน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

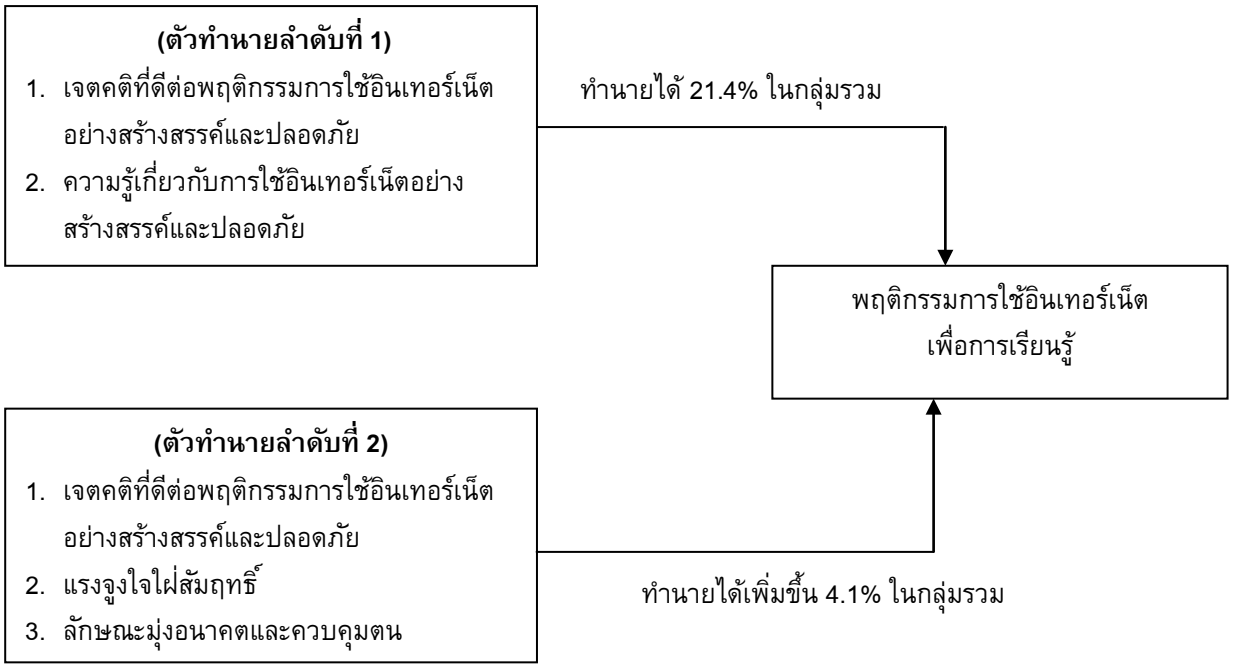

ภาพประกอบ 19 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 20) และตัวทำนายลำ ดับที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ผลปรากฏ ว่ากลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 (จิตลักษณะเดิม) สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้เพิ่มขึ้นจากที่กลุ่มตัวทำนายลำดับที่1

(จิตลักษณะตามสถานการณ์) 2 ตัวแปร ทำนายได้อย่างมีนัย สำคัญ ในกลุ่มรวม (ภาพประกอบ 19) และกลุ่มย่อย 14 จาก 15 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 3.0 ถึง ร้อยละ 7.1 โดยในกลุ่มรวมทำนายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 4.1 และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุด ร้อยละ 7.1 ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 21) และตัวทำนายลำดับที่ 2 คือ

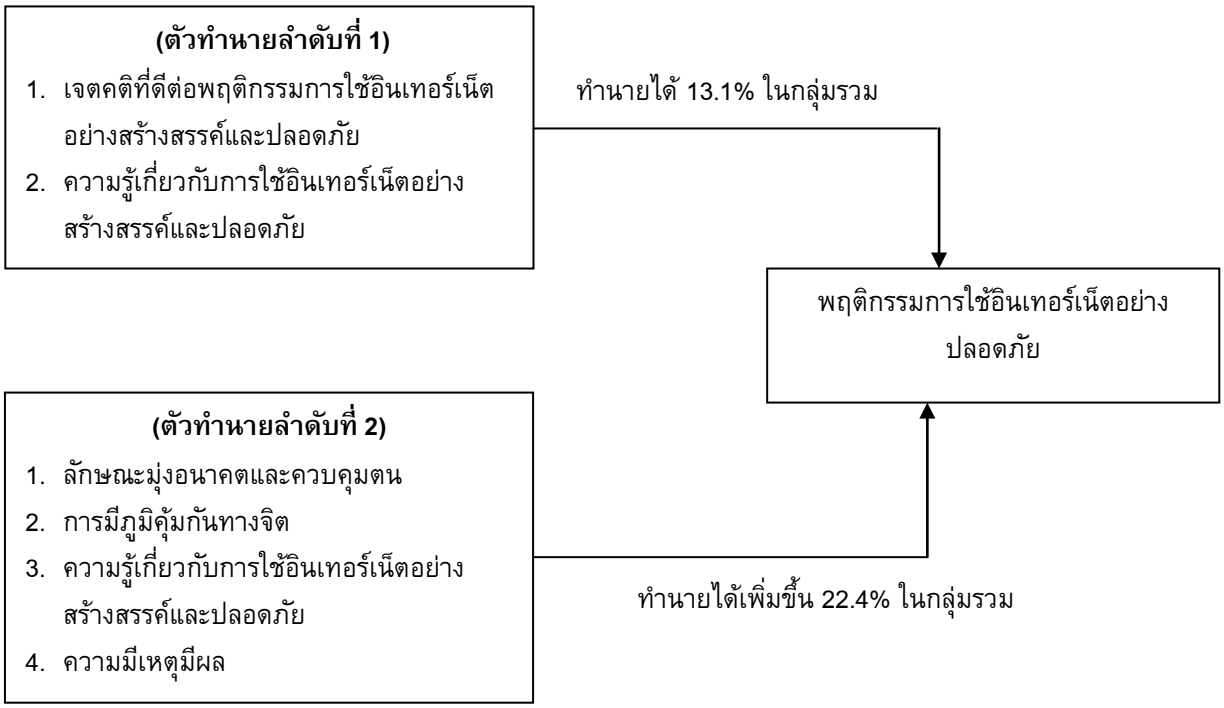

ภาพประกอบ 20 ผลการทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม

จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นจากที่กลุ่มตัวทำนายลำดับที่1 จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญ ในกลุ่มรวม (ภาพประกอบ 20) และทุกกลุ่มย่อย โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 16.5 ถึง ร้อยละ 27.2 โดยในกลุ่มรวมทำนายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 22.4 และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุด ร้อยละ 27.2 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าร่วมโครงการฯ มีตัวทำนายที่สำคัญ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความมีเหตุมีผล

เมื่อนำคะแนนของพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย มาทำการวิเคราะห์ถดถอยแบบมีลำดับขั้น โดยใช้กลุ่มตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร แปร (เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 (ตาราง 21) และตัวทำนายลำดับที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร (ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมีเหตุมีผล และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต) ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวทำนายลำ ดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นจากที่กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 1 จิตลักษณะตามสถานการณ์ 2 ตัวแปร ทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญ ในกลุ่มรวม (ภาพประกอบ 21) และกลุ่มย่อย 13 จาก 15 กลุ่ม โดยมีพิสัยเปอร์เซ็นต์การทำนายที่เพิ่มขึ้นอยู่ระหว่างร้อยละ 4.4 ถึง ร้อยละ 10.5 โดยในกลุ่มรวมทำนายได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 6.8 และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุด ร้อยละ 10.5 ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ โดยมีตัวทำนายที่สำคัญ คือ เจตคติคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความมีเหตุมีผล

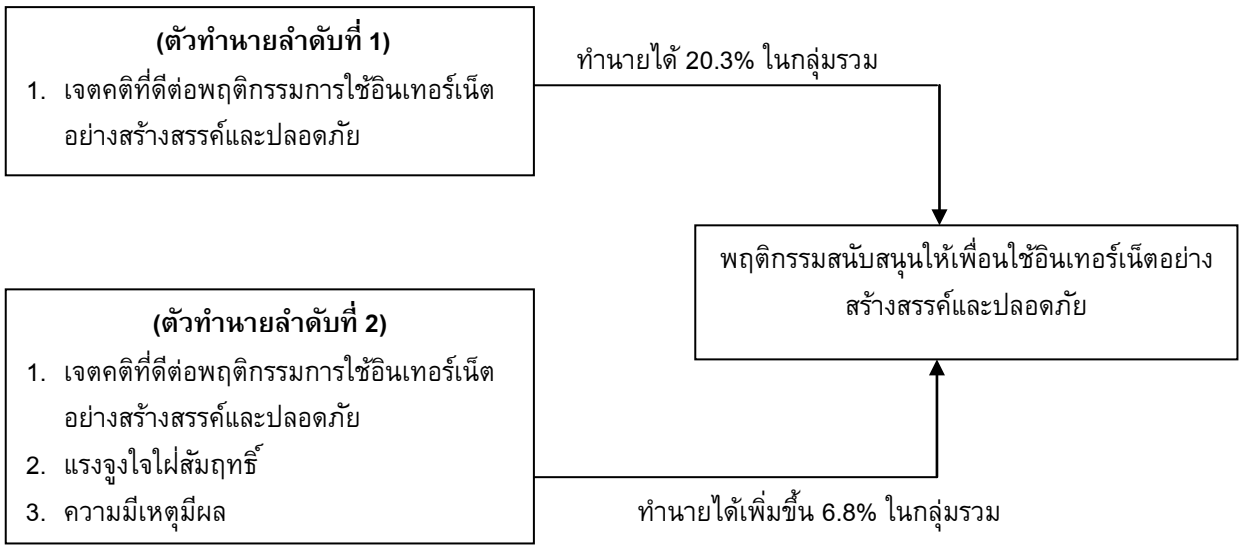

ภาพประกอบ 21 ผลการทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยใช้กลุ่มจิตลักษณะตามสถานการณ์ เป็นตัวทำนายลำดับที่ 1 และใช้จิตลักษณะเดิมร่วมเป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 ในกลุ่มรวม

และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแต่ละด้าน ได้ในปริมาณหนึ่ง และเมื่อนำกลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 คือ จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร เข้าร่วมทำนายโดยควบคุมอิทธิพลของกลุ่มตัวทำนายลำดับแรกให้คงที่ พบว่า กลุ่มตัวทำนายลำดับที่ 2 สามารถทำนายพฤติกรรมแต่ละด้านได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จึงกล่าวได้ว่า **ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน**

ส่วนนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ 6 ทั้งหมด จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเสริมสร้างสุขภาพและป้องกันปัญหาทางสุขภาพ (Practice) ด้วยการให้ความรู้ (Knowledge) และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม (Attitude) ร่วมกัน เท่านั้น อาจไม่เพียงพอที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมอย่างแท้จริง มีหลักฐานจากผลการประเมินโครงการรณรงค์การป้องกันโรคเอดส์เมื่อหลายปีที่ผ่านมาในต่างประเทศ (เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ และออสเตรเลีย) พบว่า การให้ความรู้และให้ “สารขู่” (เจตคติที่ไม่ดีต่อโรคเอดส์) ให้ผลดีต่อจิตใจในระยะแรก แต่ไม่นำไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมในการป้องกันโรคเอดส์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน . 2548: 131; อ้างอิงจาก Popham. 1993; Ruiter; et al. 2001; Albarracin; et al. 2003) จึงมีนักวิชาการจำนวนมากที่เสนอว่าควรจะพัฒนาจิตลักษณะด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไปกับการให้ความรู้และเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรม เช่น การพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต และควบคุมตน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548: 131; อ้างอิงจาก Popham. 1993; Rothspan; & Read. 1996) ความเชื่ออำนาจในตนด้านสุขภาพ และความเชื่อในประสิทธิผลแห่งตน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2548: 131; อ้างอิงจาก Ruiter; et al. 2001; Ogden. 2003) ในประเทศไทยก็พบผลในทำนองเดียวกัน มีตัวอย่าง เช่น จากการศึกษาพฤติกรรมป้องกันตนจากการคุกคามทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นหญิง (อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ. 2549) พฤติกรรมการดูแลทันตสุขภาพบุตรก่อนวัยเรียนของมารดา (วรวรรณ อัศวกุล. 2546) ตลอดจนพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงาน (จุรีพร ภิบาลจันทร์. 2551) พบผลการวิจัยที่สอดคล้องกันว่า การใช้ตัวแปรเชิงเหตุด้านความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรม เป้าหมายหนึ่ง และเจตคติที่ดีต่อพฤติ กรรมนั้นๆ ร่วมกันสามารถทำนายพฤติกรรม เป้าหมาย ได้ไม่มากนัก แต่เมื่อนำตัวแปรจิตลักษณะเดิมที่สำคัญต่อพฤติกรรมนั้นๆ บางด้าน (เช่น ลักษณะมุ่งอนาคต-ควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตนด้านสุขภาพ เป็นต้น) เข้าร่วมทำนาย สามารถเพิ่มปริมาณการทำนายพฤติกรรม นั้นได้มากขึ้นอย่างเด่นชัด ในการวิจัยครั้งนี้ก็พบผลในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เมื่อใช้จิตลักษณะเดิม 4 ตัวแปร เป็นตัวทำนายลำดับที่ 2 เข้าร่วมทำนาย โดยควบคุมอิทธิพลของตัวทำนายลำดับที่ 1 ให้คงที่ (ตาราง 20 ถึง ตาราง 22) สามารถทำนาย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 4.1 ในกลุ่มรวม และทำนายเพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 7.1 ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ สามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 22.4 ในกลุ่มรวม และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 27.2 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการฯ และทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.8 ในกลุ่มรวม และทำนายได้เพิ่มขึ้นสูงสุดร้อยละ 10.5 ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษา ต่ำ ผลการวิจัยครั้งนี้ จึงเป็นการยืนยันอีกครั้งหนึ่ง ว่าในการจะเสริมสร้างหรือ พัฒนาพฤติกรรม ที่น่าปรารถนาในบุคคล ตัวอย่างเช่น พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคต่างๆ พฤติกรรมป้องกันตนจากอันตรายในการทำงาน รวมทั้งพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยที่ศึกษาครั้งนี้ด้วย ต้องทำการพัฒนาตัวแปรจิตลักษณะเดิมที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปกับการให้ความรู้ และเสริมสร้างให้บุคคลมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมนั้นๆ จึงจะนำไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสมได้มากขึ้น

5.2 การสรุปและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษจากการวิเคราะห์เพิ่มเติม

นอกเหนือจากการวิเคราะห์ผลตามสมมติฐานในงานวิจัยครั้ง นี้ ยังได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อหาคำตอบและอภิปรายผลในประเด็นพิเศษที่เกี่ยวข้องและมีประโยชน์ ต่อการประยุกต์ผลวิจัยนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในสมมติฐานการวิจัย ประเด็นดังกล่าวก็คือ ในภาพรวมแล้ว มีตัวแปรอะไรบ้างที่เป็นปัจจัยสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมก ารใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) รวมทั้งนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ซึ่งก็คือนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านน้อย นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีลักษณะเป็นอย่างไร และจะมีปัจจัยอะไรบ้างที่สามารถปกป้องให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ดังนั้นลำดับการนำเสนอในหัวข้อมีดังนี้

5.2.1) การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ในกลุ่มตัวอย่างรวม

5.2.2) การวิเคราะห์กลุ่มกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้องของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน

5.2.3) การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

5.2.1 การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่ างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ในกลุ่มตัวอย่างรวม

การวิเคราะห์ในหัวข้อนี้ เพื่อค้นหาคำตอบว่าในภาพรวมมีตัวแปรใดบ้างในงานวิจัยนี้ที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์แ ละปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยออกเป็น 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้การ วิเคราะห์อิทธิพลแบบตัวแปรสังเกต (Observed Variable Path Analysis) ในการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรเชิงสาเหตุ ซึ่งได้แก่ ตัวแปรในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ว่ามี

ตัวแปรใดบ้างที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยกำหนดแบบจำลอง (Model) ที่จะทดสอบจากกรอบแนวคิดของงานวิจัยนี้ ที่ระบุให้ตัวแปรทุกตัวในกลุ่มลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ มีอิทธิพล ทางตรงต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน นอกจากนี้ เนื่องจากในกรอบแนวคิดในงานวิจัยนี้ใช้รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม ที่กำหนดให้ตัวแปรในสถานการณ์ มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับตัวแปรในกลุ่มจิตลักษณะเดิม และส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่จากผลการวิเคราะห์ผลปฏิสัมพันธ์ในงานวิจัยนี้ ไม่พบผลปฏิสัมพันธ์ (Interaction Effect) ร่วมกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรลักษณะสถานการณ์และจิตลักษณะเดิมที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

ดังนั้นในแบบจำลอง ที่จะทดสอบนี้ จึงมีเพียงแต่ผลอิทธิพลหลัก (Main Effect) ไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ ผลการวิเคราะห์อิทธิพลแบบจำลองตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง 597 คน แสดงไว้ในตาราง 25 และภาพประกอบ 22

จากตาราง 23 ปรากฏว่า แบบจำลองตามกรอบแนวคิดของงานวิจัยยังไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูล โดยดัชนีความกลมกลืนที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์นี้ ได้แก่ ค่า χ^2 ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ, RMSEA , CFI, TLI, CAIC ซึ่งดัชนีความกลมกลืน ทุกตัวของแบบจำลองที่ทดสอบไม่มีดัชนีไหนที่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงปรับแบบจำลอง โดยพิจารณาจากดัชนีการปรับแบบจำลอง (Modification Indices) ควบคู่กับความเป็นไปได้ในทางทฤษฎี ซึ่งก็คือ การตัดเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญออกจากแบบจำลอง และผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น โดยยอมให้ความคลาดเคลื่อนของตัวแปรบางตัวสัมพันธ์กันได้ ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในงานวิจัยที่ใช้วิธีการเก็บข้อมูล โดยการประเมินตนเองเพียงฝ่ายเดียว ผลการวิเคราะห์แบบจำลองที่ปรับแล้ว แสดงไว้ในตาราง 24

ตาราง 23 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลตั้งต้น (กลุ่มรวม N = 597 คน)

ค่าสถิติ	เกณฑ์พิจารณา	ค่าสถิติในโมเดล (กลุ่มรวม)
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	χ^2 = 86.56, p-value = 0.00, df = 4
RMSEA	น้อยกว่า .08	0.17
CFI	มากกว่า .90	0.98
TLI	มากกว่า .90	0.64
CAIC	$CAIC_{model}$ ต่ำกว่า $CAIC_{saturated}$	$CAIC_{model}$ = 819.15 $CAIC_{saturated}$ = 776.15

ตาราง 24 ดัชนีความกลมกลืนของโมเดลที่ปรับแล้ว (กลุ่มรวม N = 597 คน)

ค่าสถิติ	เกณฑ์พิจารณา	ค่าสถิติในโมเดล (กลุ่มรวม)
χ^2	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	χ^2 = 108.20, p-value = 0.00, df = 25
RMSEA	น้อยกว่า .08	0.07
CFI	มากกว่า .90	0.98
TLI	มากกว่า .90	0.94
CAIC	$CAIC_{model}$ ต่ำกว่า $CAIC_{saturated}$	$CAIC_{model}$ = 596.07
		$CAIC_{saturated}$ = 672.66

จากตาราง 24 แบบจำลองที่ปรับแล้ว มีความกลมกลืนกับข้อมูลดัชนีความกลมกลืนทุกตัวผ่านเกณฑ์ที่กำหนดค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทุกค่าที่แสดงไว้ในภาพประกอบ 22 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 25 ผลวิเคราะห์จากแบบจำลองที่บ่งบอกว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากตัวแปร ความมีเหตุมีผล มากที่สุด โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .39 รองลงมาคือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .17 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .11 ตามลำดับ ตัวแปร ปัจจัยเชิงสาเหตุของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทุกตัวในแบบจำลอง นี้สามารถ ร่วมกันทำนายความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ร้อยละ 21

ตาราง 25 อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลโดยรวม (TE) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) ของตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน ในกลุ่มรวม (597 คน)

ตัวแปร	ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ			เจตคติที่ดีต่อพฤติ.การใช้อินเทอร์เน็ตฯ			พฤติ.การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้			พฤติ.การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย			พฤติ.สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตฯ		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE
การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง	.17*	-	.17*	.14*	-	.14*	.14*	.05*	.19*	-	-	-	.20*	.03*	.23*
การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน	-	-	-	.18*	-	.18*	.16*	.06*	.22*	-	-	-	.11*	.04*	.15*
การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม	-	-	-	.10*	-	.10*	-	.03*	.03*	.16*	-	.16*	.17*	.02*	.19*
การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.18*	-	.18*	-	-	-
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.28*	-	.28*	-	-	-
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	.11*	-	.11*	.20*	-	.20*	-	.07*	.07*	-	-	-	.10*	.04*	.14*
ความมีเหตุมีผล	.39*	-	.39*	.07*	-	.07*	-	.02*	.02*	-	-	-	-	.02*	.02*
การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	-	-	-	.26*	-	.26*	-	.09*	.09*	.23*	-	.23*	-	.06*	.06*
ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เจตคติต่อพฤติ.การใช้อินเทอร์เน็ตฯ	-	-	-	-	-	-	.34*	-	.34*	-	-	-	.22*	-	.22*
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
.21		.41			.26			.37			.34				

หมายเหตุ: DE = อิทธิพลทางตรง IE = อิทธิพลทางอ้อม TE = อิทธิพลโดยรวม ; $^{*}p < .05$

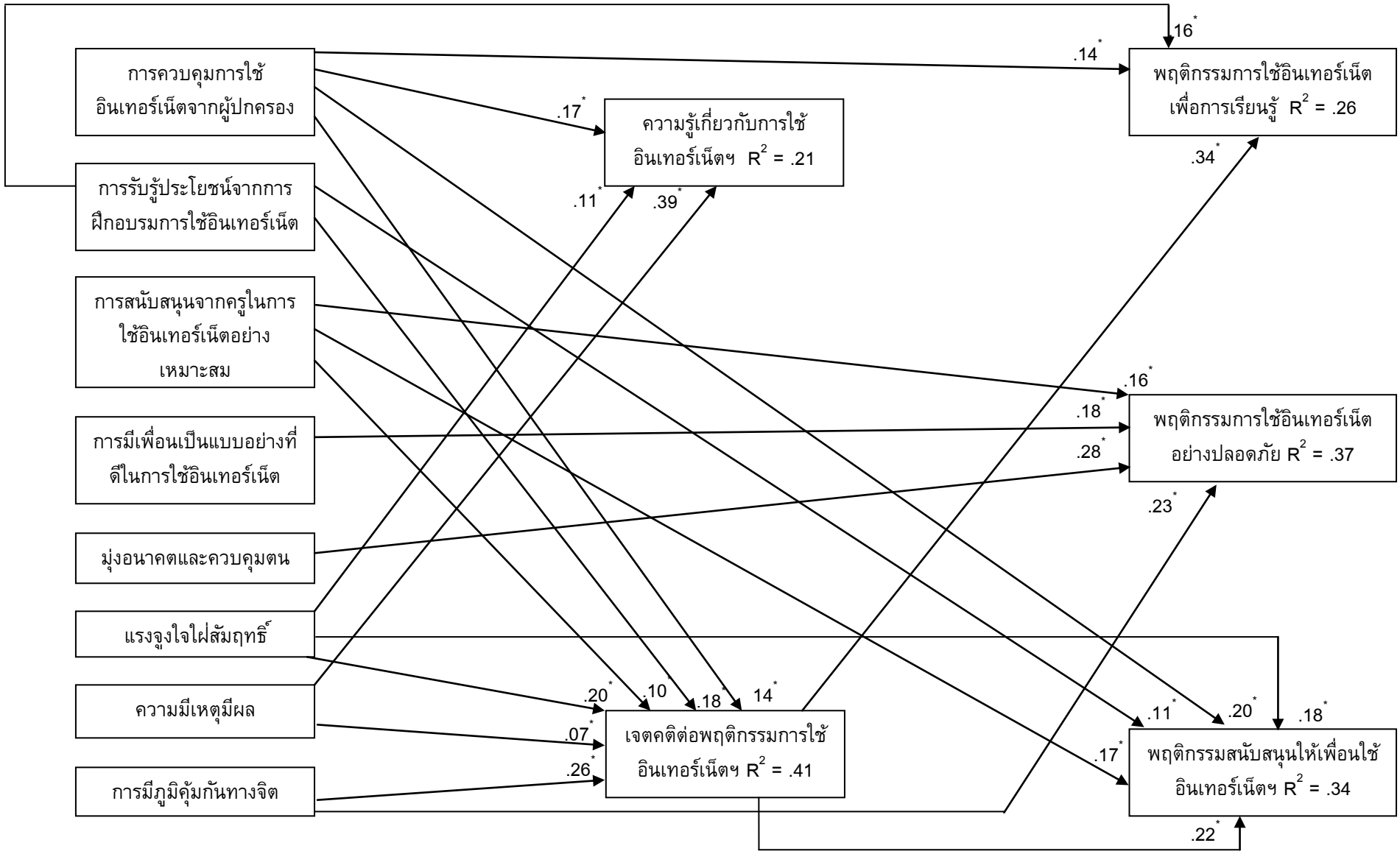

ภาพประกอบ 22 แสดงผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของจิตลักษณะเดิม ลักษณะสถานการณ์ จิตลักษณะตามสถานการณ์ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน ในกลุ่มตัวอย่างรวม (N = 597)

* มีนัยสำคัญที่ .05

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากตัวแปร การมีภูมิคุ้มกันทางจิต มากที่สุด โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .26 รองลงมาคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .20 การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .18 การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .14 การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .10 และความมีเหตุมี ผล โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .07 ตามลำดับ ตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทุกตัวในแบบจำลอง นี้สามารถร่วมกัน ทำนายเจตคติ ที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ร้อยละ 41

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากตัวแปรเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากที่สุด โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .34 รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มีอิทธิพลทางบวกโดยตรง และอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ.22 การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มีอิทธิพลทางบวกโดยตรง และอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่าน เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ.19 การมีภูมิคุ้มกันทางจิต มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .09 แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .07 การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .03 และความมีเหตุมีผล มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .02 ตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ทุกตัวในแบบจำลองนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ได้ร้อยละ 26

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ได้รับอิทธิพลทางบวกโดยตรงจากตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนมากที่สุด โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .28 รองลงมาคือ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .23 การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .18 และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม โดยมีสัมประสิ ทธิ์อิทธิพลมาตรฐานเท่ากับ .16 ตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ทุกตัวในแบบจำลองนี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้ร้อยละ 37

พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้รับ อิทธิพลทางบวกโดยตรงจากตัวแปร การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มากที่สุด มีอิทธิพลทางบวกโดยตรงและอิทธิพลทางบวกโดยอ้อม ผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ . 23 รองลงมา คือเจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ .22 การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม มีอิทธิพลทางบวกโดยตรงและอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ.19 การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มีอิทธิพลทางบวกโดยตรงและอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่าน เจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ15 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลทาง บวก โดยตรงและอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่าน เจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ .14 การมีภูมิคุ้มกันทางจิต มีอิทธิพลทาง บวกโดยอ้อมผ่าน เจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .06 และความมีเหตุมีผล มีอิทธิพลทางบวกโดยอ้อมผ่านเจตคติที่ดี ต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย โดยมีสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ .02 ตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทุกตัวในแบบจำลอง นี้สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ร้อยละ 34

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ สามารถสรุปได้ดังนี้

เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่นๆ ที่ศึกษา

การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน มี อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่นๆ ที่ศึกษา (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมร้อยละ 22)

การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม สนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยผ่านเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากกว่าตัวแปรเชิงเหตุอื่นๆ ที่ศึกษา (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมร้อยละ 23)

ตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดสามารถทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างปลอดภัย ได้มากที่สุด รองลงมาคือ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามลำดับ

ผลวิจัยนี้มีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบในอดีต ตัวอย่างเช่นดวงกมล ทรัพย์พิทยากร (2549) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนของนักศึกษา เป็นตัวทำนายที่สำคัญลำดับที่ 2 เมื่อร่วมตัวแปรอีก 7 ตัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นประโยชน์ในกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนอยู่ในคณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 10.5 นอกจากนี้ยัง มีผลอื่นๆ ที่พบสอดคล้องใกล้เคียงกัน ในงานวิจัยของ จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ (2551) พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีอิทธิพลทางตรงไปยังพฤติกรรมการออม และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนปฏิบัติตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงและในงานวิจัยของวีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และคนอื่นๆ (2553) พบว่า เจตคติที่มีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของนักศึกษามีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .46 เป็นต้น

5.2.2 นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและปัจจัยปกป้อง

เยาวชนกลุ่มเสี่ยงในที่นี้ คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านน้อย (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) และมีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย เป็นต้น พิจารณาตามลักษณะชีวสังคมและภูมิหลังของนักเรียนที่แตกต่างกัน (ดูผลวิจัยในตาราง 12 ถึง 14 ส่วนที่ 2 และตาราง 15 ถึง 19 ประกอบ) พบลักษณะของกลุ่มเสี่ยงดังต่อไปนี้

นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อย คือ 1) นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย หรือ2) นักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ตาราง 12 ถึง 13, ตาราง 77 ภาคผนวก ข) ปัจจัยเชิงเหตุ (ปัจจัยปกป้อง) สำคัญของพฤติกรรมการ ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการควบคุมจากผู้ปกครองในการใช้อินเทอร์เน็ต (ตาราง 17)

นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อย คือ 1) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และโดยเฉพาะ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีผลการเรียนสูง หรือ 2) กลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 12 และ 14, ตาราง 71 และ 78 ภาคผนวก ข) ปัจจัยเชิงเหตุ (ปัจจัยปกป้อง) สำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภั ย ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (ตาราง 18)

นักเรียน ที่มีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์แ ละปลอดภัยน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียน สูง (ตาราง 12 และ 14) ปัจจัยเชิงเหตุ (ปัจจัยปกป้อง) สำคัญของ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้แก่ การควบคุมจากผู้ปกครองในการใช้อินเทอร์เน็ต เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ตาราง 19)

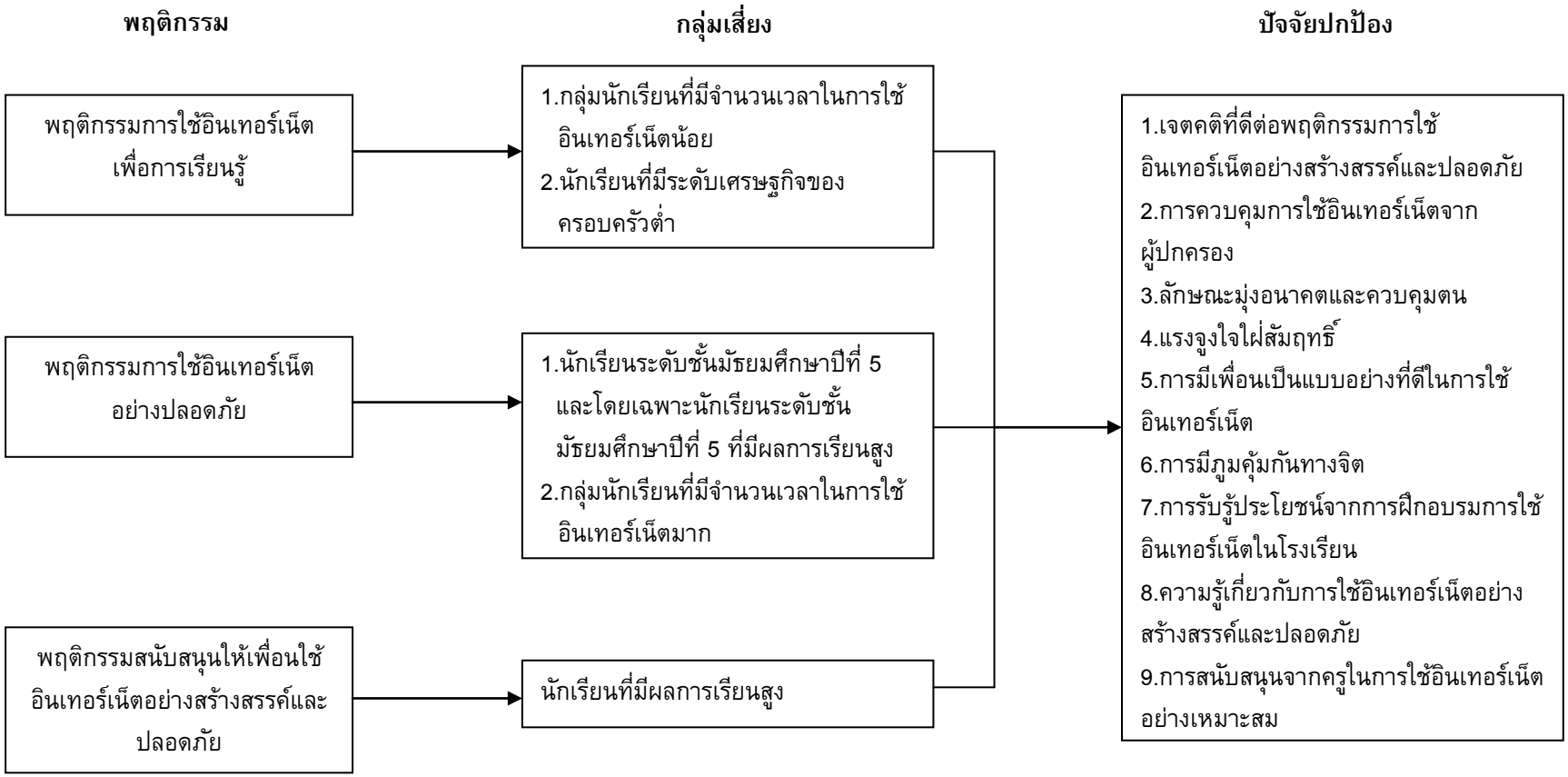

ภาพประกอบ 23 แสดงผลวิจัยเกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยง และปัจจัยปกป้อง

นักเรียนที่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย คือ 1) นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมากหรือน้อย หรือกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก หรือ 3) นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ (ตาราง 12 และ 14, ตาราง 72 และ 75 ภาคผนวก ข) ปัจจัยเชิงเหตุ (ปัจจัยปกป้อง) สำคัญขอ งความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ได้แก่ ความมีเหตุมีผล การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ (ตาราง 15)

สรุปได้ว่าคือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านน้อย (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย หรือพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ได้แก่ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย นักเรียนที่ มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะผู้ที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ นักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

ส่วนปัจจัยเชิงเหตุสำคัญด้านจิตลักษณะและสถานการณ์ที่อาจพัฒนาเป็นปัจจัยปกป้องเพื่อช่วยเพิ่มพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) (เรียงตามลำดับความสำคัญ) คือ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต การมีภูมิคุ้มกันทางจิต การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตในโรงเรียน ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม (ภาพประกอบ 23)

5.2.3 การวิเคราะห์อิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุของเจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภั ย และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย 2 จาก 3 ด้าน ในปริมาณน้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการทราบว่าอิทธิพลของปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทั้ง 3 ด้านของนักเรียนจะแตกต่างกันไปตามระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงหรือนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำ หรือไม่อย่างไร โดยใช้การวิเคราะห์อิทธิพลพหุกลุ่ม (Multiple Group Path Analysis) ที่ใช้ตัวแปรผลการเรียนเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบว่า

ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภั ยทั้ง 3 ด้าน ที่แตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ มีผลการเรียนสูง กับนักเรียนที่ มีผลการเรียนต่ำ ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลใดที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าตัวแปร ผลการเรียน ร่วมกับปัจจัยเชิงสาเหตุตัวนั้นที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

การวิเคราะห์อิทธิพลพหุกลุ่มนี้มีอำนาจทดสอบ (power) เหนือกว่าการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ได้ทดสอบไปในผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน เนื่องจากในการทดสอบพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งหมดในแบบจำลองร่วมกัน ขั้นตอนการวิเคราะห์พหุกลุ่มมีดังนี้ (ดูตาราง 87 ภาคผนวก ข. ประกอบ)

ขั้นที่หนึ่ง การวิเคราะห์อิทธิพล โดยกำหนดให้แบบจำลองปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของทั้งสองกลุ่มเหมือนกัน แต่ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองของทั้งสองกลุ่มมีความเท่าเที ยมกัน กล่าวคือ ในแต่ละกลุ่มต่างประมาณค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของกลุ่มตนเอง ดังนั้นถ้าวิเคราะห์แล้วแบบจำลองที่วิเคราะห์มีความกลมกลืนกับข้อมูล แสดงว่าโครงสร้างของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอาจจะ แตกต่างกัน ในขนาดของค่าอิทธิพลของตัวแปรในปัจจัยเชิงสาเหตุ

ขั้นที่สอง คือ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มี ผลการเรียนต่ำ หรือไม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองมีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวเท่ากันระหว่าง 2 กลุ่ม ถ้าผลต่าง ไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ระหว่างแบบจำลอง ในขั้นที่สองกับขั้นที่หนึ่ง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลต่างองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ามีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างน้อย 1 ค่า ในแบบจำลองที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งถ้าพบผลเช่นนั้นแล้ว การวิเคราะห์ในลำดับต่อไป คือ การวิเคราะห์เพื่อค้นหาว่าค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของค่าอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุใดบ้างที่แตกต่างกันระหว่างแบบจำลองทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ไม่มีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าค่าอิทธิพลต่อความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวในแบบจำลองระหว่างสองกลุ่มเท่ากันและดำเนินการวิเคราะห์ในขั้นที่สามต่อไป

ขั้นที่สาม คือ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือไม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองมีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวเท่ากัน ระหว่าง 2 กลุ่ม ถ้าผลต่าง ไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ระหว่างแบบจำลอง ในขั้นที่สองกับขั้นที่หนึ่ง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลต่างองศาความ

เป็นอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ามีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างน้อย 1 ค่า ในแบบจำลองที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งถ้าพบผลเช่นนั้นแล้ว การวิเคราะห์ในลำดับต่อไป คือ การวิเคราะห์เพื่อค้นหาว่าค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของค่าอิทธิพลต่อเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุใดบ้างที่แตกต่างกันระหว่างแบบจำลองทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าผลต่าง ไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ไม่มีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าค่าอิทธิพลต่อเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวในแบบจำลองระหว่างสองกลุ่มเท่ากันและดำเนินการวิเคราะห์ในขั้นที่สี่ต่อไป

ขั้นที่สี่ คือ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือไม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองมีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวเท่ากันระหว่าง 2 กลุ่ม ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ระหว่างแบบจำลอง ในขั้นที่สองกับขั้นที่หนึ่ง มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ที่ผลต่างองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ามีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้อย่างน้อย 1 ค่า ในแบบจำลองที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งถ้าพบผลเช่นนั้นแล้ว การวิเคราะห์ในลำดับต่อไป คือ การวิเคราะห์เพื่อค้นหาว่าค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของตัวแปรเชิงสาเหตุใดบ้างที่แตกต่างกันระหว่างแบบจำลองทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าผ ลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ไม่มีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวในแบบจำลองระหว่างสองกลุ่มเท่ากันและดำเนินการวิเคราะห์ในขั้นที่ห้าต่อไป

ขั้นที่ห้า คือ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่าอิทธิพลของตัวแปรปั จจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือไม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองมีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวเท่ากั นระหว่าง 2 กลุ่ม ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ระหว่างแบบจำลอง ในขั้นที่สองกับขั้นที่หนึ่ง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลต่างองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ามีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างน้อย 1 ค่า ในแบบจำลองที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งถ้าพบผลเช่นนั้นแล้ว การวิเคราะห์ในลำดับต่อไป คือ การวิเคราะห์เพื่อค้นหาว่าค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิง สาเหตุของค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุใดบ้างที่แตกต่างกันระหว่างแบบจำลองทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ไม่มีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวในแบบจำลองระหว่างสองกลุ่มเท่ากันและดำเนินการวิเคราะห์ในขั้นที่หกต่อไป

ขั้นที่หก คือ การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยแตกต่ างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือไม่ โดยกำหนดเงื่อนไขให้แบบจำลองมีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุทุกตัวเท่ากันระหว่าง 2 กลุ่ม ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ระหว่างแบบจำลอง ในขั้นที่สองกับขั้นที่หนึ่ง มีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่ผลต่างองศาความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) แสดงว่ามีค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยอย่างน้อย 1 ค่า ในแบบจำลองที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกับกลุ่มนักเรีย นที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งถ้าพบผลเช่นนั้นแล้ว การวิเคราะห์ในลำดับต่อไป คือ การวิเคราะห์เพื่อค้นหาว่าค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุใดบ้างที่แตกต่างกันระหว่างแบบจำลองทั้งสองกลุ่ม แต่ถ้าผลต่างไคสแควร์ (χ^2_{diff}) ไม่มีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าค่าอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยของตัวแปรเชิงสาเหตุทุกตัวในแบบจำลองระหว่างสองกลุ่มเท่ากันและดำเนินการ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในประเด็นที่ เกี่ยวกับกลุ่มเสี่ยงข้างต้น พบว่า นักเ รียนที่มีผลการเรียนสูงเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน น้อยกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 26 และภาพประกอบ 24 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยเชิงเหตุ บาง ด้านที่มีความสำคัญและเป็นสาเหตุที่ทำให้นั กเรียนทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้านมากน้อยแตกต่างกัน ดังผลสรุปต่อไปนี้

1) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตนสูงกว่านักเรียนที่ มีผลการเรียนสูง ซึ่งจะทำให้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้สูงกว่า สำหรับตัวแปรการควบคุมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำหรือสูง ถึงแม้ค่าอิทธิพลนี้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ก็บ่งบอกถึงทิศทางอิทธิพลของตัวแปรที่ตรงข้ ามกัน พบว่า ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ถ้ามีการควบคุมการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองน้อยก็จะมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อยตามไปด้วย แต่สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ถ้ามีการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครองมาก ก็มีพฤ ติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก ที่ผลเป็นเช่นนี้อาจเกิดจากการดูแลของผู้ปกครองเพื่อให้นักเรียนมีผลการเรียนที่สูงหรือต่ำนั้น มีการปฏิบัติที่ต่างกัน นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีความพร้อมที่จะให้มีการดูแลอย่างใกล้ชิด ผลที่ได้จึงเป็นไปในทิศทางเดียว กัน สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำนั้น อาจถูกควบคุมจากบิดามารดาในเรื่องอื่นมากอยู่แล้ว และเมื่อถูกควบคุม มากด้าน การใช้อินเทอร์เน็ต ด้วย จึงอาจเกิดการต่อต้านได้ ผลที่ได้จึงเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตัวแปรที่มีความสำคัญกับนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ คือ ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง คือ การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ผลวิจัยในส่วนที่พบว่า การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต

จากผู้ปกครองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงนั้น อาจเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้เห็นประโยชน์หรือคุณค่าของการควบคุมดูแลการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ซึ่งในอดีตก็เคยพบผลวิจัยที่สอดคล้องกัน ตัวอย่างเช่น ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529) พบว่า การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการควบคุมการรับสื่อมวลชน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความแปรปรวนของความชอบรับสื่อมวลชนที่มีคุณภาพของนักเรียน กล่าวได้ว่า นักเรียนที่รับรู้และยอมรับการควบคุมการรับสื่อมวลชน (โทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์) จากผู้ปกครองมาก เป็นผู้ที่มีความชอบรับสื่อมวลชนที่มีประโยชน์ในปริมาณมากกว่านักเรียนที่รับรู้และยอมรับการควบคุมการรับสื่อมวลชนจากผู้ปกครองน้อย ต่อมาศุภรางค์ อินทุณห์ (2552) ก็พบผลที่สนับสนุนผลวิจัยของดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่นๆ (2529) อีกครั้ง นั่นคือ พบว่า การควบคุมการรับสื่อด้านการอ่านเป็นตัวทำนายสำคัญของปริมาณการอ่านเนื้อหาที่มีประโยชน์

ตาราง 26 ค่าอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุที่ส่งผลต่อจิตลักษณะ สถานการณ์ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยทั้ง 3 ด้าน ที่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงกับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ตัวแปรตาม	ตัวแปรอิสระ	DE	
		กลุ่มนักเรียนผลการเรียนต่ำ	กลุ่มนักเรียนผลการเรียนสูง
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	.57*	.28*
	การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง	-.11	.11
พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตฯ	ความมีเหตุมีผล	.41*	.10*
	การมีภูมิคุ้มทางจิต	.00	.25*
ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ	การมีภูมิคุ้มทางจิต	.12*	.34*

* มีนัยสำคัญที่ .05

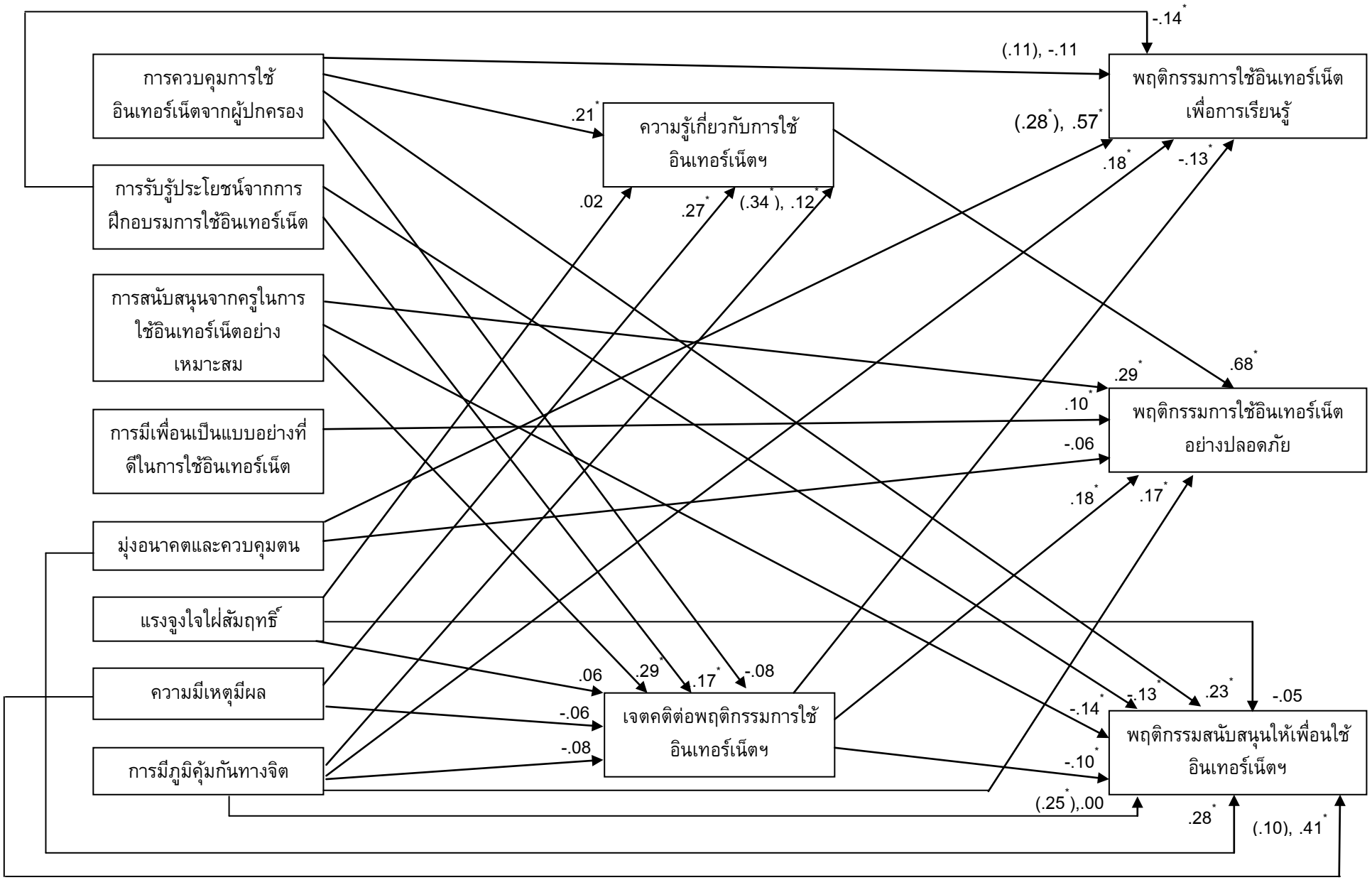

ภาพประกอบ 24 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลมาตรฐานแบบจำลองระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียน

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญที่ .05, ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิสองตัวเลข คือ ค่าสัมประสิทธิอิทธิพลที่มีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือ(ตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บ) กับนักเรียนผลการเรียนสูง

2) พฤติกรรมสนับสนุนให้ เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรความมีเหตุมีผลสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง แต่สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงนั้น จะได้รับอิทธิพลจากตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูงกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ โดยที่ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยอย่างชัดเจน ถ้าต้องการจะศึกษาตัวแปรในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ควรมีการประมวลเอกสารเพิ่มเติม เพื่อนำตัวแปรอื่นเข้ามาร่วมด้วย เพื่อให้พลผลที่ชัดเจนมากขึ้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่าถ้าต้องการเพิ่มให้นักเรียนมีพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยมากขึ้น สำหรับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ควรส่งเสริมทางด้านความมีเหตุมีผล และ ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงนั้น ควรส่งเสริมทางด้านการมีภูมิคุ้มกันทางจิตให้มากขึ้น ข้อค้นพบส่วนนี้ สอดคล้องกับผลวิจัยที่วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร และค นอื่นๆ (2553) ที่พบว่า ลักษณะจิตพอเพียง (ความมีเหตุมีผล การมีภูมิคุ้มกัน และการรับรู้คุณความดี) ของนักศึกษา มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ .25 ซึ่งจัดเป็นพฤติกรรมในกลุ่มพฤติกรรมพลเมืองดีเช่นเดียวกับพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

3) ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้ างสรรค์และปลอดภัย ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิตต่ำกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูง จะเห็นได้ว่าตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อปริมาณความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนสูงหรือนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำก็ตาม

5.3 ข้อดี และข้อจำกัดของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบ (Correlational – Comparative Study) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาว่า ปัจจัยด้านลักษณะสถานการณ์ (ในครอบครัวและโรงเรียน) จิตลักษณะเดิม (เช่น การมีภูมิคุ้มกันทางจิต) จิตลักษณะตามสถานการณ์ ตลอดจนลักษณะทางชีวสังคมมีความสำคัญเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาที่ศึกษา ในกลุ่มตัวอย่าง ครั้งนี้ มากน้อยเพียงใดแล ะเพราะเหตุใด และจากผล งานวิจัยนี้ทำให้ทราบ ถึงข้อดีและข้อจำกัดของ งานวิจัย และมีประเด็นที่สามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยและพัฒนาต่อไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อดีของการวิจัย

1. ใช้หลักการทางพฤติกรรมศาสตร์ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมของบุคคล โดยอาศัยรูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยมเป็นกรอบแนวคิดพื้นฐาน ในการประมวลเอกสาร ทำให้สามารถกำหนดตัวแปรเชิงสาเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ทั้งที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุภายนอกและภายในตัวบุคคล ตลอดจน มีการตั้งสมมติฐาน

เพื่อพิสูจน์ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงสาเหตุที่เป็นลักษณะภายนอกตัวบุคคลกับลักษณะทางจิตใจภายในของบุคคลอีก 2 แบบ จึงเป็นการวิจัยที่ครอบคลุม 4 สายสาเหตุสำคัญของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ซึ่งพบผลดีในการวิจัยครั้งนี้ว่า ตัวทำนายที่คัดสรรจากการประมวลเอกสารที่เข้ามาตรฐานทั้ง 11 ตัวแปร ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ได้สูงสุด ร้อยละ 39 ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ ทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยได้สูงสุดร้อยละ 50.6 ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง และทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้สูงสุดร้อยละ 51.2 ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก (ตาราง 17, 18 และ 19) ผลวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการอธิบายพฤติกรรมการใ ช้อินเทอร์เน็ตอย่าง สร้างสรรค์และปลอดภัยของเยาวชน จากการบูรณาการตัวแปรเชิงสาเหตุของพฤติกรรมแบบสหสาขาวิชาและสอดคล้องกับหลักการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์นั่นเอง

2. คุณภาพของเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการสร้างแบบวัดชนิดมาตรประเมินรวมค่า (Summated Rating Method) โดยผู้วิจัยสร้าง แบบวัด ขึ้นใหม่จำนวน 6 ฉบับ มีการปรับปรุงแบบวัดที่มีอยู่เดิมเพื่อให้สอดคล้องกับงานวิจัยปัจจุบัน 3 ฉบับ และนำแบบวัดที่มีอยู่เดิม มาใช้โดยตรง 5 ฉบับ รวม เป็น 14 ฉบับ ทุกแบบวัดที่สร้างขึ้นและปรับป รุงได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง จากคณะผู้เชี่ยวชาญและผ่านการทดลองใช้ และประเมินคุณภาพของแบบวัด มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในระดับปานกลางถึงระดับสูง และทั้งฉบับ มีความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟ่าอยู่ระหว่าง . 52 ถึง .86 (ดูตาราง 27 ภาคผนวก ก)

3. งานวิจัยนี้มีการระบุกลุ่มนักเรี ยนประเภทเสี่ยง ก็คือ นักเรียนที่พบว่ามีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย ซึ่งการระบุกลุ่มเสี่ยง มีประโยชน์ต่อ บุคลากรที่มีบทบาทหน้าที่ในการเสริมสร้างและพัฒนา เยาวชน เช่น ครู ผู้ปกครอง นักพัฒนา ซึ่งจะได้ทราบว่า นักเรียนกลุ่มใดที่ควรจะ ได้รับความสนใจ เสริมสร้าง เร่งรัดพัฒนาเป็นอันดับแรกๆ ก่อนที่จะได้รับผลกระทบหรือมีปัญหาทางจิตใจและหรือพฤติกรรมเกิดขึ้นมากกว่านี้

4. การวิจัยครั้งนี้ได้นำตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิตและความมีเหตุมีผลซึ่งเป็นตัวแปรทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ ที่สร้างขึ้นใหม่ และเป็นตั วแปรสำคัญในกระบวนการขับเคลื่อนหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงสู่วิถีชีวิตคนไทย ตัวแปรการมีภูมิคุ้มกันทางจิตและความมีเหตุมีผล ถูกสร้างขึ้นโดยนักจิตพฤติกรรมศาสตร์จากศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เพื่อเป็นปัจจัยเชิงเหตุ ทางด้านจิตใจของกลุ่มพฤติกรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรทั้งสองนี้ผ่านการสร้างและพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอนตามหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และในงานวิจัยครั้งนี้ ก็พบผลว่ายิ่งนักเรียน มีจิตลักษณะด้านมีภูมิคุ้มกัน ตนและความมีเหตุมีผลสูงเท่าใด ก็ ยิ่งมีพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยมากเท่านั้น

5.3.2 ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. การให้ความสำคัญกับกิจกรรมและความต่อเนื่องกับการจัดกิจกรรม กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมูลนิธิหรือหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะที่ยังไม่ได้รับการจัดให้เข้าอยู่ในแผนงานตามนโ ยบายในกระทรวง ศึกษาธิการ อย่าง เป็นทางการ จึงขึ้นอยู่กับความสนใจและการให้ความสำคัญของผู้บริหารโรงเรียนแต่ละแห่ง ทำให้โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ บางแห่งจัดกิจกรรมไม่สม่ำเสมอและ ต่อเนื่องเท่าที่ควร ซึ่งในผลการวิจัยครั้งนี้ก็ได้แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรประเภทโรงเรียนที่เข้าและไม่เข้าโครงการฯ ส่งผลต่อความแปรปรวนของ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ร่วมกับตัวแปรด้านสถานการณ์ในโรงเรียน เช่น การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และหรือการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นต้น โดยพบผลวิจัยว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯก็ตาม ถ้าได้รับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนมาก เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และมีพฤติกรรมกา รใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ มากกว่านักเรียนที่ได้รับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย และยังพบด้วยว่า นักเรียนที่ได้รับการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียนน้อย เป็นกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ เข้าร่วมโครงการฯเท่านั้นที่มีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การที่นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย และมีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางสถานการณ์ในโรงเรียนด้านอื่นด้วย ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการที่โรงเรียนจะเข้าหรือไม่เข้าร่วมโครงการฯเท่านั้น หรือ ขึ้นอยู่กับจิตลักษณะของนักเรียน เช่น การมีภูมิคุ้มกันทางจิตสูง มีลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนสูง เป็นต้น

2. งานวิจัยครั้งนี้ให้ผลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามยังจะต้องมีการพิสูจน์ความเป็นสาเหตุและผลที่แท้จริงต่อไป งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยประเภทศึกษาความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยเชิงเหตุข องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่านั้น ยังไม่ใช่สาเหตุที่แท้จริง จึงควรนำตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่พบ เช่น จิตลักษณะ (เช่น เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การมีภูมิคุ้มกันทางจิต และลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน) ไปสร้างเป็นต้นแบบชุดฝึกอบรมและ ทำการวิจัยในขั้นสูงต่อ เพื่อพิสูจน์ว่าจิตลักษณะเหล่านี้เป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่แท้จริงหรือไม่ก่อนนำไปใช้ในวงกว้าง

3. การวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิงฝ่ายเดียว ด้วยเหตุที่ปรากฏเป็นข่าวทางสื่อมวลชนบ่อยครั้งว่าวัยรุ่นหญิง ได้รับ อันตรายจากการใช้สื่อทางอินเทอร์เน็ต จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยกับนักเรียนหญิงเท่านั้น เพื่อให้ได้ทราบปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหญิง โดยเฉพาะที่ชัดเจน แต่วัยรุ่นชายก็

น่าจะได้รับผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตด้วย เช่น การเล่นเกมประเภทก้าวร้าวรุนแรง หรือการเล่นเกมการพนันผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ต แต่ผลกระทบอาจต่างไปจากวัยรุ่นหญิงจึงควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในวัยรุ่นชายด้วยเช่นกัน

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อไปและการวิจัย

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติเพื่อการพัฒนาต่อไป

1. โรงเรียนควรจัดโครงการพัฒนาผู้เรียนด้านอินเทอร์เน็ตในลักษณะที่เป็นการพัฒนา ลักษณะสถานการณ์ที่เอื้ออำนาย ควบคู่ไปกับการ ให้ความรู้และ ทักษะด้านอินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมและมีประโยชน์ยิ่งขึ้น ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนให้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยแก่เยาวชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โรงเรียนแล ะผู้ปกครองอาจร่วมกันวางแผนกำหนดกิจกรรมส่งเสริมและชักจูงให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมความรู้และทักษะการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ครูและผู้ปกครองผู้ใกล้ชิดนักเรียนควรให้การเอาใจใส่สนับสนุนกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน ทั้งในด้านกำลังใจ ข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์และทันสมัย ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นแก่นักเรียน การปฏิบัติด้วยความรักและเอาใจใส่ของครู และผู้ปกครองในลักษณะดังกล่าว จะช่วยเสริมสร้างให้เยาวชนมีเจตคติที่ดีต่อครู ผู้ปกครอง และเจตคติที่ดีต่อการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมด้วย ซึ่งปัจจัยประการหลังนี้ พบจากงานวิจัยครั้งนี้ว่าเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญเป็นอันดับแรกๆ ในการผลักดันให้เกิดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย

2. ผลงานวิจัยนี้ทำให้ทราบว่า นักเรียนประเภทใดควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับต้น ๆ กล่าวคือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้น้อย คือ นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ สำหรับนักเรียนที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยน้อย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเฉพาะผู้ที่ มีผลการเรียนสูง และนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต มาก นอกจากนี้พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง นักเรียนกลุ่มดังกล่าว จึงควรได้รับการพัฒนาเป็นลำดับต้นๆ โดยปัจจัยเชิงเหตุที่มีบทบาทสำคัญในการอธิบายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน (พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย) ของนักเรียน ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง มีลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นต้น อีกประการหนึ่ง จากผลการวิ เคราะห์

ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยเชิงเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง เปรียบเทียบกับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ พบด้วยว่า การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มาก ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีผลการเรียนต่ำนั้น ต้องสร้างเสริมลักษณะมุ่งอนาคตและฝึกการควบคุมตนเพิ่มเติม เพื่อให้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้มากขึ้น ข้อมูลเหล่านี้สามารถ นำไปใช้ประโยชน์ในการวางนโยบายและแผนงานการพัฒนานักเรียนวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงดังกล่าว ตลอดจนนักเรียนทั่วไป เพื่อให้มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยในทิศทางที่เหมาะสม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการ สร้าง กิจกรรมต้นแบบเพื่อพัฒนาจิ ตลักษณะและประสบการณ์ด้านสำคัญ ๆ ที่พบจากผลการวิจัยครั้งนี้ (เช่น เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ลักษณะมุ่งอนาคตและ การควบคุมตน และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต เป็นต้น) (ดูตาราง 17 ถึง 19) และทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อประเมินผล กิจกรรมต้นแบบเหล่านี้ก่อนโดย ทำการวิจัยในกลุ่มเยาวชน โดยเฉพาะกับนักเรียนประเภทที่มีพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยน้อย (กลุ่มเสี่ยง) เป็นอันดับแรก ๆ และจากการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีวิเคราะห์อิทธิพลแบบ Multiple Group Path Analysis (ตาราง 26, ภาพประกอบ 24) พบผลวิจัยในส่วนหนึ่งว่านักเรียนที่ถูกระบุเป็นกลุ่มเสี่ยงประเภทหนึ่ง (ภาพประกอบ 23) คือ นักเรียนที่มีผลการเรียนสูง ผลการวิเคราะห์อิทธิพลบ่งชี้ว่าการมีภูมิคุ้มกันทางจิต สูง เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยของนักเรียนประเภทนี้มากกว่าปัจจัยด้านอื่น ๆ ในกรณีที่ต้องการส่งเสริมพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจึงต้องมีการสร้างเสริมการมีภูมิคุ้มกันตนทางจิตให้แก่นักเรียนเหล่านี้

2. ทำการวิจัยนักเรียนประเภทที่ตั วแปรเชิงสาเหตุที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้ ทำนายและอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยได้ในปริมาณน้อย ตัวอย่างเช่น พบว่า *ตัวแปรเชิงสาเหตุ 11 ตัวแปร (ลักษณะสถานการณ์ทางสังคม จิตลักษณะเดิม และจิตลักษณะตามสถานการณ์) สามารถร่วม กันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย และพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย แต่ละด้าน* ของกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้ในปริมาณที่น้อยกว่ากลุ่ม ของนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ (ต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) (ตาราง 17,18 และ 19) จึงควรจะมีการค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อศึกษาปัจจัยเชิงเหตุสำคัญที่สามารถนำมาอธิบายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย 3 ด้าน ในกลุ่มนักเรียนที่เรียน อยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น *พบอีกว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุ 11 ตัวแปร สามารถร่วม กันทำนายพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ และ*

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย แต่ละด้าน ของกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ได้ในปริมาณที่น้อยกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัว สูง (ต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) (ตาราง 17 และ 18) นอกจากนี้ยังพบว่า *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ศึกษาทั้ง 11 ตัวแปรสามารถร่วม กันทำนายพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้า งสรรค์และปลอดภัย* ของกลุ่มนักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาต่ำ ได้ในปริมาณที่น้อยกว่า กลุ่มนักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาสูง (ต่างกันตั้งแต่ร้อยละ 5 ขึ้นไป) (ตาราง 19) ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุทั้งลั กษณะสถานการณ์ภายนอก และจิตลักษณะภายในของนักเรียน เพื่อนำมาศึกษาร่วมในการอธิบายให้ได้ชัดเจนกว่าที่พบในงานวิจัยครั้งนี้

3. ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างแบบจำลองปัจจัยความสัมพันธ์เชิงเหตุของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมของนักเรียนชายเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงด้ว ยวิธีวิเคราะห์อิทธิพล (Path Analysis) เพื่อจะได้ทราบว่ามีตัวแปรเชิงเหตุใดที่สำคัญต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสมเหมือนกันหรือแตกต่างกันในนักเรียนสองเพศนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กอล์ฟ ป้อมสูง. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.

กมลวรรณ สุวรรณโชติ. (2548). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด สถานศึกษาและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตรของนักศึกษาปริญญาตรี.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2542). *การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิตติรัตน์ ชัยรัตน์. (2547). *ประสบการณ์ในการเข้าค่ายวิทยาศาสตร์และลักษณะจิตใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนสาระวิทยาศาสตร์.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

กุหลาบ ไทรโพธิ์ภู่. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เกษม จันทศร. (2541). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับการต้านทานการเสพยาบ้าของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

โกศล มีคุณ. (2550). *การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือแบบพหุมิติของจิตลักษณะด้านความมีเหตุมีผล* รายงานการวิจัย ทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทบูรณาการจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

โกศล อนุสิม. (2551). *การป้องกันดาบคมที่สองของสื่ออินเทอร์เน็ต.* สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2554, จาก http://www.blogologynet.com/protecting-people-from-internet-injury/

โครงการอินเทอร์เน็ตสีขาว. (2546). *เจ็ดภัยบนอินเทอร์เน็ตต่อเด็กไทย*สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2554, จาก http//www.thaicleannet.com/modules.php?name=tcn_stories_view&sid=10042

คณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. (2547). *เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร.* สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

คณะปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ. สำนักงาน. (2549). *คู่มือนำทางชีวิต: รักพ่อ เพื่อพ่อ ขอดำเนินชีวิตด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง.* กระทรวงสาธารณสุข. นนทบุรี: ม.ป.พ.

เครือข่ายผู้ปกครองออนไลน์. (2551, มกราคม-มีนาคม). ระวัง! เปิดเผยข้อมูลออนไลน์ นำภัยถึงตัว. *จดหมายข่าวเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์สำหรับครอบครัว.* 3(7).

งามตา วนินทานนท์. (2545). *การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์* เอกสารคำสอนวิชา วป 581: การถ่ายทอดทางสังคมกับพัฒนาการของมนุษย์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

งามตา วนินทานนท์. (2550). *ดัชนีการมีภูมิคุ้มกันทางจิต: ที่มาและความหมายขององค์ประกอบสำคัญ.* เอกสารประกอบการบรรยาย. วันที่ 8-11 พฤษภาคม 2550. จัดโดยโครงการพัฒนาหลักสูตรการวิจัยแบบบูรณาการฯ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ โรงแรมออลิเดย์ อิน รีสอร์ท รีเจนท์ บีช ชะอำ จังหวัดเพชรบุรี.

----------. (2550). *ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของการมีภูมิคุ้มกันทางจิตของเยาวชนประเภทที่เสี่ยง: ชุดโครงการวิจัยบูรณาการ.* เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ (รุ่น 1 ครั้งที่ 3) เรื่อง “การพัฒนาหลักสูตรการวิจัยแบบบูรณาการและสร้างนักวิจัยขั้นสูงทางจิตพฤติกรรมศาสตร์: แผนการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนจริยธรรม ปัญญา และสุขภาพจิตแก่เยาวชนไทย” โดยโครงการพัฒนาหลักสูตรการวิจัยแบบบูรณาการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) วันที่ 23-26 มกราคม 2550 ณ โรงแรมวรบุรี อโยธยา คอนเวนชั่น รีสอร์ท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

จักกฤษณ์ จิตต์ประยูร. (2544). *การใช้อินเตอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

จิราภรณ์ สุวรรณวาจกกสิกิจ. (2550). *เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน = Introduction to mass media.* นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จิตติพร ไวโรจน์วิทยาการ. (2551). *ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนที่ประยุกต์หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

จุรีพร ภิบาลจันทร์. (2551). *จิตลักษณะและสถานการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากการทำงานของพนักงานปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตพลาสติกที่ผ่านการรับรองมาตรฐานระบบการบริหารงานคุณภาพ ISO 9001: 2000.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชนกสุ กาญจนพรพงศ์. (2543). จะอีกกี่ปีวัยรุ่นก็ยังครองตลาดอินเทอร์เน็ตไทย. *บิสซิเนสดอตคอม.* 12, 125-128.

ชนม์นิภา วรกวิน; และลินดา สุวรรณดี. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการเป็นโรคเอดส์ของนักศึกษาชายในสถาบันอุดมศึกษา.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ฐนวรรษ นิติธรรมวิศรุต. (2544). *อาชญากรรมคอมพิวเตอร์ : ศึกษาเฉพาะกรณีการเผยแพร่ภาพและสื่อลามกผ่านทางอินเทอร์เน็ตที่มีคนไทยเป็นผู้เสียหาย.* ปริญญานิพนธ์ น.ม. (นิติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ฐานันดร์ เปียศิริ. (2545). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการห้องเรียนสีเขียว*ภาคนิพนธ์ ศศม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดวงกมล ทรัพย์พิทยากร. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. (2544). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การประชาสัมพันธ์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2541). รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism Model) เพื่อการวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์. *ทันตาภิบาล.* 10(2): 105-108

----------. (2543). *ทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม: การวิจัยและการพัฒนาบุคลากร.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----------. (2547). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์: เทคโนโลยีจิตพัฒนา. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง เร่งไขปัญหาร่วมพัฒนาเยาวชน.* วันที่ 2-3 กันยายน 2547. จัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ ร่วมกับคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อการวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ กรุงเทพมหานคร.

----------. (2548). พฤติกรรมป้องกันเอดส์จากเพศสัมพันธ์กับการคบหามิตรสหายในบุรุษไทย: บทปริทัศน์. *วารสารจิตพฤติกรรมศาสตร์ :ระบบพฤติกรรมไทย.* 2(2): 125-159.

----------. (2551). *จิตพอเพียง:เครื่องมือวัดทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ "เปิดขอบฟ้าคุณธรรมจริยธรรม" จัดโดยศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม).* สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน). ณ โรงแรมแอมบาสเดอร์ กรุงเทพฯ 28-29 สิงคาคม.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. (2531). *ชุดฝึกอบรมการเสริมสร้างคุณลักษณะของข้าราชการพลเรือน.* สถาบันข้าราชการพลเรือน สำนักข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์. (2537). จิตลักษณะของนักเรียนวัยรุ่นในครอบครัวปกติ-เครียด-แตก และปัจจัยปกป้อง. *วารสารจิตวิทยา.* 1: 20-24.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. (2536). *ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของนักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในสภาวะเสี่ยงในครอบครัวและแนวทางป้องกัน.* รายงานการวิจัยทุนสนับสนุนโดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และงามตา วนินทานนท์. (2528). *ปัจจัยทางจิตนิเวศที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย.* รายงานการวิจัยฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; อรพินทร์ ชูชม; และสุภาพร ลอยด์. (2529). *การควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนของครอบครัวกับจิตลักษณะที่สำคัญของเยาวชนไทย.* รายงานการวิจัยฉบับที่ 40. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคนอื่นๆ. (2552). *แผนงานการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อแก้วิกฤตสังคมไทย เรื่อง การสร้างพลเมืองจริยธรรมอย่างถูกวิธี. การพัฒนาในครอบครัว โรงเรียน และหน่วยงาน.* ศูนย์การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.). กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ดุจเดือน พันธุมนาวิน. (2547). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมของหัวหน้าในสถานีอนามัยตำบล.* กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

----------. (2550). *ปัจจัยเชิงเหตุของพฤติกรรมใฝ่รู้และใฝ่ดีของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ตามแนวทฤษฎีปฏิสัมพันธ์นิยม* กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

----------. (2552). *ภูมิคุ้มกันตนทางจิตด้านสติสัมปชัญญะและความกล้าเสี่ยงอย่างเหมาะสม: การวัด การวิจัย และการพัฒนา.* กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และงามตา วนินทานนท์. (2551). *การวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตแบบพหุมิติด้านการมีภูมิคุ้มกันตน.* รายงานการวิจัย. ทุนสนับสนุนการวิจัยประเภทบูรณาการจากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ดุจเดือน พันธุมนาวิน; และอัมพร ม้าคะนอง. (2547). *ปัจจัยเชิงเหตุและผลของพฤติกรรมการพัฒนานักเรียนของครูคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา.* รายงานการวิจัย. การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2540). อินเทอร์เน็ตเครือข่ายเพื่อการศึกษา *วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร* 5(2): 15-17.

ทองพูล บัวศรี. (2550). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างการฝึกอบรม ครอบครัว และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมที่จะปรับตัวเป็นคนดีของเยาวชนกระทำผิดในบ้านกาญจนาภิเษก* ภาคนิพนธ์ ศ.ม. (พัฒนาสังคม) กรุงเทพฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ธนิกานต์ มาฆะศิรานนท์. (2545). *พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (นิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ธีระพงษ์ คุ้มราศี. (2551). *การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). *เจตคติ: การศึกษาตามแนวทฤษฎีหลัก.* กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นงลักษณ์ โตบันลือภพ. (2539). *การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมเพื่อการป้องกันการพึ่งยาแอมเฟตามีนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง.* วิทยานิพนธ์ วท.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.

นรา จันชนะกิจ. (2548). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง ครอบครัว สังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถืออย่างเหมาะสมของนักศึกษา.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นิรนาม. (2548). *จมอยู่กับโลกอินเทอร์เน็ต ระวังขาดปฏิสัมพันธ์กับสังคมจริง.* สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2554, จาก http://www.thaicleannet.com/modules.php?name = tcn_stories_view&sid=259

นิศากร สนามเขต. (2550). *การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เนติมา กมลเลิศ. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในโรงเรียนในเครือคณะเซนต์คาเบรียล เขตกรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พัฒนศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

ปรมะ สตะเวทิน. (2538). *หลักนิเทศศาสตร์.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----------. (2546). *การสื่อสารมวลชน กระบวนการและทฤษฎี.* กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2537). *ทัศนคติ: การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ปราณี จ้อยรอด. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับสื่ออินเทอร์เน็ตอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปพาณี จิตติวัฒนา. (2523). *สังคมวิทยา.* กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

พระมหาสัญญา สวัสดิ์ไชสง. (2549). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการของบ้าน วัด โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการนับถือพระพุทธศาสนาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เข้าร่วมโครงการค่ายพุทธบุตร.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พระราชวรมุนี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). (2529). *พุทธธรรม.* กรุงเทพฯ: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พัชนี เชยจรรยา; เมตตา กฤตวิทย์; และ ถิรนันท์ อนวัชศิริวงศ์. (2538). *แนวคิดหลักนิเทศศาสตร์.* กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิธุมา พันธุ์ทวี; ศรีดา ตันทะอธิพานิช; และสุจินดา สุขุม. (2544). *ทำอย่างไรได้บ้างกับปัญหา... ภาพลามกและการล่อลวงบนอินเทอร์เน็ต.* ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ธนาเพรสแอนด์กราฟฟิค.

พิริยะ ทองสวน; และคนอื่นๆ. (2551). *การประชุมเวทีประเมินสถานการณ์ของไอซีทีในสังคมไทย.* สืบค้นเมื่อ 1 ธันวาคม 2554, จาก http://gotoknow.org/blog/newsletterme/178318

พิสมัย วิบูลย์สวัสดิ์; และคนอื่น ๆ. (2547). *ผลของการฝึกอบรมจิตลักษณะ และทักษะการพัฒนาเพื่อนต่อการช่วยเพื่อนป้องกันความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ ในนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษา.* รายงานการวิจัย. ทุนอุดหนุนการวิจัย โครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

ภัทรียา ไชยณรงค์. (2547). *การใช้อินเทอร์เน็ตและเจตคติต่ออินเทอร์เน็ตของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย. (2550). *โครงการพัฒนาเครือข่ายผู้ปกครองออนไลน์ (ปี 2).* สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย. (2551). *ชุดสอนเสริมทักษะการใช้อินเทอร์เน็ตสร้างสรรค์และปลอดภัย.* สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ระเด่น หัสดี; และสรงค์กฎณ์ ดวงคำสวัสดิ์.(2536). *การสุขศึกษาและประชาสัมพันธ์กับการพัฒนาสาธารณสุขเพื่อบรรลุสุขภาพดีถ้วนหน้า.* กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

รัชนีกร ทองสุขดี. (2543). ข้อคิดในการใช้อินเทอร์เน็ตของเยาวชน. *วารสารวิชาการ.* 3(6): 76-79

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.* กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิคชันส์.

รุจิเรศ พิชิตานนท์. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมฉลาดเลือกกินของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ถ่ายเอกสาร.

ลินดา สุวรรณดี. (2543). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการลดปริมาณขยะของนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรุ่งอรุณ.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรวรรณ อัศวกุล; และคนอื่นๆ. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของมารดาในการดูแลทันตสุขภาพแก่บุตรก่อนวัยเรียน*. รายงานการวิจัย. ทุนอุดหนุนการวิจัยโครงการแม่บท : การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

วณิชยา บุญทรง. (2548). *ผลกระทบของการเสพติดอินเทอร์เน็ตต่อผู้ใช้ในประเทศไทย.* วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารมวลชน) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร.

วรรณลดา กันต์โฉม. (2553). *ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดคบเพื่อนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วันเพ็ญ พิศาลพงศ์. (2540). *การถ่ายทอดทางสังคมกับการพัฒนามนุษย์*. กรุงเทพฯ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัฒนา มาลา. (2545). *ประโยชน์จากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพจังหวัดเชียงใหม่.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (นิเทศศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้. ถ่ายเอกสาร.

วิศรุต ตันติพงศ์อนันต์. (2548). *การเกิดภัยอินเทอร์เน็ตต่อวัยรุ่น.* วิทยานิพนธ์ สค.ม. (สังคมวิทยาและมนุษยวิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

วีรวรรณ วงศ์ปิ่นเพ็ชร์; และชลิดา วสุวัต. (2553). *การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดเชียงใหม่*. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 237. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.

ศรีดา ตันทะอธิพานิช. (2544). *ท่องอินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและได้ประโยชน์ : ข้อคิดสำหรับผู้ปกครองและเยาวชน*. ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.

ศุภรางค์ อินทุณห์. (2552). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของพฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศุภอักษร ปรีดาสุทธิจิตต์. (2545). *พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2551). *รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2551.* กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ.

สาธิต บุญเซ่ง. (2547). *พฤติกรรมการใช้กิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้ในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ บธม. (การตลาด). กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร. (2546). *ปัจจัยทางจิตสังคมและลักษณะทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษ์สัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา บูรณเดชาชัย. (2550). *การสื่อสารมวลชน แนวคิด ทฤษฎี และสถานการณ์ในประเทศไทย.* ชลบุรี: ภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สุภาสินี นุ่มเนียม. (2546). *ปัจจัยทางสภาพแวดล้อมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุมิตตรา เจิมพันธ์. (2545). *จิตลักษณะและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุรางค์ โค้วตระกูล. (2544). *จิตวิทยาการศึกษา.* กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสงอรุณ ธรรมเจริญ; และลินดา สุวรรณดี. (2547). *ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมจริยธรรมของวัยรุ่นในเขตที่มีแหล่งยั่วยุในระดับต่างกัน.* รายงานการวิจัย. ทุนสนับสนุนจากโครงการวิจัยแม่บท: การวิจัยและพัฒนาระบบพฤติกรรมไทย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

สอ เสถบุตร. (2540). *New Modern English-Thai Dictionary (Desk Edition)* ไทยวัฒนพาณิช

สำนักงานคณะปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ (2549). *คู่มือนำทางชีวิต: รักพ่อ เพื่อพ่อ ขอดำเนินชีวิตด้วยหลักเศรษฐกิจพอเพียง.* นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข.

หรรษา เลาหเสรีกุล. (2537). *การเรียนในโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์กับลักษณะทางพุทธศาสนาและทางพฤติกรรมศาสตร์ของนักเรียนวัยรุ่น.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

อรพินทร์ ชูชม; และคนอื่นๆ. (2550). *การสำรวจพฤติกรรมการใช้และขจัดโทรศัพท์มือถือแบตเตอรี่ของคนไทย. รายงานการวิจัย ทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณรายได้.* กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อนรรฆนงค์ เรียบร้อยเจริญ. (2549). *ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่าง บ้าน โรงเรียน และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการคุมคามทางเพศของนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการก้าวย่างอย่างเข้าใจ.* ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อนุ เจริญวงศ์ระยับ; ชุลีกร ยิ้มสุด; และภิญญาพันธ์ ร่วมชาติ. (2549). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของการใฝ่รู้ทางวิทยาศาสตร์ในนักเรียนช่วงชั้นที่ 4. *วารสารวิธีวิทยาการวิจัย.* หน้า 1.

อมรวิชช์ นาครทรรพ. (2550, มีนาคม). *ครึ่งชีวิตยามตื่นของเด็กไทยหมดไปกับสื่อร้าย. หมอชาวบ้าน 28.* 335: 28-31.

อิทธิพล ปรีติประสงค์. (2543, กันยายน). รายงานการเสวนาทางวิชาการเรื่อง การประทุษร้ายต่อสังคมบนเน็ต. *วารสารนิติศาสตร์.* 30: 511-530.

อุมาวัลย์ จันทะแก้ว. (2547). *อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาทางเพศผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อค่านิยมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์)กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.

อุบล เลี้ยววาริณ. (2534). *ความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อจิตลักษณะและพฤติกรรมสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

Ajzen, I.; & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior.* New Jersey: Prentice-Hall, Inc: pp. 5-11.

Bhanthumnavin Duchduen. (2000, February). Importance of supervisory social support and its implication for HRD in Thailand. *Psychology and Developing Societies.* 12, 155-166.

Diane L. Gill. (2000). *Psychological dynamics of sport and exercise*. University of North Carolina, Greensboro.

Dunkel – Schetter,C.; & L.A. Skoken. (1990). *“Determinants of Social Support Provision Personal Relationships. Journal of Social and Relationship.* 7: 437 – 450.

Folkman, S.; & Moskowitz, J.T. (2004). Coping: Pitfalls and Promise. *Annual Review of Psychology.* 55, 754-774.

Ghassemzadeh, L.; Shahraray, M.; & Moradi, A. (2008). Prevalence of Internet Addiction and Comparison of Internet Addicts and Non-Addicts in Iranian High Schools. *Cyber Psychology & Behavior.* 11(6): 731-733.

Goldberg,I. (1996*). Internet Addiction Disorder.* Retrieved November 18, 2011, from http://www.rider.edu/suler/psycyber/supportgp.html.

Hardie, E.; & Tee, M.Y (2007). Excessive internet use: The role of personality loneliness and social support networks in internet addiction. *Australian Journal of Emerging Technologies and Society.* 5(1): 34 – 47.

Jang, K.S., Hwang, S.Y.; & Choi, J.Y. (2008). Internet Addiction and Psychiatric Symptoms Among Korean Adolescents. *The Journal of School Health.* 78, 3: 165-171.

Joachim I. Krueger. (2009). A componential model of situation effects, person effects, and situation-by-person interaction effects on social behavior. *Journal of Research in Personality.* 43: 127-136

Kerlinger, F.N.; & Lee, H.B. (2000). *Foundations of behavioral research*. 4th ed. Orlando, FL: Harcourt College Publishers.

Klahr, D.; & Simon, H. A. (2001). What have psychologist (and others) discovered about the process of scientific discovery?. *Psychological Science.* 10(3).

Lian, A.K.; KHOO, A.; & Ang, P.H. (2005). Factors influencing adolescents engagement in risk internet behavior. *Cyber Psychology & Behavior.* 8(6): 513 – 520.

Magnusson, D.; & Endler, N.S. (1977). *Personality at the crossroad: Current issues in interactional psychology.* New Jersey: LEA Publishers.

McGuire, W. J.; & Papageorgis, D. (1961). The Reletive efficacy of various types of prior belief-defense in producing immunity against persuasion. *Public Opinion Qqarterty.* 26, 24-34.

Pierce Gregory R.; et al. (1996). *Handbook of Social Support and Family.* New York: Plenum Press.

Tett,R.P.; & Burnett, D.D (2003). A personality trait-based Interactionist Model of job performance. *Journal of Applied Psychology.* 88(3): 500-517.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
(คุณภาพและเครื่องมือวัด)

ตาราง 27 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวัดที่ใช้ในงานวิจัย

ตัวแปร	ชื่อแบบวัด	ขั้นทดลองใช้				ขั้นใช้จริง		
		จำนวนข้อเดิม/นำไปทดลองใช้	พิสัยคะแนน	พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)	จำนวนข้อใช้จริง	พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)
แบบวัดที่สร้างขึ้นเอง								
1.พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	การเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต	33	29 - 67	.20 - .61	.79	12	.18 - .56	.75
2.พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	ความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต	34	32 - 72	.21 - .54	.79	12	.21 - .61	.74
3.พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	การสนับสนุนระหว่างเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ต	39	20 - 66	.18 - .71	.83	10	.31 - .58	.81
4.การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน	ประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต	17	0 - 156	.48 - .67	.85	10	.43 - .67	.85
5.ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	ความรู้ทั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ต	24	18 - 57	.21 - .49	.68	9	.14 - .34	.52
6.เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน	58	52 - 111	.10 - .72	.88	20	.22 - .56	.77
แบบวัดที่นำมาปรับใช้								
7.การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง	ผู้ปกครองกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน	43	42 - 126	.14 -.71	.89	22	.05 - .61	.86
8.การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม	ครูกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน	27	16 - 53	.36 - .71	.82	10	.44 - .64	.84

ตาราง 27 (ต่อ)

ตัวแปร	ชื่อแบบวัด	ขั้นทดลองใช้				ขั้นใช้จริง		
		จำนวนข้อเดิม/นำไปทดลองใช้	พิสัยคะแนน	พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)	จำนวนข้อใช้จริง	พิสัยค่า Item-total Correlation	Reliability (Alpha Coefficient)
9.การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต	เพื่อนกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน	36	18 - 57	.14 - .65	.77	10	.14 - .60	.77
แบบวัดที่นำมาใช้โดยตรง								
10.การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	การปฏิบัติของผู้ปกครองนักเรียน	10	-	-	-	10	.50 - .60	.86
11.ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตน	ฉันในปัจจุบันและอนาคต	10	-	-	-	10	.27 - .43	.73
12.แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ความมุ่งมั่นของนักเรียน	10	-	-	-	10	.20 - .75	.83
13.ความมีเหตุมีผล	ความมีเหตุมีผลของนักเรียน	19	-	-	-	17	.17 - .48	.77
14.การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	ความเข้มแข็งทางจิตใจของนักเรียน	45	-	-	-	45	.07 - .52	.87

สวัสดีนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามทุกคน

แบบสอบถามนี้นักเรียนสามารถเลือกตอบคำถามได้อย่างอิสระ ทุกข้อไม่มีข้อถูกหรือผิด คำตอบของนักเรียนแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามความรู้สึกนึกคิดและประสบกา รณ์เฉพาะตัวของแต่ละคน **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ** เพื่อจะสามารถนำข้อมูลที่นักเรียนให้ไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุด ทั้งนี้ **คำตอบของนักเรียนทุกคนจะถือเป็นความลับ โดยจะนำข้อมูลไปศึกษาวิเคราะห์ผลในภาพรวม และจะไม่มีการนำผลไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์เป็นรายบุคคลแต่อย่างใด**

เนื่องจากแบบสอบถามนี้มีจำนวนข้อค่อนข้างมาก จึงต้องรบกวนเวลาอันมีค่าของนักเรียนประมาณ 1 คาบเรียน ขอให้นักเรียน **อ่านคำถามอย่างตั้งใจ และพิจารณาเลือกคำตอบที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด** โปรดอ่านข้อแนะนำวิธีการตอบ เพื่อจะทำให้นักเรียนเข้าใจและสามารถตอบได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนจะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนต่อไป

ขอขอบคุณนักเรียนอย่างมากที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างดี

วันวิสา สรีระศาสตร์
นิสิตปริญญาโท สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

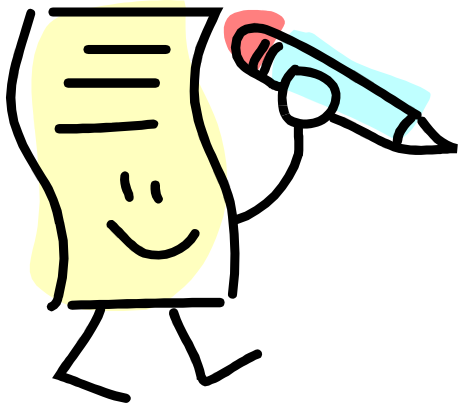

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียน

คำชี้แจง จงเติมหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน

1. ข้าพเจ้าเป็นนักเรียนของโรงเรียน(ระบุชื่อ).....
2. ระดับชั้นเรียน □ ม. 3 □ ม. 5
3. ผลการเรียนในภาคเรียนที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้เกรดเฉลี่ย (ระบุ)..... (เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.00 – 4.00)
4. ครอบครัวของนักเรียนมีรายได้รวมกัน ประมาณเดือนละ
   - □ ต่ำกว่า 15,000 บาท □ 15,001 – 25,000 บาท
   - □ 25,001 – 35,000 บาท □ 35,001 – 45,000 บาท
   - □ 45,001 – 55,000 บาท □ 55,000 บาท ขึ้นไป
5. จำนวนสมาชิกครอบครัวที่ร่วมใช้เงินรายได้ตามระบุในข้อ 4 (ระบุ)..... คน
6. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร
   - □ พ่อและแม่ที่แท้จริง □ พ่อที่แท้จริงฝ่ายเดียว □ แม่ที่แท้จริงฝ่ายเดียว
   - □ ผู้ปกครองอื่นซึ่งไม่ใช่พ่อแม่ที่แท้จริง□ บุคคลอื่น (ระบุ) .....
7. การศึกษาของ**บิดา**คือ
   - □ ไม่ได้รับการศึกษา □ จบประถมศึกษาตอนปลาย
   - □ จบมัธยมศึกษาตอนต้น □ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
   - □ จบอนุปริญญา/(เช่น ปวส.) □ จบปริญญาตรี
   - □ จบสูงกว่าปริญญาตรี □ อื่นๆ (ระบุ).....
8. การศึกษาของ**มารดา**คือ
   - □ ไม่ได้รับการศึกษา □ จบประถมศึกษาตอนปลาย
   - □ จบมัธยมศึกษาตอนต้น □ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
   - □ จบอนุปริญญา/(เช่น ปวส.) □ จบปริญญาตรี
   - □ จบสูงกว่าปริญญาตรี □ อื่นๆ (ระบุ).....

9. การศึกษาของ**ผู้ปกครอง**คือ

☐ ไม่ได้รับการศึกษา ☐ จบประถมศึกษาตอนปลาย

☐ จบมัธยมศึกษาตอนต้น ☐ จบมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

☐ จบอนุปริญญา/(เช่น ปวส.) ☐ จบปริญญาตรี

☐ จบสูงกว่าปริญญาตรี ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

10. ปริมาณเวลาที่นักเรียนใช้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นปกติในแต่ละวัน

ในแต่ละวัน (จันทร์ – ศุกร์) .....ชั่วโมง.....นาที

ในแต่ละวัน (เสาร์ – อาทิตย์) .....ชั่วโมง.....นาที

ข้อแนะนำวิธีตอบ

คำแนะนำ

เพื่อให้ท่านตอบแบบสอบถามนี้ได้อย่างรวดเร็วและง่ายขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะวิธีการตอบดังนี้

ขั้นที่ 1 อ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ

ขั้นที่ 2 ขอให้ท่านคิดว่า ข้อความนี้เป็น “จริง” หรือ “ไม่จริง” สำหรับท่าน

ตัวอย่างเช่น

(0). ฉันชอบอ่านหนังสือมากกว่าเล่นกีฬา

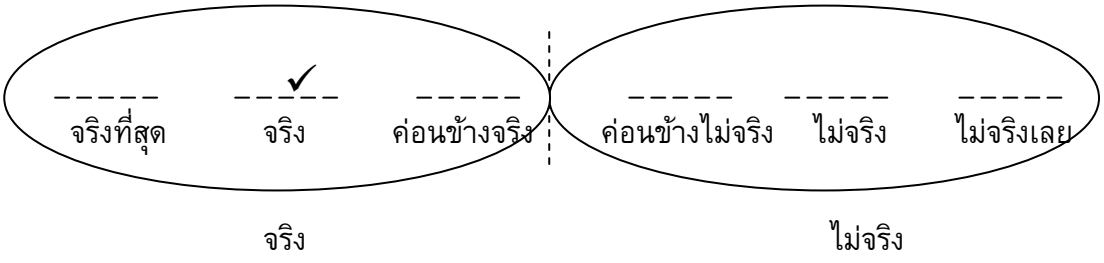

ขั้นที่ 3 ถ้า **“จริง” ขอให้คิดว่า เป็นจริงมากน้อยเพียงใด มี 3 ระดับ คือ**

1) จริงเล็กน้อย	ขีด	✓	ที่ “ค่อนข้างจริง”
2) จริงปานกลาง	ขีด	✓	ที่ “จริง”
3) จริงมาก	ขีด	✓	ที่ “จริงที่สุด”

ถ้า **“ไม่จริง” ขอให้คิดว่า เป็นไม่จริงมากน้อยเพียงใด มี 3 ระดับ คือ**

1) ไม่จริงเล็กน้อย	ขีด	✓	ที่ “ค่อนข้างไม่จริง”
2) ไม่จริงปานกลาง	ขีด	✓	ที่ “ไม่จริง”
3) ไม่จริงมาก	ขีด	✓	ที่ “ไม่จริงเลย”

แบบวัดการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต

คำแนะนำในการตอบ

นักเรียนแต่ละคนจะได้รับประโยชน์จากการใช้อิน เทอร์เน็ตหลากหลายทาง โปรดอ่านข้อความแต่ละประโยค ให้เข้าใจชัดเจน แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อความ มีความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนผู้ตอบมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยคต่อไปนี้** ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันใช้ประโยชน์จากเว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ต เพิ่มทักษะทางภาษา (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันเคยได้คำตอบที่ดีจากข้อสงสัยในวิชาต่างๆ ด้วยการเข้าไปตั้งกระทู้ถามบนเว็บบอร์ด (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันติดตามข่าวสารประจำวันผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าสื่ออื่นๆ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันได้รับความรู้ที่ทันสมัยผ่านทางอินเทอร์เน็ต (เช่น เว็บไซต์ยูทูป) (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. บ่อยครั้งที่ฉันใช้อินเทอร์เน็ตในการตรวจสอบสินค้าก่อนตัดสินใจซื้อ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันใช้อินเทอร์เน็ตช่วยค้นหาความรู้รอบตัวใหม่ๆที่สนใจ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันเลือกเล่นเกมออนไลน์ที่ช่วยฝึกทักษะทางคณิตศาสตร์ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันไม่ได้ใช้ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต อำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันมากขึ้น (เช่น ค้นหาเส้นทาง สืบราคาสินค้า) (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. ฉันใช้อีเมล์ติดต่อสื่อสารกับเพื่อนมากขึ้นกว่าแต่ก่อน (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันดูรายการที่สนใจย้อนหลังทางอินเทอร์เน็ต (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. ฉันใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูลเพื่อวางแผนการท่องเที่ยว (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. ฉันสื่อสารกับเพื่อนๆโดยวิธีอื่นมากกว่าใช้อินเทอร์เน็ต (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดการเรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต (Alpha = .75)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,4,5,6,7,9,10,11	8,12	12

แบบวัดความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำแนะนำในการตอบ

นักเรียนแต่ละคนอาจจะมีวิธีการป้องกันตนจากอันตรายจากการใช้สื่ออินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โปรดอ่านข้อความแต่ละประโยค ให้เข้าใจชัดเจน แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อความ มีความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนผู้ตอบมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย ” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยคต่อไปนี้** ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงการใช้โปรแกรมที่ละเมิดลิขสิทธิ์ (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันเคยละเมิดข้อตกลงเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตที่ให้ไว้กับผู้ปกครองหรือครู (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันระวังที่จะไม่ใช้อินเทอร์เน็ตจนเกินเวลาที่เหมาะสม (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันไม่ลืมที่จะทำการบ้านและกิจวัตรประจำวันให้เสร็จก่อนที่จะเล่นเกมหรือสนทนาออนไลน์ (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันเคยเข้าไปคัดลอกหรือดาวน์โหลดภาพจากเว็บไซต์ที่ไม่คุ้นเคย (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. เมื่อฉันต้องการสั่งซื้อสินค้าผ่านทางอินเทอร์เน็ต (เช่น หนังสือเรียน ของสะสม ซีดีเพลง เป็นต้น) ฉันขออนุญาตผู้ปกครองเมื่อจะซื้อ (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันมักแอบเล่นอินเทอร์เน็ตในช่วงเวลากลางคืน ที่พ่อแม่/ผู้ปกครองนอนแล้ว (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันใช้คำพูดสุภาพในการสนทนาออนไลน์กับเพื่อน (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. บ่อยครั้งที่ฉันตื่นสายเพราะเล่นเกมออนไลน์จนดึก (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันระวังที่จะตรวจทานชื่อเว็บไซต์ให้ถูกต้องก่อนที่จะเปิดรับเข้าไป (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

11. ฉันเคยนำรูปของเพื่อนไปใช้สนทนาออนไลน์โดยไม่ได้ขออนุญาต (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

12. ฉันปฏิบัติตามข้อตกลงที่ให้ไว้กับผู้ปกครองหรือครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเคร่งครัด (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต (Alpha = .74)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,3,4,6,8,10,12	2,5,7,9,11	12

แบบวัดการสนับสนุนระหว่างเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำแนะนำในการตอบ

เพื่อนและนักเรียนสามารถช่วยเหลือ และสนับสนุนกันและกันเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตได้แตกต่างกันไป โปรดอ่านข้อความแต่ละประโยค ให้เข้าใจชัดเจน แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อความ มีความเป็นจริงเกี่ยวกับนักเรียนผู้ตอบมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยคต่อไปนี้** ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ฉันชวนเพื่อนสมัครสมาชิกในเว็บไซต์ที่ให้ข้อมูลทันสมัยด้านการศึกษา (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ฉันสนับสนุนให้เพื่อนส่งคำอวยพรผ่านทางอีเมล์ให้มากขึ้น

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันแสดงให้เพื่อนรู้ว่าข้อมูลความรู้ที่เพื่อนค้นได้ทางอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่มีคุณค่า (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันเตือนเพื่อนให้ทำการบ้านก่อนเล่นอินเทอร์เน็ต (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันช่วยเพื่อนหาวิธีแก้ไวรัสทางอินเทอร์เน็ต (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันไม่ยอมเสียเวลาช่วยสอนเพื่อนเข้าเว็บไซต์ที่มีขั้นตอนซับซ้อน (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันแนะนำให้เพื่อนตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ได้รับจากเฟสบุ๊ค(facebook) หรือทวิตเตอร์(twitter)ก่อนเผยแพร่ต่อไป (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันเตือนเพื่อนไม่ให้ตื่นเต้นหรือเคลิบเคลิ้มไปกับคำพูดและภาพของเพื่อนใหม่ที่พบทางอินเทอร์เน็ต (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันให้คำปลอบโยน เมื่อเพื่อนถูกเพื่อนในอินเทอร์เน็ต พูดจาลวนลามหรือหยาบคาย (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันแสดงความชื่นชมที่เพื่อนเลือกสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลตัวจริงได้ดีกว่าในโลกไซเบอร์ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. เมื่อใช้เวลาไปกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานระยะหนึ่งแล้ว ฉันชวนเพื่อนออกไปปรับเปลี่ยนอิริยาบทด้วยการบริหารกาย เพื่อผ่อนคลาย (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดการสนับสนุนระหว่างเพื่อนในการใช้อินเทอร์เน็ต (Alpha = .81)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	-	10

แบบวัดความเข้มแข็งทางจิตใจของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้ เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. ฉันคิดว่ามีโอกาสน้อย ที่เรื่องดีๆจะเกิดขึ้นกับฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. ฉันคิดว่าเพื่อนที่ฉันคบหามานาน ก็อาจเป็นคนที่กำลังคิดร้ายต่อฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันคิดว่า มีโอกาสน้อยที่ครอบครัวของฉันจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ถึงแม้ฉันจะใช้ความพยายามมากขึ้นกว่านี้ก็คงไม่ทำให้เกิดผลงานที่ดีขึ้นกว่าเดิม (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะมีสุขภาพแข็งแรงมากไปกว่าในปัจจุบัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ฉันคิดว่าฉันขาดความสามารถที่จะเผชิญกับปัญหาขัดแย้งในกลุ่มเพื่อน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันเชื่อว่าปัญหาขัดแย้งระหว่างฉันกับคนในครอบครัวที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ชั่วคราวเท่านั้น (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ฉันพยายามคิดในทางที่ดีไว้ก่อนเมื่อต้องเผชิญกับปัญหา (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. บางครั้งการคิดอย่างมีความหวังว่าทุกอย่างจะคลี่คลายดีขึ้น ทำให้ฉันสบายใจขึ้นมาก (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันเชื่อว่าปัญหาในครอบครัวที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ไม่ยากเกินไป ฉันสามารถแก้ไขได้ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันเชื่อว่าฉันจะใช้เวลาไม่นานในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนๆ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันชอบเล่นเกมแบบการพนันหรือซื้อหวย เพราะต้องการเสี่ยงดวง (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันไม่สนใจว่าอาหารจะสะอาด และมีคุณค่าทางโภชนาการเพียงใด ขอเพียงรสชาติอร่อยถูกปาก (+) ก็พอ

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ฉันมักเลือกซื้อสิ่งของเครื่องใช้เฉพาะเมื่อมีการลดราคา แลกซื้อ หรือแจกแถมเป็นส่วนใหญ่ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันอยากเข้าร่วมกิจกรรมที่น่าตื่นเต้น เช่น รายการ fear factor เพราะมีโอกาสได้รับรางวัลก้อนโต (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ฉันตั้งใจจะทำหน้าที่ของพลเมืองดี จึงไม่คิดที่จะละเมิดกฎหมายเสียเอง (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. โรคเอดส์มีอันตรายมาก จนฉันไม่คิดเสี่ยงมีเพศสัมพันธ์กับใครที่ไม่แน่ใจว่าปลอดภัย (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันจะระมัดระวังเรื่องการใช้รถใช้ถนนเป็นพิเศษ เพราะอุบัติเหตุทางรถยนต์ไม่น่าเสี่ยงอย่างยิ่ง (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. แม้สมาชิกในครอบครัวของฉันมีสุขภาพดีกันทุกคน แต่ฉันก็เลือกที่จะใช้ช้อนกลาง เมื่อรับประทานอา
ร่วมกัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันกับสมาชิกในครอบครัว ใช้สิ่งของร่วมกันจนเคยชิน แม้ยามเจ็บป่วยก็ยังใช้ร่วมกัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

21. ฉันมักจะรับประทานอาหารฝรั่งจานด่วน เพราะดูมีรสนิยมดี (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

22. ฉันรู้ว่าการรับประทานอาหารร่วมกัน โดยไม่ใช้ช้อนกลาง เสี่ยงต่อการติดโรค แต่ฉันเกรงว่าเพื่อนจะห
รังเกียจ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

23. คนใกล้ชิดเห็นว่าฉันเป็นคนขี้ลืม (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

24. ฉันทำของหายหลายครั้งเพราะลืมทิ้งไว้ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

25. คนใกล้ชิดมักทักว่าฉันชอบเหม่อลอย ขณะทำงาน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

26. ฉันมักนั่งรถโดยสารประจำทางเลยป้ายที่ต้องการจะลง (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

27. ฉันเชื่อว่า ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์สิน เงินทองมากๆ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

28. ฉันช่วยเพื่อนปิดบังความผิด ทั้งๆที่รู้ว่าเพื่อนทำผิด (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

29. ฉันมีสมาธิจดจ่ออยู่กับสิ่งที่ฉันกำลังทำอยู่ได้เป็นเวลานานๆ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

30. เมื่อมีเพื่อนชวนให้ซื้อสิ่งของใด ฉันจะคิดถึงประโยชน์ใช้สอยก่อน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

31. ฉันเชื่อว่าความเครียดที่เกิดขึ้น ฉันสามารถลด/ขจัดได้ด้วยตนเอง (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

32. เมื่อฉันเกิดปัญหา ฉันจะพยายามตั้งสติก่อน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

33. ฉันมั่นใจว่าฉันสามารถหาสาเหตุของความเครียดที่เกิดขึ้นกับฉันได้ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

34. เมื่อเพื่อนมีปัญหา ฉันกล้าพาเขาไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องได้ (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

35. เมื่อฉันมีปัญหาด้านการเรียน ฉันกล้าขอคำแนะนำจากครู (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

36. เมื่อรู้สึกเครียดกับเรื่องหนึ่ง ฉันหันไปทำเรื่องอื่นที่ชอบแทนชั่วคราว (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

37. ฉันพยายามนอนหลับพักผ่อนมากขึ้น เมื่อรู้สึกเครียด (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

38. ฉันดูโทรทัศน์ หรือฟังเพลง เพื่อลดการคิดถึงเรื่องที่ทำให้เครียด (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

39. เมื่อเกิดปัญหา ฉันไม่รู้หนทางเข้าถึงแหล่งที่จะให้ความช่วยเหลือฉันได้ (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

40. ฉันไม่กล้าพูดคุยถึงความรู้สึกที่แท้จริงกับผู้ใกล้ชิด (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

41. เมื่อเกิดปัญหาขัดแย้งคลี่คลายลง ฉันมักเป็นฝ่ายเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนก่อน (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

42. ความเครียดที่เกิดขึ้นกับฉัน ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากความผิดพลาดของผู้อื่น (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

43. แม้เพื่อนมองไม่เห็นว่าฉันทำดีกับเขา ฉันจะยังทำดีกับเขาต่อไป (+)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

44. ฉันไม่ทราบจะไปขอความช่วยเหลือจากใคร เมื่อต้องการคำแนะนำปรึกษา (-)

จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

45. ฉันหาบุคคลที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน เพื่อขอคำปรึกษา (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดความเข้มแข็งทางจิตใจของนักเรียน (Alpha = .87)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
7,8,9,10,11,16,17,18,19,29,30,31, 32,33,34,35,36,37,38,41,43,45	1,2,3,4,5,6,12,13,14,15,20,21,22,23 24,25,26,27,28,39,40,42	45

แบบวัดความมุ่งมั่นของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ฉันสามารถทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งได้ติดต่อกันเป็นเวลานานโดยไม่เบื่อ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เมื่อทำงานใดๆ ฉันจะทุ่มเทความพยายามเพื่อให้ผลงานดีที่สุด (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. เมื่อทำงานใดๆ ฉันคิดว่าความพยายามเป็นสิ่งสำคัญที่สุด (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. เมื่อเริ่มต้นทำสิ่งใดฉันจะพยายามจนกระทั่งสำเร็จ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันให้ความสนใจกับงานที่ยาก และท้าทายความสามารถ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันคิดว่าการเตรียมตัวอย่างเต็มที่เพื่อที่จะทำงานสำคัญๆ นั้นเป็นสิ่งจำเป็น (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันจะทำงานมากกว่าที่ได้ตั้งใจเอาไว้ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันเป็นบุคคลที่มุ่งมั่นในการเรียนเพื่ออนาคตที่ดี (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. บ่อยครั้งที่ฉันรู้สึกเบื่อหน่าย และไม่สนใจว่าจะเรียนได้ดีเพียงใด (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. ฉันเป็นคนที่ใช้เวลาว่างในการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดความมุ่งมั่นของนักเรียน (Alpha = .83)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,4,5,6,7,8,10	9	10

แบบวัดฉันในปัจจุบันและอนาคต

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. ฉันรีบทำการบ้านให้เสร็จ ก่อนไปเที่ยวเล่นเสมอ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. เมื่อฉันขี้เกียจ ฉันจะไม่แปรงฟันในตอนเช้า (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันมักจะลืมทำการบ้านเสมอ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันชอบขีดเขียนลงในหนังสือเรียนจนสกปรก (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ฉันอยากเรียนหนังสือมากๆ เพื่อโตขึ้นจะได้ทำงานดีๆ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. เมื่อมีคนขัดใจ ฉันมักจะฉวยสิ่งใกล้มือขว้างปา หรือทำลายเสมอ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ฉันไม่อยากสอบตก จึงขยันดูหนังสือเรียน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. แม้ร่างกายจะสกปรก ฉันก็จะไม่อาบน้ำ ถ้ารู้สึกไม่อยากอาบ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันจะไม่ใช้เงินจนหมด เพราะเกรงว่าพรุ่งนี้จะไม่มีเงินใช้ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. เมื่อมีคนนำขนมมาให้ที่บ้าน ฉันมักหยิบชิมก่อนเสมอ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดฉันในปัจจุบันและอนาคต (Alpha = .73)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,5,7,9	2,3,4,6,8,10	10

แบบวัดความมีเหตุมีผลของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. จากการสำรวจโรงเรียนประถมศึกษาจำนวนหนึ่งพบว่า มีนักเรียนสอบตกมากกว่าปกติ ครูประจำชั้นรายงานว่า เป็นเพราะเด็กเล่นเกมคอมพิวเตอร์ ท่านเชื่อเช่นเดียวกับครูเหล่านี้ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. การสอนและอบรมจากครูเท่านั้น ที่จะสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียนได้ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. การที่โรงเรียนงดขายลูกอมและทอฟฟี่ จะทำให้จำนวนนักเรียนที่ฟันผุลดลง (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ในขณะที่มีนักเรียนหญิงคนหนึ่งร้องโอ๊ย แล้วล้มฟุบไป มีคนหลายคนอยู่รอบตัวเธอ คนหนึ่งเป็นชายร่างกำยำ แต่งตัวสกปรก ท่านคิดว่าชายคนนี้เป็นผู้ทำร้ายนักเรียนหญิงคนนั้น (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. คุณลุงสมบัติ อายุ 59 ปี ชอบรับประทานเครื่องในสัตว์ ต่อมาได้เสียชีวิตลงขณะวิ่งออกกำลังกาย ญาติพี่น้องลงความเห็นว่า คุณลุงชอบรับประทานเครื่องในสัตว์จึงทำให้เสียชีวิต ท่านคิดว่าความเห็นดังกล่าวเป็นจริงมากเพียงใด (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ป้าผิน สุขภาพร่างกายแข็งแรงมาตลอด หลังจากได้รับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน พบว่าตนเองเจ็บป่วยบ่อย ป้าผินคิดว่า เป็นเพราะการทำงานหนักในตำแหน่งที่ได้รับ ท่านเห็นว่า ความคิดของป้าผินถูกต้อง (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

<u>สถานการณ์</u> ในสมุดบันทึกของเตือนตา สำหรับเดือนที่ผ่านมามีว่า วันที่ 12 ไปบ้านทราย วันที่ 14 ไปบ้านปาน วันที่ 20 ไปบ้านหวาน และวันที่ 25 ไปบ้านส้ม เมื่อวันที่ 17 เดือนเดียวกัน แม่พาเตือนตาไปหาหมอเนื่องจากเป็นหวัด เตือนตากับแม่คิดว่าน่าจะติดหวัดจากเพื่อน แต่ไม่แน่ใจว่าเป็นใคร เพราะทั้ง 2 คน สรุปไม่ตรงกัน **โปรดใช้<u>สถานการณ์</u>ข้างต้นนี้ ตอบในข้อ 7 และ 8**

7. เตือนตาสรุปว่า น่าจะติดหวัดจากคนภายในบ้านหวานและส้มหล่น ท่านคิดว่าเป็นความจริงมากน้อยเพียงใด (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. นายอาทร ไปเยี่ยม นายอารี พบว่ามีรถของนายอารีจอดอยู่หน้าบ้าน จึงตะโกนเรียก 3 ครั้ง แต่ไม่มีเสียงตอบรับ นายอาทรคิดว่านายอารีไม่อยู่บ้าน จึงกลับไป ท่านคิดว่านายอาทรคิดสรุปได้ถูกต้องแล้ว (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. หญิงคนหนึ่งอุ้มท้องมาได้ 9 เดือน จนถึงบุตรคลอดออกมา หลังจากนั้ นเพียง 2-3 ชั่วโมง คุณตา (พ่อของหญิงคนนั้น) ก็เสียชีวิตกะทันหันโดยไม่ทราบสาเหตุ คุณยายคิดว่าหลานคนนี้ทำให้คุณตาเสียชีวิต ท่านเห็นด้วยกับคุณยาย (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. การให้นักเรียนวิจารณ์การสอนของครูขณะที่ครูยังอยู่ในห้อง จะได้ความเห็นของนักเรียนที่แท้จริง (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ขณะที่วิเชียรกำลังทำการบ้านมีเพื่อนมาคุยด้วย ทำให้การบ้านผิดหลายข้อ แสดงว่าวิเชียรเรียนวิชานั้นไม่เข้าใจ ท่านว่าข้อสรุปนี้เป็นจริงเพียงใด (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านหลายคน บอกว่าที่ไม่ส่งการบ้านเพราะเรียนไม่เข้าใจ คำตอบนี้น่าจะเป็นความจริงเพียงใด (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. การให้นักเรียนนำข้อสอบไปทำที่บ้าน กับการให้นักเรียนทุกคนทำข้อสอบในห้องเรียนจะได้ผลการสอบที่เหมือนกัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. การตัดสินนิสัยของคนที่พบกันครั้งแรก เป็นการตัดสินที่ถูกต้องพอๆ กับเมื่อคบไปแล้วนานๆ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ภักดีเป็นหลายโรค แต่เขาคิดว่าการไปหาหมอคนเดียวดีกว่าไปหาหมอหลายๆ คน เพราะจะทำให้เกิดความสับสน ท่านคิดว่าภักดีคิดถูกต้องแล้ว (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. การตัดสินการประกวดร้องเพลงทางโทรทัศน์ โดยการนับจำนวนคะแนนโหวตจากการส่งข้อความทางโทรศัพท์เป็นการตัดสินที่เป็นธรรมแก่นักร้องทุกคน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. การตัดสินผลงานประดิษฐ์โดยมีกรรมการหลาย ๆคน มิได้มีความน่าเชื่อถือมากไปกว่าการมีกรรมการหนึ่งหรือสองคน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดความมีเหตุมีผลของนักเรียน (Alpha = .77)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
-	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17	17

แบบวัดความรู้ทั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า แต่ละข้อความ **ถูก** หรือ **ผิด** แล้วทำเครื่องหมาย ✓ บนคำตอบที่ท่านเลือก จากนั้นพิจารณาว่ามีความมั่นใจในคำตอบในข้อคำถามแต่ละข้อระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓บนระดับความมั่นใจที่ท่านเลือก **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

<u>ตัวอย่าง</u>

- ไม่ควรสมัครสมาชิกเพื่อร่วมกิจกรรมต่าง ๆบนอินเทอร์เน็ต โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง

.....✓..... หรือ ..... ท่านมั่นใจในคำตอบ ....✓.....
ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

1. ข้อมูลที่นักเรียนค้นได้ทางอินเทอร์เน็ตเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..
ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

2. ในการใช้อีเมล์นักเรียนควรเปลี่ยนพาสเวิร์ดอย่างน้อยเดือนละครั้ง (✓)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..
ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

3. ในการสมัครสมาชิกเพื่อร่วมกิจกรรมต่างๆบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นักเรียนควรใช้ชื่อและนามสกุลจริง ในการสมัคร (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

4. เมื่อได้ข้อมูลเรื่องหนึ่งจากอินเทอร์เน็ต นักเรียนไม่จำเป็นต้องสืบค้นจากหลายแหล่งให้เสียเวลา (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

5. ในการพูดคุยกับเพื่อนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ต นักเรียนสามารถเปิดเผยชื่อและนามสกุลจริงให้กับเขาได้ (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

6. นักเรียนสามารถเล่นอินเทอร์เน็ตได้ยาวนานตามชอบ โดยไม่จำเป็นต้องพัก (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

7. นักเรียนไม่ควรยอมให้เพื่อนยืมพาสเวิร์ดไปใช้ ไม่ว่าในกรณีใดๆ (✓)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

8. เพื่อแสวงหาความแปลกใหม่ นักเรียนน่าจะลองเข้าเว็บไซต์ที่ไม่รู้จักหรือแปลกแหวกแนว (×)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

9. เพื่อเพิ่มประสบการณ์ด้านความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตนักเรียนควรค้นคว้าข้อมูลเรื่องนี้จากหลายแหล่ง (✓)

…….. หรือ …….. ท่านมั่นใจในคำตอบ …….. …….. ……..

ถูก ผิด น้อย ปานกลาง มาก

แบบวัดความรู้ทั่วไปในการใช้อินเทอร์เน็ต (Alpha = .52)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
2,7,9	1,3,4,5,6,8	9

แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

แต่ละบุคคลย่อมมีความคิ ดเห็นแตกต่างกัน โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า นักเรียนมีความคิด /ความรู้สึกหรือความตั้งใจที่จะกระทำเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต มากน้อยเพียงใด และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยคต่อไปนี้** ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียนมากที่สุด **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. ฉันเห็นว่าการค้นหาข้อมูลประกอบการเรียนจากอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งจำเป็น (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตช่วยให้ฉันรู้จักโลกได้กว้างขึ้นมาก (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ฉันรู้สึกสะดวกใจขึ้นมากเมื่อได้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการพูดคุยกับเพื่อน (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันชอบติดตามข่าวสารผ่านทางอินเทอร์เน็ตมากกว่าสื่ออื่นๆ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ฉันตั้งใจที่จะทำการบ้านให้เสร็จก่อนเล่นอินเทอร์เน็ต (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. ฉันมักจะเข้าไปค้นหาเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาประเภทเฉพาะอายุ 18 ขึ้นไป เพื่อการบันเทิง (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ฉันเชื่อว่า จะปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ต หากปฏิบัติตามข้อตกลงที่ ให้ไว้กับผู้ปกครองและครูอย่างเคร่งครัด (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. ฉันเชื่อว่าการสร้างมนุษยสัมพันธ์ในโลกไซเบอร์ปลอดภัยกว่าสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลในชีวิตจริง (-)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ฉันดีใจที่ได้แลกเปลี่ยนความรู้และข่าวสารดีๆที่มีประโยชน์กับเพื่อนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ฉันรู้สึกสนุกกับการส่งต่อจดหมายลูกโซ่ไปยังคนอื่น (-)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ฉันจะปฏิเสธหากเพื่อนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตชวนฉันไปเที่ยวตามลำพัง (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ฉันยินดีเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวให้กับเพื่อนที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตทราบ (-)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ฉันตั้งใจที่จะใช้สินค้าของแท้มากกว่าของเถื่อน (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. การช่วยแนะนำเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ทันสมัยกับเพื่อน เป็นเรื่องสำคัญที่ควรทำ (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ฉันเชื่อว่า การสนับสนุนให้เพื่อนค้นหาความรู้เพิ่มเติมทางอินเทอร์เน็ต เป็นการแสดงความปรารถนาดีต่อเพื่อนทางหนึ่ง(+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ฉันจะชวนเพื่อนให้เปลี่ยนอิริยาบถหลังจากที่ใช้อินเทอร์เน็ต เป็นเวลานาน (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ฉันรู้สึกภูมิใจที่สามารถแนะนำเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ใหม่ๆแก่เพื่อน (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ฉันจะช่วยเมื่อเพื่อนเจอปัญหาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต (เช่น ไวรัส) (+)

…… …… …… …… …… ……
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ฉันพร้อมให้กำลังใจ เมื่อเพื่อนของฉันเจอเพื่อนในอินเทอร์เน็ต พูดจาไม่สุภาพใส่ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ฉันรู้สึกรำคาญที่เพื่อนชอบมาขอรายชื่อเว็บไซต์ต่างๆกับฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Alpha = .77)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,4,5,7,9,11,13,14,15,16,17,18,19	6,8,10,12,20	20

แบบวัดการปฏิบัติของผู้ปกครองนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

กรุณาอ่านข้อความแต่ละประโยคให้เข้าใจ แล้วพิจารณาว่าข้อความสั้นๆ ตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด ให้ขีด ✓ ลงบนเส้น..... เหนือวลีจาก “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละข้อ กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

1. แม่รักและหวังดีต่อฉัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. แม่ช่วยเหลือดูแลฉันอย่างเต็มที่ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. แม่ไม่เคยสนใจทุกข์สุขของฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. แม่ทำตัวห่างเหินจากฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. แม่จะให้กำลังใจ เมื่อฉันต้องทำสิ่งที่ยากหรือลำบาก (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. แม่ของฉันไม่ยอมฟังคำอธิบายหรือเหตุผลจากฉัน (-)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. แม่มักอารมณ์เสีย เมื่อฉันเข้าไปใกล้ชิดท่าน (-)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. แม่มักลงโทษฉันมากเกินเหตุ (-)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. แม่มักให้โอกาสฉันทำความดีเพื่อแก้ตัวใหม่ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เมื่อฉันทำผิด แม่จะอธิบายเหตุผล ก่อนลงโทษฉัน (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดการปฏิบัติของผู้ปกครองนักเรียน (Alpha = .86)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,5,9,10	3,4,6,7,8	10

แบบวัดผู้ปกครองกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

ผู้ปกครองของนักเรียนแต่ละคนให้การเอาใจใส่เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนในปริมาณที่แตกต่างกันไป โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง ” “ค่อนข้างไม่จริง ” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย ” **เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยคต่อไปนี้** ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียน มากที่สุด **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. มีข้อตกลงในครอบครัวของเราว่าต้องบอกกับผู้ปกครองเมื่อจะซื้อเกมหรือซอฟแวร์ใหม่ (+)

…….	…….	…….	…….	…….	…….
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ผู้ปกครองเคยแนะนำเว็บไซต์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนหรือเป็นความรู้รอบตัวที่ท่านทราบมาให้กับฉัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ผู้ปกครองเคยขอให้ฉันดาวน์โหลดซอฟแวร์ละเมิดลิขสิทธิ์ให้ท่าน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

4. ฉันมักเล่าให้ผู้ปกครองฟังเกี่ยวกับเพื่อนแชทและเรื่องที่สนทนากัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

5. ผู้ปกครองไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับการใช้อินเทอร์เน็ตของฉัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

6. ผู้ปกครองเคยบอกฉันถึงผลเสียของการเล่นอินเทอร์เน็ตนานเกินไป (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7. ผู้ปกครองเคยชี้แจงให้ฉันทราบถึงความจำเป็นที่ต้องปฏิบัติตามกฎกติกาในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความปลอดภัย (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ครอบครัวของเราไม่เคยร่วมกันตั้งกฎกติกาใดๆในการใช้อินเทอร์เน็ตของสมาชิกในครอบครัว (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ผู้ปกครองบอกให้ฉันเข้าใจว่าข้อมูลที่ได้รับรู้ผ่านทางอินเทอร์เน็ต (เช่น สนทนาออนไลน์ อาจไม่เป็นความจริงเสมอไป) (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ผู้ปกครองแสดงความสนใจแลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตกับฉัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

11. ผู้ปกครองของฉันไม่เคยแสดงความอยากศึกษาหาความรู้เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

12. ผู้ปกครองมักนำข่าวสารประโยชน์และโทษจากอินเทอร์เน็ตมาเล่าให้ฉันฟัง (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

13. ผู้ปกครองไม่มีเวลาตอบข้อสงสัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับข่าวสารที่ฉันได้รับทราบมาจากสื่ออินเทอร์เน็ต (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

14. ผู้ปกครองของฉัน แสดงความใฝ่หาความรู้เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อสามารถพูดคุยกับลูกๆในบ้านได้ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

15. ผู้ปกครองเคยห้ามปรามไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเว็บไซต์หรือเกมที่ท่านทราบมาว่าไม่เหมาะสม (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

16. ผู้ปกครองสนับสนุนให้ฉันเข้าเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักศาสนา คุณธรรม ความดี (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

17. ผู้ปกครองไม่ได้ห้ามปราม แม้ฉันเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นเวลายาวนานหรือดึกดื่น (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

18. ผู้ปกครองชมที่ฉันรู้จักตรวจสอบข้อเท็จจริงของข่าวสารในอินเทอร์เน็ตจากเว็บไซต์หลายแหล่ง (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

19. ฉันเคยเห็นผู้ปกครองเข้าเว็บไซต์เกี่ยวกับการพนัน (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

20. ผู้ปกครองยกตัวอย่างให้ฉันฟังเกี่ยวกับเด็กที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้จนเรียนได้ดีขึ้น (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

21. ผู้ปกครองปรามไม่ให้ฉันคิดเพ้อฝันไปตามคำพูดเยินยอจากเพื่อนที่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

22. ผู้ปกครองเคยชมฉันที่นำความรู้ที่พบในอินเทอร์เน็ตมาเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..

จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดผู้ปกครองกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Alpha = .86)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,4,6,7,9,10,12,14,15,16,18,20,21,22	3,5,8,11,13,17,19,	22

แบบวัดประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต

คำแนะนำในการตอบ

แบบวัดฉบับนี้มี 3 ส่วน **ส่วนแรก** โปรดอ่านข้อความ และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ บนคำตอบที่ท่านเลือกเพียงแห่งเดียว

ส่วนแรก นักเรียนได้เข้ารับการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยที่ทางโรงเรียน จัดให้

☐ เคย ☐ ไม่เคย

ส่วนที่ 2 กรณี “เคย” เข้าร่วมกิจกรรมฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยจากทางโรงเรียน นักเรียนได้เข้าร่วมในภาคเรียนใดบ้าง ในช่วง 4 ปี การศึกษา (พ.ศ. 2550 – 2553) และเลือกทำเครื่องหมาย ✓ บนคำตอบของนักเรียน โดยเลือกตอบให้ครบถ้วนตามจำนวนครั้งที่นักเรียนได้เข้าร่วมจริง

☐ ภาคเรียนต้น ปี 2550 ☐ ภาคเรียนปลาย ปี 2550
☐ ภาคเรียนต้น ปี 2551 ☐ ภาคเรียนปลาย ปี 2551
☐ ภาคเรียนต้น ปี 2552 ☐ ภาคเรียนปลาย ปี 2552
☐ ภาคเรียนต้น ปี 2553

ส่วนที่ 3 ข้อคำถามต่อไปนี้แต่ละข้อ ประกอบด้วย 2 ข้อย่อย ข้อ (ก) และ (ข) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกันดังตัวอย่าง ขอให้พิจารณาเลือกคำตอบในแต่ละข้อให้สอดคล้องตามสภาพความเป็นจริงสำหรับนักเรียน

ตัวอย่าง

(0) (ก)ฉันเคยฝึกอบรมวิธีการท่องเว็บเพื่อสืบค้นข้อมูล จากเว็บไซต์ที่เป็นแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

..... ✓	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)กิจกรรมนี้ทำให้ฉันสามารถค้นหาความรู้ที่น่าเชื่อถือและใช้อ้างอิงในรายงานได้

.....	.....	..... ✓	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

1. (ก)ฉันเคยเข้าร่วมกิจกรรมคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้และสร้างสรรค์ (+)

.....	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)การเข้าร่วมกิจกรรมในข้อ(ก)ทำให้ฉันได้แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ที่สนใจและเผยแพร่ผลงานตามต้

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. (ก)ฉันเคยรับการอบรมเรื่องลิขสิทธิ์และทรัพย์สินทางปัญญา (+)

.....	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)การได้รับการอบรมดังกล่าว(ก)ทำให้ฉันเข้าใจและรู้วิธีปฏิบัติในการนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ได้ถูกต้อ

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. (ก)ฉันมีโอกาสเรียนรู้ลักษณะของเว็บไซต์ที่ดี (เว็บไซต์ในดวงใจ) (+)

.....	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)การได้รับโอกาสนี้(ก) ช่วยให้ฉันเลือกแหล่งความรู้จากเว็บไซต์ที่เหมาะสมและตรงกับความสนใจ

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. (ก)ฉันเคยเข้าอบรมวิธีใช้อีเมล์อย่างถูกต้อง (+)

.....	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)กิจกรรมนี้ช่วยให้ฉันมั่นใจในการใช้อีเมล์อย่างปลอดภัย

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. (ก)ฉันเคยเข้าอบรมวิธีการนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในชีวิตประจำวัน (เช่น สินค้าที่ต้องการซื้อหรือขาย สืบค้นราคาสินค้าที่เหมาะสม ค้นหาเส้นทาง วางแผนการเดินทางท่องเที่ยว เป็นต้น) (+)

.....	.....	.....	.....
ทุกครั้ง	บางครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคยเลย

(ข)การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้ฉันมีความสะดวกรวดเร็วในการดำเนินชีวิต

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. (ก)ฉันเคยได้เรียนรู้วิธีเลือกเข้าเว็บไซต์อย่างเหมาะสม (+)

…….. …….. …….. ……..
ทุกครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

(ข)การเรียนรู้วิธีดังกล่าวช่วยลดอันตรายที่อาจจะเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตผิดพลาด

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

7.(ก)ฉันเคยเรียนรู้วิธีใช้กิจกรรมออนไลน์ (+)

…….. …….. …….. ……..
ทุกครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

(ข)การรู้จักใช้กิจกรรมออนไลน์อย่างเหมาะสม ช่วยให้ฉันหลีกเลี่ยงจากการเสี่ยงภัยทางอินเทอร์เน็ตได้

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. (ก)ฉันได้เรียนรู้ภัยอันตรายจากการโพสต์หรือส่งรูปไปให้กับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต (+)

…….. …….. …….. ……..
ทุกครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

(ข)การเรียนรู้ในเรื่องนี้ (ก) กระตุ้นให้ฉันเกิดความรอบคอบ ระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดจากการโพสต์หรือส่งรูป

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9.(ก)ฉันได้รับความรู้เกี่ยวกับภัยทางการแช็ท (+)

…….. …….. …….. ……..
ทุกครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

(ข)การได้รับความรู้ดังกล่าว ช่วยให้ฉันระวังตัวในเรื่องการแช็ทมากขึ้น

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10.(ก)ฉันได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องการตั้งพาสเวิร์ด (+)

…….. …….. …….. ……..
ทุกครั้ง บางครั้ง น้อยครั้ง ไม่เคยเลย

(ข)กิจกรรมนี้ช่วยให้ฉันมั่นใจในการตั้งพาสเวิร์ดให้ปลอดภัยมากขึ้น

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดประโยชน์ในการใช้อินเทอร์เน็ต (Alpha = .85)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,4,5,6,7,8,9,10	-	10

แบบวัดครูกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

ประโยคต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับ **<u>การแสดงออกของครูในเรื่องการใช้อิน เทอร์เน็ตของนักเรียน(ประจำชั้น/ประจำวิชา)</u>** โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **<u>กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ</u>**

1. ครูของฉันแนะนำเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเพิ่มเติมจากวิชาที่เรียน (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

2. ครูของฉันให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมนักเรียนให้รู้วิธีใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

3. ครูแสดงความชื่นชมกับกลุ่มนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการทำโครงงานจากการค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ครูมักไม่ค่อยให้คำปรึกษาในการใช้อินเทอร์เน็ต (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. ครูพยายามจัดวันเวลาและสถานที่ให้สะดวกแก่นักเรียนในการเข้ารับการอบรมกิจกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตได้ในแต่ละครั้ง (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. เมื่อฉันมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฉันสามารถไปปรึกษาครูได้ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. ครูชมเชยที่นักเรียนปฏิบัติตามข้อตกลง/กติกาที่วางไว้ในการใช้อินเทอร์เน็ต (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

8. ครูสนับสนุนให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวออกกำลังกาย หลังจากใช้งานทางคอมพิวเตอร์ (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

9. ครูของฉันพยายามแสวงหาผู้เชี่ยวชาญที่บรรยายได้น่าสนใจมาเป็นวิทยากรอบรมนักเรียนด้านการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย (+)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

10. ครูของฉันไม่ได้สนใจเรื่องความปลอดภัยในการใช้อินเทอร์เน็ตมากนัก (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

แบบวัดครูกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Alpha = .84)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
1,2,3,5,6,7,8,9	4,10	10

แบบวัดเพื่อนกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน

คำแนะนำในการตอบ

ประโยคต่อไปนี้เกี่ยวข้องกับ **การใช้อินเทอร์เน็ตของเพื่อนนักเรียนด้วยกัน** โปรดอ่านทีละประโยค แล้วพิจารณาว่า มีความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดสำหรับนักเรียนในชีวิตประจำวัน และตัดสินใจเลือกทำเครื่องหมาย ✓ เหนือวลี “จริงที่สุด” “จริง” “ค่อนข้างจริง” “ค่อนข้างไม่จริง” “ไม่จริง” หรือ “ไม่จริงเลย” เพียงแห่งเดียวในแต่ละประโยค ซึ่งตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด **กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ**

1. ฉันเห็นเพื่อนเข้าไปดูเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาเหมาะสำหรับบุคคลอายุ 18 ปีขึ้นไป อยู่บ่อยๆ (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

2. บ่อยครั้งที่ฉันมักจะเห็นเพื่อนใช้เวลาว่างไปกับการเล่นเกมออนไลน์ต่อสู้อย่างก้าวร้าวรุนแรง (-)

…….. …….. …….. …….. …….. ……..
จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง ไม่จริงเลย

3. ฉันเคยเห็นเพื่อนขอลอกการบ้านเกี่ยวกับคณิตศาสตร์จากเพื่อนบางคนทางอีเมล์ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

4. ฉันเห็นเพื่อนเข้าไปโพสต์ข้อความหรืออีเมล์ตามเว็บไซต์ต่างๆเพื่อหาเพื่อนแช็ทคนใหม่ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

5. เพื่อนของฉันเป็นคนที่ระมัดระวังในการใช้คำพูดสุภาพผ่านทางอินเทอร์เน็ต (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

6. เพื่อนของฉันบางคนประทับใจในคำพูดและภาพของเพื่อนใหม่ที่รู้จักกันทางอินเทอร์เน็ตถึงกับตัดสินใจให้เบอร์โทรศัพท์ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

7. เพื่อนของฉันทำงานที่ได้รับมอบหมายระหว่างการเรียนจนเสร็จก่อน จึงจะเข้าไปใช้อินเทอร์เน็ตในห้องคอมพิวเตอร์ (+)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

8. เพื่อนของฉันสนุกกับการแกล้งเพื่อนคนอื่นด้วยการส่งข้อความแปลกๆคล้ายการติดไวรัสไปให้ผู้รับตกใจ (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

9. บ่อยครั้งที่ฉันเห็นเพื่อนส่งอีเมล์ลูกโซ่ให้กับเพื่อนคนอื่นที่ไม่ค่อยถูกกัน (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

10. เพื่อนบางคนของฉันแช็ททางอินเทอร์เน็ตจนไม่ได้ทำการบ้านส่งครู (-)

.....	.....	.....	.....	.....	.....
จริงที่สุด	จริง	ค่อนข้างจริง	ค่อนข้างไม่จริง	ไม่จริง	ไม่จริงเลย

แบบวัดเพื่อนกับการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Alpha = .77)

ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ	รวมจำนวนข้อ
5,7	1,2,3,4,6,8,9,10	10

ขอบคุณที่สละเวลาตอบแบบสอบถามค่ะ

ภาคผนวก ข

(การวิเคราะห์ข้อมูลในรายละเอียด)

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ค่ามัธยฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กลุ่มคะแนน	จำนวน
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	597		50.18	7.74		
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	597		50.21	7.99		
พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	597		39.06	7.35		
ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	597	46.00	45.83	6.26	น้อย (30 ถึง 46 คะแนน)	321
					มาก (47 ถึง 60 คะแนน)	276
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	597	43.00	43.14	6.41	น้อย (26 ถึง 43 คะแนน)	316
					มาก (44 ถึง 60 คะแนน)	281
ความมีเหตุมีผล	597	68.00	66.77	9.53	น้อย (31 ถึง 68 คะแนน)	321
					มาก (69 ถึง 97 คะแนน)	276
การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	597	196.00	196.47	19.97	น้อย (140 ถึง 196 คะแนน)	306
					มาก (197 ถึง 245 คะแนน)	291
ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	597	51.00	50.58	8.25	น้อย (17 ถึง 51 คะแนน)	317
					มาก (52 ถึง 72 คะแนน)	280
เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	597	91.00	90.96	9.22	น้อย (63 ถึง 91 คะแนน)	315
					มาก (92 ถึง 116 คะแนน)	282
การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	597	54.00	52.49	6.53	น้อย (24 ถึง 54 คะแนน)	330
					มาก (55 ถึง 60 คะแนน)	267
การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง	597	96.00	95.80	14.01	น้อย (43 ถึง 96 คะแนน)	309
					มาก (97 ถึง 103 คะแนน)	288
การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน	597	74.00	73.57	32.32	น้อย (0 ถึง 74 คะแนน)	303
					มาก (75 ถึง 180 คะแนน)	294

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่ามัธยฐานในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ตาราง 28 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ค่ามัธยฐาน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	กลุ่มคะแนน	จำนวน
การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม	597	43.00	42.65	7.30	น้อย (19 ถึง 43 คะแนน)	310
					มาก (44 ถึง 60 คะแนน)	287
การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต	597	38.00	38.24	7.89	น้อย (11 ถึง 38 คะแนน)	322
					มาก (39 ถึง 60 คะแนน)	275

หมายเหตุ สำหรับตัวแปรที่คะแนนมีค่าต่อเนื่อง ใช้ค่ามัธยฐานในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

ตาราง 29 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อิ นเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	121	122	221	211	212	112	111
เข้าโครงการ	มาก	มาก	222	32	97.47	2.44	4.42*	6.50*	9.15*	9.43*	10.56*	12.15*
ไม่เข้าโครงการ	มาก	น้อย	121	34	95.03	-	1.98	4.06	6.71*	6.99*	8.12*	9.71*
ไม่เข้าโครงการ	มาก	มาก	122	20	93.05		-	2.08	4.73*	5.01*	6.14*	7.73*
เข้าโครงการ	มาก	น้อย	221	39	90.97			-	2.65	2.93	4.06	5.65*
เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	211	28	88.32				-	0.28	1.41	3.00
เข้าโครงการ	น้อย	มาก	212	28	88.04					-	1.13	2.72
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	มาก	112	21	86.91						-	1.59
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	111	46	85.32							-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	76	94.51	8.26	0.80	5.24*	8.68*
เข้าโครงการ	มาก	22	79	93.71	8.16	-	4.44*	7.88*
เข้าโครงการ	น้อย	21	63	89.27	7.47		-	3.44*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	102	85.83	9.95			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	82	94.80	9.40	1.62	5.15*	8.33*
เข้าโครงการ	มาก	22	89	93.18	8.08	-	3.53*	6.71*
เข้าโครงการ	น้อย	21	83	89.65	7.70		-	3.18*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	106	86.47	9.63			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	74	95.52	9.18	1.57	5.72*	9.13*
เข้าโครงการ	มาก	22	77	93.95	7.07	-	4.15*	7.56*
เข้าโครงการ	น้อย	21	66	89.80	8.01		-	3.41*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	87	86.39	8.92			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง

ประเภทโรงเรียน	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11	12	21
เข้าโครงการ	มาก	22	69	94.18	8.45	2.88	3.24	5.06*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	50	91.30	9.79	-	0.36	2.18
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	36	90.94	9.78		-	1.82
เข้าโครงการ	น้อย	21	60	89.12	8.53			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	12	11
มาก	มาก	22	78	96.47	8.53	4.96*	7.87*	8.94*
มาก	น้อย	21	93	91.51	8.35	-	2.91*	3.98*
น้อย	มาก	12	84	88.60	8.40		-	1.07
น้อย	น้อย	11	105	87.53	9.37			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์ เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่ม นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง

การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	11	12
มาก	มาก	22	51	96.71	8.81	5.14*	7.86*	8.29*
มาก	น้อย	21	56	91.57	8.84	-	2.72	3.15
น้อย	น้อย	11	54	88.85	9.31		-	0.43
น้อย	มาก	12	54	88.42	7.43			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประ ะโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	129	53.77	7.58	2.61*	4.73*	6.86*
เข้าโครงการ	มาก	22	165	51.16	6.10	-	2.12*	4.25*
เข้าโครงการ	น้อย	21	153	49.04	6.69		-	2.13*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	150	46.91	8.92			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อิน เทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	83	53.57	7.62	3.05*	5.73*	7.54*
เข้าโครงการ	มาก	22	96	50.52	6.26	-	2.68*	4.49*
เข้าโครงการ	น้อย	21	82	47.84	7.10		-	1.81
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	76	46.03	8.16			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโร งเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	46	54.22	7.54	2.27	3.80*	7.00*
เข้าโครงการ	มาก	22	69	51.95	5.83	-	1.53	4.73*
เข้าโครงการ	น้อย	21	71	50.42	5.94		-	3.20*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	74	47.22	9.58			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	54	53.21	7.22	1.59	4.64*	7.78*
เข้าโครงการ	มาก	22	71	51.62	5.95	-	3.05*	6.19*
เข้าโครงการ	น้อย	21	56	48.57	6.69		-	3.14*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	67	45.43	8.43			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	76	52.04	7.39	1.42	3.10*	6.48*
เข้าโครงการ	มาก	22	79	50.62	6.21	-	1.38	4.76*
เข้าโครงการ	น้อย	21	63	48.94	7.47		-	3.38*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	102	45.56	8.54			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	11	21
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	43	56.53	7.75	4.88*	6.14*	7.12*
เข้าโครงการ	มาก	22	77	51.65	6.14	-	1.26	2.24
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	40	50.39	8.56		-	0.98
เข้าโครงการ	น้อย	21	76	49.41	5.91			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	82	53.54	7.28	3.03*	4.56*	7.52*
เข้าโครงการ	มาก	22	89	50.51	6.00	-	1.53	4.49*
เข้าโครงการ	น้อย	21	83	48.98	7.10		-	2.96*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	106	46.02	8.66			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	74	53.16	7.09	2.32	3.89*	7.14*
เข้าโครงการ	มาก	22	77	50.84	5.77	-	1.57	4.82*
เข้าโครงการ	น้อย	21	66	49.27	7.78		-	3.25*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	87	46.02	8.68			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาสูง

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	54	54.66	8.28	3.11*	5.79*	6.71*
เข้าโครงการ	มาก	22	84	51.55	6.47	-	2.68*	3.60*
เข้าโครงการ	น้อย	21	83	48.87	5.79		-	0.92
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	57	47.95	9.22			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	35	52.18	7.85	3.83*	5.81*	8.44*
เข้าโครงการ	มาก	22	51	48.35	5.41	-	1.98	4.61*
เข้าโครงการ	น้อย	21	41	46.37	6.64		-	2.63
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	58	43.74	8.40			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	43	53.74	7.76	2.47	3.83*	6.11*
เข้าโครงการ	มาก	22	64	51.27	5.87	-	1.36	3.64*
เข้าโครงการ	น้อย	21	65	49.91	6.56		-	2.28
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	43	47.63	8.61			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง

การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	11	12
มาก	มาก	22	51	52.99	6.72	0.96	2.31	6.14*
มาก	น้อย	21	56	52.03	6.83	-	1.35	5.18*
น้อย	น้อย	11	54	50.68	6.36		-	3.83*
น้อย	มาก	12	54	46.85	8.19			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	121	222	211	212	221	122	111
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	มาก	112	26	55.19	0.79	1.22	3.19	3.49	3.64	5.19*	5.66*
ไม่เข้าโครงการ	มาก	น้อย	121	25	54.40	-	0.43	2.40	2.70	2.85	4.40	4.87*
เข้าโครงการ	มาก	มาก	222	31	53.97		-	1.97	2.27	2.42	3.97	4.44
เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	211	14	52.00			-	0.30	0.45	2.00	2.47
เข้าโครงการ	น้อย	มาก	212	27	51.70				-	0.15	1.70	2.17
เข้าโครงการ	มาก	น้อย	221	20	51.55					-	1.55	2.02
ไม่เข้าโครงการ	มาก	มาก	122	10	50.00						-	0.47
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	111	32	49.53							-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11	22	21
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	83	53.66	8.11	1.03	1.81	6.41*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	76	52.63	7.71	-	0.78	5.38*
เข้าโครงการ	มาก	22	96	51.85	7.37		-	4.60*
เข้าโครงการ	น้อย	21	82	47.25	7.90			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

ประเภทโรงเรียน	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	11	21
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	26	54.80	9.54	6.85*	8.33*	9.50*
เข้าโครงการ	มาก	22	43	47.95	6.79	-	1.48	2.65
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	66	46.47	7.33		-	1.17
เข้าโครงการ	น้อย	21	50	45.30	7.60			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	มาก	22	52	53.19	6.17	0.28	2.75*	6.56*
น้อย	มาก	12	49	52.91	7.03	-	2.47*	6.28*
มาก	น้อย	21	73	50.44	7.03		-	3.81*
น้อย	น้อย	11	74	46.63	7.06			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

ประเภทโรงเรียน	การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	112	221	222	122	111	212	211
ไม่เข้าโครงการ	มาก	น้อย	121	26	44.15	0.92	3.66	4.32*	4.56*	5.63*	7.74*	8.65*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	มาก	112	13	43.23	-	2.74	3.40	3.64	4.71*	6.82*	7.73*
เข้าโครงการ	มาก	น้อย	221	37	40.49		-	0.66	0.90	1.97	4.08*	4.99*
เข้าโครงการ	มาก	มาก	222	40	39.83			-	0.24	1.31	3.42	4.33*
ไม่เข้าโครงการ	มาก	มาก	122	17	39.59				-	1.07	3.18	4.09*
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	111	27	38.52					-	2.11	3.02
เข้าโครงการ	น้อย	มาก	212	44	36.41						-	0.91
เข้าโครงการ	น้อย	น้อย	211	32	35.50							-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามประเภทโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตในกลุ่มนักเรียนที่บิดามีการศึกษาสูง

ประเภทโรงเรียน	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	22	12
ไม่เข้าโครงการ	น้อย	11	52	41.35	5.88	3.14*	3.78*	4.94*
เข้าโครงการ	น้อย	21	62	38.21	6.42	-	0.64	1.80
เข้าโครงการ	มาก	22	73	37.57	6.96		-	1.16
ไม่เข้าโครงการ	มาก	12	30	36.41	10.21			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน และ การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ในกลุ่มนักเรียนที่ มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

การรับรู้ประโยชน์ฯ	มีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดี	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	22	11
มาก	น้อย	21	63	42.32	6.23	2.50*	2.61*	5.31*
น้อย	มาก	12	57	39.82	7.94	-	0.11	2.81*
มาก	มาก	22	57	39.71	7.71		-	2.70*
น้อย	น้อย	11	59	37.01	5.89			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 55 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	11	21
มาก	มาก	22	79	96.19	8.43	4.55*	6.42*	7.05*
น้อย	มาก	12	43	91.64	8.39	-	1.87	2.50
น้อย	น้อย	11	105	89.77	9.14		-	0.63
มาก	น้อย	21	33	89.14	8.23			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	11	12
มาก	มาก	22	81	94.75	8.42	4.91*	5.34*	5.77*
มาก	น้อย	21	47	89.84	7.59	-	0.43	0.86
น้อย	น้อย	11	84	89.41	8.41		-	0.43
น้อย	มาก	12	36	88.98	9.29			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ

สนับสนุนจากครู	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	11	21
มาก	สูง	22	89	95.74	7.64	2.58*	7.24*	7.33*
น้อย	สูง	12	76	93.16	6.02	-	4.66*	4.75*
น้อย	ต่ำ	11	97	88.50	7.65		-	0.09
มาก	ต่ำ	21	56	88.41	6.86			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

สนับสนุนจากครู	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	102	96.52	7.43	5.83*	8.41*	9.99*
น้อย	สูง	12	65	90.69	7.46	-	2.58*	4.16*
มาก	ต่ำ	21	73	88.11	8.74		-	1.58
น้อย	ต่ำ	11	97	86.53	7.66			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 59 ผลการเปรียบเที ยบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง

สนับสนุนจากครู	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	11	21
มาก	สูง	22	74	96.83	7.63	5.31*	7.38*	10.06*
น้อย	สูง	12	63	91.52	7.41	-	2.07	4.75*
น้อย	ต่ำ	11	79	89.45	8.15		-	2.68
มาก	ต่ำ	21	27	86.77	7.72			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติ กรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

สนับสนุนจากครู	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	66	97.48	7.80	6.44*	8.67*	9.65*
น้อย	สูง	12	60	91.04	6.03	-	2.23	3.21*
มาก	ต่ำ	21	30	88.81	7.97		-	0.98
น้อย	ต่ำ	11	80	87.83	7.97			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์ เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ไม่เข้าโครงการฯ

ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
น้อย	สูง	12	35	96.36	8.13	2.61*	7.05*	11.67*
มาก	สูง	22	91	93.75	9.22	-	4.44*	9.06*
มาก	ต่ำ	21	51	89.31	9.41		-	4.62*
น้อย	ต่ำ	11	102	84.69	9.41			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	64	94.57	8.02	1.13	4.73*	9.04*
น้อย	สูง	12	28	93.44	6.52	-	3.60*	7.91*
มาก	ต่ำ	21	35	89.84	7.74		-	4.31*
น้อย	ต่ำ	11	58	85.53	8.09			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้ อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	222	221	112	122	211	111	212
น้อย	มาก	ต่ำ	121	14	55.71	1.10	4.27	4.67*	5.88*	7.03*	7.05*	7.98*
มาก	มาก	สูง	222	56	54.61	-	3.17	3.57	4.78*	5.93*	5.95*	6.88*
มาก	มาก	ต่ำ	221	23	51.44		-	0.40	1.61	2.76	2.78	3.71
น้อย	น้อย	สูง	112	28	51.04			-	1.21	2.36	2.38	3.31
น้อย	มาก	สูง	122	29	49.83				-	1.15	1.17	2.10
มาก	น้อย	ต่ำ	211	22	48.68					-	0.02	0.95
น้อย	น้อย	ต่ำ	111	77	48.66						-	0.93
มาก	น้อย	สูง	212	11	47.73							-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในกา รใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนที่มารดามีการศึกษาต่ำ

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวนคน	ค่าเฉลี่ย	121	112	211	221	212	122	111
มาก	มาก	สูง	222	67	52.75	0.47	2.65	3.17	3.35	4.20*	4.79*	5.03*
น้อย	มาก	ต่ำ	121	18	52.28	-	2.18	2.70	2.88	3.73	4.32*	4.56*
น้อย	น้อย	สูง	112	30	50.10		-	0.52	0.70	1.55	2.14	2.38
มาก	น้อย	ต่ำ	211	33	49.58			-	0.18	1.03	1.62	1.86
มาก	มาก	ต่ำ	221	35	49.40				-	0.85	1.44	1.68
มาก	น้อย	สูง	212	22	48.55					-	0.59	0.83
น้อย	มาก	สูง	122	23	47.96						-	0.24
น้อย	น้อย	ต่ำ	111	76	47.72							-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการ ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	11	21
มาก	มาก	22	97	52.54	5.83	1.94	3.44*	5.42*
น้อย	มาก	12	49	50.60	6.69	-	1.50	3.48*
น้อย	น้อย	11	124	49.10	6.13		-	1.98
มาก	น้อย	21	48	47.12	6.63			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างเหมาะสม และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่มนักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย

สนับสนุนจากครู	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11	21	12
มาก	สูง	22	54	48.53	7.10	0.66	1.50	4.12*
น้อย	ต่ำ	11	54	47.87	8.15	-	0.84	3.46*
มาก	ต่ำ	21	39	47.03	7.00		-	2.62
น้อย	สูง	12	38	44.41	8.38			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม และการควบคุมการใช้อินเทอร์เ น็ตจากผู้ปกครอง ในกลุ่มนักเรียนที่มีระดับเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ

สนับสนุนจากครู	ควบคุมจากผู้ปกครอง	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
น้อย	มาก	12	45	53.61	7.99	0.78	1.99	5.35*
มาก	มาก	22	106	52.83	7.29	-	1.21	4.57*
มาก	น้อย	21	64	51.62	7.70		-	3.36*
น้อย	น้อย	11	105	48.26	7.36			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 68 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ

ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	104	52.73	6.75	1.50	1.91	6.92*
น้อย	สูง	12	61	51.23	7.17	-	0.41	5.42*
มาก	ต่ำ	21	42	50.82	6.57		-	5.01*
น้อย	ต่ำ	11	111	45.81	6.83			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 69 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และการมีภูมิคุ้มกันทางจิตในกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	74	53.59	7.18	0.31	2.55	6.72*
น้อย	สูง	12	32	53.28	6.22	-	2.24	6.41*
มาก	ต่ำ	21	43	51.04	5.74		-	4.17*
น้อย	ต่ำ	11	99	46.87	6.51			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามการควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง และ การมีภูมิคุ้มกันทางจิต ในกลุ่ม นักเรียนที่มีจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตปานกลาง

ควบคุมจากผู้ปกครอง	ภูมิคุ้มกันทางจิต	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12	21	11
มาก	สูง	22	75	54.33	7.26	1.22	3.28*	8.68*
น้อย	สูง	12	37	53.11	6.53	-	2.06	7.46*
มาก	ต่ำ	21	30	51.05	5.29		-	5.40*
น้อย	ต่ำ	11	73	45.65	6.62			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 71 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม

ระดับชั้นการศึกษา	ผลการเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	11	21	22
ม.3	มาก	12	146	51.29	7.79	0.83	1.11	3.16*
ม.3	น้อย	11	130	50.46	7.84	-	0.28	2.33*
ม.5	น้อย	21	112	50.18	6.66		-	2.05*
ม.5	มาก	22	97	48.13	8.59			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 72 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของผลการเรียน และ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม

ผลการเรียน	จำนวนเวลาฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	12	22	23	11	13
มาก	น้อย	21	73	53.88	1.51	2.00	2.75*	4.57*	5.59*
น้อย	กลาง	12	92	52.37	-	0.49	1.24	3.06*	4.08*
มาก	กลาง	22	92	51.88		-	0.75	2.57*	3.59*
มาก	มาก	23	78	51.13			-	1.82	2.84*
น้อย	น้อย	11	75	49.31				-	1.02
น้อย	มาก	13	75	48.29					-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการมีภูมิคุ้มกันทางจิต ตาม ระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม

ระดับชั้นการศึกษา	ผลการเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	22	21	11
ม.3	มาก	12	146	201.26	19.09	3.15	5.10*	9.33*
ม.5	มาก	22	97	198.11	18.51	-	1.95	6.18*
ม.5	น้อย	21	112	196.16	19.63		-	4.23
ม.3	น้อย	11	130	191.93	18.88			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 74 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม ตามระดับชั้นการศึกษา และผลการเรียน ในนักเรียนกลุ่มรวม

ระดับชั้นการศึกษา	ผลการเรียน	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	21	22	12
ม.3	น้อย	11	130	44.94	7.02	2.71*	3.39*	3.56*
ม.5	น้อย	21	112	42.23	7.34	-	0.68	0.85
ม.5	มาก	22	97	41.55	6.55		-	0.17
ม.3	มาก	12	146	41.38	7.08			-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามระดับของผลการเรียน และ จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม

ผลการเรียน	จำนวนเวลาฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	12	23	22	11	13
มาก	น้อย	21	73	53.18	1.20	1.88	1.94	4.66*	5.19*
น้อย	กลาง	12	89	51.98	-	0.68	0.74	3.46*	3.99*
มาก	มาก	23	77	51.30		-	0.06	2.78*	3.31*
มาก	กลาง	22	91	51.24			-	2.72*	3.25*
น้อย	น้อย	11	73	48.52				-	0.53
น้อย	มาก	13	72	47.99					-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 76 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล ตามระดับของผลการเรียน และจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ในนักเรียนกลุ่มรวม

ผลการเรียน	จำนวนเวลาฯ	รหัส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	23	12	22	11	13
มาก	น้อย	21	73	54.08	0.34	0.70	1.43	1.50	3.41*
มาก	มาก	23	77	53.74	-	0.36	1.09	1.16	3.07*
น้อย	กลาง	12	89	53.38		-	0.73	0.80	2.71*
มาก	กลาง	22	91	52.65			-	0.07	1.98*
น้อย	น้อย	11	73	52.58				-	1.91*
น้อย	มาก	13	72	50.67					-

* มีนัยสำคัญที่ .05

ตาราง 77 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
มาก	185	52.84	7.06	26.99***
กลาง	215	50.72	7.27	
น้อย	185	47.26	7.79	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	มาก	กลาง	น้อย
มาก	52.84	-	2.12*	5.57*
กลาง	50.72		-	3.45*
น้อย	47.26			-

ตาราง 78 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
น้อย	185	52.48	7.56	17.56***
กลาง	215	50.47	7.70	
มาก	185	47.69	8.15	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	น้อย	กลาง	มาก
น้อย	52.48	-	2.00*	4.78*
กลาง	50.47		-	2.78*
มาก	47.69			-

ตาราง 79 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
กลาง	215	51.42	7.81	2.28
น้อย	185	50.93	8.00	
มาก	185	49.71	8.70	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	กลาง	น้อย	มาก
กลาง	51.42	-	0.49	1.72
น้อย	50.93		-	1.22
มาก	49.71			-

ตาราง 80 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
น้อย	185	46.59	6.31	5.12**
กลาง	215	46.14	6.06	
มาก	185	44.63	6.26	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	น้อย	กลาง	มาก
น้อย	46.59	-	0.45	1.96*
กลาง	46.14		-	1.51
มาก	44.63			-

ตาราง 81 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแ ตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
มาก	185	75.71	32.69	1.61
กลาง	215	75.46	32.55	
น้อย	185	70.44	31.60	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	มาก	กลาง	น้อย
มาก	75.71	-	0.25	5.28
กลาง	75.46		-	5.02
น้อย	70.44			-

ตาราง 82 ผลการเปรียบเทียบขอ งคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
กลาง	215	39.09	7.33	5.03**
น้อย	185	38.75	8.34	
มาก	185	36.74	7.99	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	กลาง	น้อย	มาก
กลาง	39.09	-	0.35	2.36*
น้อย	38.75		-	2.01*
มาก	36.74			-

ตาราง 83 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
มาก	185	52.84	7.06	26.99***
กลาง	215	50.72	7.27	
น้อย	185	47.26	7.79	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	มาก	กลาง	น้อย
มาก	52.84	-	2.12*	5.57*
กลาง	50.72		-	3.45*
น้อย	47.26			-

ตาราง 84 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
น้อย	185	52.48	7.56	17.56***
กลาง	215	50.47	7.70	
มาก	185	47.69	8.15	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	น้อย	กลาง	มาก
น้อย	52.48	-	2.00*	4.78*
กลาง	50.47		-	2.78*
มาก	47.69			-

ตาราง 85 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของมุ่งอนาคตและควบคุมตน ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
น้อย	185	46.59	6.31	5.12**
กลาง	215	46.14	6.06	
มาก	185	44.63	6.26	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	น้อย	กลาง	มาก
น้อย	46.59	-	0.45	1.96*
กลาง	46.14		-	1.51
มาก	44.63			-

ตาราง 86 ผลการเปรียบเทียบของคะแนนการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม และผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของการมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต ตามจำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต 3 กลุ่ม

ส่วนที่ 1

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F
กลาง	215	39.09	7.33	5.03**
น้อย	185	38.75	8.34	
มาก	185	36.74	7.99	

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 *** มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ส่วนที่ 2

จำนวนเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต	ค่าเฉลี่ย	กลาง	น้อย	มาก
กลาง	39.09	-	0.35	2.36*
น้อย	38.75		-	2.01*
มาก	36.74			-

ตาราง 87 ผลการวิเคราะห์ความเท่าเทียมกันของแบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนสูง กับกลุ่มนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ

	χ^2	RMSEA	CFI	TLI	df	df (ความต่าง)	χ^2 (ความต่าง)
ขั้นที่ 1: ไม่มีการกำหนดเงื่อนไขให้ค่าอิทธิพลในแบบจำลองของตัวแปรเท่ากัน	56.36	0.047	0.99	0.97	39		
ขั้นที่ 2: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของปัจจัยเชิง เหตุที่มีต่อความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เท่ากัน	73.52	0.060	0.99	0.96	43	(ขั้น2 – ขั้น1) 4	(ขั้น2 – ขั้น1) 17.16*
ขั้นที่ 2.1: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัว แปร ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต*** ที่มีต่อ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	70.39	0.062	0.99	0.95	40	(ขั้น2.1 – ขั้น1) 1	(ขั้น2.1 – ขั้น1) 14.03*
ขั้นที่ 2.2:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***ความมีเหตุมีผล*** ที่มีต่อ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	56.37	0.045	0.99	0.98	40	(ขั้น2.2 – ขั้น1) 1	(ขั้น2.2 – ขั้น1) 0.01
ขั้นที่ 2.3:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*** ที่มีต่อ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	58.13	0.048	0.99	0.97	40	(ขั้น2.3 – ขั้น1) 1	(ขั้น2.3 – ขั้น1) 1.77
ขั้นที่ 2.4:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** ที่มีต่อ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย เท่ากัน	58.57	0.048	0.99	0.97	40	(ขั้น2.4 – ขั้น1) 1	(ขั้น2.4 – ขั้น1) 2.21
ขั้นที่ 3 :กำหนดเงื่อนไขให้อิ ทธิพลของปัจจัยเชิงเหตุที่มีต่อ เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ เท่ากัน	62.11	0.044	0.99	0.98	45	(ขั้น3 – ขั้น1) 6	(ขั้น36 – ขั้น1) 5.74
ขั้นที่ 4: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของปัจจัยเชิงเหตุที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ เท่ากัน	72.10	0.057	0.99	0.96	44	(ขั้น4 – ขั้น1) 5	(ขั้น4 – ขั้น1) 15.74*

ตาราง 87 (ต่อ)

	χ^2	RMSEA	CFI	TLI	df	df (ความต่าง)	χ^2 (ความต่าง)
ขั้นที่ 4.1: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต*** ที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	57.89	0.047	0.99	0.97	40	(ขั้น4.1 – ขั้น1) 1	(ขั้น4.1 – ขั้น1) 1.53
ขั้นที่ 4.2: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน*** ที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	66.77	0.058	0.99	0.96	40	(ขั้น4.2 – ขั้น1) 1	(ขั้น4.2 – ขั้น1) 10.41*
ขั้นที่ 4.3: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ*** ที่มีต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	59.53	0.050	0.99	0.97	40	(ขั้น4.3 – ขั้น1) 1	(ขั้น4.3 – ขั้น1) 3.17
ขั้นที่ 4.4: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	56.46	0.045	0.99	0.98	40	(ขั้น4.4 – ขั้น1) 1	(ขั้น4.4 – ขั้น1) 0.1
ขั้นที่ 4.5: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อิน เทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	64.08	0.055	0.99	0.96	40	(ขั้น4.5 – ขั้น1) 1	(ขั้น4.5 – ขั้น1) 7.22*
ขั้นที่ 4.6: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***ลักษณะมุ่งอนาคต*** และ ***การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้เท่ากัน	60.68	0.047	0.99	0.97	42	(ขั้น4.6 – ขั้น1) 3	(ขั้น4.6 – ขั้น1) 4.32
ขั้นที่ 5: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของปัจจัยเชิงเหตุที่มีต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	76.84	0.056	0.99	0.96	47	(ขั้น5 – ขั้น1) 8	(ขั้น5 – ขั้น1) 20.48*

ตาราง 87 (ต่อ)

	χ^2	RMSEA	CFI	TLI	df	df (ความต่าง)	χ^2 (ความต่าง)
ขั้นที่ 5.1: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต***ที่มีต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	62.77	0.053	0.99	0.97	40	(ขั้น5.1 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.1 – ขั้น1) 6.41*
ขั้นที่ 5.2:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***ความมีเหตุมีผล***ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	69.88	0.061	0.99	0.95	40	(ขั้น5.2 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.2 – ขั้น1) 13.52*
ขั้นที่ 5.3: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน*** ที่มีต่อพฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	56.61	0.046	0.99	0.98	40	(ขั้น5.3 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.3 – ขั้น1) 0.25
ขั้นที่ 5.4: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของ งตัวแปร ***เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	56.36	0.045	0.99	0.98	40	(ขั้น5.4 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.4 – ขั้น1) 0.00
ขั้นที่ 5.5:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพล ของ ตัวแปร ***แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์*** ที่มีต่อ พฤติ กรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	56.73	0.046	0.99	0.98	40	(ขั้น5.5 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.5 – ขั้น1) 0.37
ขั้นที่ 5.6:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร***การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	58.71	0.048	0.99	0.97	40	(ขั้น5.6 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.6 – ขั้น1) 2.35
ขั้นที่ 5.7: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และปลอดภัยเท่ากัน	56.15	0.045	0.99	0.98	40	(ขั้น5.7 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.7 – ขั้น1) -0.21

ตาราง 87 (ต่อ)

	χ^2	RMSEA	CFI	TLI	df	df (ความต่าง)	χ^2 (ความต่าง)
ขั้นที่ 5.8:กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่ อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	57.10	0.046	0.99	0.97	40	(ขั้น5.8 – ขั้น1) 1	(ขั้น5.8 – ขั้น1) 0.74
ขั้นที่ 5.9: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต***และ***ความมีเหตุมีผล***ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่ าง สร้างสรรค์และปลอดภัยเท่ากัน	61.08	0.042	0.99	0.98	45	(ขั้น5.9 – ขั้น1) 6	(ขั้น5.9 – ขั้น1) 4.72
ขั้นที่ 6: กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปร พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย ของตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุของแบบจำลองเท่ากัน	76.62	0.042	0.99	0.98	57	(ขั้น6 – ขั้น1) 18	(ขั้น6 – ขั้น1) 20.26
ขั้นที่ 7 :แบบจำลองสุดท้ายที่กำหนดเงื่อนไขให้อิทธิพลของตัวแปรในแบบจำลองเท่ากันยกเว้นผลจากการทดสอบตั้งแต่ขั้นที่ 2 – 6 พบว่ามีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่ม ซึ่งได้แก่ ***การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตฯ*** กับ ***ลักษณะมุ่งอนาคต*** ที่มีต่ อ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ ***ความมีเหตุมีผล*** กับ ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต***ที่มีต่อ พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตฯ และ***การมีภูมิคุ้มกันทางจิต*** ที่มีต่อ ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตฯ	84.47	0.041	0.99	0.98	63	(ขั้น7 – ขั้น1) 24	(ขั้น7 – ขั้น1) 28.4

ตาราง 88 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของตัวแปรที่ใช้ศึกษา

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้	50.18	7.74	-.04	.48**	0.07	.28**	-.08	.19**	.03	.45**	.19**	.33**	.35**	.22**	-.08
2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัย	50.21	7.99		.27**	.53**	.40**	.03	.50**	.25**	.31**	.30**	.36**	.13**	.30**	.33**
3. พฤติกรรมสนับสนุนให้เพื่อนใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	48.73	7.43			.20**	.37**	-.16**	.23**	.06	.45**	.20**	.47**	.37**	.39**	-.08
4. ลักษณะมุ่งอนาคตและควบคุมตน	45.83	6.26				.57**	.18**	.63**	.24**	.42**	.35**	.38**	.15**	.23**	.27**
5. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	43.14	6.41					-.02	.59**	.18**	.49**	.33**	.36**	.28**	.32**	.11**
6. ความมีเหตุมีผล	72.82	9.54						.22**	.39**	.10*	.03	.03	-.04	-.14**	.20**
7. การมีภูมิคุ้มกันทางจิต	196.47	19.97							.28**	.53**	.47**	.45**	.27**	.27**	.30**
8. ความรู้เกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	50.58	8.25								.25**	.14**	.24**	.13**	0.07	.10*
9. เจตคติต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์และปลอดภัย	90.96	9.22									.29**	.44**	.40**	.34**	.14**
10. การรับรู้การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและใช้เหตุผล	52.49	6.53										.51**	.16**	.21**	.16**
11. การควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตจากผู้ปกครอง	95.80	14.01											.38**	.42**	.09*
12. การรับรู้ประโยชน์จากการฝึกอบรมการใช้อินเทอร์เน็ตในโรงเรียน	73.57	32.32												.39**	-.07
13. การสนับสนุนจากครูในการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเหมาะสม	42.65	7.30													.07
14. การมีเพื่อนเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ต	38.24	7.89													

* มีนัยสำคัญที่ .05 ** มีนัยสำคัญที่ .01

ภาคผนวก ค

(มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย)

ประวัติความเป็นมา

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย เ ป็นองค์กรไม่แสวงผลกำไร ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2546 โดยกลุ่มคนที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเครือข่า ยอินเทอร์เน็ตยุคบุกเบิกของไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ และอินเทอร์เน็ตมาใช้เป็นสื่อกลาง ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โด ยเฉพาะในชนบท ชุมชน และผู้ด้อยโอกาส ให้สามารถเรียนรู้ คุ้นเคย และสามารถใช้เทคโนโลยีชนิดนี้ ยกระดับความเป็นอยู่ของสังคมไทยให้ดีขึ้น

อินเทอร์เน็ต จัดเป็นสื่อที่เติบโตอย่างรวดเร็ว เด็กและเยาวชนเป็นผู้ใช้กลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุด ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยั งไม่ค่อยให้ความสำคัญ เด็กๆเรียนรู้และใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างคล่องแคล่ว แต่ขาดความระมัดระวัง ซึ่งเด็กส่วนใหญ่ใช้สื่ออินเทอร์เน็ตอย่างไร้ขอบเขต ส่งผลกระทบด้านลบมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการถูกล่อลวง การเข้าถึงสารสนเทศด้านลบ การติดเกม และเพื่อนแช็ต ละเลยต่อการเรียนและหน้าที่ ตัดขาดจากโลกแห่งความจริง ไม่มีกิจกรรมสัมพันธ์กับผู้อื่น ก่อปัญหาสังคมมากมาย ดังจะเห็นได้จากข่าวด้านลบที่ปรากฏตามหน้าหนังสือพิมพ์ที่นับวันแต่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต และไม่เคยได้รับการฝึกอบรมมาก่อน ใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง เคยคุยกับคนแปลกหน้าบนอินเทอร์เน็ต เคยดูเว็บลามก เคยดาวน์โหลดภาพหรือวิดีโอโป๊จากอินเทอร์เน็ต และมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตมากขึ้นเรื่อยๆ

ศ. ดร.ไพรัช ธัชยพงษ์ กล่าวว่า ในสังคมปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามา มีบทบาทต่อชีวิ ตประจำวันเป็นอย่างมาก ทั้งเพิ่มความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ด้านการศึกษา การวิจัยและพัฒนา การค้าขาย อุตสาหกรรม รวมถึงด้านบันเทิง อาจกล่าวได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมของชาติก็ว่าได้ อินเทอร์เน็ตได้เปลี่ยนรูปแบบการติดต่อสื่อสารของผู้คนในสังคมไปอย่างสิ้นเชิงทั้งรวดเร็วกว้างไกลและไร้พรมแดน ข้อมูลข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์มากมายล้วนหาได้จากอินเทอร์เน็ต แต่ในทางกลับกัน บนอินเทอร์เน็ตก็มีสารสนเทศด้านลบ เป็นสื่ อที่ก่อให้เกิดการทำร้าย ละเมิดสิทธิสร้างความเบี่ยงเบนทางความคิด และพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชน ฯลฯ งานส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ จึงไม่ใช่เพียงการให้ความรู้ประชาชน เกี่ยวกับเทคนิควิธีการใช้ประโยชน์จากสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น แต่รวมถึงการปลูกฝั งจริยธรรมและคุณธรรมของการเป็นผู้ใช้ที่ดี ที่จะไม่ใช้สื่อดังกล่าวในการทำร้ายตนเอง และผู้อื่นด้วย มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย มีความตั้งใจที่จะส่งเสริมให้ประชาชนไทยได้รู้จัก และคุ้นเคยกับสื่ออินเทอร์เน็ต สามารถใช้งานได้อย่าง สร้างสรรค์ เกิดประโยชน์ ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน เราพร้อมจะประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ เพื่อสู่จุดหมายร่วมกัน นั่นคือ เศรษฐกิจ และสังคมที่ดีขึ้น

ดร. ทวีศักดิ์ กออนันตกูล กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตคือสิ่งที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วที่สุด และเป็นสิ่งที่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนทั่วโลกในทุกๆ ด้าน สังคมใด ที่ไม่พร้อมที่จะใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ๆ เหล่านี้ ก็จะถูกทิ้งห่างไว้ข้างหลัง พวกเราจึงอยากจะมาร่วมแรงกันพัฒนาประเทศไทยด้วยสารสนเทศ และความรู้ โดยอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องช่วย เราหวังว่า ด้วยการส่งเสริมที่ถูกต้อง คนไทยทั้ง หลายรวมทั้งเยาวชน ก็จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศที่จะก้าวไปทัดเทียมกับสังคมสารสนเทศอื่นๆ และเชื่อว่าจะมีคนไทยที่เป็นคนดีคนเก่ง มาช่วยกันสร้างสรรค์เศรษฐกิจใหม่ ธุรกิจใหม่ทางเทคโนโลยี และช่วยกันยกระดับความรู้ของประชาชนให้ดีขึ้นแน่นอน งานนี้คือปณิธานของมูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย”

นายตฤณ ตัณฑเศรษฐี กล่าวว่า อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือที่ช่วยเปิดโลกทัศน์ให้ผู้ใช้ตลอดจนช่วยสร้างโอกาสใหม่ๆ ได้อย่างกว้างขวาง แต่ในการใช้เครื่องมือใดๆ นั้น ผู้ใช้ ก็ควรเข้าใจเครื่องมือเหล่านั้นให้ลึกซึ้ง เพื่อที่จะประยุกต์ใช้งา นได้อย่าง ถูกต้อง สร้างประโยชน์ให้ได้สูงสุดคุ้มค่า มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย เป็นองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร จัดตั้งและดำเนินการโดยกลุ่มคนที่มี ส่วนสำคัญในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยมาตั้งแต่ต้น มีวัตถุประสงค์จะช่วยให้คนไทยเข้าใจและ ใช้งาน เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับตนเองและเศรษฐกิจ และสังคม ของไทย

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทยได้ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ จึงได้พยายามสร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ให้สามารถออนไลน์ได้อย่างปลอดภัยและเกิดประโยชน์ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน กลุ่มครู และผู้ปกครอง

วัตถุประสงค์

1. สร้างความตระหนักเรื่องการออนไลน์อย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ให้แก่สังคม
2. เผยแพร่ความรู้ สร้างความเข้าใจเรื่องของการใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง ชี้ให้เห็นทั้งด้านคุณและโทษ
3. ลดช่องว่างด้านเทคโนโลยีระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก ให้พูดคุยสื่อสารดูและแนะนำกันได้
4. สร้างโรงเรียนต้นแบบการใช้อินเทอร์เน็ตปลอดภัยและสร้างสรรค์ เพื่อนำไปขยายผลต่อยังโรงเรียนใกล้เคียง
5. สร้างแนวทางสำหรับหลักสูตร “อินเทอร์เน็ตปลอดภัยและสร้างสรรค์” และสื่อการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อการเผยแพร่สู่สังคม

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	วันวิสา สรีระศาสตร์
วันเดือนปีเกิด	26 พฤษภาคม 2526
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	100/359 หมู่ 1 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า เขตบางเขน จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10220

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสารวิทยา
พ.ศ. 2548	วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2554	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ